உ
சிவமயம்.

கீதாசாரத்தாலாட்டு.

உரைச்சிறப்புப்பாயிரம்.
இஃது
தேவிகோட்டை
வி. ர. லெ. சின்னயச்செட்டியாரால்
இயற்றப்பட்டது.

போதார்பொழில்சூழ்வன்மீகபுரத்திற்பொலியுஞ்செங்கழுநீர்
மாதார்த்தட்சிறுவூர்த்திமடத்துக்கதிபன்றுரியகி ஊல
மீதாய்த்திகழுஞ்சிவானந்தமேலோன்விரித்தமெய்யுரையாற்
கீதாசாரத்தாலாட்டுக்கிளர்ந்[...]துநீணிலத்தே

உ[...]ரம்

தெய்வங்களின் [...]க்கம்

ஐங்கரனறுமுகனருண்மிகுமம்பிகை
சங்கரனயனரிதமைவணங்குதுமே

குருவணக்கம்

:o:

சிதம்பரமாயொளிர்கின்மலமோனச்
சிதம்பரகுருபதந்தினம்பணிகுதுமே

அடியார்கள்வணக்கம்

:o:

சிதம்பரதேசிகன்செய்யபொற்கமலப்
பதம்பரமெனநினைபவர்பதம்பணிகுதும்

அவையடக்கமும்,
உரையின்பிரயோசனமும்.

———:o:———

நங் குருநாதனந்தம்நாவினின்றியற்றுவித் த
பங் கமில்கீதாசாரப்பாக்கடமுரையுட்கொள்வோர்
சங் கரனயன்மால்தேவர்சகலரும்புகழ்வதா ன
துங் கமார்சீவன்முத்திச்சுகமனுபவிப்பர்தா மே

அவதாரிகை.

வடமொழி தென்மொழியில் வல்லமையுள்ள திருவேங்கடநாதனென்னு நூலாசிரியர், தமது பெருங் கருணையினாற்கூறப்புகுந்த விந்நூலானது, நிர்விக்கினமாய் நிறைவேறிப்பெரியோர்களா லங்கீகரிக்கப்பட்டுப் படிப்பவர், கேட்பவர்கட்கே காக்கிரமுதலியனவோ டத்துவித ஞானம் பாலித்துப்பாரம்பரியமாய் வழங்கிவரும் பொருட்டுத் தமது வழிபடு கடவுளாகிய ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானை ஞான சூரியனாகத் துதிக்கின்றார்.

———

ஐவகைப்பொருளுநான்குகரணமுங்குணங்கண்மூன்று ஞ்
செய்வினையிரண்டுமொன்றியாவருந்திகைப்பநின் ற
பொய்யிருளகலஞானப்பொருட்கதிர்விரித்தபுத்தே ள்
கைவளையாழிச்செங்கட்கண்ணனைக்கருத்துள்வைப்பா ம்

இதன்பொருள்.

*ஐவகை-ஐந்துபிரிவாகிய, பொருளும் - பொருட்களையும், நான்குகரணமும்(சங்கற்ப-நிச்சய-அவதான - அபிமானமென்னுந்தொழில்களையுடைய) அந்தக்கரணசதுட்டயத்தையும், குணங்கண்மூன்றும்- (பிரகாசம - பிரவிருத்தி மோகமேசொரூபமாயுள்ள-சாத்வீக-இராஜத - தாமதமென்னும்) திரிகுணங்களையும், செய் - (மனவாக்குக்காயங்களாற்) செய்யப்பட்ட, வினையிரண்டும் (புண்ணியபாவமாகிய) உபயகன்மங்களையும், ஒன்றி - யானென தென்பதாகப்பொருந்தி, யாவரும் - சருவத்திரர்களும், திகைப்ப மயங்குதற்குக் காரணமாக, நின்ற - (மறைப் பேசொருபமாக) நிற்கின்ற, பொய்யிருள்-மித்தையாகிய அஞ்ஞானாந்தகாரமானது, அகல -பரிபக்குவர்கட்கு நிவிர்த்தியாகும்படி, ஞானப்பொருட்கதிர்-ஞானார்த்தங்களாகிய கிரணங்களை, விரித்த-பரப்பிய, புத்தேள்-தெய்வமாயுள்ள, வளை-(பாஞ்சசன்னியமென்னுஞ்) சங்கையும், ஆழி - (சுதரிசனமென்னுஞ்) சக்கரத்தையுந்தரித்த,கை-திருக்கரங்களையும், செங்கண்-சிவந்த (தாமரைமலர்போன்ற)நேத்திரங்களையுமுடைய, கண்ணனை-(ஞானதின கரனென்னும்) ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானை, கருத்துள் வைப்பாம் - இருதயத்தினுள் அபேதமாகவைத்துத்தியானிப்பாம்-(என்றவாறு.)

பொருளும், மூன்றும், இரண்டும், என்பவைகளில் இரண்டனுருபும். கரணமும், என்றதில் சாரியையும் - இரண்டனுருபும் தொக்கன;;

*சத்தஸ்பரிசாதி விஷயங்கள் (க) சுரோத்திராதிஞானேந்திரியங்கள், (உ) வியானாதிவாயுக்கள் (௩) வாக்காதிகன்மேந்திரியங்கள் (௪) சருமாதியாறுதத்துவமாகிய தூலசரீரம் (௫) இவ்வைந்து பிரிவாகிய பொருட்களையே தொகுத்து ஐவகைப்பொருளுமென்றார்.

ஆக்கியோன்பெயரும், முதனூற்பெயரும், நூற்பெயருங்கூறல்.

———:o:———

வெண்பா.

மாதையர்கோன்வேதநவில்வாய்வேங்கடநாத ன்
காதையுறப்பார்த்தனுக்குக்கண்ணனருள் கீதைக்
கருத்துயர்தாலாட்டாகக்கட்டுரைத்தான்யாரு ங்
கருத்துயர்தீர்ந்தெய்தக்க தி

(இ-ள்)

∴ மாதையர்-மாதைப் பதியிலுள்ளவர்களுக்கு, கோன்-அரசனாகிய, *வேதநவில்-வேதாத்தியயனம் பண்ணுகின்ற, வாய்-வாக்கினையுடைய, வேங்கடநாதன்-திருவேங்கடநாதனென்னும்பிராமண சிரேஷ்டரானவர், காதையுற-சொற் சுவைபொருந்த, பார்த்தனுக்கு—அருச்சுனனுக்கு, கண்ணன் - ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான், அருள்-அனுக்கிரகம் பண்ணிய, கீதை-பகவற்கீதையினது, கருத்து-தாற்பரியமாகிய (ஞானார்த்தங்களை), உயர் † தாலாட்டாக-மேன்மைபொருந்தியதாலாட்டுப்பிரபந்தமாக, ‡ யாரும்-சருவத்திரர்களும், கருத்துயர்தீர்ந்து-ஜன்மதுக்கமானது நீங்கப்பெற்று, கதி-மோக்ஷத்தை, எய்த-அடையும் பொருட்டு, கட்டுரைத்தான்-உறுதிமொழியாகக்கூறினார் (எ-று)

*வேதநவில்வாய்வேங்கட நாதனென்றமையின் வேதாத்தியயனஞ்செய்குதல் பிராமணர்கட்கேமிகவுமுரித்தென்பதுபற்றி யுரையிற் பிராமணனென விரித்தெழுதினாம்.

†பதினெட்டத்தியாயங்களாற் கன்மம், பத்தி-ஞானார்த்தங்களை மிச்சிரமாய்க்கூறியுள்ள பகவற்கீதையின்கண்-கரும்பினின்றுமிரசத்தைக்கிரகித்தல்போல அந்தரங்கமான ஞானார்த்தங்களைச்சங்கரகித்துத் தாலாட்டுப்பிரபந்தமாகக்கூறினமையின் இது கீதாசாரத்தாலாட்டெனும் பெயருடைத்தாயிற்று.

‡தீவிரதர அதிகாரிகட்குப் பயன்படுதலுமன்றி மந்தாதிகாரிகட்குமினிதுவிளங்கிப்பயன்படுமென்பதுதோன்ற-யாருமென்றார்

∴. மாதைப்பதியென்பதைச்சிலர் மாதேவிப்பட்டணமென்றும் சிலர்திருவாமாத்தூரென்றுங் கூறுவார்கள்.

நூல்.

சீராரும்பரமார்த்ததெரிசனத்தையருள்செய்ய ... ப்
பேராருந்தேசிகராய்ப்பெருமானேவந்தவரோ ... (க)

இ-ள்.

(a.) பெருமானே-(ஸ்ரீபகவானாகிய எமது)பிரானே, சீராரும்-சச்சிதானந்த கனமாகிய) சிறப்பினைப் பொருந்திய, பரமார்த்ததெரிசனத்தை - எதார்த்தமாயுள்ள ஆத்மதரிசனத்தை, அருள்செய்ய - அருச்சுனனுக்கு அனுக்கிரகஞ்செய்யும் பொருட்டு, *பேராரும்-பெருமை நிறைந்துள்ள, தேசிகராய்-ஞானசாரியராக, b. வந்தவரோ—எழுந்தருளி வந்தவரோநீர், (எ-று)

a. பெருமானேயென்பது விளி

b. வந்தவரோவெனச்செய்யுளினிற்றிலுள்ள-ஓகாரம்வியப்புப்பொருளது-நன்னூல் - இடையியலில்-இரண்டாம்சூத்திரம்-இன்னன வென்றதனால்—பின்வருவனவுமிவ்வாறே.

*சிருட்டியாதிபஞ்சகிருத்தியங்களில் சிருட்டி, திதி, சம்ஹாரந், திரோபவமென்னு நான்கினாலுஞ்சம்சாரதுக்க நிவர்த்தியாகாது அனுக்கிரகமொன்றினால் மாத்திரம் நிவர்த்தியாகின்றமையாலனுக்கிரகமொன்றுமே பெருமையுடைத் தென்பது கூறுமேயமையும் அவ்வனுக்கிரகத்தைக்குரு மூர்த்தமாகவேயிருந்து செய்வதுமரபாயிருத்தலின் குருமூர்த்தியே பெருமையுடையாரென்பது தோன்றப், பேராருந்தேசிகராயென்றார்.

திருத்தேரிற்சாரதியாய்ச்சேர்ந்திருந்துங்கீதையி னா
லருச்சுனற்குமெய்ஞ்ஞானமனைத்துமுரைசெய்தவரோ (உ)

இ-ள்.

*திருத்தேரில்-சிறப்புப்பொருந்திய இரதத்தில், சாரதியாய் - தேர்ப்பாகராய், †சேர்ந்திருந்தும் - பொருந்தியிருந்

தும், கீதையினால்-இசைபொருந்தியவுபதேசரூபமான தமதுவாக்கியத்தால், அருச்சுனற்கு-பார்த்தனுக்கு, மெய்ஞ்ஞானம்-தத்துவஞானம், ‡அனைத்தும்-முழுவதும், உரைசெய்தவரோ-அனுக்கிரகஞ்செய்தருளியவரோநீர் (எ-று)

*அருச்சுனனுக்குக் காண்டவதகன சமயத்து அக்கினிபகவானாற்கொடுக்கப்பட்டு நவரத்தினகசிதமாகிய சுவர்ணத்தூபிவைத்துச் சுவேதவாம் புரவிகள் பூட்டியனுமத்துவஜம்காட்டப்பெற்ற அழியாத இரதமானதால்-திருத்தேரென்றார் - இன்னும் சச்சிதானந்த சொரூபமாகிய ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானே ஞானாசாரியமூர்த்தமாக எழுந்தருளியிருந்து சத்தியவிரதனாகிய அருச்சுனனுக்குப் பிரமான்மைக்கிய ஞானோபதேசஞ்செய்தற்குஸ்தானமாக அமைதலின் திருத்தேரெனக்கூறினாரெனினும் அமையும்.

†சேர்ந்திருந்துமென-இஃது சிறப்பும்மை கொடுத்துக்கூறியது யாதினாலெனின், ஆசாரிய சிஷ்யக்கிரமம் பிறழ்ந்தமையினென்க அஃதாமாறு-தலையுரோமத்தினெருப்புப்பற்றப் பெற்றவனும் சிலதினமுபவாசமிருந்தவனும் யாதொன்றையும் விரும்பாது ஜலம், அன்னமிவைகளையே அதிவிரைவாக விரும்பித்தேடிச்செல்வதுபோல ஜனன மரண சம்சாரத்தால் வருந்துபவன் அதனை நிவிர்த்திக்கத்தக்க ஞானாசாரியரெங்குளரெனத்தேடி வந்தஷ்டாங்க பஞ்சாங்க நமஸ்கார பூர்வகமாக வணங்கியெழுந்து வாக்கினாற் பலவாறு துதித்துத் தனக்குக்கிருபை வருமளவும் ஆத்தமுதலிய பணிகளைச்செய்துவருகிற சாதன சதுட்டயமுள்ள சிடனதிதீவிரபக்குவனாக இருப்பின் ஏகாந்த ஸ்தானத்தில் அச்சிடன் மிகுந்த பயபத்தி விநயத்தொடு கைகட்டி வாய் புதைத்துத் தாழ்ந்த ஸ்தானத்தினின்று கேட்பத்தானுயர்ந்த வாசனத்தின் கண்ணிருந்து ஞானோபதேசஞ்செய்வது ∴.மரபாயிருக்க அங்ஙனமின்றி அருச்சுனனிருக்குமிடத்திற்சுத்தான் வந்து அவனது ஏவற்றொழில் செய்யுஞ்சாரதியாய்ப் பலருங்கூடிய யுத்தகளமத்தியிற் சென்றுள-இரதத்திற்பாசமனத்தினான-அருச்சுனன் உன்னத ஸ்தானத்திருந்து கேட்பத்தான் தாழ்ந்த ஸ்தானத்திலொருபதமடித்தொருபதம் பொற்றேர் மிதித்

தொருகையிற் கசை குசைபிடித்தொருகையிற் சின்முத்திரை கொண்டிருந்துபதேசித்தமையால் சேர்ந்திருந்தும் என அவ்வுண்மை புணர்த்தாரென்றுணர்க.

∴. மரபென்பது தொன்றுதொட்டு வழங்குமுறைமை.

‡பரோக்ஷஞானம்-அடரோக்ஷஞானமென ஞானமிரண்டாம் அவற்றுள் அபரோக்ஷ ஞானமானது-அதிடாபரோக்ஷ ஞானமெனவும்-திடாபரோக்ஷ ஞானமெனவு மிருவகைப்படுமிவை முழுதுமுபதேசித்தாரென்பது தோன்ற மெய்ஞ்ஞானமனைத்துமென்றார்.

செஞ்சமரிற்பந்துஜனஞ்சேதமுறுமென்றிரங் ... கி
யஞ்சியபார்த்தன்பயமாங்ககற்றவருளானோக்கி ... (௩)

இ.ள்

* செஞ்சமரில்-செவ்விதாகியயுத்தத்தில், பந்துஜனம்-உறவினர்களாகிய யாவர்களும், சேதமுறு மென்றிரங்கி-நாசமடைவார்களென்றிரக்கமுற்று, † அஞ்சியபார்த்தன்-பயந்துள்ள அருச்சுனனது, பயம்-பீதியை, ஆங்கு-அந்த யுத்தகள மத்தியிற்றானே, அகற்ற-நிவிர்த்தி செய்தற்கு, ‡ அருளால்-கிருபையோடு, §நோக்கி-பார்த்து, (எ-று)

* பாண்டவர்கள்செய்யுஞ் சமர்தர்மசாஸ்திரத்தையனுசரித்ததாகலின்செஞ்சமரென்றார்.—

† நம்குருவாகிய துரோணர், கிருபர் முதலியவர்களும் நம்குலத்திலுதித்த வீட்டுமர் துரியோதனாதியருமிவர்கட்குபபலமாக வந்தசுசனப்பரசனர்களாகிய மற்றைத்தேசத்தரசர்களும் தங்கள் தங்களுக்குரியசுகபோகங்களை யிழந்திந்த யுத்தகளத்தினம்மால் மரணமடைவார்களே-மரணமடைந்தாலிவர்களா லிரட்சிக்கப்பட்டுள்ள யாவர்களுந் துன்பமுறுவதுமன்றி யிவர்களாற் செய்யப்பட்டுவருகிற குலதருமங்களும் நாசமடையும்அவைநாசமடையவே குலங்கண் முழுதுமதன்மத்திற் பிரவர்த்திக்கும்அதனால் ஸ்திரிகள் நெறிதவறுவார்கள் அதனால் வர்ணசங்கரமாகும் அதனாலவர்கள் நரகமடைவதுமல்லாம

லவர்களின் பிதிர்கணங்களும் பிண்டோதகங்களாற் செய்யப்படும் சிராத்ததருப்பணாதிகளா லுண்டாகும் பலனை யிழந்து துன்பமுறுவார்கள் இவைகளனைத்திற்கு நாமே காரணமாதலின் நம்மைக்குலக்ஷய கிருததோடம் வந்தடைந்து நரகிலமிழ்த்துமென்றச்சமுற்றவருச்சுனனென்டார் அஞ்சிய பார்த்தனென்றார்.

§அருச்சுனன் மோகத்தாலடைந்துள்ள பயம் நீங்கியாத்மஞான பரனாய்ச் சுதர்மங்களைச்செய்துவரு நிமித்தந் தீக்ஷாக்கிரமமாக அருச்சுனன்மீது பகவான் பூரண திருஷ்டிவைத்தமைதோன்ற நோக்கியென்றார்.

‡பகவான் தனக்கேதேனுமோர் பிரதியுபகாரங்களை யபேக்ஷியாமனோக்கினனென்பதுவிளங்க அருளால்நோக்கியென்றார்.

சுற்றமறிற்சோகமெனச்சொல்லினைசற்றறிந்தவன் போற்
கற்றுணர்ந்தபேரதனாற்கலங்கார்காணென்றவரோ (ச)

இ-ள்.

சுற்றமறில்-பந்துவார்க்கங் கணாசமடையுமானால், சோகமென-துக்கம் (வந்துபொருந்து)மென்று, *சற்றறிந்தவன்போல்-கிஞ்சித்துச் சாஸ்த்திரந்தெரிந்தவன்போல, சொல்லினை-கூறினாய், கற்று-(கற்கவேண்டியசாஸ்திரங்களைக்)கற்று, உணர்ந்தபேர்-(அறியவேண்டியவைகளை)யறிந்தமகான்கள், அதனால்-பந்துவர்க்கங்கட்குநேரிடுங்கெதியினால், †கலங்கார்-கலக்கமடையார்கள், காணென்றவரோ-அதனை நீ அறிவாயாகவென்று கூறியருளியவரோநீர் (எ-று)

*தன்னுடைய தேகாதிகட்கு நேரிடுங்கெடுதிகள் பற்றியே தனக்கொருகெடுதியும் வாராதென்பது சுருதியுத்தி யனுபவங்களுக்கொத்த துணிபாயிருக்க அன்னியர் தேகாதிகட்கு நேரிடுங்கெடுதிகள் பற்றித்தனக்குங்கெடுதிகள் நேரிடுமென்னும்மாயாகாரியங்களாகிய தேகாதிகட்கும் அறிவுசொரூபமாகிய ஆத்மாவிற்குமெதார்த்தத்தில் யாதொருசம்பந்தமுமின்றென்றும் க்ஷத்திரியர்கட்குத் துட்டநிக்கிரகஞ் சபதங்காத்தன்முதலியசுதர்மங்களைக்கைவிடுதல் பாவமெனவும் அருச்சுனன் மோகத்தாலற்பமேனுமறியாமல் துட்டர்களாகிய துரியோதனாதியரைக்கொல்வது பாவமெனவும் அப்பாவத்தாற்றுன்பம் வருமெனவுங் கூறினமையாற் சற்றுமறியாதவனென்பது தோன்றச் சற்றறிந்தவன்போலென்றார்.

†ஓரவத்தை மற்றோரவத்தையினிலைபெறாது கெடுதலையுறுகின்றமையின் அவத்தாத்திரயப் பிரபஞ்சங்களனைத்தும் எந்தவேதுக்களினாலு நிலைபெறாதழியத்தக்கனவெனவும் சுத்திகாரசிதங்கானற்சலம்போல் மித்தையெனவும் ஆத்மா அவத்தாத்திரயங்களொன்றிலொன்றுநிலைபெறாதுகெடுதலையுறினும் தான்கெடுதலுறாமலவைகளைச் சாட்சிமாத்திரமாகவிகாரமின்றியறிந்து கொண்டிருத்தலின் எந்தக்காலத்தினும்எந்தவேதுக்களினாலுமழிவையுறாது நித்தியமாயிருக்கத்தக்க சத்தியப்பொருளெனவும் சுருதி-யுத்தியனுபவங்களாலறிந்த பெரியோர்கள் தேகாதிப்பிரபஞ்சங்கட்கு நேரிடுங்கெடுதிகளைநோக்கி கலக்கமுறார்களானமையின் கற்றுணர்ந்தபேரதனாற் கலங்கார்காணென்றார்.

கலங்காரோவிறப்புவரிற்கற்றுணர்ந்தபேரோ ... ஞு
மலங்காமனானிருக்கும்வகையுரையுமெனவினவ ... (ரு)

இ-ள்.

இறப்புவரில்-மரணம் வந்தகாலத்து, கற்று-கற்கவேண்டியவைகளைக் கற்று, உணர்ந்தபேரோனும், அறியவேண்டியவைகளை யறிந்த மகான்களாயினும், கலங்காரோ-கலக்கமுறார்களோ— (கலக்கமுறாதிருப்பார்களாகி லவர்களைப்போல) நான்-யானும், மலங்காமல்-மயக்கமுறாமல், இருக்கும்வகை-இருக்கத்தக்கதாகிய வுபாயங்களை, உரையுமென வினவ-அடியேனுக்கனுக்கிரகம் பண்ணுமென்றருச்சுனன் கேட்க,-எ-று).

நான், என்பதில் இறந்தது தழுவிய எச்சவும்மைவிகாரத்தாற்றொக்கது.

நீயுநானும்புவிமேனிருபர்களுமெய்யுணர் வா
லாயுங்காற்பிறந்திறப்பதார்க்குமில்லையென்றவரோ (௬)

இ ள்.

நீயும் - அருச்சுனனாகிய நீயும், நானும் - பகவானாகியயானு ம், புவிமேனிருபர்களும்-பூமியின் கண்ணுள்ள அரசர்களு மாகிய, ஆர்க்கும்-எவர்களுக்கும், மெய்யுணர்வால்-உண்மை ஞானத்தால், ஆயுங்கால்-விசாரிக்குமிடத்து, பிறந்திறப்பது - ஜனித்துமரிப்பது, இல்லையென்றவரோ-இல்லையென்று கூறியருளியவரோநீர்,(எ-று).

உம்மை நான்கில் ஈற்றிலுள்ளது முற்றும்மை ஏனையஎண்ணும்மையாம்.

ஈங்கெவர்கரும்பிறந்திறப்பதில்லையென்றீரிவ்வுல கி
னீங்குபவம்யார்க்கிதனை நிச்சயமாய்ச்சொல்லுமென (௭)

இ.ள்.

ஈங்கு-இவ்விடத்தில் ; எவர்க்கும்-சருவத்திரர்களுக்கும் ;பிறந்திறப்பதில்லையென்றீர்-ஜனித்துமரிப்பதின்றென்றுகூறினீர் ; இவ்வுலகில் - இவ்வுலகத்தின் கண்ணே ; நீங்குபவம்-மரித்தல் ஜனித்தலானவை ; யார்க்கு-எவர்களுக்குள்ளன ; இதனை-இவ்வுண்மையை ; நிச்சயமாய்ச்சொல்லுமென உறுதியாகச்சொல்லுமென்றருச்சுனன்கேட்க; (எறு)

ஈங்கு-சுட்டுநீண்டுவந்தது செய்யுளாதலின்,நீங்குதல் ;என்னுந்தொழிற்பெயர்இங்கே-நீங்கு-எனமுதனிலை மாத்திரையாய்நின்றது.

இத்தரையிற்பிறந்திறப்பதெடுத்தவுடற்கடுத்த பொறி
நித்தியமாகியவான்மாநின்சொருபமென்றவரோ (௮)

இ-ள்.

இத்தரையில்-இப்பூமியின்கண் ; பிறந்திறப்பது-ஜனித்துமரிப்பது ; எடுத்தவுடற்கு-கருமத்துக்கேதுவாக வெடுத்துள்ள சரீரத்துக்கு ; அடுத்தபொறி – பொருந்தியவிதியாம் *நித்தியமாகிய-(ஜனித்தன்மரித்தலின்றிநித்தியமாயுள்ள; ஆன்மா-ஆன்மாவே, நின்சொருப மென்றவரோ - உனது சொருபமென்று கூறியருளியவரோநீர்-(எ-று)

ஆன்மா என்பதில் பிரிநிலை ஏகாரம் விகாரத்தாற்றொக்கது.

*பிராகபாவம் பிரத்தொம்சாபாவம் அன்னியோன்னியாபாவம்-அத்தியந்தாபாவமென்னு நான் கபாவமுமின்றிச்சதோதயமாயிருப்பதெதுவோ அதுநித்தியம் நித்தியமாயுள்ள ஆன்மாவேதானெனும்விசாரமறியவிரும்பில் எமதுகருணைக்கடலென்னும் பிரமானந்த சாகரசொருபராகிய கோவிலூர்ச்சிதம்பரசுவாமிகள்செய்தருளிய இலக்கணவிருத்தியிற்காண்க-

---

அங்கமுயிரிந்தியநானன்றிவேறெனைக்கா ணே
னிங்கியான்வேறுண்டேலெனக்கறியப்புகலுமென (௯)

இ-ள்.

அங்கம்-சரீரமும் ; உயிர்-பிராணனும் ; இந்தியம்-இந்திரியங்களும் ; நானன்றி-யானென்றறிந்துளனேயல்லாமல் ;வேறு-இவைகளுக்கன்னியமாக ; எனைக்காணேன்-எனது சொரூபத்தைக்கண்டிலேன் ; இங்கு-இச்சரீரங்களினிடமாக ; யான்வேறுண்டேல் - எனதுசொரூபமிவைகட்கன்னியமாகவிருக்குமேயாகில், எனக்கறியப்புகலுமென-அடியேனுக்குத் தெரிந்துக்கொள்ளும்படியனுக்கிரகஞ் செய்தருளவேண்டுமென் றருச்சுனன்கேட்க-;(எறு)

அங்கம்- உயிர்-(பிராணன்)- இந்தியம்-ஆகிய இவைகளில் எண்ணும்மைகள் தொக்கன

மெய்யுயிரிந்தியங்களல்லால்வேறறியேனென்றவனு ம்
பையவவைவையாலறியப்படானுநீயென்றவரோ (௰)

இ-ள்.

* பைய-இரகசியமாக; மெய்-சரீரமும்; உயிர்-பிராணனும் இந்தியங்களல்லால்-இந்திரியங்களுமாகிய (விவைகளேயே நானென்றறிந்திருக்கிறனே)யல்லாமல்; வேறு-இவைகட்கன்னியமாக; அறியேனென்றவனும்-(எனதுசொரூபத்தைக்கண்டிலேனென்(றவைகளைவிஷயமா யறிந்தவறிவாயிருந்து) கூறியவனும்; †அவையால்-முற்சொல்லிய சரீரங்களால்; அறியப்படானும்-அறிதற்கு விடயமாகாதிருப்பவனும்(ஆகியபிரத்தியகாத்மசொரூபமே); நீயென்றவரோ-உனது சொரூபமென்றனுக்கிரகஞ் செய்தருளியவரோநீர், (எ-று).

*ஞானத்துக்கதிகாரமின்றிய துரியோதனுதியர் பலருநிறைந்துள்ளயுத்தகளமத்தியிற் சரீரத்திறாப விலக்ஷணமாயுமவைகட்கசோசரமாயுமிராநின்றபிரத்தியகாத்மசொரூபமேயுனது சொரூபமென்றுபதேசிக்குமகாவாக்கியமானது அருச்சுனன் செவிக்குமாத்திரமன்றி மற்றயர்செவிக்குப்புலப்படாதிருத்தற்குப் பகவானிரகசியமாக வுபதேசித்தாரொன்பது தோன்றப்பையவென்றார்.

† அவையாலறியப்படான், எனப்பகவான் கூறியிருப்பதுபோலவேபிரமகீதை-ச-வது சேனுபநிடதார்த்தமுரைத்தஅத்தியாயத்தில்-"வாக்குமனங்கண் செவியான், மன்னிநின்றபிராணனினு-னீக்கியுள்கரணத்தானின் மலன்கோசரிக்கவுருன்,"எனக் கூறியிருப்பதுகாண்க.

தேகம்வேருகிலதைச்சேர்ந்ததிவனேதென வே
சோகமேவிளைகருமத்தொடர்ச்சியினுலென்றவரோ (௰க)

இ-ள்.

தேகம்வேருகில்-சரீரமான்மாவுக்கன்னியமானல்: அதை-அச்சரீரத்தினை; இவன்-இவ்வான்மாவானவன்;சேர்ந்தது பொருந்தியது;ஏதெனவே-எதனுலென்றருச்சுனன்கேட்க

*சோகமேவிளை-துக்கத்தையேவிளைவிக்கும்படியான; கருமத்தொடர்ச்சியினுலென்றவரோ- †கரும சம்பந்தத்தாலென்று கூறியருளியவரோ நீர், (எ-று).

சோகம் என்றதில் சாரியையும்இரண்டனுருபும்,-விளைஎன்றதில் விவ்விகுதியும்-தொக்கன

*கர்த்தாவாயிருந்து செய்யப்பட்டவிதி நிடேதமாகிய வுபயகன்மங்களுஞ் சனனமரண சம்சாரதுக்கங்களை விளைவித்தற்கே காரணமன்றிச்சம்சாரநிவிர்த்தியாகிய சுகத்தைவிளைவித்தற்குக்காரணமாகாதென்பது தோன்றத்தேற்றே காரங்கொடுத்துச்சோகமேவிளைகருமமென்றார்.

† வேதாகமங்களாற் புருடர்கட்குப் பிரவருத்தி நிமித்தம் அல்லதுநிவிர்த்தி நிமித்தம் யாதொன்று போதிக்கப்படுகிறதோ-அதுகன்மமாம்-அங்ஙனம் வேதாகமங்களாற் போதிக்கப்படாத இராகத்துவேஷரகிதகமனுகமன சௌசமுதலியஉதாசீனக்கிரியைகள்கன்மமன்றாம்-கன்மமும் - பிரவருத்தி நிமித்தம் போதிக்கப்படுகிறது விகிதகன்மமெனவும் நிவிர்த்தி நிமித்தம் போதிக்கப்படுகிறதுநிஷித்தகன்மமெனவும் இருவகைப்படும். இவைகளில்விகிதகன்மம்-நித்தியநைமித்திக-காமிய-பிராயச்சித்தமென நான்குவிதமாம், இவைகளினிலக்கணங்களை விசாரசாகரமிரண்டாவது தரங்கத்திற்காண்க

தேகமெடாமுன்கருமச்செயல்வருமாறேதென வே
யேகமாமரமும்வித்துமெனுமுறைபோலென்றவரோ (௰௨)

இ.ள்.

தேகமெடாமுன்-சரீரமெடுத்தற்குமுன்பு; கருமச்செயல்-கருமங்களைச்செய்யும்படியானசெயல்கள்; வருமாறு - வருகின்றவிதம்; ஏதெனவே-எங்ஙனமென்றருச் சுனன்கேட்க, *எகமாம்-ஒன்றாகிய, மரமும்- (வித்துக்கு) விருக்ஷமும், வித்தும்- (விருக்ஷத்துக்கு) விதையும், எனு முறைபோல்; (காரணமா)மென்னும் பீஜாங்குர நியாயம்போல (அனுதி

யேகருமத்துக்குச் சரீரமும் சரீரத்துக்குக் கருமமுங் காரணமானமையின் கருமச்செயல்வரக்கூடும்) ;என்றவரோ-என்று கூறியருளியவரோநீர்,(எ-று).

தாஷ்டாந்தம்-எஞ்சி நின்றதால்வருவித்தாம்

*மரமென்றுளதோ அன்றேவித்துங் காரணாத்மகமாக மரத்தினும் வித்தென்றுளதோ அன்றேமரமுங் காரணாத்மகமாக வித்தினும், அடங்கியொன்றாயிருத்தலின்-எகமாமரமும் வித்துமென்றார்.

காயமுந்தானும்பிறிதேற்கன்மமெவர்செய்ததென த்
தீயவுடற்கலதுகன்மச்செயறனக்கேதென்றவரோ (௰௩)

இ-ள்.

காயமும்-சரீரமும், தானும்—ஆன்மாவும், பிறிதேல்—வேறாகுமானால், கன்மம்—விதிநிஷேதமாகிய கன்மங்களை, எவர்செய்ததென—யாவர்செய்ததென்றருச்சுனன் கேட்க, கன்மச்செயல்—கன்மத்தைச்செய்யுஞ்செயலானது, *தீயவுடற்கலது-கொடிதாகியசரீரத்துக்கேயல்லாமல்,தனக்கேதென்றவரோ—ஆத்மாவுக்கில்லையென்றுகூறியருளியவரோநீர், (எ-று).

*சரீரத்துக்குச் சந்தனதித்தயில முதலிய வுஷ்ணோதக சீதோதகங்களால் ஸ்னானஞ்செய்வித்தல் திருமண், விபூதி, சந்தனாதிகள் சாற்றல் வஸ்திர பூஷணாதிகளாலலங்கரித்தல் பால், தயிர் நெய்யாதிகள்சேர்ந்தசுவையாகிய வுணவுகளைக் காலந்தவறாதுண்பித்தலாகிய விவைகளோடின்னும் வேண்டியபடியுபசரித்து வரினுமதற்குப் பதிலாயற்பமேனுஞ் சுகங்கடருதற்கேதுவாகாமற்றுக்கந்தருதற்கேயேதுவாயிருத்தலாற் சரீரங்கொடியதென்பது தோன்றத் தீயவு-லென்றார்.

படர்கருமமுடல்செய்யிற்பலமுறுவதார்க்கென வே
யடர்பலமுமுடற்கேயாமறிவார்க்கேதென்றவரோ (௰௪)

இ-ள்.

படர்கருமம்—(நித்திய, நைமித்திய, காமிய, பிராயச்சித்தமெனவிரிந்துள்ள)கருமங்களை, உடல்செய்யில்-சரீரஞ்செய்யுமானால், பலமுறுவது-கன்மபலம்வந்து பொருந்துவது, யார்க்கெனவே - எவர்க்கென்றருச் சுனன்கேட்க, அடர்பலமும்-கன்மத்தால் வந்துபொருந்திய புண்ணியபாவமாகியபலன்களும், உடற்கேயாம்-சரீரத்துக்கேயாகும், *அறிவார்க்கு - சாக்ஷிமாத்திரமாக அறிந்துகொண்டிரா நின்றவான்மாவுக்கு, ஏதென்றவரோ—இல்லையென்று கூறியருளியவரோ நீர், (எ-று).

*கடசராதிகளைச் செய்வதினால் வருமிலாபங்கள் அவைகளைச்செய்யுங்குலாலனையடையுமே யல்லாமல் குலாலனையுங் குலாலனாற் செய்யப்படுவதாகிய கடசராதிகளையும் வினோதமாகப் பார்த்துக்கொண்டிரா நின்றவர்களை யடையாதனபோல கன்மங்களைச்செய்வதினால் வரும்பிரயோசனங்கள் கன்மங்களைச் செய்வதாகிய சரீரத்தையடையுமேயல்லாமற் சரீரத்தையும் சரீரத்தாற் செய்யப்படுவதாகிய கன்மங்களையும் சாக்ஷிமாத்திரமாக அறிந்துகொண்டிரா நின்ற ஆன்மாவையடையாவென்பது சுருதியுத்தியனுபவங்களுக்கொத்த துணிபாதலால் அறிவார்க்கு ஏதென்றார்.

வெய்யவினையுடற்கென்றான்மெய்யிங்கேவிழவான் மா
வையமறநரகசொற்கமனுவிப்பதேதெனவே (௰௫)

இ-ள்.

(1) வெய்யவினை-கொடிதாகிய கன்மபலமானது, உடற்கென்றால்-சரீரத்துக்கென்று சொல்லுவீரானால், மெய்-சரீரமானது, இங்கே-இப்பூமியின்கண்ணே, விழ-மரணமாகிவீழ்ந்தபின்னர், ஆன்மா-(சேடித்திராநின்ற) ஆன்மாவானது, ஐயமற-சந்தேகமின்றி, நரகசொற்கமனுவிப்பது-நரக

சொற்கங்களை யனுபவிப்பதெனச்சில ர்கூறுவது, ஏதென வே-ஏதனாலென் றருச்சுனன்கேட்க,(எ-று) (1) வினை-எனக் காரியத்தைக் காரணமாகவுபசரித்தார்

அனுபவமேயில்லையதுவீணாரோபிதநிகழ்த்தி ற்
றனுகரணச்செயறனதாய்ச்சார்வதுபோலென்றவ ரோ
(௰௬)

இ-ள்.

அனுபவமேயில்லை-ஆன்மாவுக்கு நரகசொற்கானுபவமேயில் லை, அது-ஆன்மாவுக்கு நரக சொற்கானுபவமுண்டென்ப தை, நிகழ்த்தில்-சொல்லப்புகின், தனுகரணச்செயல்-தே கேந்திரியாதிகளின்செயலானது,தனதாய்-தனதுசெயலாக, சார்வதுபோல்-பொருந்துவதுபோல, வீணாரோபிதம்-விய ர்த்தமாகிய (1) அத்தியாசமேயாகும், என்றவரோ-என்று கூறியருளியவரோ நீர்,(எ-று)

(1) தனதபாவாதி கரணத்திற்றன தவபாசம் அத்தி யாசமாம்-அல்லது அதிட்டானசத்தையினும் விஷமசத் தையுடைய தினவபாசம் அத்தியாசமாம்-அல்லதுபிராந்தி ஞானத்திற்கு விஷயமாயுள்ள மித்தையாவஸ்து மற்றும் பிராந்தி ஞானமிவையின் பெயர் அத்தியாசமாம்-இவ்வத் தியாசங்களின் பேதங்களை அறியவிரும்பில் ஞானவித்தி யாசகர சொரூபராகிய கோவிலூர்ப்பொன்னம்பலசுவாமி கள் கைவல்லிய நவநீதத்திற்கியற்றிய தத்துவார்த்ததீப மென்னு முனைப்பிரசங்கத்திற்காண்க. அதிகரணம்-இடம்- அவபாசம்-தோற்றரவு-விஷமசத்தை - சமமல்லாத சத்தை,

---

மற்றுடலின்செய்கைதன்மேல்வருமயக்கமேதென வே
முற்றுணர்வொன்றில்லாதமோகமென்றுசொன்னவ ரோ
(௰௭)

இ-ள்.

மற்றுடலின்-(ஆன்மாவுக்)கன்னியமாயுள்ள சரீரத்தினது செய்கை-பருத்தலிளைத்தல் முதலிய செயல்கள்,தன்மேல் ஆத்மாவாகியதன்பேரில், வருமயக்கமேதெனவே-நான் ப ருத்தேனிளைத்தே னெனவராகின்ற அத்தியாசத்திற்கு(க் காரணம்) யாதென் றருச்சுனன்கேட்க, முற்றுணர்வு-பூர ணஞானமானது, ஒன்று-பொருந்துதல், இல்லாத-இன்றி ய, மோகமென்று-அஞ்ஞானமே (காரண) மென்று, சொ ன்னவரோ-கூறியருளியவரோநீர்-, (எ-று) இங்கே ஒன்று என்பது முதனிலைத்தொழிற்பெயர்.

அறிவுதேகந்தனக்கோவான்மாவிற்கோவென வே
பிறிவுசெயிலசித்துடலம்பிரமமறிவென்றவரோ (௰௮)

இ-ள்.

அறிவுதேகந்தனக்கோ-சித்திலக்கணம் சரீரத்துக்கோ-ஆ ன்மாவிற்கோ-ஆன்மாவினுக்கோ, எனவே-என் றருச்சுன ன்கேட்க, பிறிவுசெயில்- (சரீரவிலககணத்தையும் ஆன்ம விலக்கணத்தையும் வேறு) பிறித்து ப்பார்க்குமிடத்து, அசித்துடலம்-சரீரஞ்சடவிலக்கணத்தையுடையது, பிரம மறிவென்றவரோ - பிரமமே சித்தி லக்கணத்தை யுடைய தென்று கூறியருளியவரோ நீர், (எ-று).

தேகமசித்தாகிலிந்தச்செயல்வருவதேதென வே
யேகபரஞ்சோதியின்முன்னிருக்கையினாலென்றவ ரோ
(௰௯)

இ-ள்.

தேகமசித்தாகில்-சரீரஞ்சடமாயின்,இந்தச்செயல்வருவது (சரீரத்துக்குக் கன்மங்களைச்செய்வதான) இச்செயல்வரா நின்றது,ஏதெனவே-யாதினாலென் றருச்சுனன்கேட்க, ஏக

பரம்-ஒன்றாகவும் உயர்வாகவுமுள்ள, சோதியின்முன்-சைதன்னியத்தின் சன்னிதானம்பற்றி, இருக்கையினாலென்றவரோ-இருக்கின்றமையால் (தேகத்திற்குக்கன்மச் செயல் வரக்கூடு)மென்று கூறியருளியவரோநீர்—(எ-று)

இருக்கினுமசேதனத்துக்கிச்செயலுண்டோவென வே
யுருக்குபடாக்காந்தமுன்னிலூசிங்கரென்றவரோ (உ௰)

இ-ள்.

இருக்கினும்-(சைதன்னியத்தின் சன்னிதானம்பற்றி)யிருந்தாலும், அசேதனத்துக்கு-சடமாயுள்ள (சரீரத்துக்கு), இச்செயலுண்டோ-இக்கன்மாதிகளைச் செய்யத்தக்க செயலுண்டாகுமோ, எனவே-என்றருச்சுனன்கேட்க, உருக்குபடா-அக்கினியினாலுருக்கப்படாத, காந்தமுன்னில்-காந்த சன்னிதானத்திலுள்ள, ஊசிங்கர்-ஊசிக்குக்கம்பிக்குஞ்செயலுண்டாதல்போல, என்றவரோ-ஆன்ம சன்னிதானத்திராநின்ற சரீரத்திற்குக் கன்மச்செயல் வரக்கூடுமென்று கூறியருளியவரோநீர்-(எ-று.)

தாஷ்டாந்தம்-எஞ்சிநின்றதால் வருவித்தாம்

சொன்னசெயலுடற்கானாற்சுகதுக்கம்யார்க்கென வே
அன்னசுகதுக்கமுந்தானவ்வுடற்கேயென்றவரோ (உக)

இ-ள்.

சொன்னசெயல்-(தேவரீர்) கூறியகன்மச்செயலான்து, உடற்கானால்-சரீரத்துக்கென்று சொல்லுவீராகில், சுகதுக்கம்-(கன்மபலமாகிய) சுகதுக்கங்கள், யார்க்கெனவே-எவர்களுக்கென்றருச்சுனன்கேட்க, அன்னசுகதுக்கமும்-அத்தன்மையாகிய சுகதுக்கங்களும், அவ்வுடற்கேயென்றவரோ-முற்கூறியசரீரத்துக்கேயென்று கூறியருளியவரோநீர்-(எ-று) *தான்-அசை

சேதனமாமான்மாவைச்சேராததுக்கசு க
மோதுசடமாமுடலையுற்றிடுமோசொல்லுமென (உஉ)

இ-ள்.

சேதனமாமான்மாவை-சித்துருவமாகிய வான்மாவை, சேராததுக்கசுகம்-பொருந்தாத சுகதுக்கங்களானவை, ஓது (இழிவுடையதாகக்) கூறப்பட்ட, சடமாமுடலை-அசேதனமாயுள்ள சரீரத்தை, * உற்றிடுமோ - பொருந்துமோ, சொல்லுமென-(தேவரீர்) கூறியருள வேண்டுமென்றருச்சுனன்கேட்க,(எ-று).

* ஒருவன்வாளினால் மற்றொருவனைக்கொலை செய்யில் அக்கொலையினாலுண்டாகிய தண்டனையானது சேதனனாயுள்ள புருடனைச்சாருமேயன்றிய சேதனமாயுள்ள வாளினைச்சாராததுபோல ஆன்மாசரீரத்தாற் கன்மங்களைச் செய்யின் கன்மபலமாகிய சுக துக்கங்கள் சேதனமாயுள்ள ஆன்மாவைப்பொருந்துமேயன்றிய சேதனமாயுள்ள சரீரத்தைப்போருந்ாதெனும் தனதபிப்பிராயந்தோன்ற அருச்சுனன் சடமா முடலையுற்றிடுமோவென்றான்.

பூதமைந்தோடைந்துயிர்கள்புலன்கள்பத்துமனமுதனான்
கீதிருமெய்யிதின்மனத்துக்கின்பதுன்பமென்றவரோ
(உ௩)

இ.ள்.

(1) பூதமைந்தோடு-(பஞ்சபூதகாரியமாகிய) தூலசரீரத்தோடு, ஐந்துயிர்கள்-பஞ்சவாயுக்கள், புலன்கள்பத்து-தசேந்திரியங்கள், மனமுதனான்கு-மனமுதலிய அந்தக்கரணசதுட்டயம், ஈது-ஆகியவிவைகள், இருமெய்-இரண்டு சரீரங்களாகும், இதில்-இவ்விரண்டு சரீரங்களாகப் பொருந்தியதத்துவங்களில், மனதுக்கு-(தீபச்சுவாலையின் பரம்பரைபோல விருத்திருபபரிணாமத்தை யடையாநின்ற ஓர்

தத்துவமாகிய) மனதுக்கு, இன்பதுன்ப மென்றவரோ-சுகதுக்கங்களென்று கூறியருளியவரோ நீர், (எ-று).

பூதமைந்தோடைந்துயிர்கள், புலன்கள்பத்து-மனமுதனான்கு-ஈது-என்றதும்-இருமெய்-இதில்-என்றதும் - பன்மையிலொருமை மயங்கியவழூவமைதி-(1) காரியகாரணங்களையொற்றுமைப் படுத்தித் தூலசரீரத்தைப் பூதமைந்தென்றார்.

இந்தவிருவகைத்தனுவிற்கேதுவேதெனவின வ
முந்தியகாரணமதனான்மூன்றுதனுவென்றவரோ (உ௪)

இ-ள்.

இந்தவிருவகைத்தனுவிற்கு-இப்போதுசொல்லிய இரண்டுவகுப்பாகிய சரீரங்கட்கு, ஏதுவேதெனவினவ-மூலம்யாதென்றருச்சுனன்கேட்க, முந்திய-இவ்விரண்டிற்கு முதன்மையாயுள்ள, காரணம்-காரணமானது (அஞ்ஞானமாம்), அதனால்-இவ்விரண்டிற்கு மூலமாகிய யஞ்ஞானமொன்றிருத்தலால்,மூன்றுதனுவென்றவரோ - சரீரங்கள் மூன்றென்று கூறியருளியவரோநீர்-(எ-று).

மனமறியுந்துக்கசுகவரவென்றீரம்மனமு ம்
வினவிலசேதனமலவோவிரித்தெனக்குவிளம்புமென
(உ௫)

இ-ள்.

துக்கசுகவரவு-சுகதுக்கங்களின் வரவை, மனமறியுமென்றீர்-மனமனுபவிக்குமென்று தேவரீர்கூறினீர், அம்மனமும்-அந்தமனமும், வினவில்-விசாரிக்குமிடத்து, *அசேதனமலவோ-ஏனையதத்துவங்களைப் போற்சடமல்லவோ, விரித்து -(அம்மனம் சுகதுக்கங்களை அனுபவித்தற்கா[illegible] ஏதுவை) விஸ்தாரமாக, எனக்கு விளம்புமென-அடியேனுக்குக்கூறவேண்டுமென்றருச்சுனன் கேட்க, (எ-று)

அம்மனத்திலான்மாவபேதம்போற்றோன்றுதலா ல்
விம்முதுக்கசுகத்தைமனமேவுமென்றுசொன்னவ ரோ
(உ௬)

இ.ள்.

அம்மனத்தில் - அந்தமனதில், ஆன்மா - ஆத்மாவானது, *அபேதம்போல் - ஒன்றுபோல், தோன்றுதலால்-பிரதிபலித்துத்தோன்றுகின்றமையால், விம்முதுக்கசுகத்தை-மிகுதியாயுள்ள துக்கசுகங்களை, மனமேவுமென்று-மனதுபொருந்துமென்று, சொன்னவரோ-கூறியருளியவரோநீர்-(எ-று).

*ஆன்மாவுக்கும் மனதுக்கும் ஞானாஞ்ஞானகாலமாகியவெந்தக்காலத்திலும் ஏகத்துவ மின்றென்பது தோன்றஅபேதமாய்த்தோன்றுதலென்னாது அபேதம் போற்றோன்றுதலென்றார்.

அந்தமனோதுக்கசுகமதனிடத்துநில்லாம ல்
வந்திலங்குமான்மாவைமருவியதென்சொல்லுமென (உ௭)

இ.ள்.

அந்தமனோதுக்கசுகம் - அம்மனதுக்குரிய சுகதுக்கங்கள், அதனிடத்து - அம்மனதினிடமாகவே, நில்லாமல்-நிற்காமல், இலங்குமான்மாவை-(அறிவுமயமாய் விளங்கிக்கொண்டிராநின்ற ஆத்மாவை, வந்துமருவியதென்-வந்துபொருந்தியதெதுபோல, சொல்லுமென-தேவரீர் கூறவேண்டுமென்றருச்சுனன் கேட்க, (எ-று).

வெய்யகனலின்சூடுமேல்வைத்தசட்டியி னூ
டெய்யபுனலூடுவந்தங்கொன்றுதல்போலென்றவரோ (உ௮)

இ-ள்.

வெய்யகனலின்சூடு - கொடிதாகிய அக்கினியினுஷ்ணமானது, மேல்வைத்த-மேலேவைத்திருக்கப்பட்ட, சட்டியினூடு-சட்டியினுள், *உய் - அ - புனலூடு - விட்டிராநின்ற அந்தச்சலத்தின்கண், வந்தங்கு-வந்தவ்விடத்து, ஒன்றுதல்போல் - பொருந்துதலைப்போல, (மனதின் சுகதுக்கங்கள் மனேசம்பந்தமான ஆன்மாவைப்பொருந்தியது,) என்றவரோ-என்றுகூறியருளியவரோ நீர், (எ-று).

எஞ்சிய-தாஷடாந்தங்களை விரித்தாம்.

உய் - என்பது - தன்வினைபிறவினைகளுக்குப் பொதுவாயினும் ஈண்டுபிறவினையை யுணர்த்திநின்றது.

சித்தாகுமான்மாவுஞ்செடமாகுஞ்சித்தமுந் தா
ஞெத்தாங்கிரண்டுமொன்ருயுற்றவகைசாற்றுமென (உ௯)

இ-ள்.

சித்தாகுமான்மாவும்-சேதனமாயுள்ள ஆன்மாவும், செடமாகுஞ்சித்தமும் அசேதனமாயுள்ளமனதும், ஒத்தாங்கு-அபேதம்போல, இரண்டும்-உபயமும், ஒன்ருய்-ஏகமாய், உற்றவகை-பொருந்தியவிதம்,சாற்றுமென-(எங்ஙனம்)சொல்லுமென்றருச்சுனன்கேட்க, (எ-று) தான் அசை

வல்லிரும்புகனலுடனேமருவியதுபோன்மன மு
மொல்லையிலான்மாவுடனேயுற்றதுகாணென்றவரோ (௩௰)

இ-ள்.

வல்-வலுமைபொருந்திய, இரும்பு-(தூலமாகவும் அப்பிரகாசமாகவுமிராநின்ற) அயமானது, கனலுடனே-(சூட்சுமமாகவும் பிரகாசமாகவுமுள்ள) அக்கினியுடனே, மருவியதுபோல-(ஏகமாக)ப்பொருந்தியதுபோல, மனமும்-(தூல

மாகவும் அப்பிரகாசமாகவுமிராநின்ற) மனதும், ஆன்மாவுடனே-(சூட்சுமமாகவும்பிரகாசமாகவுமுள்ள) ஆத்மாவுடனே, ஒல்லையில்-அனுதியில், உற்றது-(ஒன்றுபோற்)பொருந்தியது, காணென்றவரோ-நீயறிவாயாகவென்று கூறியருளியவரோ நீர், (எ-று).

உற்றதெதனுலெனவேயுள்ளமவிவேகமுற ப்
பற்றியதன்மேலுமதன்பண்புவந்ததென்றவரோ (௩௧)

இ-ள்.

உற்றது-(மனதுக்குரிய சுகதுக்க மாத்மாவைவந்து) பொருந்தியது, எதனுலெனவே - யாதினுலென்றருச்சுனன் கேட்க, உள்ளம்-மனமானது, அவிவேகமுற-விவேகசூனியத்தையடைந்தமையால், பற்றிய - அம்மனத்தினைப் பொருந்திய, தன்மேலும்-(ஆத்மாவாகிய) தன்பேரிலும், அதன் பண்புவந்ததென்றவரோ அம்மனதுக்குரிய சுகதுக்கங்கள் வந்து பொருந்தியதென்று கூறியருளியவரோ நீர், (எ-று).

அடுத்தகுணம்போமோபின்னுன்மாவைவிட்டென வே
யெடுத்தசெம்பூநிறம்படிகத்தேறுதல்போலென்றவரோ (௩௨)

இ-ள்.

அடுத்தகுணம் - அனுதியாகவே பொருந்தியிராநின்ற சுகதுக்கங்களாகிய குணங்கள், பின் - பின்பொருகாலத்தில், ஆன்மாவைவிட்டு - ஆன்மாவைப்பிரிந்து, போமோ-நீங்குமோ,எனவே-என்றருச்சுனன்கேட்க, எடுத்த-பற்றியுள்ள, செம்பூநிறம்-சிவந்தபுட்பத்தினிறமானது, படிகத்தேறுதல்போல்-பளிங்குக் கண்ணுடியிற் (ருேற்றமாத்திரமாக) வேறித்தோன்றுதல்போல, (ஆத்மாவினிடத்திலும் மனதின் குணங்கள் அத்தியாசத்தாற் ருேன்றுகின்றமையின் அவை

யெதார்த்தமல்ல) என்றவரோ-என்று கூறியருளியவரோ நீர், (எ-று).

☞ எடுத்த-என்பதற்கு-இங்கே-பற்றிய-தாங்கிய-தரித்த-எனுமூன்றும்-பொருந்தும்-தாஷ்டாந்தமெஞ்சி நின்றதால் வரிவித்தாம்-

(1) அடுத்தகுணமான் மாவைவிட்டு நீங்குமோவென்னுங் கடாவிற்கு புட்பத்தின் செந்நிறமானது படிகத்திற்றோன்றினும் எதார்த்தத்தி லில்லாததுபோல மனதின் குணங்களாத்மாவினிடத்துத் தோன்றினும் எதார்த்தத்திலில்லாதிருக்க அவைகளாத்மாவினிடத் திருப்பதாகக்கொண்டு) நீங்குமென்றேனும் அல்லது நீங்காவென்றேனும் விடைகூறலசங்கதமாகுமாதலின் அக்குணங்களாத்மாவினிடத்தத்தியாசத்தாற் றோன்றுகிறதென்னும் பொருடோன்றச் செம்பூநிறம்படிகத்தேறுதல் போலென்றார்-

---

சுத்தபடிகம்போற்சொரூபமாய்த்தானிருக் ... ... க
மெத்தவுமாசாமலின்மேவியதென்சொல்லுமென (௩௩)

இ-ள்.

சுத்தபடிகம்போல்-பரிசுத்தமாகியபளிங்கினைப்போல, சொரூபமாய்த்தானிருக்க-சச்சிதானந்த சொரூபமாகவே யாத்மாவிருக்க, மெத்தவும்-மிகவும், ஆசாமலினம் ஆசையாகிய களங்கம், மேவியதென்-(ஆத்மாவினிடத்திற்) பொருந்தியதெதனாலே, சொல்லுமென (அதனைத்தேவரீர்) கூறியருளவேண்டுமென்றருச்சுனன்கேட்க, (எ-று).

அனுதியாம்வாசனையாலடைந்ததாசாமலின ...
மனோபந்தமிருக்கின்முத்திவாராதென்றுரைத்தவரோ
(௩௪

இ-ள்.

அனுதியாம்வாசனையால்-அனுதியாயுள்ள கரணவாசனையால், ஆசாமலினம்-ஆசாபாசமாகியகளங்கம், அடைந்தது-வந்துபொருந்தியதாம், மனோபந்தம்-(அதுவே) மனதுக்குப் பந்தமுமாகும், இருக்கில்-அப்பந்தமிருக்குமானால், முத்திவாராதென்று-மோக்ஷஞ்சித்திக்கமாட்டாதென்று, உரைத்தவரோ-கூறியருளியவரோநீர்-(எ-று).

பந்தமெதுமுத்தியெதுபகுத்துரைக்கவேண்டுமென்ற ன்
சிந்தைதெளியவென்றுதிருத்தாளினைவணங்க (௩௫)

இ-ள்.

பந்தமெது-பந்தமென்பதுயாது, முத்தியெது-மோக்ஷமென்பதுயாது, என்றன்சிந்தை-எனதுசித்தமானது, தெளிய, $(சந்தேகவிபரீதங்களின்றித்) தெளிவையடையும் பொட்டு, பகுத்து-வேறுபிறித்து, உரைக்கவேண்டுமென்று-கூறியருளவேண்டுமென்று, திருத்தாளினை-சிறப்புப்பொருந்தியவுபயதிருவடிகளையும், வணங்க-அருச்சுனன்நமஸ்கரிக்க-(எ-று).

$ நாமமுதலியவற்றாற் பிறித்தறியாமற் பொருளுண்மைமாத்திரையாக நிருவிகற்பமாயறிந்த பொருளையிஃதி யாதோவெனவொன்றிற்றுணிவு பெறுதாராய்தல் சந்தேகம்-அதனையதனோடொப்புமையுடைய வேறுபொருளாக மயங்கி நிச்சயித்தல் விபரீதம்-

---

தகாதிதானெனவேசேரபிமானங்கள்பந் த
ாகாதமானம்விடிலரியமுத்தியென்றவரோ (௩௬)

இ-ள்.

தேகாதி-தேகேந்திரியாதிகளில், தானெனவே-தானென்பதாக, சேரபிமானங்கள்-பொருந்தாநின்றஅபிமானங்களே, பந்தம்-பந்தமாகும், ஆகாத-சுருதிகட்கும் பெரியோர்கட்குமங்கீகாரமில்லாத, மானம்விடில்-அபிமானத்தைவிட்டுவிடில், அரிய-அதுவே யபக்குவர்களாலடைதற் கருமையாகிய, முத்தியென்றவரோ-மோக்ஷமென்று கூறியருளியவரோநீர், (எ-று).

அபிமானம்வரும்வகையுமாங்கதுதான்றீர்வகையு ந்
தபியாமனானறியத்தயவாகக்கூறுமென (௩௭)

இ-ள்.

அபிமானம் வரும்வகையும்-அபிமானம்வந்து பொருந்துகின்றவிதமும், ஆங்கு-அதுபோல, அதுதான்றீர்வகையும்-அவ்வபிமானம் நீங்குகின்றவிதமும், தபியாமல்-தாபமுறாமல், நானறிய-அடியேனறியும்பொருட்டு, தயவாக-கிருபையாக, கூறுமென-அனுக்கிரகம்பண்ணவேண்டுமென் றருச்சுனன்கேட்க, (எ-று).

மறந்திடுமஞ்ஞானத்தான்மானம்வந்ததஞ்ஞா ன
மிறந்துவிடின்மானமும்போமென்னவுரைசெய்தவரோ
(௩௮)

இ-ள்.

மறந்திடும்- (ஆத்மாவாகிய தன்னை) மறத்தற் கேதுவாகிய அஞ்ஞானத்தால்-அஞ்ஞானத்தினால், மானம்வந்தது அபிமானம் வந்து பொருந்தியது, அஞ்ஞானமிறந்துவிடில்

அவ்வஞ்ஞானப்-நாசமுறுமாயின், மானமும்போமென்ன-அவ்வபிமானமும் நீங்கிவிடுமென்று, உரைசெய்தவரோ-கூறியருளியவரோநீர், (எ-று).

அந்தமுறையஞ்ஞானமணுகுவதும்போவதுவு ஞ்
சந்தயமில்லாதறியத்தயவாகக்கூறுமென (௩௯)

இ-ள்.

அந்தமுறை-முற்கூறியகிரமமாகவே, அஞ்ஞானமணுகுவதும்-அஞ்ஞானம்வருதற்கான ஏதுவையும், போவதுவும்-நீங்குதற்கானவேதுவையும், சந்தயமில்லாதறிய-ஐயமின்றியானறியும்பொருட்டு, தயைவாக-கிருபையோடு, கூறுமென-சொல்லவேண்டுமென்றருச்சுனன்கேட்க-(எ-று). சந்தேகம் சந்தயமெனமரீயது.

அஞ்ஞானம்வந்ததனாதியதுசொல்வதல் ல
மெய்ஞ்ஞானத்தாலேவிடுமென்றுரைத்தவரோ (௪௰)

இ-ள்.

அஞ்ஞானம் வந்தது-அஞ்ஞானமொருகாரணத்தால் வந்ததெனச், சொல்வதல்ல-சொல்லத்தக்கதல்ல, அது-அவ்வஞ்ஞானமானது, அனாதி-அனாதியாயுள்ளதேயாகும்,*மெய்ஞ்ஞானத்தாலே-தத்துவஞானத்தால், விடுமென்றுரைத்தவரோ-நீங்கிவிடுமென்று கூறியருளியவரோநீர்,(எ-று).

(1) கடத்தினது பிராகபாவமனாதியாயிருக்கினுங் குலாலதண்டக்கிரியையாலதற்கு நாசமுண்டாதல்போல அஞ்ஞானமனாதியாயிருக்கினு மதற்கு ஞானத்தால் நாசமுண்டாதல் சித்தமாதலால் மெய்ஞ்ஞானத்தாலே விடுமென்றார்.

இரவியெதிரடுத்துவந்தவிருட்போலவஞ்ஞான ம்
வரவிதியோசோதிதன்பால்வந்தவகையேதெனவே (௪௧)

இ-ள்.

இரவியெதிரடுத்துவந்த - சூரியன்முன்பாக மருங்கிவந்த, இருட்போல-அந்தகாரம்போல, சோதிதன்பால்-சுயம்பிரகாசமாகிய என்னிடத்து, அஞ்ஞானம்வரவிதியோ-அஞ்ஞானம்வருதற்கு நியாயமுளதோ, வந்தவகை-(வருதற்கு நியாயமில்லாதிருந்தும் நானறியேனென்னு மனுபவந்தோன்ற) வந்திராநின்றவிதம், ஏதெனவே-ஏதனாலென்றருச்சுனன்கேட்க-(எ-று).

அந்தஅறிவுவந்தாலஞ்ஞானமில்லையப்பா ற்
சந்ததமுமானந்தசாகரநீயென்றவரோ (சஉ)

இ-ள்.

(1) அந்தஅறிவுவந்தால் - நான்சுயம் பிரகாசமென்னும் ஞானம் உனக்குதயமானால், அஞ்ஞானமில்லை-அஞ்ஞானம் உன்னிடத்தில்லாததாகும், அப்பால்-அதற்குப்பின், சந்ததமும்-சதாகாலமும், நீஆனந்தசாகரம் - நீபிரமானந்த சமுத்திரமாகவேயிருப்பாய், என்றவரோ-என்று கூறியருளியவரோநீர்-(எ-று).

(1) பிரகாசமாயுள்ளஆத்மாவினிடத்தப் பிரகாசமாகிய வஞ்ஞானம் வந்திருப்பதெதனாலென்னுங்கடாவிற்கு அந்த அறிவுவந்தாலஞ்ஞானமில்லையென்றமையால்-நான்சுயம்பிரகாசமென்னும் †அதிஷ்டான ஞானமுதயமாதற்குப் பூர்வம் பிரகாசமாகிய சந்திரனிடத்தப் பிரகாசமாகிய களங்கமனாதியாகவேயிருத்தல்போல பிரகாசமாகிய ஆத்மாவினிடத்தப் பிரகாசமாகிய வஞ்ஞானமனாதியாகவேயுள்ளதன்றியிடையில் யாதானுமோர் காரணத்தால் வந்ததன்றென்பதேவிடையென வூகித்துணர்க.

†யாதொன்று நிருவிகாரமாகவும் அவித்தையாற் செய்யப்பட்ட கற்பிதகாரியங்கட்காசிரயமாகவுமிருக்கிறதோ-அது அதிஷ்டானமாகும்-திருஷ்டாந்தம்-கற்பிதசற்பத்துக்கு-இரச்சு. அதிஷ்டானம்.

வேதாந்தத்தாற்குருவான்மெய்ஞ்ஞானம்வந்தவுட ன்
றீதானதுக்கசுகந்தீராததேதெனவே (சங)

இ-ள்.

வேதாந்தத்தால் - வேதாந்தசாஸ்திர சிரவணத்தினாலும், குருவால் - ஆசாரியருபதேசத்தினாலும், மெய்ஞ்ஞானம்-தத்துவஞானம், வந்தவுடன்-உதயமான உத்தரக்ஷணமே, தீதானதுக்கசுகம் - கொடிதாகியசுகதுக்கங்கள், தீராததேதெனவே-நீங்காததெதனாலென்றருச்சுனன்கேட்க,(எ-று).

பற்றறுமோதுக்கசுகம்பரோக்ஷஞானத்தா ... லே
யற்றமாமவ்விரண்டுமபரோக்ஷத்தென்றவரோ (சச)

இ-ள்.

பரோக்ஷஞானத்தாலே-பரோக்ஷஞானத்தால், துக்கசுகம்-சுகதுக்கங்களாகிய, பற்றறுமோ - பற்றுக் கனசமாமோ (ஆகாமற்றெதனாசமாமெனின்), அவ்விரண்டும்-அவ்விரண்டுபற்றுக்களும், அபரோக்ஷத்து அபரோக்ஷ ஞானத்தால், அற்றமாம்-நாசமாகும், என்றவரோ-என்றுகூறியருளியவரோநீர், (எ-று).

*ஆல் என்னும் கருவிப்பொருளுணர்த்து மூன்றனுருபு பிரிக்கப்பட்டது.

பரோக்ஷமபரோக்ஷமெதுபகுத்துரைக்கவேண்டுமென்றன்
திரோதமாம்புத்திநன்றாய்த்தெளிவுபெறுமாறெனவே (௪௫)

இ-ள்.

பரோக்ஷமபரோக்ஷமெது - பரோக்ஷ ஞானமென்பதியாது அபரோக்ஷஞானமென்பதியாது, என்றன்-எனது, திரோதமாம்புத்தி-மயக்கம்பொருந்தியபுத்தியானது, நன்றாய்-நன்றாக, தெளிவுபெறுமாறு - தெளிவையடையும் பொருட்டு பகுத்துரைக்க வேண்டும்-வேறுபிரித்துக் கூறவேண்டும், எனவே-என்றருச்சுனன்கேட்க, (எ-று.)

———

பகர்ந்தசத்தஞானம்பரோக்ஷமனுபவத் தா
லகம்பிரமமெனுஞானமபரோக்ஷமென்றவரோ (௪௬)

இ-ள்.

பகர்ந்த (அசத்தாவரணவிரோதியெனச்) சொல்லிய, சத்த ஞானம்-சாஸ்திர ஜன்ய ஞானமானது, பரோக்ஷம்-பரோக்ஷஞானமாகும், அனுபவத்தால்-சுவானுபவத்தால், அகம்பிரமமெனு ஞானம்-நான் பிரமமென்னும் ஞானமானது, அபரோக்ஷமென்றவரோ-அபரோக்ஷஞானமென்று கூறியருளியவரோநீர், (எ-று)

———

தான்பிரமமென்றறிந்துந்தனுவைத்தானென்றபுத்
யேன்போகவில்லையதையெனக்கறியப்புகலுமென (௪[illegible]

இ-ள்.

தான்பிரமமென்றறிந்தும்-அகம்பிரமமென்றறிந்தும், த[illegible]வை-தேகேந்திரியாதிகளை, தானென்றபுத்தி-அகமென்னு[illegible] புத்தியானது,ஏன்போகவில்லை-எதனானீங்கவில்லை,அதை

(நீங்காதிருத்தற்குள்ள) அக்காரணத்தை, எனக்கறிய-அடியேனுக்கறியும்பொருட்டு, புகலுமென-கூறியருளவேண்டுமென்றருச்சுனன்கேட்க, (எ-று).

———

கேள்வியினான்மனனத்தாற்கிளர்ந்தயோகங்களி னா
லாள்பிரமத்தனுபவம்வந்ததுதீருமென்றவரோ (௪௮)

இ-ள்.

*கேள்வியினால் - சாஸ்திரசிரவணத்தினாலும், †மனனத்தால் - அர்த்தமனனத்தினாலும், ‡கிளர்ந்த §யோகங்களினால்-விளங்காநின்றதியானயோகங்களினாலும், ||ஆள்-முயற்சித் (தடையத்தக்க) பிரமத்தனுபவம்வந்து-பிரமானுபவமுதயமாகியபின், அது-அத்தேகோகமென்னும் புத்தியானது, தீருமென்றவரோ - நீங்குமென்றுகூறியருளியவரோநீர், (எ-று).

||ஆள்-என்பது-முயற்சி

* சற்சாஸ்திரார்த்தங்களைக் குருமுன்னிலையிற் சடுவிதலிங்கதாற் பரியமாகச்சிரவணஞ் செய்தலைக்கேள்வியென்றார்.

†சிரவணப்பொருளைத் தானாயினும் தனக்கொத்த சாதுசங்கங்களோடாயினுஞ் சுருதிதாற்பரியமாகத் தர்க்கயுத்தியனுமானங்களோடு சிந்தித்தலைமனனமென்றார்.

§[illegible]னனத்தா னிச்சயித்த பொருளையதுவேநான் நானேய[illegible]வெனத்தயிலதாரைபோல நிரந்தரம் நெடுங்காலம் நே[illegible]த்தோடுசசாதிவிருத்திப்பிரவாக ரூபமாகத்தியானிக்கின றசிதித்தியாசனத்தை யோகமென்றார்

‡ தியானபரிபாகமாகிய சமாதியில் தியானவஸ்துவாகிய பரமாத்மாதன் மயமாகவிளங்குதலின் கிளர்ந்தயோகமென்றார்

ஆதியாஞ்சிற்சொரூபமாகாததானினிமே ... ற்
சோதிமனனுதியினற்சொரூபமாமோவெனவே (௪௯)

இ-ள்.

ஆதியாம்-முதன்மையாகிய, சிற்சொரூபம்-சின்மாத்திரசொரூபம, ஆகாததான்-(முன்னமே) ஆகாதிருக்கப்பட்டஆன்மா, இனிமேல்-பின்னர், சோதிமனனுதியினல், விசாரிகின்ற-மனனமுதலியவைகளால், சொரூபமாமோ - (சின்மாத்திரசொரூபமாகுமோ, எனவே-எனஅருச்சுனன் கேட்க, (எ-று).

எப்போதுஞ்சின்மயந்தானெனன் மறந்துதேடுவ து
செப்புமிடற்றணியிருக்கத்தேடுதல்போலென்றவ ரோ
(௫௰)

இ-ள்.

எப்போதும்-எந்தக்காலத்தும், சின்மயம்-சின்மாத்திரசொரூபம், தானெனல்-தானென்பதை, மறந்து-அயர்ச்சித்து, தேடுவது-(அடையவேண்டுமெனத்)தேடுகின்றது, செப்புமிடற்று-சொல்லாகின்றகண்டத்து, *அணியிருக்க - (கண்டாபரணமிருக்கும்போது, தேடுதல்போலென் றவரோ-(கண்டாபரணமெங்குற்றதோவென) த்தேடுகிறதற்குச் சமானமாகுமென்று கூறியருளியவரோநீர், (எ-று).

*அணியென்பது-இடுவன, தொடுவன, கட்டுவன, கவிப்பன, முதலிய ஆபரணங்கள் பலவற்றிற்கும் பொதுப்பெயர்

தேடியபின்றேகபுத்திதீர்ந்துபோய்ச்சிற்சொருப ங்
கூடுவனேயானென்குறைதீரச்சொல்லுமென (௫௧)

இ-ள்.

தேடியபின்-மனனுதிகளாற்றேடியபிற்பாடு, தேகபுத்திதீர்ந்துபோய்-தேகோகமென்னும் புத்தியானது கெட்டொழிந்து, சிற்சொருபம்-சின்மாத்திரசொரூபத்தை, (1) கூடுவனேயான் - யானடைவனே, என்குறைதீர - எனது குறைவானது நீங்கும்படி, சொல்லுமென-கூறியருளவேண்டுமென்றருச்சுனன்கேட்க, (எ-று).

(1) கூடுவன்-இதில் அன்விகுதிதன்மையிடத்துவந்தது

வந்தவுடல்வேருயும்வாசனையாற்றனெனலா ற்
சந்தயமென்றற்சொருபந்தானுதற்கென்றவரோ (௫௨)

இ-ள்.

வந்தவுடல்-(கன்மத்துக்)கேதுவாக வந்திராநின்ற சரீரமானது, வேருயும்-அன்னியமாயிருந்தும், வாசனையாற்-(பழக்கத்தாற்பொருந்திய)மலினவாசனையினுல், தானெனலால்-(அதனைத்)தானென்று கூறுதலால், தற்சொருபந்தானுதற்கு-தன்னுடையசொரூபந்தானுதற்கு, சந்தயமென்-ஐயமாதிருக்கின்றது, என்றவரோ-என்று கூறியருளியவரோநீர், (எ-று). சந்தேகம் சந்தயமெனமரீயது.

தனுவைத்தானெனும்பிரமைசத்தஞானத்தில ரு
‡னுபமெய்ஞ்ஞானத்தாலறும்வகையேதுநாயுமென
(௫௩)

இ-ள்.

தனுவைத்தானெனும்பிரமை - தேகத்தைத்தானென்னும் பிராந்தியானது, சத்தஞானத்திலரு து - சாஸ்திரஜன்னிய

மாகிய பரோக்ஷஞானத்தானீங்காமல், அனுபவமெய்ஞ்ஞானத்தால்-எதார்த்தானுபவமாகிய அபரோக்ஷஞானத்தால், அறும்வகையேது-நீங்குகின்றவிதமெங்ஙனம், உரையுமென-கூறவேண்டுமென்றருச்சுனன்கேட்க, (எ-று).

விளக்குவிளக்கெனுமதனல்வெய்யவிருள்போய்விடுமோ
துளக்கமிலாவிளக்கேற்றிற்றொலேயுமிருளென்றவரோ (௫௪)

இ-ள்.

*விளக்கு விளக்கெனுமதனல்-தீபந் தீபமெனப் பலதரஞ்சொல்லும் வசனத்தால், (1) வெய்யவிருள்போய்விடுமோ-கொடிதாகிய அந்தகாரம் நீங்குமோ (நீங்காது), (2) துளக்கமிலாவிளக்கேற்றில் - சலனமில்லாத தீபத்தை யேற்றினல், தொலேயுமிருள்-அந்தகாரம் நீங்கிவிடும், (அதுபோல பரோக்ஷ ஞானத்தாற் றேககானெனும் பிராந்தி நீங்குமா நீங்காது அபரோக்ஷஞானமுதயமாகில் நீங்கும்) என்றவரோ-என்று கூறியருளியவரோ நீர், (எ-று.) தாஷ்டாந்தமெஞ்சிநின்றமையின் விரித்தாம்.

*விளக்கு விளக்கு என்றது பன்மைப்பொருளில் வந்த அடுக்கு.

தேகோகமென்னும் பிராந்திக்கேதுவாகிய அஞ்ஞானத்தி னசத்தாவரண மபானுவரணமென்னு மிரண்டமிசங்களிலசத்தாவரணத்தை மாத்திரம் நிவிர்த்திக்குஞ்சத்தி பரோக்ஷ ஞானத்திற்குள்ளதேயன்றி யபானுவரணத்தையும் நிவிர்த்திக்குஞ் சத்தியின்மையாற் பரோக்ஷஞானத்தாற்றேகோகப் பிராந்தி நிவிர்த்தியாகாதென்பதும் - அபரோக்ஷ ஞானத்திற்கபானுவரணத்தையும் நிவிர்த்திக்குஞ் சத்தியுள்ளதாகலின் அபரோக்ஷ ஞானத்தாற் றேகோகப் பிராந்தியுங்காரணமாகிய வஞ்ஞானத்தோடு நிவிர்த்தியாகுமென்பதும் - தோன்றத் திருட்டாந்தரமாயுள்ள இருள்

விளக்கு விளக்கெனும் வசனத்தா னீங்காதெனவும்-துளக்கமிலா விளக்கேற்றினனீங்குமெனவுங் கூறினரென்க.

(1) எஞ்சியதாட்டாந்தரத்திலுள்ள அஞ்ஞானம் சனன மரண சம்சார துக்கத்திற்கேதுவாக ஆத்மசொரூபத்தை மறைத்திருத்தலின் மிகவுங்கொடியதென்பது தோன்றத் திருட்டாந்தரத்திலுள்ள இருளேவெய்ய விருளென்றார்.

(2) எஞ்சியவுவமேயப் பொருளாயுள்ளஞானம் திடாபரோக்ஷஞானமானமையின் அஃது சலனமின்றிய ஞானமாமென்பதுதோன்ற உவமானப்பொருளாயுள்ள தீபத்தைத் துளக்கமிலா விளக்கென்றார்.

நெடுங்காலமான்மாவை நீங்காதவஞ்ஞான ... ... ம்
விடுங்காலமென்னுளோ மெய்ஞ்ஞானத்தாலெனவே (௫௫)

இ-ள்.

நெடுங்காலம்-நீண்டகாலமாக, ஆன்மாவைநீங்காத - ஆன்மாவைவிட்டு நீங்காதிருக்கப்பட்ட, அஞ்ஞானம்-அஞ்ஞானமானது, மெய்ஞ்ஞானத்தால்-உண்மைஞானத்தால், விடுங்காலமெந்நாளோ - நீங்குகின்றகாலமெந்தக்காலமோ, எனவே-என்றருச்சுனன்கேட்க, (எ-று).

அந்தகாரங்குகையிலாயிரநாளிருந்தாலு ... ஞ்
செந்தீபங்கண்டவுடன்றீர்வதுபோலென்றவரோ (௫௬)

இ-ள்.

அந்தகாரம்-இருளானது, குகையில்-மலேக்குகையில், ஆயிரநாளிருந்தாலும்-அனேககாலமாகவிருக்கினும், செந்தீபங்கண்டவுடன்-செவ்விதாகியதீபத்தைக்கண்ட அளவிலே, தீர்வதுபோல்-நீங்குகின்றதுபோல (அளவில்காலமான்மாவைவிட்டஞ் ஞானனீங்காதிருக்கினும் ஞானமுதயமாகிய அளவிலேநீங்கிவிடும்), என்றவரோ-என்றுகூறியருளியவ

ரோ நீர், (எ-று). தாஷ்டாந்தங்கள் எஞ்சிநின்றமையால் விரித்தாம்.

கருமயோகந்தவமேகாரணமாய்நீங்கா ... ... ம
லருமையாய்ஞானம்வந்தோ அஞ்ஞானம்போமெனவே (௫எ)

இ-ள்.

கருமம்-யாகாதிகருமங்கள், யோகம்-பிராணபந்தனாதியோகமுதலிய, தவமேகாரணமாய்-காயக்கிலேசாதிதவங்களேகாரணமாக, நீங்காமல்-நிவிர்த்தியாகாமல், அருமையாய் ஞானம்வந்தோ - அடைதற்கருமையாயுள்ள ஞானமுதயமானபின்போ, அஞ்ஞானம்-அஞ்ஞானமானது, போமெனவே-நிவிர்த்தியாகுமென்றருச்சுனன்கேட்க, (எ-று).

குத்துவெட்டும்படைகளினாற்கூடுமோவிருடூரக் க
உத்தமமாம்ரவியுதித்தாலோடுமிருளென்றவரோ (௫அ)

இ-ள்.

குத்துவெட்டும்படைகளினாற்-குத்துகிறதாயும் வெட்டுகிறதாயுமுள்ள ஆயுதசாலங்களால், இருடூரக்க-அந்தகாரத்தைப்போக்குதற்கு, கூடுமோ-ஆகுமோ, (ஆகாது) (1)உத்தமமாம் ரவியுதித்தால்-உத்தமமான சூரியனுதயமாகில், ஓடுமிருள் - அந்தகாரம்நீங்கிவிடும்(அதுபோலக்கன்மாதி யோகதவங்களா லஞ்ஞான நிவிர்த்தியாகுமோ ஆகாது ஞானமுதயமாகில் நிவிர்த்தியாகும்), என்றவரோ-என்று கூறியருளியவரோ நீர், (எ-று),

எஞ்சியதாஷ்டாந்தங்களைவிரித்தாம்,

(1) எஞ்சியதாட்டாந்தரமாயுள்ள அபரோக்ஷஞானம் சருவதுக்கநிவிர்த்தி-பரமானந்தப்பிராப்த்திக் கேதுவானமையின் மிகவுமுத்தமமாயுள்ளதெனும்பொருடோன்றத்திருட்டாந்தரமாயுள்ள சூரியனை-உத்தமமாம் ரவியென்றார்.

அஞ்ஞானவிருடூரக்கவறியாதநல்லகன் ... ... ம
மெய்ஞ்ஞானந்தனைப்பலிக்கும்விதமெவ்வாறெனவினவ (௫௯)

இ-ள்.

அஞ்ஞானவிருடூரக்க-அஞ்ஞானமாகிய வந்தகாரத்தைப் போக்குதற்கு, அறியாத-சாமர்த்திய மில்லாத, நல்லகன்மம்-சற்கருமங்கட்கு, மெய்ஞ்ஞானந்தனை-தத்துவஞானத்தை, *பலிக்கும்விதம்-உதிப்பிக்குஞ்செயல், எவ்வாறெனவினவ-எங்ஙனங்கூடுமென்றருச்சுனன்கேட்க, (எ-று).

*பலிக்கும்-என்பதில் பிரவினையையுணர்த்தும் பிவ்விகுதிதொக்கது,'பாலிக்கும்-என்றதைப்பலிக்கும் எனக்குறுக்கல்விகாரமாகக்கொள்ளினுமமையும்-

---

கருமமிருவகையாங்காமியநிட்காமியமெ ... ... ன்
றிருவகையினிட்காமமமேதுகாணென்றவரோ (௬௰)

இ-ள்.

காமியநிட்காமியமென்று-காமியகருமமென்றும்நிட்காமியகருமமென்றும், கருமமிருவகையாம் - கருமமிரண்டுவகையாகும், இருவகையில் - இரண்டுபிரிவாகிய கருமங்களில், நிட்காமம்-நிட்காமியகன்மமானது, ஏது-ஞானத்தையுதிப்பித்தற்குக்காரணமாகும்,காணென்றவரோ-நீயறிவாயாகவென்றுகூறியருளியவரோநீர், (எ-று).

கருமமேகாரணமாய்க்கட்டறைத்தீரிவ்வுல ... கை
யொருவும்வகையையெனக்கோதென்றடிபணிய (௬௧)

இ ள்.

கருமமேகாரணமாய்-நிட்காமியகருமமே (ஞானத்தையு ப்பித்தற்குக்) காரணமென்று, கட்டுரைத்தீர்-உருதிபெற ருளிச்செய்தீர் (அதுபொருந்தும்) (1) இவ்வுலகை-பிரத் யக்ஷமாகிய விவ்வுலகத்தினின்றும், ஒருவும்வகையை-யா னீங்குகின்றவிதத்தை, எனக்கு-அடியேனுக்கு, ஓதென்ற டிபணிய-கூறியருளவேண்டுமென்று திருவடியிலருச்சுன ன் நமஸ்கரிக்க, (எ-று).

(1) உலகின்-என்றபாலதாகிய ஐந்தாம்வேற்றுமையுருபு உலகையென் இரண்டாவதனுருபாகமயங்கிற்று.

இந்திரஜாலம்போலவிவ்வுலகைநம்மிடத்தி ற்
றந்திரமாய்த்தோற்றுவித்தோஞ்சத்தியமலவென்றவரோ
(௬உ)

இ ள்.

இந்திரஜாலம் போல-அற்புதங்களைக்காட்டு மிந்திரஜாலவி த்தையைப்போல,இவ்வுலகை-இந்தப்பிரபஞ்சத்தை,நம்மி டத்தில் - பிரம சொரூபமாகிய நம்மிடத்தில், தந்திரமாய்- அலங்காரமாக,தோற்றுவித்தோம்-தோன்றும்படி செய்வி த்தோம்,(1)சத்தியமலவென்றவரோ - இதுஎதார்த்தமல் லவென்று கூறியருளியவரோநீர், (எ-று).

(1) இந்திரஜாலத்தாற்றோன்றிய யானை முதலிய மிரு கங்கடன்னைச்சூழ்ந்ததாகக் கண்டச்சமுற்றிவை கட்க படாது நீங்கவேண்டுமென்றெண்ணிய பிராந்தனிவைக ந்திரஜாலத்தாற்றோன்றிய பொய் மிருகங்களென்றறிதலே அவைகளினின்றும் நீங்கியதாகுமெனல்போல்மாயையா றோன்றிய விவ்வுலகைமித்தையென்றறிதலே யிவ்வுலகின ன்றுநீங்கியதாகுமென்பதுதோன்றச்சத்தியமலவென்று

த்தையெனுஞ்சகத்துநின்பால்விளங்குமோவெனவினவ
சுத்திதனிலேரசிதந்தோன்றுதல்போலென்றவரோ (௬௩)

இ ள்.

மித்தையெனுஞ்சகத்து-பொய்யென்றுசொல்லப்பட்ட பிர பஞ்சமானது, நின்பால்-சத்தியமாகியஉம்மிடத்தில், விள ங்குமோவெனவினவ-தோன்றுமோவென்றருச்சுனன் கே ட்க, சுத்திதனிலே-(சத்தியமாயுள்ள) கிளிஞ்சியினிடத்தி லே, ரசிதப்-(மித்தையாயுள்ள) வெள்ளியானது, தோன் றுதல்போல்-தோன்றுகிறதுபோல (சத்தியமாயுள்ளநம்மி டத்தின்மித்தையாயுள்ளபிரபஞ்சந்தோன்றியதாம், என்ற வரோ-என்றுகூறியருளியவரோநீர், (எ-று).

அயல்வெள்ளிசுத்தியின்மேலாரோபிதங்கூ டு
மியலுள்ளசகமுமுன்வேறிருந்ததுமுண்டோவெனவே
(௬௪)

இ-ள்.

அயல்வெள்ளி-அன்னியமாயுள்ளவெள்ளியானது, சுத்தியி ன்மேல்-(சத்தியவஸ்துக்ஞானஜன்யசமஸ்காராதிதோடத் தால்) கிளிஞ்சியினிடத்து, ஆரோபிதங்கூடு-ஆரோபித மாகத்தோன்றுதல்பொருந்தும் (அதுபோல்) இயலுள்ள ஜகமும்-இயல்பாயுள்ள பிரபஞ்சமும், முன்-சிருஷ்டிக்குப் பூர்வம், வேறிருந்ததுமுண்டோ-மித்தையாப்பிரபஞ்சத்து க்கு அன்னியமாகவிருந்ததுமுளதோ, எனவே-என்றருச் சுனன் கேட்க, (எ-று).

மனமயக்கம்பிடிக்கிலில்லாவஸ்துவுந்தோன்றிடுமது வோ
தனவில்விண்ணிற்றோன்பறக்கக்கண்டதுபோலென்றவரோ
(௬௫)

இ-ள்.

மனமயக்கம்பிடிக்கில்-மனம்பிராந்தியையடையில் இல்லா
வஸ்துவுந்தோன்றிடும் - இல்லாதபதார்த்தங்களும்தோன்
றும், அதுவோ-அஃதெங்கனமெனின், கனவில்- சொற்பன
த்தில், விண்ணில்-ஆகாயத்தில், தான்பறக்க-(முன்னம்பற
வாதிருக்கப்பட்ட) தான்பறந்து செல்வதாக, கண்டது
போல்-பார்த்தல்போல (பிரபஞ்சமுன்னில்லாததாயிருக்கி
லும் அஞ்ஞானதோடத்தாலாரோபிதமாகத்தோன்றவும்
கூடும், என்றவரோ-என்றுகூறியருளியவரோநீர், (எ-று).
எஞ்சியதாஷ்டாந்தம்விரிக்கப்பட்டது.

கனவுபோற்பிரபஞ்சமென்றீர்கண்விழித்தாற்கனவு
பொய்யாம்]
வினவுசகந்தினமுமெய்யாய்விளங்குவதென்சொல்லுமென
(சூசூ)

இ-ள்.

(*) கனவுபோற் பிரபஞ்சமென்றீர் – சொற்பனத்தைப்
போலப்பிரபஞ்சமு(மித்தை)யென்றுகூறினீர், கண்விழித்
தால்-கண்விழித்தலாகிய சாக்கிரத்துக்கு வந்த மாத்திரத்
தில், கனவு பொய்யாம்-சொற்பனமித்தையாய் விடுகிறது
(அங்ஙனமின்றி) வினவுசகம்-சொற்பனசமானமாக விவ
கரிக்கப்பட்ட பிரபஞ்சமானது, தினமும்-நாள்தோறும்,
மெய்யாய்விளங்குவது-சத்தியமாக விளங்கிக்கொண்டிருப்
பது, என்சொல்லுமென-எதனாலேகூறியருளவேண்டுமென்
றருச்சுனன்கேட்க (எ-று)

(*) கனவுபோற்பிரபஞ்சமென்றுபகவவான் கூறியிருட
பதுபோலவே - கைவல்லியநவநீதத்தில். "காண்பவெல்
லாஞ்-சொற்பனம்போலுமென்றே துணிந்தவன் ஞானியா
வான்". எனக்கூறியிருப்பதுகாண்க.

மெய்யாகவிளங்குவதுமெய்ஞ்ஞானம்வருமளவு ம்
பொய்யாம்பின்கனவதுபோற்போதம்வரிலென்றவரோ
(சூஎ)

இ-ள்.

மெய்யாக-(பிரபஞ்சஞ்) சத்தியமாக, விளங்குவது-விளங்கிக்கொண்டிருப்பது, * மெய்ஞ்ஞானம் வருமளவும் - தத்துவஞானமுதயமாகும் பரியந்தமும், போதம்வரில் - தத்துவஞான முதயமாகில், பின்-பிற்பாடு, கனவதுபோல்-சொற்பனமித்தையாவது போல, பொய்யாம்-பிரபஞ்சமுமித்தையாய்விடும், என்றவரோ-என்றுகூறியருளியவரோநீர், (எறு).

(*) சகந்தினமுமெய்யாக விளங்குவதெதனாலென்னுங்கடாவிற்குமெய்ஞ்ஞானம் வருமளவுமென்றமையால்மெய்ஞ்ஞானமுதயமாதற்குப் பூர்வமுள்ள அஞ்ஞானமே பிரபஞ்ச மெய்யாக விளங்குகிறதற்குக் காரணமென்பது விடையென வூகித்துணர்க.

முன்புகண்டகனவுபொய்யாமொழிசாக்கிரம்போல
வென்றீர்]
பின்புமுத்தித் திசையடைந்தும்பிரபஞ்சகிற்பதேதெனவே
(சூஅ)

இ-ள்.

மொழிசாக்கிரம்-(ஸ்திரமென்றுசொல்லத்தக்க)சாக்கிராவத்தையில், முன்புகண்ட - பூர்வங்கண்ட, கனவு- (அஸ்திரமாகியசொற்பனம், பொய்யாம் போல-மித்தையாவது போல(ஞானசாக்கிரத்திற்பிரபஞ்சமு) மித்தையாய்விடும், என்றீர்-என்றுகூறியருளினீர், பின்புமுத்தித்திசையடைந்தும் மோக்ஷநிலமையையடைந்த பிற்பாடும், பிரபஞ்சகிற்பது-பிரபஞ்சந்தோன்றிக்கொண்டிருப்பது, ஏதெனவே-எதனாலென்றருச்சுனன் கேட்க, (எ-று).

தெரிந்தவர்க்குத்தோற்றுவதுதெத்தபடம்போல்வ
பரந்தசகங்காரியத்திற்பயன்படாதென்றவரோ தல்லாற்] (கூகூ)

இ-ள்.

தெரிந்தவர்க்கு (சொரூபத்தை) யறிந்தவர்க்கு, தோற்றுவது-தோற்றுவதாகிய, பரந்தசகம் - (நாமரூபாத்மகமாக) விரிந்துள்ள பிரபஞ்சமானது, தெத்தபடம்-(அக்கினியினு) லெரிந்த வஸ்திரம், போல்வதல்லால்-போன்றதாகுமேயல்லாமல், காரியத்தில் - (பந்தமுதலிய) காரியங்களைத் தருதற்கு, பயன்படாதென்றவரோ - உபயோகப்படாதென்று கூறியருளியவரோ நீர், (எ-று).

(1) அக்கினியினுலெரிந்த வஸ்திரம் வஸ்திரம்போற்றோன்றுதன் மாத்திரமேயன்றிக் குளிர் நீக்குதன் முதலிய காரியங்கட்குபயோக மாகாததுபோல ஞானிகட்குப் பிரமாத்மைக்கிய ஞானத்தால்வாதமாகிய பிரபஞ்சம் நாமரூபாத்மகமாகத் தோன்றுதன்மாத்திரமேயன்றிப் பந்தமுதலிய காரியங்களைத் தருதற் கேதுவாகாமையின் காரியத்திற் பயன்படாதென்றார்.

கன்மவினையஞ்ஞானங்கடந்துமதன்காரியமா ம்
புன்மையுறுமெய்யுடனேபோகாததேதெனவே (எய)

இ-ள்.

கன்மம்-ஆகாமிய சஞ்சித கன்மங்களும், வினை-வஞ்சிக்குமியல்பினையுடைய, அஞ்ஞானம் - அஞ்ஞானமும், கடந்தும்-நீங்கியும், அதன்காரியமாம்-அவ்வஞ்ஞான காரியமாகிய, புன்மையுறுமெய் - இழிவுபொருந்திய சரீரமானது உடனே-கன்மமுமஞ்ஞானமு நீங்கிய அந்த உத்தரக்ஷணமே, போகாததேதெனவே - நீங்காததெதனுலென் றருச்சுனன் கேட்க, (எ-று). கன்மவினையென்னும் பதங்கட்கு

ஆகாமியசஞ்சித கன்மங்களாகிய வினைகளும் - எனப்பொருள் கூறுவதுமுள.

வெட்டவிழுமரம்பசந்துவிளங்குதல்போற்சிலகா ல
நட்டகன்மமாய்ந்துமங்கநடித்திடுங்காணென்றவரோ (எக)

இ-ள்.

வெட்டவிழுமரம்- (ஒருவரால்) வெட்டப்பட்டு விழுந்த மரமானது, பசந்து விளங்குதல்போல்-பசுமையாகச் (சொற்பநேரம்) விளங்கிக்கொண்டிருத்தல்போல, நட்டகன்மமாய்ந்தும்- (தான்) செய்துள்ள கன்மநசித்தும், அங்கம்- (அதன்காரியமாகிய) சரீரம், நடித்திடும்-நடமாடிக்கொண்டிருக்கும், காணென்றவரோ-நீயறிவாயாகவென்று கூறியருளியவரோநீர், (எ-று).

சென்மம்போய்முத்தியினைச்சேரச்சிலரிருக்க த்
தொன்மையான்மாப்பலவோசொரூபம்பகருமென (எஉ)

இ ள்.

சென்மம்போய்-சன்மமானதுநீங்கி, முத்தியினை-மோக்ஷத்தை, சேர- (சில) ரடைய, சிலரிருக்க-சில(ரடையாமற்பந்தமுடையரா யிருக்கக்காணப்படுகின்றமையால், தொன்மை-பழமையாயுள்ள, ஆன்மாப்பலவோ-ஆன்மா அனேகமோ, சொரூபம் பகருமென - ஆன்மாவின் சொரூபத்தைக் கூறவேண்டுமென் றருச்சுனன்கேட்க, (எ-று).

சிலர் என்றது முன்னருஞ்சென்றியையும், பந்தமென்றது அவாய்நிலையான்வந்தது.

பிரமமென்றுமீசனென்றும்பெருகுபலசீவரென் று
மொமயக்கமலதான்மாவொருவனேயென்றவரோ (எங)

இ-ள்.

பிரமென்றும்-(குணரகிதமாயுள்ள,) பிரமமென்றும், ஈச னென்றும்-சர்வக்கிஞத்துவாதிகுணவிசிட்டனுயுள்ள ஈஸ் வரனென்றும், பெருகு-(கிஞசிக்கிஞத்துவாதிகுணங்க)ணி றைந்துள்ள, பலசீவரென்றும் - அனேகசீவர்களென்றும், உரை-(வேறுபடுத்தி) ச்சொல்வது, மயக்கமலது-பிராந்தி யேயல்லாமல்(எதார்த்தமல்ல), ஆன்மாவொருவனே-ஆத் மாவொருவனெனலே (எதார்த்தம்), என்றவரோ-என்று கூறியருளியவரோநீர், (எ-று). உரை-முதனிலைத்தொழிற் பெயர்.

ஏகந்தானன்மாவெனும்வகையேமெய்யா ... ...ஞ
லாகந்தோறும்பலவாயமர்ந்ததென்னேசொல்லுமென (எசு)

இ-ள்.

ஆன்மா-ஆன்மாவானது, ஏகந்தான்-ஒன்றே, எனும்வகை யே-என்றுகூறும்விதமே, மெய்யானல்-சத்தியமானல், ஆ கந்தோறும்-சரீரங்கள்யாவற்றிலும்,பலவாய்-பலவான்மாக் களாக, அமர்ந்ததென்னே-பொருந்தியிருப்பதென்னையோ, சொல்லுமென - கூறியருளவேண்டுமென் றருச்சுனன் கே ட்க, (எ-று).

தோறும்என்றது பன்மைப்பொருளில்வந்த இடைச்சொல்

பலகடத்திற்சலத்தூடுபோனுவிம்பந்தோன்றுதல்போ
றொலைவில்புத்திதொறுமான்மாத்தோன்றுதல்காணென்
[வரோ (எரு)

இ-ள்.

பலகடத்தில் - பலகடங்களிலுள்ள, சலத்தூடு - சலங்களி லுள், பானுவிம்பம் - சூரியவிம்பமானது, தோன்றுதல்

போல்-(பலவாகப்பிரதிபலித்து) த்தோன்றுகிறதுபோல, தொலைவில்புத்திதொறும் - அளவில்லாத புத்திகள்தோ றும், ஆன்மா-(ஏகமாயுள்ள) ஆன்மாவானது, தோன்று தல்-(பலவான்மாக்களாகத்)தோன்றுகிறது, காண்-நீதெரி ந்துகொள்வாயாக, என்றவரோ-என்றுகூறியருளியவரோ நீர், (எ-று).

ஆதித்தன்போலான்மாவளவில்புத்திதொறுந்தோன்றிற்
சாதிக்குமுத்தியெவர்தமக்கதனைச்சாற்றுமென (எசா)

இ-ள்.

ஆதித்தன்போல்-(ஒன்றாயிருந்தும் உபாதிவசத்தாற்பலவா கத்தோன்றுகின்ற சூரியனைப்போல, ஆன்மா-ஏகமாயுள்ள ஆன்மாவானது, அளவில்புத்திதொறும்-அளவில்லாதபுத் திகளாகியவுபாதிக்டோறும், தோன்றில்-பலவாகத்தோன் றுமேயானல், சாதிக்குமுத்தி - அப்பியாசித்தடையத்தக்க மோட்சமானது, எவர் தமக்கு - எவர்கட்கு, அதனைச்சா ற்றுமென - அதனைக் கூறியருள வேண்டுமென்றருச்சுனன் கேட்க, (எ-று).

பந்தமுத்திதானுமந்தப்பரந்தபுத்திதனக்கே யா
மந்தவிம்பந்தனக்கிலையென்றறிவுவரச்சொன்னவரோ (எஎ

இ-ள்.

(1) பந்தமுத்திதானும்-பந்தமோக்ஷமென்பதும், அந்த- மேற்கூறிய, *பரந்தபுத்திதனக்கேயாம்- (விடயங்களிற்பா விய) புத்திக்கொயாகும், அந்தவிம்பந்தனகு-அழகியவிம்ப சொரூபமாகிய ஆத்மாவிற்கு, இலையென்று-பந்தமுத்தியி லையென்று, அறிவு வரச்சொன்னவரோ-ஞானமுதயமா ம்படிசொல்லியருளியவரோ நீர், (எ-று).

(1) பந்தமுமுத்தியும்புத்திக்கேயன்றி அந்தவிம்பந்தனக்கிலையென்றுபகவான்கூறியிருப்பதுபோலவே, வாசிட்டத்தில், "துங்கமெய்யுணர்வாய்ப் பந்தமற்றிருந்துந்தொடர்புறுபந்தமுண்டென்று பங்கமுற்றபரேலமலமாயழியாப் பரம்பொருள்பந்தமுற்றிடுமோ", எம்-"அந்தமற்றொன்றாய் விகற்ப மற்றறிவாயழிவிலாப் பரம்பொருளிருக்கப் பந்தமுற்றவரார் முத்தி பெற்றவரார்பாவனை விகற்பமேயனைத்துஞ்சிந்தனைவிரிவுபந்தமாமதனைத்தீர்ந்திடன்முத்தியாம்", எம்-அருளிச் செய்திருப்பதுகாண்க

பரமேகமாயுமதிற்பலசீவரேதென
யொருகடலிற்பலகுமிழியுதிப்பதுபோலென்றவரொ வே (எஅ)

இ-ள்.

பரமேகமாயும்-பிரமம்ஒருதன்மையதாகவிருந்தும், அதில்-அப்பிரமத்தில், பலசீவர்-பலதன்மையவானசீவர்கள், ஏதெனவே-தோன்றுகின்றதெங்ஙன மென்றருச்சுனன் கேட்க, ஒருகடலில்-ஒருதன்மையதானசமுத்திரத்தில், பலகுமிழிபோல்-பல்தன்மையவான புற்புதாதிபேனதரங்கங்கள், உதிப்பது போல்-(காற்றின்செயலாற்)றோன்றுவதுபோல, (ஒரு தன்மையதானபிரமத்திற் பலதன்மையவான சீவாகள் சன்மச்செயலாற்றோன்றுவார்கள்)என்றவரோ-என்றுகூறியருளியவரோநீர், (எ-று).

குமிழிஎன்றதனுல் அதற்கினமாயுள்ள பேன தரங்கங்களையும் வருவித்தாம்.

சீவனதுதானென்றுஞ்சேரும்பிரமயென்
மாவதுவோபேரின்பமாங்கதெனக்கோதுமென (எ

இ-ள்.

சீவன்-சீவனே, தானென்றும்-தனது சொரூபமென்றும், அது-அச்சீவனுனது, *பிரமம்-பிரமத்தை, சேருமென்றும்-அடையுமென்றும்(சிலர்கூறுகின்றபடி), ஆவதுவோ-ஆகின்றதுவோ, பேரின்பம்-பிரமானந்தம், அதெனக்கு-அப்பிரமானந்த(முதயமாகும்விதத்தை)யடியேனுக்கு, ஓதுமென-அனுக்கிரகம் பண்ண வேண்டுமென்றருச்சுனன் கேட்க, (எ-று). ஆங்கு-அசை

(*) பிரமம்-என்பதில்சாரியையும்இரண்டனுருபுந்தொக்கன.

ஏகம்பிரமமிரண்டிலைநீவேறும ல
சோகமுறும்பேதமறிற்றோன்றுமின்பமென்றவரோ (அய)

இ-ள்.

*ஏகம்பிரமம்-பிரமமொன்றேயாகும், இரண்டிலை.

(சுசாதி-விசாதி-சுவகதபேதமாகிய) துவிதஙகளில்லை, நீ-(ஆன்மாவாகிய)நீ, வேறுமல-பிரமத்துக்கன்னியமுமல்ல, சோகமுறும் - துக்கத்தைப்பொருந்துவதற் கேதுவாகிய, பேதமறிதல்-(2) பேதப்பிராந்தி-நீங்குமேயாகில், இன்பம்-பிரமானந்தமானது, தோன்றுமென்றவரோ-(சுயமாகவே) உதயமாகுமென்று கூறியருளியவரோநீர், (எ-று).

* ஏகம்பிரமமிரண்டிலையெனப்பகவான் கூறியிருப்பது போலவே-வாசிட்டத்தில்- "பொருகடலிற்றிரைமுதலாய்ப் பிறந்தவெல்லாம் புனலாகிவிளங்காமற் புழுதியாமோ-வொருபொருளாம் பிரமமாத்திரமேயல்லாலு பயமெனுங் கற்பனைப்பேரொன்றுமில்லை - பெரியிடத்திற் குடமாத்திரமேயல்லாலிரண்டுண் டோவவ்வகைபோலென்று மொன்றாம்"-எனவும்-வேதாந்தசூடாமணியில்- "சுருதியினுளேக

மேவாத்து விதமென்னுஞ் சொற்கிடையுளேகமெனுஞ் சொல்லதனுக்கயிக்க மரிதினுணரேவவென்னுமிடைச்சொற்குத்தேற்ற மத்துவிதமெனு மொழிக்குத்துவித விலக்காகக்-கருதுபொருள் வருதலினுலிம்முறையேமாயகற்பனைகள் கடந்து நிரவயமாகியென்றுந்-திரிதலில்சின்மயமாகுமொரு பிரமந்தனக்குத்தெரித்த சுவகதசமுதலாயின மூன்றுமிலையே" -எனவும்-பிரமகீதை-௩௪-வது கடவல்லியோடு சுவேதாச்சுவதரவுப நிடதார்த்தங்களுணைத் தவத்தியாயத்தில்-"பரம்பரனை - யல்லாதொன்றுமில்லை யெனவனுபவத்தாலகத்துணர-வல்லார்தமக்குப்பேரின்பம்வடிவாய் மொழியு மாமறைதான்"-எனவுங்கூறியிருப்பது காண்க.

(2) பேதப்பிராந்தியினிலக்கணத்தையும், அப்பிராந்தி நிவிர்த்தியாதற்குரிய திருட்டாந்த சகிதமாகிய விசாரங்களையும்அறிய விரும்பில் விசாரசந்திரோதயம். ௯-வது கலையிற்காண்க.

சிவபேதம்போமோ சித்தொன்றுமோவென. வே
யாவன்மனமறுஞ்சுழுத்தியவத்தையிற்பாரென்றவரோ (௮௧)

இ-ள்.

சிவபேதம்போமோ-சிவத்துவாதிபேதங்கணீங்குமோ, சித்தொன்றுமோவெனவே-ஒன்றாகிய சின்மாத்திரசொரூபமாகுமோவென்றருச்சுனன் கேட்க, ஆவல்மனம்-விடயங்களிலிச்சையுள்ளமனமானது,அறுஞ்சுழுத்தியவத்தையில்-கெட்டுப்போகாநின்ற சுழுத்தி (1) யவத்தையில், பாரென்றவரோ-பார்ப்பாயென்றுகூறியருளியவரோ நீர், (எ-று).

(1) அவத்தையென்பதுகாலம்.

பேதமலவிவ்வுலகம்பிரமமயமென்றறிந்து ம
பூதமயமாய்த்தோற்றல்போகாததேதெனவே ப
(௮௨

இ-ள்.

இவ்வுலகம்-இந்தப்பிரபஞ்சமானது, பேதமல - (பிரமத்துக்கு) வேறல்ல, பிரம *மயமென்றறிந்தும் - பிரமசொரூபமேயென்றறிந் †திருந்தும், பூதமயமாய்த்தோற்றல்-பஞ்சபூதமயமாகத்தோற்றுதல், போகாததேதெனவே - நீங்காததுயாதினலென்றருச்சுனன் கேட்க, (எ-று).

(*)மயமென்றதில்-தேற்றேகாரம்விகாரத்தாற்றொக்கது

(†) இருந்தும் என்றதிலுள்ள உம்மைஉயர்வுசிறப்புப்பொருளது.

கானலைநீரென்றோடிக்கண்டவர்க்குத்தீர்ந்தபின்னு ம
வானுலவுநீராகிவயங்குதல்போலென்றவரோ (௮௩)

இ-ள்.

கானலைநீரென்றோடி-பேய்த்தேரினைச்சலமெனக்கருதிச்சென்று,கண்டவர்க்கு-(இதுசலமல்லபேய்த்தேரென்றறிந்தவர்க்கு)தீர்ந்தபின்னும்-சலமென்னும்பிராந்தி) நீங்கியபின்னரும், உலவு-செல்லுகின்ற, வான்-சிரேஷ்டம் பொருந்திய, நீராகி-சலம்போலாகி,வயங்குதல்போல்-(பேய்த்தேர்)தோன்றுதல்போல,(பிரபஞ்சத்தைப்பிரமமயமாகவறிந்திருக்கி…ம் பஞ்சபூதமயமாகத்தோற்றிக் கொண்டிருக்கும்,என்ற…தரா-என்றுகூறியருளியவரோநீர், (எ-று).

…ஞ்சியதாட்டாந்தரத்தை விரித்தாம் - பிராந்தி என்றது …வாய்நிலையான்வந்தது.

…றிவானுநல்லறிவுமறியப்படும்பொருளு ம
…றிவாய்மூன்றாயிருத்தல்பேதமலவோவெனவே (௮௪)

இ-ள்.

அறிவானும்-ஞாதிருவும், நல்லறிவும்-நன்மையாகியஞானமும், அறியப்படும்பொருளும் - அறியப்படுவதாகியஞேயமும், பிறிவாய்-வெவ்வேறாய், மூன்றாயிருத்தல் - திரிபுடியாகவிருக்கின்றது, பேதமலவோவெனவே - (ஒன்றேபொருளென்னுமத்துவிதசித்தாந்தத்திற்கு) விரோதமல்லவேவென்றருச்சுனன்கேட்க, (எ-று).

சொற்பனத்திற்றனித்தொருவன்றோற்றம்வேறில்லையங்கே
கற்பனையாம்பொருளறிவுகாண்பவன்போலென்றவரோ (௮௫)

இ-ள்.

தனித்தொருவன் - தனித்துநித்திரைபண்ணுகின்றவொருவனது, சொற்பனத்தில்-சொற்பனாவஸ்தையில், (தோன்றுகின்றதிரிபுடித்) தோற்றம்-தோற்றங்கள், அங்கேபோல - அச்சொற்பனாவஸ்தையிற்(சொற்பனதிருஷ்டாவுக்கன்னியமாகவில்லாதன) போல, கற்பனையாம்-பொய்யாகிய, பொருள்-ஞேயமும், அறிவு - ஞானமும், காண்பவன் -ஞாதிருவும், வேறில்லையென்றவரோ-சாக்ஷிசைதன்னியத்துக்கன்னியமாகவில்லையென்று கூறியருளியவரோநீர், (எ-று).

கற்பனையாம்பேதங்கள்காணுமற்போம்வகை
விற்பனமாயானறியவிளம்புமெனவேவணங்க (௮...

இ-ள்.

கற்பனையாம்பேதங்கள் - பொய்யாகிய திரிபுடிப்பேதங்கள் காணுமற்போம்வகையை - தோன்றுமற் போகின்றவிதத்தை, விற்பனமாய்-சுருதி, யுத்தி, யனுபவமாக, யானறிய

அடியேனறியும்பொருட்டு, விளம்புமெனவே - அனுக்கிரகம் பண்ணவேண்டுமென்பதாக, வணங்க - அருச்சுனன் நமஸ்கரித்துவினவ, (எ-று).

...மாம்யோகத்தாற்றூயமனம்லயமா ஞ
...மூவகைவிகற்பமழியுமென்றுசொன்னவரோ (௮௭)

இ.ள்.

துரியமாம்-துரியாவத்தையையடைதற்கேதுவாகிய, யோகத்தால்-[(*)லயம், (†) விக்ஷேபம், (‡) கஷாயம் ($) ரசாஸ்வாதமென்னும் நான்கு பிரதிபந்தங்களுமின்றித் தியானிக்கின்ற] நிதித்தியாசனத்தால், தூயமனம் - பரிசுத்தமாகிய சாத்வீக மனதும், லயமானல் - பிரமசொரூபாகாரமாகவொடுங்குமானல், அரியமூவகைவிகற்பம்-நீங்குதற்கருமையாயுள்ள (||) திரிபுடிவிகற்பங்கள், அழியுமென்று -தோற்றமின்றிக்கெடுமென்று, சொன்னவரோ - சொல்லியருளியவரோ நீர், (எ-று).

(*) தியானநிமித்தம் விடயங்களினின்றுந்திருப்பப்பட்ட மனது தியானத்திற் பிரவருத்தியாது வெகுநாட்பழகிய சுழுத்திப்பழக்கத்தாற் சுழுத்தியிற்செல்வதுலயமாம்.

(†) லயத்துக்குக்காரணமாகிய நித்திராசேட மசீரணமதிகபோசனஞ் சரீரசிரமமென்னும்நான்கிற்குறைவற நித்திரைசெய்தலா னித்திராசேடத்தையும் - முன்புசித்த அன்னமுதலியவை சீரணிக்கும்பரியந்தம்போசனஞ்செய்யாதிருந்த லற்பபோசனஞ்செய்குதன் முதலியவேதுக்களா லசீரணத்தைய மதிகபோசனத்தையும்-அலைச்சல் முதலியதொழில்களின்றியிருத்தலாற்சரீரசிரமத்தையும்-நீக்குவித்தலாலனும் - அல்லது பிராணயாமத்தாலேனும் - லயத்தினின்றுந்திருப்பப்பட்டமனது தினந்தோறும் பழகிய சாக்கிரஸம்ஸ்காரத்தாற் சத்தாதி விடயங்களையும் விடயபோகங்களையும் கருதியவைகளிற்பிரவருத்திப்பதே விக்ஷேபமாம்.

(‡) சத்தமுதலிய போக்கியவிடயங்களின் அசுத்தாதியிலக்கணங்களையு மவைகளையடைதலால் வருந்துக்கங்களையும் - பிரமத்தின் சச்சிதானந்த விலக்கணங்களையுமதனையடைதலால் வரும் பரமசுகத்தையும் சிந்தித்துப்பார்த்[து]தலாலேனும்-அல்லது சாக்கிரசொற்பனங்கள்சுழுத்[தியி]ல்லாதனபோல அசத்து ரூபமாகிய போக்கியவிடயங்[கள்] சத்துருபமாகிய பிரமத்திலில்லையெனப்பார்க்கின்ற வா[...] திருட்டியினாலேனும் - அல்லது விடயங்கள் தோணியினுஞ் சொற்பனஞ் சுத்திகாரசிதம்போற் பொய்யெனப்பார்க்கு மித்தையா திருஷ்டியினாலேனும்-அல்லது நானாவிதபேன தரங்கபுற்புததிவலைகளனைத்தையுஞ் சலமயமாகப் பார்க்குதல்போல நானாவிதபேதபோக்கிய வஸ்துக்களாகிய திரி[...]யங்களனைத்தையு மகண்டேகரசப்பிரமமாகிய தனதுசொரூபமாகவே பார்க்கின்ற தன்மய திருட்டியினாலேனும் - அடிக்கடியுதயமாகின்ற சகலவிக்ஷேபங்களையுஞ் சாக்கிரதையாயிருந்து நாசஞ்செய்து திருப்பப்பட்டமனது பின்னிரும்லயவிக்ஷேபங்களிற்செல்லுமாயினதனை நிரோதித்துத் தியானம்பண்ணும்போதம்மனது தீவிரராகத்து வேஷாதி வாசனையினாற் றுக்கங்களின் மூழ்கிச் சமாதியிற்போலே காக்கிரமா யிருத்தலே கஷாயமாம்.

($) கஷாயத்தை யிதுவேசமாதி யெனப்பிரமிக்காமல் விவேகபுத்தியாற் சூட்சுமமாகப்பார்த்து விக்ஷேபநிவிர்த்திக்குக் கூறியவுபாயங்களா னிவிர்த்தித்துத் தியானஞ் செய்து வருங்காற் சமாதியாரம்பத்திற் சவிகற்பமாகவுதிக்கின்ற ஆனந்தானுபவத்தை யிதுவேபரமானந்தானுபவ[மெ]மென்றவ்வானந்தத்திற்றானே மனது மூழ்கியிருத்[தலே] ரசாஸ்வாதமாம்.

(வினா)-ரசாஸ்வாதத்தையும் பிரதிபந்தமாகக்கூறியதென்னையெனின்-

(விடை)-ரசாஸ்வாதமென்னும் விகற்பசகிதமாகிய ஆனந்தமானது இதுவே பரமானந்தமென மனதுமூழ்கி மேலான நிருவிகற்பமாகிய ஆனந்தத்தை யடைய விரும்பா திருத்தற்கேதுவாயிருத்தலின் பிரதிபந்தமெனக்கூறியதென்க.

(வினா)-நிருவிகற்பமாகிய பரமானந்தமெங்ஙன மனுபவிக்கக்கூடுமெனில்.

(விடை)-ரசாஸ்வாதத்திற்றானே நின்றுவிடாமல் விவேகத்தால் நீங்கித் தயிலதாரைபோல நிரந்தரம் நெடுங்காலம் நேயத்தோடு லயமுதலியபிரதிபந்தங்களின்றித்தியானிக்கின்ற தியானப்பியாச பலத்தினாலு மீஸ்வரகிருபையினாலுந் தியானமுந்தியானிக்கின்ற புருடனுமிழந்து தியானவஸ்துவாகிய பிரமசொரூபமாத்திரமாகச் சேடித்துள்ள நிருவிகற்பசமாதியையடைந்து அதுவும் லயமோகசாயமோவென மயங்கி நிலைபெயர்ந்து விடாமற்றிரமாகநிற்கின்ற சமாதியப்பியாசத்தால் மனதுபரிபூரண பரப்பிரமசொரூபத்திற் பாலிற்கலந்த சலம்போலகண்டேகரசமாகக்கலந்து விசிராந்தியடையிற் சூட்சுமமாகச்சாந்தி யடைந்துள்ள அம்மனோவிருத்தியில் நிருவிகற்ப பரமானந்த மாவிற்பவிக்கப்பட்டனுபவிக்கக் கூடுமென்க.

(‖) திரிபுடிவிகற்பம் பதினான்கு விதமாம் - இவைகளை [...]ய விரும்பில் விசாரசாகரம் - ௫-வது தரங்கத்தினும் [...]சாரசந்திரோதயம் - ௫-வது கலையினும் - பதார்த்தமஞ்[...]ந்சா - ௰௪-வது பதார்த்தவருணனையினும் பாலபோதம் [...]-வது உபதேசத்திலுங்காண்க.

திரிபுடியென்பது-மூன்றுமோர்காலத்துச் சேர்ந்திருப்[ப]னவாயும் மூன்றிலொன்றில்லாத காலத்து மற்றிரண்டு

மில்லாதனவாயு - முள்ளனவேவையோ அவைகட்குத்திரி
புடியென்று பெயர்-ஞாதிருஞானம் - ஞேயமாகிய மூன்று
மோர்காலத்துச்சேர்ந்திருப்பனவாயும் - மூன்றிலொன்றில்
லாதகாலத்துமற்றிரண்டுமில்லாதனவாயுமிருப்பதையுந்த்
துணர்க.

சிறந்திருக்குமான்மாவுஞ்செகமெல்லாநிறைந்திருந் து
மறைந்தெனக்குத்தோன்றுதவகையேதுசொல்லுமென
(அஅ)

இ-ள்.

சிறந்திருக்குமான்மாவும் - (திரிபுடிரகிதமாய்ச்)சிறப்புற்றி
ராநின்ற பரமாத்மாவும், செகமெல்லாம்- பிரபஞ்சமெல்
லாவற்றினும், நிறைந்திருந்தும் - நிறைவுற்றிரு[illegible], என
க்கு- அடியேனுக்கு, மறைந்து - மறைவுற்று, தோன்றுத
விளங்காதிருக்கின்ற, வகையேது - விதம்யாதினால்,சொல்
லுமென - அதனைக்கூறியருள வேண்டுமென்றருச்சுனன்
கேட்க, (எ-று). உம்மையிரண்டனுள் முன்னையது உய
ர்வுசிறப்பு - பின்னையது - ஆக்கம்.

சத்துச்சித்தானந்தந்தான்மூன்றுமதனுட னே
யொத்துற்றுநாமவுருவஞ்சகமாகி
(அகூ)

இ-ள்.

சத்துச்சித்தானந்தமூன்றும் - அஸ்திபாதிப்பிரியமென்னு
மூன்றிலக்கணங்களும்(பொருந்திய), அதனுடனே - அப்
பிரமத்துடனே, நாமவுருவம் - நாமரூபமாகிய விரண்டும்,
ஒத்துற்று - சேர்ந்து - சகமாகி - பிரபஞ்சமாகி, (எ-று).
தான் - அசை.

இருக்கையினிற்றோன்றுதிவைமூன்றும்பிரமமெ ன
மரிக்கில்வரும்பின்னிரண்டுமரிசகமென்றுரைத்தவரோ
(கூ0)

இ-ள்.

இருக்கையினில்-இருக்ுன்றபடியால், தோன்றாது - (ஆத்
மா). விளங்கமாட்டாது,இவைமூன்றும் (சச்சிதானந்தமா
கிய) இவைகள்மூன்றும், பிரமமென - பிரமவிலக்கணமெ
னவும், பின்னிரண்டும் - பிற்கூறிய நாமரூபமாகியவிரண்
டும், மரிசகமென்று - கெட்டுப்போகாநின்றபிரபஞ்சவிலக்
கணமெனவும்,ஸ்மரிக்கில்-சிந்திக்கில்,வரும்-(உனக்குஆன்
மாவிளங்கும்படிவரும் - என்றுரைத்தவரோ - என்றுகூ
றியருளியவரோநீர், (எ-று).

அறிந்துகொள்ஞானத்தாலேயான்மாவை யென்றுரைத்தீர்
சிறந்தொளிருமான்மாவுந்திரிசியமாமோவெனவே (கூக)

இ-ள்.

ஆன்மாவை - ஆத்மசொரூபத்தை, ஞானத்தாலே - தத்து
வஞானத்தால், அறிந்துகொள்ளென்றுரைத்தீர் - அறிந்து
கொள்வாயாகவென்றுகூறியருளினீர், சிறந்து - சச்சிதான
ந்தமயமாகச்சிறப்புற்று, ஒளிருமான்மாவும் - பிரகாசிக்கப்
பட்ட (1) ஆத்மாவும், திரிசியமாமோவெனவே - (பிரபஞ்
சத்தைப்போல) விஷயமாகுமோ வென் றருச்சுனன் கே
ட்க, (எ-று).

(1) ஆன்மாவுமென்ற எச்சவுமமையால் பிரபஞ்சத்தை
ப்போலெனவிரிக்கப்பட்டது, இதனை - உயர்வு - சிறப்பாக
ஆக்கினும்அமையும்.

முந்தியஞானத்தாலேமுதிருமஞ்ஞானந்துரக்கி ல்
சிந்தையிலான்மாச்சுயமாய்த்திகழுமென்றுசொன்னவரோ
(கூஉ)

இ ள்.

முந்தியஞானத்தாலே - முதன்மையாயுள்ளதத்துவஞான த்தால், முதிரும்-அதிகரித்துள்ள, அஞ்ஞானத்தைநிவிர்த்திக்கில், அஞ்ஞானந்துரக்கில் - சிந்தையில் - சித்தத்தின் கண், ஆன்மா - ஆத்மாவானது, சுயமாய்த்திகழுமென்று - தன்மயமாகவிளங்குமென்று, சொன்னவரோ- கூறியருளி யவரோநீர், (எ-று).

இனியமுத்திச்சுகமிருப்பதெப்படியென்றேவின வ
வனுபவத்திலறிவிடயானந்தம்போலென்றவரோ, (௩௩)

இ-ள்.

இனியமுத்திச்சுகமிருப்பது - இனிமையாயுள்ள மோக்ஷ சுகமிருக்கின்றது,எப்படியென்றேவினவ-எதுபோலவென் றருச்சுனன்கேட்க, விடயானந்தம்போல்-விஷயசுகத்தை (யனுபவித்தறிவது) போல, * அனுபவத்திலறி -(மோக்ஷ சுகத்தையும்-) உனதுசுவானுபவத்திலறிந்து கொள்வா யாக - என்றவரோ - என்றுகூறியருளியவரோநீர்,(எ-று),

(*) சருக்கரையின் சுவையாதெனுங் கடாவிற்குத் தித் திப்பென விடைகூறுங் காலையிற் றித்திப்பெங்ஙனமிருக்கு மென வினவியவர்கட்கு அனுபவித்தறிவாயெனலேயன்றி வாக்கினாலிங்ஙன மிருக்குமென்றுரைத்தற்குக் கூடாதது போல மோக்ஷசுகமு மனுபவித்தறியக் கூடியதேயன்றி வாக்கினா லிங்ஙனமிருக்குமென் றுவமித்துரைத்தற்குக் கூடாததென்பதுதோன்ற - அனுபவத்திலறி விடயானந் தம்போலென்றார்.

மனலயம்வந்தவரலதுமற்றிலரோமுத்தரெ னச்
சனகனைப்போற்சீவன்முத்தர்தாமுமுளரென்றவ ரோ
(௩௪)

இ ள்.

மனலயம் வந்தவரலது - மனோநாசம்வந்தவர்களேமுத்தர் களல்லாமல், மற்றிலரோ முத்தரென-(மனோநாசமின்றிய) மற்றயர்கள் சீவன் முத்தர்களல்லரோ வென்றருச்சுனன் கேட்க, சனகனைப்போல்-(விவகாரதிசையிலிராநின்ற)சன கராசனைப்போல, சீவன்முத்தர்தாமும்-(மனோலயமின்றிய பிரமவித்துக்களாகிய) சீவன்முத்தர்களும், உளரென்ற வரோ-இருக்கிறார்களென்று கூறியருளியவரோநீர், (எ-று), தாம் - சாரியை,

---

சீவன்முத்தியடைந்தோர்கள்செயலுமவர்தங்குண மு
நாவுரைக்கும்வாசகமுநானறியச்சொல்லுமென (௩௫)

இ ள்.

சீவன் முத்தியடைந்தோர்கள் - சிவத்துவம் விடுபட்டிரா நின்ற முத்தியையடைந்தவர்களினது, செயலும்-ஒழுக்க மும், அவர்தங்குணமும் - அவர்களினது குணங்களும், நாவுரைக்கும் வாசகமும் - அவர்கள்நாவினால்வசனிக்கும் வசனங்களும், நானறியச் சொல்லுமென - அடியேனறியும் படியாகக் கூறியருள வேண்டுமென்றருச்சுனன் கேட்க, (எ-று).

வருங்கருவுபிறப்பினோடுவளர்தல்பருத்தல்குறை த
லோருங்கலுமெய்கென்றதனையொருத்திருப்பாரென்ற
[வரோ] (௩௬)

இ ள்.

வருங்கருவு-(கன்மத்துக்குத்தக்கதாக) வராநின்ற கருப்ப மாதலும், பிறப்பினோடு (பூமியிற்) பிறத்தலோடு, வளர் தல்-வளர்தலும், பருத்தல் - பருமனுதலும், குறைதல் -

மெலிதலும், ஒருங்கலும் - நாசமடைதலுமாகிய சட்பா
விகாரங்கள், மெய்க்கென்று - சரீரத்துக்கேயென்றறிந்து,
அதனை-அச்சரீரத்தினை, ஒறுத்திருப்பாரென்றவரோ - அபி
மானியாது வேறுப்புற்றிருப்பார்களென்று கூறியருளிய
வரோநீர், (எ-று).

பார்ப்பதுவுங்கேட்பதுவும்பகர்வதுவுஞ்செல்வது வு
மேர்ப்பதுவுங்கரணதன்மமெனப்புகல்வாரென்றவரோ (கூஎ)

இ ள்.

பார்ப்பதுவும்-உருவங்களைப்பார்க்குதலும், கேட்பதுவும்-
சத்தங்களைக்கேட்குதலும், பகர்வதுவும்-வசனிக்குதலும்,
செல்வதுவுங் - கமனாகமனஞ்செய்குதலும், ஏர்ப்பதுவும்-
வாங்குதல் கொடுத்தலும், கரணதன்மமென - கரணங்
களினதுதருமமென்பதாக, (*)புகல்வாரென்றவரோ - வச
னிப்பார்களென்று கூறியருளியவரோ நீர், (எ-று).
வாசகமுனைத்தல்.

(1) தவிர்ந்தாரெனவும் பாடமுளது - அங்ஙனமாயின்
புகல்வாரென்றதையே பாடமாகக்கொண்டு பொருள்
கூறியதென்னையெனின் - பழமையாயுள்ள சிலபிரதிகளிற்
புகல்வாரென்றிருந்தமையினானும் - கூடு-வது- செய்யுளில்
அருச்சுனன் பகவானைநோக்கிச் சீவன் முத்தர்கள் நாவு
ளைக்கும் வாசகமும் நானறியச்சொல்லுமென்ற கடாவிற்
குப் புகல்வாரெனற் விடைபொருத்தமாயமைதலினானும்-
சாஸ்திரவிரோதமின்மையினானும்-புகல்வாரென்றதையே
கொண்டு பொருள் கூறினும்-தவிர்ந்தாரென்றதையே கொ
ள்ளில் - அவைகளிலுள்ள அபிமானங்களீங்கியிருப்பார்
களெனப்பொருள்படும் அங்ஙனமாயின் அருச்சுனன்வினா
வியகடாவிற்குப்-பகவான் விடை கூறுது தவிர்ந்தா
ரெனல்வரும்.

பசிதாகமுயிர்க்கெனவேபயந்துக்கஞ்சுகங்காம ம்
வசிகோபமதிக்கெனவேமகிழ்ந்திருப்பாரென்றவரோ
(கூஅ)

இ ள்.

பசிதாகமுயிர்க்கெனவே- பசியும் - தாகமும் பிராணனுக்
கெனவும், பயந்துக்கஞ் சுகங்காமம்—பயமும்துக்கமும் சுக
மும் காமமும், வசிகோபம்-குற்றம்பொருந்தியகோபமும்,
மதிக்கெனவே-புத்திக்கெனவும், (ஆன்மாவுக்கில்லையென
வுமறிந்து)மகிழ்ந்திருப்பாரென்றவரோ-சதாமகிழ்ச்சியோ
டிருப்பார்களென்று கூறியருளியவரோநீர், (எ-று) குண
முனைத்தல்.

வீடுந்தாரமுமுறவுமேவியென்றுமிருந்தா லு
நீடுந்தாமரையிலைநீர்நிகரொப்பாரென்றவரோ (கூகூ)

இ-ள்.

வீடும்-கிரகத்தோடும்,தாரமும்-மனையாளோடும், உறவும்-
சுற்றத்தாரோடும், என்றும்-சதாகாலமும், மேவியிருந்தா
லும் - கூடியிருந்தாலும், நீடும்-செழித்துள்ள, தாமரை
யிலைநீர் நிகரொப்பார்-கமலபத்திரோதகம்போலப் (பொ
ருந்தியும் பொருந்தா) திருப்பார்கள், என்றவரோ-என்று
கூறியருளியவரோ நீர், (எ-று). (செயலுனைத்தல்) நீடுதல்-
செழித்தல்.

பற்றிடுங்காயமுந்தானும்பன்னாளொன்றாயினும் பி
னுற்றபுளியம்பழமுமோடுமொப்பாரென்றவரோ (ஙா)

இ-ள்.

பற்றிடுங்காயமும்-(சடமாகப்) பொருந்திய சரீரமும், தா
னும்-ஆத்மாவாகியதானும், பன்னாள் - அனேககோடிகா

லம், ஒன்றுயிடினும் - ஏகமாகக்கூடியிருக்கினும், உற்ற பின்-ஞானமடைந்தபின்னர், புளியம்பழமும்-சிந்தகக்கனியும், ஒடுமொப்பார்-அதன் ஒடும் போற்பற்றின்றியிருப்பார்கள், என்றவரோ - என்றுகூறியருளியவரோநீர், (எ-று), செயலுரைத்தல்.

கூறுமுலகியற்கையுடன் கூடினுமெய்ஞ்ஞானம்வந்தோர்
சேறும்பிள்ளைப்பூச்சியும்போற்றிரிவார்காணென்றவரோ (ாக)

இ-ள்.

மெஞ்ஞானம்வந்தோர் - உண்மைஞானமுதயமாகியசீவன் முத்தர்கள், கூறும் - அசுத்தாதியிலக்கணங்களுடையதெனச்சொல்லப்படுகின்ற, உலகியற்கையுடன்-உலகசுபாவத்தோடு, கூடினும்-பொருந்தியிருக்கினும், சேறும்பிள்ளைப்பூச்சியும்போல் - சேற்றையு (மதிற்சஞ்சரிக்கின்றபிள்ளைப்பூச்சியையும்போல, திரிவார்காணென்றவரோ- (1) (அசங்கமாகவே),சஞ்சரித்துக்கொண்டிருப்பார்களென்று கூறியருளியவரோநீர், (எ-று). செயலுரைத்தல்.

(1) சங்கம், கலத்தல்-அசங்கம்கலத்தலின்மை ஆன்மாவேயசங்கமாயுள்ளதென்னும் விசாரமறியவிரும்பில்எமது கருணைமதயானையென்னும் பிரமானந்தசாகர சொரூபராகிய கோயிலூர்ச்சிதம்பரசுவாமிகள் செய்தருளிய இலக்கணவிருத்தியிற்காண்க.

ததியூடுகடைந்தவெண்ணெய்தான் மோரிற்கிடப்பது [போன்]
மதியோடுகூடினும்பின்மயங்கார்காணென்றவரோ (கூஉ)

இ-ள்.

ததியூடு[illegible]வெண்ணெய்-தயிரின்கட்கடைதலாலுண்டாகிய [illegible]னது, மோரிற் கிடப்பதுபோல்-மோரினிடத்துச்சம்பந்தமின்றிக்கிடத்தல்போல, பின்-ஞானமடைந்தபின்னர், மதியோடுகூடினும்-புத்தியோடுசேர்ந்திருக்கினும், மயங்கார்-மயக்க மடையார்கள், காணென்றவரோ-நீயறிவாயாகவென்றுகூறியருளியவரோநீர், (எ-று).

அருச்சுனன்றன்பொருட்டாகவனைவருக்கும்ஞானம்வரப்
பொருந்தியதேசிகவடிவாம்புண்ணியரேகண்வளரீர் (கூக)

இ-ள்.

அருச்சுனன் றன்பொருட்டாக - அருச்சுனனிமித்தமாக, அனைவருக்கும்-சகலமுமுட்சுக்களுக்கும், ஞானம்வர-ஞானமுதயமாகும்படி, பொருந்திய - அமைந்தருளிய, தேசிகவடிவாம் குருவடிவமாகிய, புண்ணியரேகண்வளரீர்-புண்ணியமூர்த்தியே, நித்திரைசெய்தருளும்,(எ-று).

ஆயர்குலமாதரளவிலோரைப்புணர்ந்து ந்
தூயபதினாறுயிரவருடன்றோய்ந்திருந்தும் (ாச)

இ-ள்.

ஆயர்குலமாதர் - யாதவவம்சஸ்திரீகள், அளவிலோரைப்புணர்ந்தும் - அளவில்லாதவர்களைச்சேர்ந்தும், தூய-பரிசுத்தமாகிய, பதினாறுயிரவருடன் - பதினாறுயிரமிராசஸ்திரிகளோடு, தோய்ந்திருந்தும் - கூடியிருந்தும், (எறு).

பரமமுனிவர்முன்னேபரிச்சித்தைத்தீண்டியன் று
பிரமசரியஞ்செலுத்தும்பெரொளியேகண்வளரீர் (ாரு)

இ-ள்.

பரமமுனிவர்முன்னே-மேலானமுனீஸ்வரர்கள்முன்பாக, பரிச்சித்தைத்தீண்டி -பரிச்சித்தரசனைப்பரிசித்து, அன்று-அக்காலத்தில், பிரமசரியஞ்செலுத்தும் - பிரமசரியத்தன்மையைநடாத்திய,பேரொளியே - பெருமைபொருந்தியசைதன்னியமே, கண்வளரீர் - நித்திரைசெய்தருளும் (எ-று)

வெண்பா.

ஆதிமூலம்விசயற்காதிமறையின்பொரு ளை
யோதியுணர்த்தியவிவ்வுண்மையினைக் காதலுற்றுக்
கற்றோருங்கேட்டோருங்காசினியில்வாழ்ந்துமுத் தி
பெற்றோர்கண்முத்தர்பெறும்பேறு ... ...(ாசூ)

இ-ள்.

ஆதிமூலம் - யாவுக்குமுதன்மையாயுங்காரணமாயுமுள்ள பகவான், விசயற்கு - அருச்சுனனுக்கு, ஆதிமறையின் பொருளை - முதன்மையாயுள்ளவேதார்த்தத்தை, ஓதியுணர்த்திய - உபதேசமூலமாகத்தெரிவித்துள்ள, இவ்வுண்மையினை -(எதார்த்தபோதகமாகியகீதாசாரமென்னும்)இம்மெய்நூலை, காதலுற்று-பிரியமுற்று, கற்றோரும் - படித்தவர்களும்,கேட்டோரும்-குருமுகமாகச்சிரவணஞ்செய்தவர்களும், காசினியில் வாழ்ந்து-உலகத்திற் சுகவாழ்வையுற்று, முத்தர்பெறும்பேறு-சீவன் முத்தர்களடையும்பிரயோசனமாகிய, முத்தி-விதேககைவல்லியமென்னு மோக்ஷத்தை, பெற்றோர்கள்-அடைந்தவர்களேயாம், (எ-று).

முற்றிற்று.

சிவமயம்.

சிதம்பரதேசிகர்பதிகம்.

இஃது.

பிரமானந்தசாகர சொரூபராகிய, ஸ்ரீகோயிலூர்ச் சிதம்பர சுவாமிகள் மாணுக்கராயும்-திருவாரூரைச் சேர்ந்தவன் மீகபுரத்திலெழுந்தருளிய ஸ்ரீ குருதக்ஷிணமூர்த்தி சுவாமிகளாதீனத்திற்குரியவராயுமுள்ள மதுரைச்சிவானந்த சுவாமி களாலியற்றப்பட்டது.

வெண்பா.

சீரார்கழனிச்சிதம்பரமாதேசிகன் மே
லேரார்பதிகமியம்புதற்கு-நேர்துணையா ம்
வஞ்சக்கயமுகனைமாறுபடவென்றவைங் கர
கஞ்சக்கரக்கற்பக ... ... ம்

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியம்.

நீரின்மேலெழுது மெழுத்தினுக்கிடமை நேர்மையாய் வடிக்குகர்போலப், பாரின்மேலழியுமுடம்பினை வளர்க்கப் பலபொருட்டேடி நொந்தலையுங், காரிருணிகர்த்தமனத்தினேனெற்குக்கதிதரலெந்தநாளுரையாய், சீரருட்கடலே கழனியம் பதிவாழ்சிதம்பரதேசி கோத்தமனே, (க)

உய்யநூலுரைக்குஞ் சாதனவகையிலொன்றையு மடைந்
திலேன் மடவார், மையன்மேற்கொள்ளு நெஞ்சினே னிச்
சைமாய்த்த நின்னடியர்போற்பேசும், பொய்யனேன் றனை
யுங்கைவிடேல் விடினுன்புகழினுக்கழகின்றுங் கருணை,
செய்யவேவேண்டுங் கழனியம்பதிவாழ் சிதம்பரதேசிகோ
த்தமனே, ... (உ)

தந்தைதாய்புதல்வர் தம்பிழைநோக்கித்தணந்திடல்வழக்
கன்றுமதுபோ, லெந்தைநீயெனது பெரும்பிழைநோக்கி
யிகழ்ந்து கைவிட்டிடேல் விடின்மு, னிந்தையில்கருணை
நிதியெனநின்னைநிகழ்த்தியமறைகள் பொய்த்திடுமால், சிந்
தனைக்கரியாய் கழனியம்பதிவாழ் சிதம்பரதேசிகோத்த
மனே ... ... (ங)

கனிகையைமணந்துபினமவட்கின் பங்கல்வியிற்றந்திடார்
போல, வெனைநினதடியர்குழுவிடையொருவனெனமுனஞ்
சேர்த்தனைபின்னர், தனையெனக்கருளியழிவுறுவின் பந்தந்
திலையென் செய்வேனந்தோ; இனையளவெனினு மீய்ந்த
ருள் கழனிச்சிதம்பரதேசி கோத்தமனே ... (ச)

புகழினைவிரும்பித்துறவர் போனடிக்கும் பொய்மையேனி
ன்னன்பர்குழுவின், மகிழ்வுறச்சேர்ந்தும்நன்னடைபயிலா
மடமையேனென் செய்வேன்பவ்மா, மகழிடைமூழ்கியயர்
வுறுகின்றேனஞ்சலென் றெனக்கருள்புரிவாய், திகழ்மணிக்
குன்றே கழனியம்பதிவாழ் சிதம்பரதேசிகோத்தமனே (ரு)

மடமையாலுழலும் புன்மையேனெனையும்வாழ்விப்பதுன்
பரமன்றே, படமதிற்றோன்று மோவியவினங்கள் படத்
திலுக்கிதரமில்லதுபோற், சடமதாமுடல முதற்பிரபஞ்
சந்தனக்கு வேறிலையெனவாய்ந்து, திடமுறத் தெளிந்த
துறவர் வாழ்கழனிச் சிதம்பரதேசி கோத்தமனே (சு)

சிவமயம்.

சூதகீதை.

பாயிரம்.

சுககன நடன ராஜன் சுத்தமாஞ் சொருபஞ் சார்ந்த
வகிலநா யகியா மம்மை யருளிய தனய னாகிச்
சகலமா மிடருந் தீர்த்துச் சச்சிதா னந்த மாகப் [வாம்.
புகல்பத மடைவிப் பிக்கும் பொருளினைப் போற்றல் செய்
சருவபூ ரணவ கண்ட சச்சிதா னந்த சாந்த
நிருமல நிருவி கார நித்திய சுத்த முத்த
நிருமம நிரகங் கார நிஷ்கள வடிவாய் நின்ற
பிரமமாம் பரசி வத்தைப் பிரிவறச் சிந்தை செய்வாம். (உ)
சூதசங் கிதையி னான்காச் சொல்லிய கண்டங் கட்கு
ளோதிய நான்காங் கண்டத் துத்தர பாகந் தன்னிற்
கோதிலாக் கிரந்த வாக்காற் குறைவறக் கூறப் பட்ட
சூதகீ தையினை யின்று சுத்தமாந் தமிழிற் சொல்வேன். (ங)
சருவமுந் தெரிந்தோ னான சத்திய வியாசன் சொன்ன
வரியதா மிந்த நூலை யற்பமா மென்றன் வாக்கா
லுரைசெயு நீதி யோரி லோவிய விந்து நானும்
புரணமா மிந்து வின்முன் பொலிவனென் றோதல் போலாம்.

பாயிரம் முற்றிற்று.

முதலாவது

நைமிசாரணிய முனிவர் சூதமா முனியைத் துதித்து வினவும் அத்தியாயம்.

சத்திய ஞானா னந்த சந்ததா நந்த மான
வத்தமில் பரசி வத்தை யகமென வனுப வித்து
நித்தரங் காழி யேபோ னிச்சல மூன்ற னாகிச்
சுத்தமா நிட்டை யின்கண் சூதமா முனியி ருந்தான். (க)

மந்தவா சகம்பொ ருந்தி மலர்முகத் தெளிவு டைத்தாய்ச்
சந்ததந் தனது தேசாற் சகமனைத் தையும் விளக்கி
யிந்தமே தினியின் மற்றோ ரினனென விளங்கு கின்ற
சுந்தர வடிவா மந்தச் சூதமா முனியை நோக்கி. (உ)

பரமமா முனிவ ரியாரும் பரவிய வன்பி னோடே
தரணியிற் றண்ட மேபோற் றாழ்வுற வீழ்ந்தெ ழுந்து
சிரசிலஞ் சலிபந் தத்தைச் செய்திடு கரத்த ராகி
விரிவுறு மகிழ்வி னோடே விவிதமாய்ப் போற்ற லுற்றார். ()

பரசிவ னருளாற் பெற்ற பரவறி வுடையோய் போற்றி
பரசிவ னுபய பாத பதுமவன் புடையோய் போற்றி
பரசிவ னன்ப ருக்குட் பரமனே சாந்த போற்றி
பரசிவ னன்ப ருக்கே பரமறி விப்போய் போற்றி. (ச)

வேதவே தாந்த மாகும் விவிதமாம் பதுமக் கூட்ட
மியாதையும் விகாசஞ் செய்திங் கிலங்கிய வினனே போற்றி

யாதியாம் வியாச ஞான மாகிய தீபத் திற்கோர்
சோதிசெய் திரியே போற்றி சுத்தமாம் பகவ போற்றி. (ரு)

நிகிலமாம் புராண மென்னு நித்தில மாலை கோக்க
வகலுஞ்சூத் திரமா கின்ற வமலநின் சரணம் போற்றி
பகவநம் பவமா கின்ற பரவிய மரஞ்சே திக்க
நிகழ்வுறு குடார மான நிமலநின் சரணம் போற்றி. (சு)

கருணைவா ரிதியே போற்றி கலங்கிய சீவர்க் கெல்லாம்
பிரியமே யளிக்கா நின்ற பெரியநின் சரணம் போற்றி
சருவமாந் துகளு மற்ற சாந்தநின் சரணம் போற்றி
நிருமலக் குண நிறைந்த நிமலநின் சரணம் போற்றி. (எ)

தரணியின் மனிதர்க் கெல்லாந் தாயுமா னவனே போற்றி
யரியனும் வியாச னுக்கிங் கானநற் சீட போற்றி
கருமநிட் டையினைச் சார்ந்து களங்கமற் றவனே போற்றி
பிரமநிட் டையினைச் சார்ந்து பேதமற் றவனே போற்றி.

தரணியிற் சாட்சா துண்மைத் தத்துவ நம்பி னோர்க்குப்
பொருவிலா வந்த வுண்மைப் பொருள்வடி வானோய் போற்
சருவமாம் பூதங் கட்குஞ் சாரனே சமனே போற்றி [றி
சரணமா ரெமக்கு நேரே சற்குரு வானோய் போற்றி. (௯)

சந்தத போதா னந்த சாந்தமா மான்ம ரூபந்
தந்தநங் குருவே போற்றி தந்தையு மானோய் போற்றி
யந்தநின் சரணம் போற்றி யகண்டவா னந்த போற்றி
பிந்தியும் பேரற்றி போற்றி பிரியனே பின்பும் போற்றி.

இந்தவா றறிஞ ரியாரு மிதமெலா மளிக்கா நின்ற
சுந்தர வடிவ மான சூதமா முனியை யேத்தி

யிந்தனா லத்தி யுள்ளோ ரெவர்க்குமே யிதத்தை வேண்டித்
தந்தைநின் கீதை தன்னைத் தயையினு லருள்வா யென்முர்.

சொன்னவை வினவப் பட்ட சூதமா முனியும் பின்ன
ரன்னதன் சொருபா னந்த வனுபவ நின்று மீண்டிங்
குன்னிய வாறெ வர்க்கு முவந்ததை யளிக்கா நின்ற
தன்னுடை யாசா னென்னத் தகுவியா சனைநி னைந்தான்.

புகலுமா நினைத்த லோடும் பூரண முணர்ந்த வியாச
னகிலமா மவய வத்தி லணிந்தநீ றுடையோ னுகி
நிகழ்திரி புண்ட ரத்தை நெற்றியா தியிலு டைத்தாய்
மகிழ்தரு ருத்தி ராக்க மாலையா பரண னுகி. (கரு)

சருமவத் திரமு டுத்திச் சைவசின் னங்க ளியாவும்
பிரியமாய்த் தரித்துச் சீடன் பேணிய தளிக்க வேண்டிக்
கருணையா லுதித்தான் முன்னே கருணைவா ரிதியா மந்தக்
குருபர வியாசன் றன்னைக் குறைவிலாச் சூதன் கண்டான்.

தேசிக ரரசர்க் கெல்லாந் தேசிக னுகா நின்ற
மாசிலாக் குரவன் றன்னை மகிழ்வுடன் சூத னேக்கித்
தேசுள தனது சீடத் திரளுடன் பணிந்து நன்மு
யாசன முதல ளித்தே யர்ச்சனை யடைவாய்ச் செய்தான்.

எதுமே யறிந்த வியாச னினிமையா யிவனை நோக்கிச்
சூதவென் சீட மெத்தச் சுபமுனக் குற்ப விக்கு
மாதவ முனிவ ருக்கு மகனேயின் றுனக்கு மென்னு
லேதுதா னுகத் தக்க திதையியம் பெனவே சொன்னுன்.

ஈதினைக் கேட்டுச் சூத னெவர்க்குமே யிதத்தை வேண்டிச்
சாதுவாங் குருவை நோக்கிச் சாற்றுவான் மதுர மாக
மாதவ வலியாற் சித்த மலமிலா முனிவ ரீவர்
கேதமி லெனது கீதை கேட்பமா விச்சை யுள்ளோர். (கஎ)

நாதநின் னருளி ருந்தா னவிலலா மெனது கீதை
யீதுதா னிலாத தாகி லிஃதினை நவில வொண்ணு
வாதலா லெங்கண் மீதின் றருளுனக் கிருக்கு மாகிற்
சூதநின் கீதை தன்னைச் சொல்லென வாஞ்ஞை செய்வாய்.

என்னலுங் கேட்டு வியாச னினியநற் கருணை கூர்ந்தின்
றுன்னுடைக் கீதை கேட்ப வுவந்தவிம் முனிவர்க் கெல்லா
மன்னதை யருள்வா யென்று னவனைமற் றுலிங் கித்தான்
பின்னவ னிதயந் தன்னைப் பிரியமாய்ப் பரிசஞ் செய்தான்.

சருவநா யகனே யான சாம்பமூர்த் தியைநி னைந்து
கருணைகூர் விழியா னேக்கிக் கலங்கமி லவன் மனத்திற்
திருமகா தேவன் றன்னைத் திரமுற விருத்தி யன்னேன்
சிரசினை மோந்து பார்த்துச் சீக்கிர மறைந்தான் வியாசன்.

பின்னரு மந்தச் சூதன் பிறங்குமுக் கண்ண னுகி
யன்னிய தேவர்க் கெல்லா மதிபனுஞ் சாம்ப மூர்த்தி
தன்னினைத் தியானஞ் செய்து தண்டென மிகப் பணிந்து
தன்னுடை யாசான் வியாசன்றன்னையுந் தியானஞ்செய்தான்.

சிரசிலஞ் சலிபந் தத்தைச் செய்துபஞ் சாக்க ரத்தைப்
பிரியமாய்த் தான்செ பித்துப் பின்னரம் முனிவர் தம்மை

யருண்மிகு விழியாற் பார்த்தா னவ்விதச் சூதன் றன்னை
யுரிமா முனிவ ரெல்லா முவகையாற் பணிந்து நின்றார். ()

வேறு.

சருவ மாகிய சந்துக்க ளுக்குநற்
பிரிய மேசெயப் பேணிய சூதனும்
புரையி லாது பொலிந்திடுந் தன்னுடை
யரிய கீதை யறையத் தொடங்கினன். (உ௬)

ஆ திருவிருத்தம் உ௬.

சூதகீதை க-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

இரண்டாவது

அத்துவிதவுண்மையும் உருத்திரமூர்த்தியின் மேன்மையுமுரைக்கும் அத்தியாயம்.

பிரமவித் துக்க ளான பெருமைசேர் முனிவ ரேநீ
ரிருதய வொருமை தன்னை யெய்தினே ராகி நின்று
சுருதிசம் மதமாய் மெத்தச் சூக்கும மாகா நின்ற
பரசிவ ஞானந் தன்னைப் பகருவம் பாங்காய்க் கேண்மின்.

சத்திய ஞான னந்த சாந்தவத் துவித மாகி
நித்திய சித்த மாகி நிகழ்ந்திடும் வத்து வொன்றே
யித்தனை சகத்தி னுக்கு மேகமாங் கர்த்தா வாகி
வித்தரப் பசுபா சத்தின் விலட்சண மாகி நிற்கும். (உ)

ஆதிவா னாதி யைந்து மதனுடைக் குணங்க ளைந்தும்
போதமார் பொறிக ளைந்தும் புகல்கன்மப் பொறிக ளைந்து
மோதுபிரா ணாதி பத்து முளமுதற் கரண நான்கு
மீதெலாஞ் செய்வ தற்கிங் கேதுவா மவித்தை யொன்றும்.

ஓதிய முப்ப தோடைந் துருவமா மிவைகள் சீவர்க்
கேதமாம் பந்தஞ் செய்த வேதுவாற் பாச மாகு
மீதினாற் பந்தப் பட்டிங் கிசைந்துள சீவ ரியாருங்
கோதுறு பசுக்க ளென்றே கூறலாங் குறைவற் றோரே. (ச)

சகலமாஞ் சகசி வர்க்குஞ் சந்ததங் கர்த்தா வாகி
நிகழ்வுறும் பரசி வன்றா னித்தமும் பதியா கின்றோ
னிகழ்வுசெய் யஞ்ஞா னத்தோ டிசைந்துள பசுக்க ளுக்குப்
பகருமவ் வஞ்ஞா னந்தான் பற்றிய தனாதி யாக. (ரு)

அகிலமாஞ் சீவ ருக்கு மனாதியா மஞ்ஞா னந்தா
னிகழ்வுசெய் சம்சா ரத்துக் கேதுவா மெதனா லென்னி
னிகழ்வுறுந் தன்சொ ரூப நிலைமையை யறியா தத்தால்
வெகுவித சுகதுக் கத்தை வெறிதிவ ரடைந்தா ரன்றே. (சு)

இரவியின் பிரகா சத்தா லிருளெலா நீங்கு மாபோற்
சொருபஞா னத்தி னாலே சொன்னவஞ் ஞான நீங்கும்
பரவிய வவித்தை தன்னின் பலவிதப் பகுப்பாற் பேத
முரைதருஞ் சீவர்க் குண்டா முண்மையிற் பேத மில்லை. (எ)

பரவிய மாயை தன்னின் பலவிதப் பகுப்பாற் பேத
மொருமையா மீசர்க் குண்டா முண்மையிற் பேத மில்லை

விரிதரு முபாதி யாலே விவிதமாங் கடவின் மாவின்
பிரிவுபோற் சிவே சர்க்கும் பேசிய பேதந் தோன்றும். (அ)

ஓதிய சீவ னுக்கிங் குபாதியின் பேதத் தாலே
பேதமு முயர்ச்சி தாழ்வின் பிரிவுமே கற்பி தம்போ
லோதிய வீச னுக்கு முபாதியின் பேதத் தாலே
பேதமு முயர்ச்சி தாழ்வின் பிரிவுமே கற்பி தந்தான். (கூ)

தேகவிந் திரிய மாதித் திரளினை யனுச ரித்த
மோகவா தனைபே தத்தான் முளைத்தபே தத்தை யுற்ற
சோகமா ரவித்தை தானே சொல்லிய சீவ பேதத்
தாகின வேது வன்றி யன்னிய மேது வன்றால். (கo)

மிகுந்தமுக் குணபே தத்தை மேவுவா தனைபே தத்தாற்
பகுந்துள மாயை தானே பரபேத வேது வன்றிச்
செகந்தனி லப்பே தத்தைச் செய்யவே றேது வில்லை
வகுந்துள பரபே தத்தின் வகுப்பினை யுரைப்பக் கேண்மின்.

மருவுமுக் குணங்க ளுக்குண் மாயையின் சத்து வந்தான்
சரிரமாம் யாவ னுக்குச் சகத்தினைச் சங்க ரிக்க
வுரவிய தாம தந்தா னுதவியே யாகு மன்னோன்
றிரிவித மூர்த்தி கட்குட் டிகமுருத் திரனா கின்றோன். (கஉ)

மருவுமுக் குணங்க ளுக்குண் மாயையின் றூம தந்தான்
சரிரமாம் யாவ னுக்குச் சகத்தினைப் பாலிப் பிக்க
வுரவிய சத்து வந்தா னுதவியே யாகு மன்னோன்
றிரிவித மூர்த்தி கட்குட் டிகழ்ந்திடு மரியா கின்றோன். (கங)

மருவுமுக் குணங்க ளுக்குண் மாயையி னிராச தந்தான்
சரிரமாம் யாவ னுக்குச் சகத்தினைச் சிருட்டி செய்ய
வுரவிய ராச தந்தா னுதவியு மாகு மன்னோன்
றிரிவித மூர்த்தி கட்குட் டிகழ்ந்திடு மயனா கின்றோன். ()

உரைதரு மூர்த்தி கட்கு ளுருத்திர மூர்த்தி வெண்மை
கருதிய வரியென் மூர்த்தி கருமையவ் விரிஞ்சன் மூர்த்தி
ப்ரவிய விரத்த மென்று பகர்ந்தவிவ் விதமே யாகப்
புரையற நினைக்க வேண்டும் போகமோட் சப்பொருட்டால்.

சத்துவ குணத்தி னாலே சாதமாம் வெண்மை யென்று
மெத்திய ரசோகு ணத்தான் மேவிய திரத்த மென்றுந்
தொத்திய தமோகு ணத்தாற் றொடர்ந்தது கருமையென்று
மித்திர நியமத் தாலே யிவர்களிவ் வண்ண ரேயாம். (கசு)

பரவுமும் மூர்த்தி கட்கும் பரமநா மென்னும் புந்தி
பரவியே யிருப்ப தாலே பலமறை மிருதி மற்றும்
பரவிய புராண மியாவும் பாரத முதல னைத்தும்
பரவுமம் மூர்த்தி தம்மைப் பரமமே யென்று ரைக்கும். (கஎ)

சுத்தசத் துவவு பாதித் தொடர்பினன் மூவ ருக்குந்
தத்துவ முணரு ஞானத் தகைமைதா னிருப்ப தாலே
வித்தகப் பரமத் துக்கும் விளம்புமும் மூர்த்தி கட்கு
மொத்திடாப் பேத மில்லை யுண்மையா நோக்குங் காலே. ()

அரனரி யயனென் றிவ்வா றூகிய வுபாதி சார்ந்த
வுருவமாய் நோக்குங் காலை யோதுமும் மூர்த்தி கட்கும்

பரமுடன் பேத முண்டு பரமிவ ராகா ரேனு
முரைதரு மூவ ருக்கு ளுருத்திர னுத்த மன்ருன். (கக)

எதெனி லின்ப ஞான மெவைக்குமே யேது வாகி
யோதிய விருகு ணத்தி னுயர்ந்துள சத்து வத்தைத்
தீதிலா வுருத்தி ரன்றன் றேகமா யடைந்த தாலே
யோதிய வனைவ ருக்கு முருத்திர னுத்த மன்ருன். (உ0)

உரைதரு மேது வாலே யுருத்திரன் றனக்கே மெத்தப்
பரமுண ரறிவி லங்கும் பலவித மான மற்ற
வரியயன் முதலாந் தேவர்க் கவ்வறி விவள வில்லை
விரிவுற விவ்வர்த் தத்தை விளம்புவா முனிவர் கேண்மின்.

பரவிய சத்து வத்தாற் பரமமாந் தத்து வத்தை
யுரைதரு முருத்தி ரன்ற னுருவமாய் மிகம திப்ப
னரியய ஞதி தேவ ரஃதிலாத் தன்மை யாலே
யரியய ஞதி ரூப மகமென மிகம திப்பர். (உஉ)

அரியய ஞதி தேவ ரமலமாஞ் சத்து வத்தை
யுருவமாய் மருவா நின்ற வுருத்திரன் றன்னை யென்றும்
பரமதத் துவமா மென்றே பாங்குற மதிப்ப ரன்றிச்
சருவதாத் தங்க ளோடே சமமென மதிக்க மாட்டார். ()

உருத்திரன் காரி யார்த்த முருத்திர வபிமா னத்தைக்
கருத்துற வெத்த னத்தாற் கருதுவ னெப்போ தேனும்
பரித்திடு மரியே யாதி படிவுடை யபிமா னத்தைத்
திருத்தமா யரியே யாதி தேவர்கண் மதிப்ப ரன்றே. (உச)

அரியய ஞதி தேவ ரமலமாந் தத்து வத்தை
யுரவிய முயற்சி யாலே யுணருவர் சொரூப மாகப்
பரவிய வுருத்தி ரன்ருன் பரமமாந் தத்து வத்தை
மருவுமோர் முயற்சி யின்றி மாசற வனுப விப்பன். (உரு)

சத்துவ மிகுந்த தாலே சந்தத முருத்தி ரற்குத்
தத்துவ முணரும் புந்தி தடையிலாச் சுபாவ மாகுஞ்
சத்துவ மிகாத தாலே சாற்றிய வரியா திக்கு
மெத்தரி யாதி புந்தி மேவிய சுபாவ மாகும். (உசு)

ஓதிய நீதி யாக வுத்தம னுருத்தி ரன்ரு
ளுதலா லரியே யாதி யமரரை யர்ச்சிப் போர்க்குக்
கோதிலாப் பரம்ப தத்தைக் கூடுதல் விரைவி லில்லை
யோதிய வப்ப தத்தை யொன்றலா மடைவே யாக. (உஎ)

வேதவித் துக்க ளான விமலமா முனிவர் கேண்மி
னுதியா முருத்தி ரன்ற னர்ச்சனை செய்ப வர்க்குக்
கோதிலாப் பரம்ப தத்தைக் கூடலாம் விரைவிற் றுனே
யோதிய வப்ப தத்தை யொன்றவோ ரடைவு மில்லை. (உஅ)

சத்துவ வடிவ மாகச் சாற்றிய வுருத்தி ரன்ருன்
மெத்தவுந் தேவர்க் கெல்லா மேன்மையாய் நிற்போ னென்
மித்திற வுறுதிப் புந்தி யேகமா முத்திப் பேற்றை [னு
நித்தமா யடைவ தற்கு நிமித்தமாஞ் சீவர்க் கெல்லாம். ()

சத்துவ வடிவ மாகச் சாற்றிய வுருத்தி ரற்கு
நித்தமு மேலா கின்ளுேர் நிகழரி யாதி யோரென்

றித்திற வுறுதிப் புந்தி யீனமாஞ் சம்சா ரத்தை
மெத்தவு மடைவ தற்கு மேவிய நிமித்த மாகும். (௩௦)

பரவுமோ ருவமை யற்ற பரமமாம் பிரமத் துக்கே
யரனரி யயனே யாதி யமரர்கண் மேலோ ரென்று
மருவிய வுறுதிப் புந்தி மயக்கமாஞ் சம்சா ரத்தைப்
புரையுற வடைவ தற்குப் பொருந்திய நிமித்த மாகும். ()

அரனரி யயன்சு ராட்டு மாகிய சம்மி ராட்டும்
விரவிய புரந்த ராதி விவிதரும் பிரம மென்றே
மருவிய வுறுதிப் புந்தி மாசிலா முத்திப் பேற்றை
நரர்களிங் கடைவ தற்கு நண்ணிய நிமித்த மாகும். (௩௨)

அரியமந் திரியி டத்தி லரசெனச் செய்த புந்தி
புரையறு பயனை நல்கும் புகன்றவவ் வரசி டத்தின்
மருவிய வமைச்ச புந்தி மாவனர்த் தங்கொ டுக்கும்
பரிசுபோற் பிரம புந்திப் பான்மையுங் கண்டு கொண்மின்.

அதலாற் பிரமத் தின்க ணன்னியப் புந்தி செய்த
லேதமா மனர்த்தந் தன்னை யீன்றிடு மைய மில்லை
பேதமாம் பொருள னைத்தும் பேதமில் பிரமமேயென்
றேதமில் பிரம புந்தி யீன்றிடும் புருடார்த் தத்தை. (௩௪)

இத்திற மாகி ஞானு மீனமி லுருத்தி ரன்கண்
மெத்தவும் பிரம திட்டி மேன்மையா மற்றோ ரின்க
ணத்திற மேன்மை யாகா தவரிடைப் பரவி ளக்க
நித்தமு மற்ப மாக நிகழ்வதால் வேதி யோரே. (௩௫)

அரியநற் சத்து வந்தா னுந்தர மரனுக் காகும்
வரமிலாத் தாம தந்தான் வாகிய மன்னோ னுக்கா
மருமையி ரும தந்தா னுந்தர மாலுக் காகும்
வரமெனுஞ் சத்து வந்தான் வாகிய மன்னோ னுக்காம். ()

அருமையி லிராச தந்தா னுந்தர வாகி யங்க
ளிருமையும் விரிஞ்ச னுக்கா மிந்தவா றறியா மூடர்
மருவுசத் துவகு ணத்தை மாத்திரம் பற்றிக் கொண்டே
யரியுமே லரனுக் கென்றே யறைவரிம் மோக மென்னே. ()

சருவதா வுட்பு றத்துஞ் சத்துவ மிலாத தாலே [ணர்
யொருவரும் விரிஞ்சன் றன்னை யுயர்ந்தவ னெனவே யெண்
நரர்களம் மயலை விட்டு நவின்றவிவ் வரனே யார்க்கும்
பெருமையான் மேலோ னென்று பேணியேயறியவேண்டும்.

சுருதியான் மிருதி யாலுஞ் சொல்லிய தனுட்டா னித்து
விரிவுறு வெகுசென் மத்தில் விமலமாஞ் சித்த ருக்கே
யரியினு மரனே மேலோ னுனவ னென்னும் புந்தி
மருவிடு மற்றோ ரார்க்கு மதியிது மருவ மாட்டா. (௩௯)

சருவதா மாபா வத்தைச் சார்ந்துள மானி டர்க்கே
யரனினு மரியே மேலோ னுனவ னென்னும் புந்தி
மருவிடு மதனு லன்னோர் மயக்கமாஞ் சம்சா ரத்திற்
சருவதா வுழலா நின்று சகலமாந் துயருஞ் சார்வர். (௪௦)

நிருவிகற் பமதே யாக நிகழ்பர தத்து வத்திற்
சருவதா யாவர்க் கேனுஞ் சலனமி னிட்டை யுண்டேற்

பொருவிலா வன்னோ ருக்கே புரியுமோர் முயற்சி யின்றி
யருமையா முத்தி சித்தி யாயிடு மைய மில்லை. (௪௧)

நிருவிகற் பமதே யாக நிகழ்பர தத்து வந்தான்
கருதில ராகு மென்னிற் களங்கம்யா தொன்று மற்ற
நிருமல நிருவி கார நித்திய போதா னந்த
பரசிவன் றானே சாட்சாத் பரமதத் துவமா கின்றான். (௪௨)

அன்னவன் லீலை யாலே யம்பிகா சகித னாகி
மன்னுமுக் கண்ண னாகி மதியரை முடியோ னாகி
யன்னதன் சொரூபா னந்த வனுபவ மிகுந்த தாலே
மன்னிய தாண்ட வத்தின் மாமகிழ் வுடையோ னாகி. (௪௩)

திரிவித மூர்த்தி யானுந் தினமுபா சிக்கப் பட்டுச்
சருவமு மறிந்தோ னாகிச் சருவசத் தியுமு டைத்தாச்
சுருதியின் முடியி னானுஞ் சொல்லொணா மகிமை யோனா
யருளினா லெமையொத் தோரை யாளவே யமையா நிற்பன்.

அரியதா மிவித மூர்த்தி யகிலரின் விசேட மாகச்
சருவதா யாவ னுக்குச் சகந்தனில் விளங்கு மந்தப்
பரசிவன் றானே சாட்சாத் பரமதத் துவமற் றொன்றும்
பரமதத் துவமே யன்று பகர்ந்தன முண்மை யாக. (௪௫)

அரியப னாதி யான வமரரை மோகத் தாலே
பரமதத் துவமா மென்று பகருவர் சிலரன் னோர்க்கிங்
கரியநற் கதியே யில்லை யாதலா லமர ரன்னோர்
பரமதத் துவமா மென்னல் பகரல்மாத் திரமே யாகும். (௪௬)

ஆதலான் முன்னு ரைத்த வவ்விதத் திவ்ய மூர்த்தி
யாதொரு பரசி வற்கிங் கிலங்கிடும் விசேட மாகப்
போதவா னந்த வுண்மைப் பூரண வடிவா மந்தச்
சாதுவாஞ் சிவனே சாட்சாத் தத்துவ மற்றோ ரன்றால். (௪௭)

அரனரி யயனென் றிவ்வா றவர்வகுப் புற்ற போதும்
பரனுடை வகுப்பைத் தானே பற்றினோ ரன்றிச் சீவர்
மருவிய வகுப்பைப் பற்றார் மற்றுமே யிவ்வர்த் தத்தை
விரிவுற விளம்பக் கேண்மின் விமலராம் வேதி யோரே. ()

ஓதிய வவித்தை தன்னை யுபாதியா வுடைய சித்தே
கோதுறு சீவ னென்று கூறலா மற்ற தன்றிங்
கோதிய மாயை தன்னை யுபாதியா வுடைய சித்தே
கோதிலாப் பரனா மென்று கூறலா மற்ற தன்றால். (௪௯)

மாயைகா ரியமே யாக மருவுமுக் குணபே தத்தை
யாயதம் முபாதி யாக வடைந்தர னாதி யானோர்
மாயையே யுபாதி யாக மருவிய பரன்வ குப்பே
யாயவ ரிருப்ப ரன்றி யன்னிய வகுப்பே யாகார். (௫0)

பரனுடை வகுப்பைத் தானே பற்றிநிற் கின்ற தன்மை
சருவதா வரனா திக்குச் சமானமே யான போது
மரியய னனைய ருக்கு மமலமா மரனே மேலோ
னுரைதரு மிவ்வர்த் தத்தி லொன்றுமோ ரைய மில்லை. (௫௧)

ஏதெனி லரிவி ரிஞ்ச ரிவர்தம தருவி னாலும்
பேதமா மவதா ரத்தைப் பெற்றதம் முருவி னாலுங்

தீதிலா வரனைத் தானே திரமுறப் பூசிக் கின்றா
ராதலா லரனே யன்னோர்க் கதிகனென் றறிய லாமே. (௫௨)

ஈதுபோ லுருத்தி ரன்ற னியல்பதா முருவி னாலே
யோதிய வரிவி ரிஞ்ச ரொன்றிய வுருவை யேனும்
பேதமா மவதா ரத்தைப் பெறுமவ ருருவை யேனு
மேதுமே பூசை செய்யா னிதனினா லிவனே மேலோன். ()

அருளினா லுலகர் தம்மி னனுக்கிர கத்தை வேண்டி
யரனுமே யெப்போ தேனு மடைந்ததன் னவதா ரத்தா
லரிமுத லமரர் தம்மை யர்ச்சனை செய்வ னந்த
வரியயன் முதலோர் செய்யு மர்ச்சனை யவ்வா றன்றால். ()

உரைதரு முண்மை யோரா வுணர்வில ரரனு மேதா
னிருவரை யர்ச்சித் தானென் றிவ்வளவு மாத்தி ரத்தைக்
கருதியே மாயை யாலே கலங்கிய மனத்த ராகிச்
சருவதா மூவ ருந்தான் சமானரே யென மதிப்பர். (௫௫)

இப்படி மோகித் தோரா யின்னவர் சமான ரென்றே
செப்புவர் வருந்தி யுந்தான் சிலவர்கள் சிலவர் மற்று
மொப்பிலா வரனின் மேலோ ரோதரி விரிஞ்ச ரென்றே
பற்பல விதமே யாகப் பகருவர் மோகத் தாலே. (௫௬)

அரனொடு சமானத் தன்மை யரியய னிருவ ருக்கு
மருவிடு மென்ப தாக மாயையான் மயங்கு கின்றோ
ரருமகா பாத கத்தை யறவுமே யடைந் தோ ராகி
நரகமாஞ் சாக ரத்தி னடுவினில் விரைவில் வீழ்வர். (௫௭)

அரனினு மரிவி ரிஞ்ச ரதிகரே யாவ ரென்று
புரையுறு மோகந் தன்னைப் பொருந்தியே புலம்பு கின்றோர்
விரிவுறு நரகத் தீயால் விவிதமாய் வெதுப்பப் பட்டுச்
சருவதாத் துன்பஞ் சார்வர் சத்தியஞ் சங்கை யில்லை. (௫௮)

உரவிய பூனைக் காகு வொன்றிலே யுறுதி போலப்
பரமவத் துவித மொன்றே பற்றிய சிலவ ரிங்கு
பரவுசோ பாதி யான பான்மையா லிருவ ருந்தா
னரனொடு சமான மென்ப ரவரறிந் தவரே யன்றால். (௫௯)

சிரசுபா தங்க ளியாவுந் தேகமாந் தன்மை யாலே
யொருமையாய் நின்ற போது மோதிய சிரசி னோடே
சருவதாப் பாதங் கட்குச் சாமிய மிலாத தேபோ
லரனொடு மரியா திக்கிங் கானசா மியமே யில்லை. (௬௦)

ஆனவாய் குதமி ரண்டு மகல்வெளி வடிவா னாலு
மூனமில் வாயி னோடே யூனமாங் குதத்தி னுக்கிங்
கானசா மியமே யில்லை யந்தவா றரியா திக்கு
மீனமி லரன்ற னோடே யெய்துசா மியமே யில்லை. (௬௧)

உரைதரு நீதி யாக வுபாதியைச் சார்ந்து நின்ற
வுருவினா லிங்கெல் லோரு மொத்தவ ரென்ப தொண்ணா
தரியயன் முதலோ ரிவ்வா றரனொடு சமமா காரே
லரனினு மன்னோர்க் கெங்ஙனதிகமாந் தன்மை சொன்மின்.

சுருதியு மிருதி தானுஞ் சூக்கமாம் புராண வாக்கு
மரியய னிந்தி ராதி யகிலரி னுருத்தி ரன்றான்

பரமமாம் வடிவி னாலும் பகர்ந்ததன் வடிவி னாலுஞ்
சருவதா வதிக னென்று சாற்றுதே விவித மாக. (சுங)

சுருதியே முதலாம் வாக்கு சொல்லிய வரியா திக்கு
மரனினு மதிகத் தன்மை யறைகுதே யென்னிற் கேண்மின்
பரவிய வந்த வாக்குப் பரமமாம் வடிவி னாலே
யரியய னாதி யோர்க்கு மதிகமாந் தன்மை சாற்றும். (சுச)

அரியய னாதி யாக வமைந்துள வடிவி னாலே
பரவிய சுருதி யாதி பகர்ந்தவவ் வரியா திக்கே
யரனினு மதிகத் தன்மை யறைந்திட வில்லை யென்று
முரைதரு விதமே யாக வுத்தமத் தன்மை காண்மின். (சுரு)

விரிவுற விளம்பி யென்ன விவிதமாஞ் செந்துக் கட்கு
மரனரி விரிஞ்சர் தம்மி னவதார வுருவ மேலாம்
பரவுமவ் வவதா ரத்திற் பரவிய வன்னோர் மேலா
முரைதரு மன்னோ ருக்கு ளுருத்திரன் மேலோ னுவான். ()

அவனினு மும்மூர்த் திக்கு மாதிகா ரணமாய் நின்ற
சிவனுரு மேலா மத்தின் சிவனெனுஞ் சத்தி யென்னு
மிவிதமாம் பகுப்பு டைத்தா வீட்ண வவத்தை யுற்றுத்
தவறிலாச் சத்தி யாதி தகைமைசேர் சிவனே மேலாம். ()

இருவிதப் பகுப்பு மற்றே யேகமாய்ப் பூன்ற மான
நிருமல நிருவி கார நித்திய போதா னந்தப்
பரசிவ னவனின் மேலாம் பகர்ந்தவிப் பரசி வற்குப்
பெரியதாய் வேறொன் றில்லை பேசிய துண்மை யேயாம். ()

உரைதரும் பரசி வன்ற னுருவினை யாலோ சித்து
விரிவிலா தொடுக்க மாக விளம்பிய வுறுதி கேண்மின்
பரசிவன் றனக்கு வேறாய்ப் பலவிதங் காண்ப தெல்லாம்
பரசிவன் சொரூப மேயாம் பகர்ந்ததி லைய மில்லை. (சுகூ)

பரசிவன் றனக்கு வேறாய்ப் பலவெனக் காணப் பட்ட
வுருவெலாஞ் சிவனே யென்றிங் குறுதியாய் வேதாந் தத்தா
பிரிவற வறிப வன்றான் பிரமமாந் தத்து வத்தைப் [ற்
புரையற வரிந்தோ னீதிற் பொருந்துமோ ரைய மில்லை. ()

கருதுவே தாந்த வாக்காற் கற்பித மான யாவும்
பரவதிட் டான மான பரசிவ னென்றே பார்ப்போன்
புரணமா முத்தி சார்வன் புகன்றதி லைய மில்லை
யுரியரே பரமார்த் தத்தை யுள்ளவா றுமக்கு ரைத்தேம். ()

அறிந்திடப் பட்ட ஞால மகிலமு மறிவே யாகச்
செறிந்துள சிவமே யாகுஞ் சிறிதும்வே றில்லை யென்றிங்
கறிந்தவ னியாவ னன்னோ னறிவுருப் பரசி வத்தைச்
செறிந்துடன் முத்த னுவன் சிறிதுமே சங்கை யில்லை. (எஉ)

சுருதியா லூகந் தன்னாற் சுத்தமா மனுப வத்தாற்
றெரிவுறப் பட்ட விந்தத் திரிசிய ஞால மியாவுந்
தெரிவுருச் சிவமே யென்று திடமுற வறிப வன்றான்
பரமமாந் தத்து வத்தைப் பாங்குற வறிந்தோ னுவன். (எங)

சருவதாப் பிரமந் தன்னைச் சகத்தெனப் பார்ப்போன் ஞான
மரியநன் ஞான மாகா தஃதுதான் மயக்க மேயாஞ்

சருவமும் பிரம மென்றே சந்ததம் பார்ப்போன் ஞான
மரியகன் ஞான மாகு மறைந்ததி லைய மில்லை. (எசு)

தெரிந்திடப் பட்ட தாயுந் தெரிந்திடப் படாத தாயும்
பொருந்திய பாவா பாவப் பொருள்வடி வான யாவும்
விரிந்துள பரசி வன்றன் விமலசிற் சொரூப மென்றே
நிரந்தரம் வேதாந் தங்க ணிகழ்த்திய கருத்தா மென்றும். ()

சுருதியின் வசனத் தாலே சொல்லிய படியே யாமு
மருளினு லகில மான வருத்தமு முமக்கு ரைத்தே
முரியரே யிவையை யெல்லா முளந்தனிற் றரிப்பீ ராகிற்
பரமமாங் கதியுங் கட்குப் பாங்குற விங்கே யுண்டாம்.(எசு)

வேறு.

பிரிவு போலப் பிறங்கிய யாவையுந்
தரள வானந்தத் தாண்டவ மாடுநம்
பொருவி லாச்சிவன் பூரண ரூபமென்
றரிய மாமறை யாய்ந்துரைக் கும்பொருள். (எஎ)

இரண்டா மத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆக வத்தியாய மிரண்டுக்குத் திருவிருத்தம். க00.

மூன்றாவது
சுருதிக்கிப் பிரமாணத்துவந் தாபித்து அதன்வழியா யத்துவிதவுண்மையறையும் அத்தியாயம்.

சச்சிதா னந்த மாகச் சாற்றிய சிவனி டத்திற்
சிச்சட வடிவ மான செகமெலாந் தோன்று மன்னேன்
நிச்சல நிருவி கார நிருமல வேக னேனு
மிச்சர வசர மெல்லா மீன்றிடுந் தகைமை யோன்முன். (க)

மந்திர மாம ருந்து மணிமுதன் மகிமை தன்னைச்
சிந்தனை செய்வ துந்தான் செகந்தனி லருமை யாமேற்
சந்தத மனந்த சத்தி சார்ந்தவிப் பரசி வன்ற
னந்தமின் மகிமை தன்னை யறிந்திட வெவரே வல்லோர். ()

நிருமல மானே னென்று நிகிலமு மீன்றோ னென்று [மின்
மிருமையு மொருவ னுக்கிங் கிசைந்திடா தென்னிற் கேண்
சருவமா னங்க ளுக்குஞ் சாமமா வனாதி யான
சுருதியே யிவித மாகச் சொல்வதால் விரோத மில்லை. (ங)

அரியமா மறை யறிந்த வனகரே பரசி வற்கே
நிருமல நிருவி கார நிர்த்வயத் தன்மை யுந்தான்
பிரிவுறு மிச்ச கத்தின் பிறப்பிருப் பிறப்பை யுந்தான்
பரமமாம் வேதந் தானே பகர்ந்திடக் கண்டோ மன்றோ. ()

நிருவிகா ரத்தி னுக்கு நிகிலமும் படைக்குந் தன்மை
விரவிய திட்ட யுத்தி விரோதமா மென்ன வொண்ணு

தரியரே சூக்கு மார்த்த மறிவதிற் சுருதி தானே
சருவதா மான மன்றிச் சஞ்சல யுத்தி யன்றால். (ரு)

சுருதியா லறியத் தக்க சூக்குமப் பொருளின் கண்ணே
பரவிய யுத்தி யாலோர் பயனிலை யான போதும்
விரவிய சுருதி யோடே விரோதமே வாதி ருந்தாற்
சுருதியின் சகாய மீதாஞ் சுதந்தர மான மாகா. (சா)

அருமறை யனாதி யாகு மஃதுதான் சிவனா லிங்கு
புரையற விளங்கு மென்பர் புகலுமீ மாஞ்சை யோர்ந்தோர்
பரவிய மறையுண் டாக்கப் பட்டதாஞ் சிவனா லென்று
விரிவுறு தர்க்க மோர்ந்தோர் விளம்புவர் வேதி யோரே. (எ)

சொன்னவே தத்தி னுக்குச் சுபாவமாந் தோட முந்தா
னன்னிய தோட முந்தா னமைந்திடாத் தன்மை யாலே
பன்னிய விரும தத்தும் பகர்மறை மான மேயாம்
பின்னுமிவ் வர்த்தந் தன்னைப் பிறங்கவே பேசக் கேண்மின்.

அன்னது மெய்ம்மை யான வருத்தமே யறைவ தாலே
தன்னதாந் தோட மில்லை தானனா தியதா லென்று
மன்னிய தோட மில்லை யாதலான் மறைய னாதி
யென்னுமிம் மதத்தில் வேத மிலங்கிய மான மேயாம். (கூ)

சொன்னவே தத்தி னுக்குச் சூக்கமாய் நோக்குங் காலை
தன்னதாந் தோட மில்லை தானஃ திருக்கு மாகி
லின்னதா லிசைக்கப் பட்ட விவ்விவ கார மெல்லா
நன்னிலை யடையா வண்ண நாசமே யடையு மன்றோ. (கo)

அருமறை படைத்தோ னாக வன்னிய னிலாத தாலே
யரியரே மாம றைக்கிங் கன்னிய தோட மில்லை
சுருதியிவ் விதமே யாகச் சுபாவமாய் மான மித்தைப்
புரையுறு சிலவ ராத்தன் புணர்வினான் மான மென்பர். (கக)

சுருதிதான் சுபாவ மாகத் துட்டமாய் நின்ற போதும்
புரையிலா வாத்தன் றன்னின் புணர்வினான் மான மாமென்
றுரைதரும் வார்த்தை யுந்தா னேதன்மாத் திரமே யாகு
மரியரே சூக்க மாக வாய்ந்துதா னோக்குங் காலை. (கஉ)

புரையிலா வன்னி யன்றன் புணர்வினாற் சுருதி யெங்ங
னரியரே மான மாகு மன்னிய சம்பந் தத்தா [ன்
லொருபொரு ளிடத்தி லொன்றிங் கொன்றுமே லஃத வற்றி
மருவிய மயக்க மன்றி மற்றதன் சுபாவ மன்றே. (கங)

ஒருசபா குசுமந் தன்னி லுலோகிதம் படிகத் தின்கண்
மருவினு மயக்க மன்றி மற்றதன் சுபாவ மாகாப்
பெரியதீச் சம்பந் தத்தாற் பிறந்துள விர்த்தங் கல்லின்
மருவினு மயக்க மன்றி மற்றதன் சுபாவ மாகா. (கச)

ஓதுவர் நோக்குங் காலை யொன்றிலொன் றின்வி ளக்கங்
கோதுறு மயக்க மேயாங் குறைவிலா வேதி யோரே
யாதலா லாத்த னான வன்னியன் சம்பந் தத்தால்
வேதமா மான மென்று விளம்புதல் வீணே யாகும். (கரு)

ஓதிய நீதி யாக வுலகுள சத்த மெல்லாந்
தீதறத் தானே தானாய்த் திகழ்ந்திடு மான மாகிற்

சூதுறு முனுத்த னூலே சொல்லிய சத்த முந்தான்
வீதலின் மான மாக வேண்டுமே யென்னிற் கேண்மின். ()

புகன்மறை தனக்க னுத்தன் புணர்வினுற் சுபாவ மாகத்
திகழ்வுறு பிரமா ணத்வந் தெரிவற மறைந்த தாகு
மகுதினு லனுத்த னூலே யறைந்திடுஞ் சத்த மெல்லா
நிகழ்வுறு மான மாகா நிமலராம் வேதி யோரே. (கஎ)

இந்தவா மறைய னுதி யென்றிடு மிம்ம தத்திற்
சுந்தர மான வேதஞ் சுதந்தர மான மாகு
மிந்தமா மறையை யீச னிசைத்தவ னெனு மதத்துஞ்
சந்தத வாத்த னீசன் சாற்றிய மறைமா னந்தான். (கஅ)

மருவுரா காதி யின்றி மாவருட் கடலே யாகிச்
சருவமு மறிந்தோ னுகிச் சாருமா வரண மின்றிப்
புரையிலாப் பரசி வற்கோர் புரையுமே யிலாத தாலே
சருவதா வன்னேன் றனே சாலவு மாத்த னுனேன். (கசு)

சருவமாந் துகளு முற்றுச் சாலவுங் கருணை யற்றுப்
புரையுறு மனமு டைத்தாய்ப் பொருந்துமற் பஞ்ஞு னுன
புருடனே புரைக ளெல்லாம் பொருந்தலா லனுத்த னுவ [ன்
னுரைதரும் புரைக ளின்றி யொளிர்ந்திடுஞ் சிவனே யாத்த

நிகழுமெவ் வீசன் றன்னை நினைந்தது மாத்தி ரத்தாற்
சகலமா மலமுற் றேருஞ் சாலவு நிமல ராவர்
மிகவுமே நிமல னுன மெய்ம்மைசொ லவ்வீ சன்றுன்
பகருமா மறையு மென்றும் ப்ரமமாம் பிரமா ணந்தான். ()

ஆதலா லிரும தத்து மருமறை மான மேயா
மீதிலோ ரைய மில்லை யிவற்றினு ளெமக்கி சைந்த
தோதிடக் கேண்மின் வேத மோர்ந்திடி லனுதி யேயாந்
தீதிலாச் சிவனி வற்றைத் திகழவே விளக்கி வைப்பன். ()

வீதலில் சிவனுல் வேதம் விளங்கிய தன்மை பற்றி
யீதினை யீசன் றனே யிசைத்தவ னென்றுஞ் சொல்வ
ரோதுவார் வேத மென்று முண்மைசொல் மான மேயா
மாதலால் வேதஞ் சொன்ன வகிலமாம் பொருளு முண்மை.

பரசிவ னிருவி காரன் பரமவத் துவித னென்றுங்
கருதிய ஞால மெல்லாங் கற்பித மவனு லென்றுந்
தெரிவுற வுரைத்தோ மன்றே திரிசிய மான ஞாலஞ்
சருவமுந் திருக்காய் நின்ற சங்கரன் வடிவே யாகும். (உச)

திரிசிய மான தெல்லாந் திருக்கினிற் கற்பி தந்தா
னிருமைசேர் சொப்ப னத்தி லிவ்விதங் கண்டோ மன்றே
பரவிய கற்பி தந்தான் பரவதிட் டான மேயா
மரியரே ரச்சு சர்ப்ப மாதியி லிதுவே கண்டோம். (உரு)

பரவதிட் டான மான பரசிவ னிடத்தின் மாயா
நிருமித மான ஞால நிகிலமு மாயுங் காலை
நிருமல நிருவி கார நித்திய போதா னந்த
சொரூபமாஞ் சிவனே யாகுஞ் சுருதிசம் மதமு மீதே. (உசு)

தெரிவுருப் பரசி வற்குந் திரிசிய ஞாலத் திற்குஞ்
சருவதா விரோதந் தானே சாரலா லிந்த ஞால

மொருசிவன்வடிவேயென்னலொவ்வுமெவ்விதமென் றிவ்வா
றுரைதருஞ் சங்கைக் கெல்லா மொன்றுமே யிடமிங் கில்லை.

சுருதிசம் மதமி லாமற் சொல்லிய பொருளிற் சங்கை
பரவுமே யன்றி வேதம் பகர்ந்ததிற் சங்கை யில்லை
சுருதிசம் மதமே யாகச் சொன்னயா காதி தன்மம்
புரையென வவற்றிற் சங்கை புகலுவ ராரு முண்டோ.(உஅ)

ஈதுபோல் வேதந் தானே யிருமையாஞ் சகம னைத்தும்
போதவா னந்த வுண்மைப் பூரணச் சிவனே யென்றிங்
கோதலா லிவ்வர்த் தத்தி லொன்றுமே சங்கை யில்லை
வேதமிங் குரைத்த தெல்லாம் விமலரே யுண்மை யேயாம்.()

அரியரே விரோத மாக வமைந்துள மருந்து ரோக
மிருமையுஞ் சாத்தி ரத்தா லிசைத்திடப் படுவ தேபோ
லொருமையாம் பரசி வன்ற னுருவமு நானு வாக
விரிவுறுஞ் சகமும் வேதம் விளம்பிய பொருளே யாகும். ()

ஆதலாற் பரசி வன்ற னகண்டமாஞ் சொரூப மீதும்
பேதமா மிச்ச கத்தின் பிறப்பிருப் பாதி மீது
மீதலாற் பரோட்ச மாக விசைந்தசொர்க் காதி மீது
மேதமில் வேதந் தானே யெவையினு நமக்கு மானம். (௩க)

சுருதியாம் பிரமா ணத்தாற் சொன்னவா பரமே சர்க்கு
நிருவிகா ரமதாம் ரூப நிகிலமாஞ் சகத்து ரூப
மிருமையு மொவ்வு மென்றோ மினியிரு மாயை யாலே
யுரைதரு முபய முந்தா னெவ்வுமா றுரைப்பக் கேண்மின்.

அரியரே தேவ தேவர்க் ககடித கடனஞ் செய்யும்
பெருமைசேர் மாயை யென்று பெயருள சத்தி யுண்டு
பரவுமச் சத்தி யாலே பரமனுக் கிங்கு ரைத்த
சருவமு மொவ்வு மீதிற் சங்கையா தொன்று மில்லை. (௩௩)

துகளிலாப் பரசி வத்திற் றேற்றமாத் திரமாய் நின்ற
பகருமிம் மாயா சத்தி பரசிவ வசமே யாகி
யகடித கடனஞ் செய்யு மதனினாற் பரசி வத்திற்
சகலமுங் கடித மாகுஞ் சங்கையா தொன்று மில்லை. (௩௪)

அகடித கடன மெல்லா மமைத்தவிம் மாயா சத்தி
துகளிலாப் பரசி வத்திற் றேற்றுமென் பதுவு மற்று
மகிலமும் வேதஞ் சொல்லி யறிந்திடத் தக்க தாகுந்
தகுமறை சொல்வ தெல்லாந் தத்துவ மெனவே கொள்வீர்.

ஏதுமே சங்கை செய்ய விடமிலா வேதாந் தத்தி
லேதமாஞ் சங்கை செய்வோ னிங்கதப் பதித னுவ
னாதலால் வேதி யோரே யகிலமுந் தூர விட்டு
வேதமா மான மொன்றை விருப்புட னம்ப வேண்டும். ()

பேதமாம் ரூபந் தன்னைப் பிறங்கவே காண்ப தற்கு
வீதலில் சட்சு வொன்றே விசேடகா ரணமா மன்றே
வீதுபோற் பிரமங் கன்ம மெவையுமிங் கறிவ தற்கு
வேதமா மான மொன்றே விசேடகா ரணமா மென்றும். ()

பேதமாம் ரூபந் தன்னைப் பிறங்கவே காண்ப தற்கு
வீதலி னூசி யென்றும் விசேடகா ரணமா காதே

யீதுபோற் பிரமங் கன்ம மிவையெலா மறிவ தற்கு
மோதிய யுத்தி தானே யுற்றகா ரணமா காதே. (௩அ)

அரியரே யதனல் வேத மறைந்தவா ருயுங் காலை
பரசிவ னகண்ட மான பரமவத் துவித ரூப
னிருமல னிருவி கார னித்திய சுத்தா னந்த
னொருமையா வெவ்வி டத்து மொளிர்சிதா காச மானேன்.

ஆகினு மாயா சத்தி யமைந்தவப் பரசி வத்தி
லேகமி லிந்த ஞால மெவையுமுற் பத்தி யாதி
மோகமா யடையு மீது முழுவது மாயுங் காலை
சோகமி லகண்டா நந்த சொரூபமாஞ் சிவமே யாகும். (௪0)

இப்படி வேதந் தானே யேகமாம் பரசி வற்கிங்
கொப்பிலா நிருவி கார வுருவுமிச் சகத்தா கின்ற
பற்பல வுருவு மியாவும் பரமெனப் பகர்த லாலே
செப்பிய விவ்வர்த் தத்திற் சிறிதுமே சங்கை யில்லை. (௪க)

நிருவிகா ரத்தி னுக்கு நிகிலமாம் விதத்தி னலும்
விரிசக வடிவ மாக விளங்குத லெவ்வா தென்றிங்
குரைதரும் யுத்தி யாலே யோதிய பரசி வன்றன்
பெருமையை யாவ ராலும் பேசுவ தரிதே யன்றே. (௪உ)

உரியரே யிவித மாக வோதிய பரசி வன்றன்
பெருமையை யறிவ தற்கும் பிறங்கவே பகர்வ தற்குஞ்
சருவதா வென்ற னக்குச் சத்தியே யில்லை யந்தப்
பரசிவன் மகிமை தன்னைப் பகர்ந்திட வாரே வல்லோர். (௪௩)

பரமவத் துவித மான பரமமாந் தன்ரூ பத்தைச்
சருவதா வனுப வித்தே சகலமாஞ் சகரூ பத்தைப்
பரவியே பார்ப்போ னுன பரசிவ னொருவ னேதன்
பெருமையை யறிவ தற்கும் பேசுவ தற்கும் வல்லோன். ()

அன்னியர் வல்ல ராகா ரன்றியும் வேத முந்தா
னின்னசிற் பரசி வத்தோ டிசைந்துதான் பொருளை யெல்
துன்னியே விளக்கு மன்றிச் சுதந்தர மாய் விளக்கா [லாங்
மின்னிய வன்னி தன்னை மேவயப் பிண்ட மேபோல். (௪௫)

அரியரே யயத்தி னேடே யக்கினி புணர்வ டைந்து
தரணியிற் றகிக்கு மாபோற் றயங்கிய சிவனு மென்றும்
புரையிலா வேதத் தோடே புணர்வினை யடைந்தே யெங்கும்
பரவிய பொருளை யெல்லாம் பாங்குற விளக்கி வைப்பன். ()

நிருமல வீசன் சாமா னியவறி வாத லாலே
யுரைதரும் வேத மாகு முபாதியோ டொன்றி டாமற்
சுருதியாம் பிரமா ணத்தாற் சொல்லிய தரும மாதிப்
பொருளினை விளக்க மாட்டான் பொருவிலா வேதி யோரே.

வேதமுஞ் சடம தாலே விமலசிற் சிவனை யன்றி
யேதினு மான மாகா தென்றுமே யாத லாலே
போதமா மீச னேடே புணர்வினை யடைந்தே வேத
மேதமில் பிரமங் கன்ம மெவையினு மான மாகும். (௪அ)

அரியரே சொன்ன வர்த்த மறவுமே ரகசி யந்தான்
பரவிய விந்த வர்த்தம் பற்றிய வடைவைக் கேண்மின்

பெருமைசேர் மேரு வின்பாற் பெருகிய தவம்பு ரிந்தேன்
பரசிவன் றன்னைக் கண்டேன் பகர்ந்தன னிஃதை யன்னோன்

சருவமாஞ் சகத்தி னுக்குஞ் சற்குரு வான சம்பு
வருளினு லிவ்வர்த் தத்தை யன்றுநா னறிந்தோ னானேன்
சருவநா யகனு மந்தச் சம்புவி னுஞ்ஞை யாலே
சுருதிசம் மதமா மிந்தச் சூதசங் கிதையுஞ் சொன்னேன். ()

சருவநா யகனு கின்ற சங்கர னுஞ்ஞை யாலே
யரியமா வேதி யோரே யற்பமா மியானுங் கட்குங்
குருபர னுனே னன்றோ குறைவிலாப் பரசி வாஞ்ஞை
தரணியி லியாவ ராலுந் தாண்டிடத் தகாத தன்றோ. (௩க)

அரியரே சிவாஞ்ஞை யாலே யரிவிரிஞ் சன்வி ராட்டுப்,
பரவிய சம்மி ராட்டுப் பகர்சுராட் டாதி யானோ, ரொரு
பொரு ளிடத்தி லோர்கா லுற்பவித் தடங்கு கின்றார், கரு
தொணுச் சிவாஞ்ஞை தன்னைக் கடந்திட வெவரே வல்லோர்

ஈசனெவ் வாஞ்ஞை யாலே யீனமா மொட்டை பன்றி
வேசரி முதலு மற்றும் விவிதமாந் தருவு மிங்குப்
பேசரி விரிஞ்ச னுதி பிறங்கிய வுருவ மாகு
மாசிலவ் வாஞ்ஞை தன்னை மாற்றிட வல்லோர் யாரே. ()

ஆதலாற் பரசி வன்ற னுஞ்ஞையா லென்ற னக்குங்
கோதிலாக் குருவாந் தன்மை கூடலா முங்க ளுக்கு
மேதமில் சீடத் தன்மை யிசையலா மைய மில்லை
சோதியாஞ் சங்க ரன்றான் சுதந்தர னன்றோ வென்றும். ()

பரசிவ னடியா ரந்தப் பரசிவ னடியார் தம்மை
மருவிய வடியார் தாமு மாசுதந் தரரே யாகிற்
சுருதிகள் புகழு மீசன் சுதந்தர னென்ப தற்கு
விரிவுற வாரை யேனும் வினவவேண் டிடுமோ சொன்மின்.

இதஞ்செயு மமுதந் தன்னை யெஞ்சிவ னுண்டி டாமல்
விதம்வித மாக நின்ற விவிதமா முயிர்க ளுய்ய
வதஞ்செயுங் காள கூட மாகிய விடத்தைத் தானே
சுதந்தரத் தன்மை யாலே சோர்விலா துண்டா னன்றோ. ()

சருவநா யகனு மீசன் றன்னுடைச் சுதந்த ரத்தால்
விரவிய விரிஞ்சன் சென்னி விழுந்திடச் செய்தான் மற்று
மரியுடை யுதிரந் தன்னை யறவுமே பெருகச் செய்தான்
சுருதிகள் புகழு மீசன் சுதந்தர மென்ன சொல்வேன். ()

அரியரே யந்த வீச னருளினு லகில முமியான்
விரிவுற வறிந்தேன் கையுள் வில்லுவக் கனியே போலப்[தே
பொருவிலவ் வருளா லுண்மைப் பொருளெலா முமக்குரைத்
னருளிலா திவ்வர்த் தத்தை யாவர்தா மறைய வல்லோர். ()

இக்கவிமுதல் பரமாத்துவிதஞானம் பகர்தல்.

ஆதலா லான்மா னுன்ம வடைவினை யறிவி வேகி
யேதமா மனுன்மக் கூட்ட மியாவையு மறவே தள்ளி
வேதமோ தியவா றென்னுல் விளம்புமத் துவிதான் மாவைப்
பேதியாச் சிரத்தை யோடே பிரிவற வறிய வேண்டும்.(௩௬)

ஓதுமத் துவித ஞான மொழிந்துமற் றொன்றி னுலு
மேதமில் முத்தி சித்தி யில்லையி துறுதி யேயா

மாதலா லகண்டா னந்த வமலவத் துவித வான்ம
போதமே யடைமி னீரும் பொருவிலா விவேக ராவீர். (௬௦)

பரசிவ னருளி னாலே பரமவத் துவித ஞான
மரியரே சுவானு பூதி யாகவே யென்ற னக்குச்
சருவதாச் சித்த மேயாஞ் சாற்றுமிஞ் ஞானத் திற்கே
யரியமா மறையே யாதி யகிலமும் பிரமா ணந்தான். (௬௧)

சுருதியான் மிருதி யாலுஞ் சூக்கமாம் புராணத் தாலுஞ்
சுருதியை யனுச ரித்த சுத்தமாந் தர்க்கத் தாலும்
பரமவத் துவிதந் தன்னைப் பழுதறப் பற்ற வேண்டும்
புரையுறுந் தர்க்கத் தாலே புகன்றதைக் கெடுக்கவொண்ணு.

பரமமாம் வேதஞ் சொன்ன பரமவத் துவிதந் தன்னைச்
சருவதா வுள்ளந் தன்னிற் றரித்திட வலியற் றோரா
வரையிலா மோக முற்ற வாதியர் சிலவ ரென்றும் [ல்வர்
பொருளலாச் சகத்தின் பேதம் பொருளதா மெனவே சொ

ஓதுமப் பேத மெய்யே லுபநிட மியாவுஞ் சொன்ன
போதவத் துவித மான பொருளினுக் கானி நேரு
மாதலான் மோக முற்ற வன்னவர் வேதஞ் சொன்ன
கோதிலத் துவிதந் தன்னைக் குறைவற வறிந்தோ ரன்றால்.

அருமறை யொன்றி னாலே யறிந்திடத் தக்க தான
பரமவத் துவிதந் தன்னைப் பகர்மறை நம்பா மூடன்
சருவதா வறிவ தற்குச் சமர்த்தனே யலன்மா தேவன்
கருணையான் மறையே நம்புங் கருத்துளோ னறிய வல்லோன்

உரியரே பேத வாத மோதிய தொவ்வ மாட்டாப்
பரமவத் துவித மாகப் பரவிய சிவனை மற்றும்
பிரிவுறச் சிலவர் பின்னு பின்னனுய் நிற்போ னுகப்
பெருகிய சிரமங் கொண்டு பேசுவ ரதுவு மொவ்வா. (௬௬)

பேதமோ டபேத மாகப் பேசிய விவ்வர்த் தத்திற்
பேதமெவ் விதத்துஞ் சித்தி பெற்றிடு மாகி லிந்த
வாதமொவ் விடலாம் பேதம் வருந்தியுஞ் சித்தி யாதா
லோதிய விந்த வாத மொவ்விடா தொருகா லத்தும். (௬௭)

ஏதொரு வாதி யாலு மிசைத்தவிப் பேதந் தன்னை
நீதியா யிவித மென்று நிருபணஞ் செய்ய வொண்ணு
தாதலாற் பரசி வத்துக் கன்னிய மணுவு மில்லை
யோதுமத் துவிதந் தானே யுண்மையா மற்றுங் கேண்மின்.

துகளிலா வேதந் தானே துவிதஞா னத்தி னாலே
யிகல்பய முண்டா மார்க்கு மேகஞா னத்தி னாலே
சகலமா மோகஞ் சோகஞ் சாந்தமா மென்று வாக்கா
னிகழுமத் துவிதந் தன்னை நிலைமையா நிகழ்த்து தன்றோ. ()

ஆதலால் வேதாந் தத்தி னகிலமாம் வசனத் துக்கு
மோதுமத் துவிதந் தானே யுண்மையா மர்த்த மாகு
மீதலால் வேறோ ரர்த்த மிருக்குமேற் றுவித நிந்தை
சூதிலத் துவிதந் தன்னின் றுதியிவை யிரண்டுங் கூடா.(௭௦)

துகளிலா வேதந் தானே துவிதமே பயமா மென்று
நிகழுமத் துவிதந் தானே நித்திய மபய மென்று

மிகழ்வையுந் துதியை யுந்தா னிசைக்குதே யாத லாலே
பகருமத் துவிதந் தானே பரமவே தாந்த வர்த்தம். (எக)

தகைமைசேர் பரசி வன்றன் றடையிலா வருளி னாலே
மிகவுமே சித்த சுத்தி மேவிய புருட ருக்கே
பகர்மறை முடியின் வாக்காற் பரமவத் துவித ஞான
மகிழ்வுடன் செவ்விதாக மனத்தினி லுற்ப விக்கும். (எஉ)

பொருவிலாப் பரசி வன்றன் பூரண வருளி ருந்தாற்
பரமவத் துவிதந் தோன்றும் பாங்குற வஃதின் றென்னிற்
சருவதா மற்றெ தாலுஞ் சாற்றுமத் துவிதந் தோன்றா
தரியரே பரசி வன்ற னருண்மிக வரிய தன்றோ. (எ௩)

ஆதலால் பரசி வத்தை யறியவிச் சித்த தீரன்
வேதமே சொன்ன மார்க்கம் விரும்பிமற் றுள்ள மார்க்க
மேதுமே தூரத் தள்ளி யேகவத் துவிதா னந்த
போதமாஞ் சிவரூ பத்தைப் புரிவுடன் பொருந்த வேண்டும்.

வேறு.

அரிய தாண்டவ மாடிய நஞ்சிவன்
சருவ மான சகத்தையு மீன்றன
னிருவி கார நிரஞ்சன னியாவுமச்
சொரூப மேயெனச் சொல்லிடு மாமறை. (எ௫)

சூதகீதையின் மூன்றவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆ. அத்தியாயம் மூன்றுக்குத் திருவிருத்தம் - கஎ௫.

நான்காவது

அத்தியாரோபாபவாத நியாயத்தால் அத்துவிதவுண்மையறையு மத்தியாயம்.

பரமவத் துவித மான பரத்தினிற் சகசி ருட்டி
சுருதியின் வலியி னாலுஞ் சொல்லிய மாயை யாலு
முரியரே யொவ்வ லாமென் றோதின முன்ன மற்றும்
விரிவுற வவற்றைத் தானே விளம்புவா மிங்குங் கேண்மின்.

அகிலமாஞ் சகத்தின் கர்த்தா வாகிய வீசன் முன்ன
மகடித கடன மியாவு மமைப்பதாய்ப் பூர்வ கற்பச்
சகலவா தனையு முற்ற தன்னுடை மாயை யோடே
மிகவுமே யபேதந் தன்னை மேவியே நின்றான் பின்னும். (உ)

அரியரே மாயை யோடே யபின்னனா நின்ற வீசன்
பரவிய கால கன்மப் பக்குவ மனுச ரித்துப்
பிரிவுறு மாயை யென்றும் பிறங்கிய வீச னென்று
மிருவித பேதந் தன்னை யிவ்விதங் கற்பித் தானால். (௩)

கற்பித மான விந்தக் கருதொணுப் பேத மென்று
மொப்பிலா வபேதந் தன்னை யொன்றுமே விரோதஞ் செய்[யாக்
கற்பித மான தெல்லாங் கருதிடிற் பொருளா காதாற்
செப்பிய வபேதத் துக்குச் சிறிதுமே விரோத மில்லை. (௪)

போதமா மீசன் பின்னும் பூருவ நோக்கா நின்ற
வாதனை வலியி னாலே வரையிலாச் சகத்தை யெல்லாம்

பேதமாய்ச் சிருட்டி செய்யப் பேணியே பூரு வம்போ
னீதியா னேக்கு வானுய் நின்றனன் மாயை யாலே. (௫)

பின்னரு மாயை தன்னிற் பிரிந்தமுக் குணபே தத்தா
லன்னவ னரனை மாலை யயனையுஞ் சிருட்டி செய்து
சொன்னவ ரிதயத் துள்ளே சூக்கமா மந்த ரியாமி
யென்னுமோர் வடிவ மாக வேகமாய்ப் பிரவே சித்தான் (௬)

முனிவரே யரனே யாதி மூவரும் பரத்தி னேடே
நனியுறும் பேத புந்தி நண்ணிய வேது வாலே
பனவருஞ் சகசி ருட்டி பாலன நாச மூன்று
மனையவர் செய்வ ரென்றே யறையலாம் பொதுவே யாக. ()

அன்னவர் வெவ்வே ருக வடைந்ததம் வடிவி னலே
பன்னிய சகசி ருட்டி பாலன நாச மூன்றிற்
பின்னமா மொன்றை யொன்றைப் பிரிவுறச் செய்வ ரன்றிச்
சொன்னவிம் மூன்றுஞ் செய்யார் சுத்தமா வேதி யோரே.

அரியரே மும்மூர்த் திக்கு மாதிகா ரணமாய் நின்ற
பரசிவன் சூக்க மான பஞ்சபூ தங்க டம்மை
விரிவுறச் சிருட்டி செய்வன் விளம்பிய விரிஞ்ச னுக்குப்
பரவிய சூக்க பூத பஞ்சக சிருட்டி யில்லை. (௯)

கருதிய சமட்டி யந்தக் கரணமுஞ் சமட்டி யாக
மருவிய பிராணன் ருனு மற்றுமே சமட்டி யான
விருவித ஞான கன்ம விந்திய மிவைய னைத்து
மரியரே மும்மூர்த் திக்கு ளரன்றனு லமைக்க லாகும். (௧௦)

உரைதரு மும்மூர்த் திக்கு ளுருத்திரன் மேல தாலே
திரிவித மூர்த்தி கட்குட் டிகழுருத் திரனுற் றுனே
கருதிய சமட்டி யந்தக் கரணமா தியினுற் பத்தி
மருவிய தென்ன லாகு மாசிலா வேதி யோரே. (௧௧)

ஆகினு மும்மூர்த் திக்கு மாதிகா ரணமாய் நின்ற
வேகமாம் பரசி வன்ரு னிந்தமூர்த் திகடம் மாலே
யாகிய சிருட்டி தன்னி லனுகூத னுத லாலே
யேகமாம் பரசி வன்ரு னியாவையுஞ் சிருட்டி செய்வோன்.

ஆதியாம் பரசி வத்தோ டபேதஞா னத்தி னலே
யோதிய மும்மூர்த் திக்கு முபசார மாக விந்தப்
பேதமாஞ் சகசி ருட்டி பேசலா மாயுங் காலை
யேதுமே சிருட்டி செய்வோ னேகமாம் பரசி வன்ருன். ()

பரவிய சமட்டி தன்னைப் பகர்ந்தவர் படைத்த பின்னர்க்
கருதுமச் சமட்டி யந்தக் கரணமே யாதி தம்மை
யுரவிய வுபாதி யாக வுற்றுநின் றந்த வீசன்
விரிவுற விவித மான வியட்டியைச் சிருட்டி செய்தான். ()

பரசிவ னுஞ்ஞை யாலே பரவிய சமட்டி தன்னிற்
சருவதே வதையு முண்டாஞ் சார்ந்தமுற் கற்ப மேபோ
லிருமையா மிவற்றை முன்ன ரியம்பிய மால்பா லிப்பன்
மருவிய வவற்றை மிக்க மகிமைசே ரரன ழிப்பன். (௧௫)

கலையுறு சமட்டி யந்தக் கரணத்தி லுண்டா யாங்கே
யிலகுதே வதைதா னென்று மிரணிய கர்ப்ப னுகுஞ்

சலனமார் பிராணன் றன்னிற் சமட்டியி லுண்டா யாங்கே
யிலகுதே வதைதா னென்று மியம்பிய சூத்தி ரான்மா. ()

உரியரே சமட்டி யாக வுதித்துள சோத்தி ராதிக்
கருவியி லுண்டா யாங்கே கலந்ததே வதையைக் கேண்மின்
பரவிய திக்கு வாயு பானுதான் வருணன் பூமி
நிரையதா விந்த வைந்து நிகழுந்தே வதையா மன்றே. (கஎ)

உரியரே சமட்டி யாக வுதித்தவாக் காதி யான
கருவியி லுண்டா யாங்கே கலந்ததே வதையைக் கேண்மி
னுரியதீ யிந்தி ரன்று னுபேந்திரன் பிரமன் கால
னிரையதா யிந்த வைந்து நிகழுந்தே வதையா மன்றே. ()

உரைதரு சமட்டி தன்னி லுதித்ததே வதைக டாமே
கருதிய வியட்டி யான கருவிக ளனைத்தை யுந்தா
னிரையதா யெவ்வி டத்து நியமனஞ் செய்வ தாக
மருவுதே வதைக ளாகு மாசிலா வேதி யோரே. (கக)

கருதிய வியட்டி யந்தக் கரணமார் விருத்தி நான்குக்
குரியதே வதையைக் கேண்மி னுளிர்ந்திடு மிந்து மற்றுஞ்
சுரகுரு வுருத்தி ரன்றுன் சுத்தமா முமைதா னென்று
நிரையதா யிந்த நான்கு நியமனத் தெய்வ மாகும். (உ0)

உரியரே யாயுங் காலே யோதிய திக்கே யாதி
நிரையதாந் தெய்வங் கட்கு நியமனஞ் செய்புந் தன்மை
மருவிடத் தக்க தில்லே மகிமைசேர் பரசி வன்றுன்
சருவமாந் தெய்வங் கட்குஞ் சந்தத நியந்தா வானேன். ()

அரியரே சூக்க பூத மதனுடைக் காரி யங்க
ளிருமையு மீசன் றுனே யிவ்விதம் படைத்த பின்னர்ப்
பரவிய வாகா சாதி பஞ்சமா தூல பூதங்
கருதிய வந்தப் பூத காரிய மெவையுஞ் செய்தான். (உஉ)

பரசிவ னுஞ்ஞை யாலே பஞ்சமா தூல பூத
முரைதரு சூக்க பூதத் துதித்ததா முன்கற் பம்போ
லரியரே யந்தப் பூதத் தனேகவண் டங்க ளுண்டாம்
பரவுமவ் வண்டங் கட்குட் பலவித வுலக முண்டாம். (உரு)

சேதன ரான சீவர் செப்பிய வுலகத் துண்டா
மோதிய சீவ ருக்கிங் குற்றபோ கார்த்த மாகச்
சேதன மிலாத தாகச் செறிந்துள பௌதி கங்கள்
பூதவா தனேகன் மத்தாற் பூருவம் போல வுண்டாம். (உச)

உரைதருஞ் சீவ ரெல்லா முலகினிற் போத்தா வாவர்
பெருமைசேர் சிவனே போகப் பிரதனுஞ் சகம னைத்தும்
பரவுபோக் கியமே யாகும் பற்றிய சுகதுக் கத்தின்
மருவிய வனுப வந்தான் மன்னிய போக மாகும். (உரு)

அரியரே போத்து ராதி யாகவே யறையப் பட்ட [ன்
சருவமுஞ் சொப்ப னத்திற் றன்னிடைத் தோன்று மாபோ
மருளறுந் தேவ தேவன் மாயையாற் சாக்கி ரத்தும்
பரவிய போத்து ராதிப் பகுப்பெலாந் தன்னிற் றோன்றும்.

மாயைகா ரியமே யாக மருவிய பொருள னைத்து
மாயநல் விசாரத் தாலே யாய்ந்திடின் மாயை யேயாந்

தூயவே தாந்த மெல்லாந் தோன்றுகா ரியம னைத்து
மாயகா ரணமே யென்றிங் கறுதியா யறையு மன்றே. (உஎ)

கருதொணு விச்ச கத்தின் காரண மாயை யுந்தான்
பரவதிட் டான மான பரத்தினிற் கற்பி தந்தா
னரியரே யாத லாலே யாய்ந்திடி லந்த மாயை
பரவதிட் டான மான பரசிவ அுருவ மேயாம். (உஅ)

தரணியிற் சுத்தி யாதி தன்னிலே யாரோ பித்த
விரவிய ரசித மாதி விவிதமு மாயுங் காலை
பரவதிட் டான மேயாம் பரிசுபோற் பரசி வத்தின்
மருளுமா ரோப மான மாயையும் பரசி வன்றான். (உகூ)

விரவிய விந்த மாயை விவகார நோக்கி னாலே
கருதிய பிரமத் தின்கட் கற்பித மென்ன லாகு
மரியரே யுண்மை நோக்கி லகண்டவத் துவித மான
பிரமமே யிருக்கு மன்றிப் பின்னுமோ ரணுவு மில்லை. (௩0)

கருதொணு மாயை மாயா காரிய சகசீ வாதி
யுருவமாய்ப் பிரம மொன்றே யொளிர்ந்திடும் பிரம மல்லா
லொருபர மாணு வும்வே றொளிர்ந்திட லில்லை யந்தப்
பரசிவ மகிமை தன்னைப் பகர்ந்திட வாரே வல்லோர். (௩க)

ஆகிலும் பிரம மன்றி யன்னிய முளதா மென்னு
மோகமீ தென்னே யென்னே மூதுணர் வேதி யோரே
யாகையாற் சகசீ வாதி யாகவே பார்ப்போ னுக்கிங்
கேகமா முத்தி யில்லை யென்றுமே பந்த முண்டாம். (௩உ)

அருமறை முடிமா னத்தா லகிலமாஞ் சகசீ வாதிப்
பிரிவுமே பரம மான பிரமமென் றறிவோ னுக்கே
யிருமைசேர் கோர மான விப்பவ பந்த மில்லை
பிரியரே யுடனே முத்திப் பேற்றினை யடைவ னன்றேன்.

அரியரே சுருதி தர்க்க மனுபவங் குரவன் வாக்குப்
பரசிவ வருளி வற்றாற் பகர்ந்தவிச் சகசீ வாதி
சருவமும் பிரம மென்றே சலனமில் லாத றிந்தோ
னுரவிய வறிவால் வெண்மை யொழிப்பதி லைய மில்லை. (௩௪)

ஓதிய ஞானம் வெண்மை யொழித்தபின் கதக ரேணு
நீதியே போலத் தானு நிமலசிற் சொருப மாக
மீதியா மிவித மாக மிஞ்சிய கேவ லான்மாப்
போதமாய் நின்ற வன்றான் புரையுறு பந்த மற்றேன். (௩௫)

இந்தவா றுர ணுர்த்த மிங்கறிந் தவனே யெல்லாப்
பந்தமும் விட்டோ னாகிப் பரமமா முத்தி சார்வன்
பிந்தியும் படியொ ழுங்காய்ப் பிறங்குமத் துவிதான் மாவைச்
சந்தத மறிவ தற்குச் சகாயமா நெறியைக் கேண்மின். (௩௬)

முன்னமே சுருதி ஞான முடிந்தபின் மனனந் தியான
மென்னுமோ ரிவ்வி ரண்டா லேகமாந் தத்து வத்தைத்
தன்னிடை யனுப வித்துச் சங்கையில் லாத ஞானந்
துன்னிவிஞ் ஞான முந்தன் சொருபமாய் நின்ற பின்னர். ()

அன்னவன் சகசீ வாதி யனைத்தையும் பார்த்த போது
முன்னிய சகசீ வாதி யுருவமாய்ப் பார்க்க மாட்டான்

பின்னையோ வென்று லியாவும் பிரமமே யென்று பார்ப்பன்
சொன்னவிவ்வர்த்தந்தன்னைச்சொல்லுவாமற்றுங்கேண்மின்.

தெரிவுறப் பட்ட விந்தத் திரிசிய ஞால மெல்லா
நிருமல நிருவி கார நித்தியா னந்த மாகி
யொருசிதா காச மாக வொளிர்ந்திடும் பிரம மேயென்
றருமறை முடிமா னத்தா லறிந்தவ னுடனே முத்தன். ()

பரமவத் துவித மாகப் பரவிய பிரமந் தன்னைத்
தெரிசன விடய மாயுந் தெரிசனக் கர்த்தா வாயுங்
கருதிடா தறிந்தோ னுக்கே கற்பிதச் சகத்தின் றோற்றஞ்
சருவமு மகண்ட மான தன்னுடைச் சொரூப மேயாம்.(சo)

கத்துரு விடய பாவங் கருதிடா தென்று மேக
சித்துரு வாகத் தன்னைச் செவ்விதா யறிந்தோ னுக்குத்
தத்துவ ஞான மீறிற் றன்வடி வாவ தேபோன்
முத்தரே சகத்தின் றோற்ற முழுவதுந் தானாய் மிஞ்சும்.(சக)

இந்தவா திடஞா னத்தை யெய்திய சீவன் முத்தன்
றெந்தமா மிச்ச கத்துத் தோன்றினுஞ் சலிக்க மாட்டான்
முந்திய பாவா பாவ முழுதுமே விளக்கி வைத்த
சுந்தர மான ஞான சோதிமாத் திரமாய் நிற்பன். (சஉ)

இவ்விதஞ் சீவன் முத்த னிசைந்தவிந் நிட்டை தன்னிற்
செவ்விய ஞான மில்லை சிதையுமஞ் ஞான மில்லை
விவ்விதச் சகமு மில்லை விமலசித் துருவே யாகித்
துவ்வித மியாது மற்றுத் துலங்கவே யவனி ருப்பன். (சங)

பிரமமே யாவு நானும் பிரமமென் றறிந்த முத்த
னிருமலச் சித்தே யாக நிற்பனென் றுரைப்ப துந்தா
னுரியரே மோக மன்றி யுண்மையி லதுவு மில்லை
பரமவத் துவிதந் தன்னைப் பகர்ந்திட விடமு முண்டோ. ()

அன்னவ னடைந்த தான வமலவத் துவித நிட்டை
தன்னையாய்ந் தறிவ தற்குந் தகவதை யறைவ தற்கு
மென்னினே லாத தேனு மேதுமே சிரத்தை யாலே
யின்னதை யுரைக்க லானே னிதுவுமென் மோக மேயாம்.()

ஆதலான் மனது வாக்கா லவ்வித நிட்டை தன்னை
யீதென வுணர்வ தற்கு மிதுவென வுரைப்ப தற்கு
மேதுமோ ரேது மில்லை யென்றுமே யாத லாலே
யோதலு முணர்த லும்விட் டோய்வதே யுண்மை நிட்டை.

மகிமைசேர் சங்க ராதி மனதினான் மகிழப் பட்டு
நிகிலமா முபநி டத்தா னிசமதா யுரைக்கப் பட்டு
மிகவுமே குய்ய மான மெய்ம்மையா மிவ்வர்த் தத்தை
யகமகிழ்ந் துரைத்தே னித்தை யறிந்தவன் பிரம வித்தாம்.

வேறு.

பரம தாண்டவம் பற்றிய நஞ்சிவன்
பொருவி லாப்பரி பூரண ரூபமெவ்
வுரையு ளங்கள்கொண் டோத வுணர்த்தவு
மரிய தாமென் றறைந்திடு மாமறை. (சஅ)

நான்காவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆக அத்தியாயம் நான்குக்குத் திருவிருத்தம் உஉங.

ஐந்தாவது
தொம்பதார்த்த சோதனையால் பிரத்திய கான்மாவுக்கும் பிரமத்துக்கும் ஐக்கிய முரைக்கு மத்தியாயம்.

அரியரே பராக்க தான வகிலமா ஞாலத் துக்கும்
பரவதிட் டான மான பரமமே முமூட்சு வாலே
யிருமையற் றுணரத் தக்க தென்றுமுன் னுரைத்தே மின்னு [ம்
பரமதைப் பிரத்திய கான்மப் படிவமாய்ப் பகரக் கேண்மின்.

பரமமே பிரத்திய கான்மப் படிவமென் றுணரு ஞான
முரியமா மறையா லுண்டா முத்தமோத் தமம தாகு
மரியரே யிந்த ஞான மறவுமே குய்ய மாகு
மொருமையாம் பத்தி யுள்ள வுங்களுக் கிதையு ரைப்பாம்.

அரனரி விரிஞ்ச ளுதி யகிலமாஞ் சேத னர்க்கு
மருவகம் புந்தி யென்று மற்றிதம் புந்தி யென்று
மிருமையுஞ் சுபாவ மாக விசைந்ததா மிவைக ளுக்குள்
வருமிதம் புந்தி யென்றும் வாகியப் பொருளிற் றேன்றும்.

அருமையா மான்மா வின்க ணகமெனும் புந்தி தோன்று
முரைதரு மிவ்வர்த் தத்தி லொருவரும் விவாதஞ் செய்யா
ரரியரே யிதம்ப தார்த்த மாகின கடப டாதி
சருவமு மனுன்மா வென்றே சம்மதஞ் சகல ருக்கும். (௪)

அருமையா மான்மாத் தானே யகம்பத வருத்த மென்று
சருவசம் மதமே யாகுஞ் சாற்றிய விவ்வர்த் தத்தி
லிருண்மிகு மூட ருக்கு மேதுமே சங்கை யில்லை
யரியரே யிவித மாக வனுபவ மிருப்ப தாலே. (௫)

விதனமார் பவமா கின்ற விடத்திரு மூலத் தோடே
சிதைவதற் கிச்சை யுற்ற செவ்விய முமூட்சு வெல்லா
மெதுவெதி லியல்ப தாக விதமெனும் புந்தி தோன்று
மதையதை யனுன்மா வென்றே யறிந்திட வேண்டு மன்றே.

எதிலெதி லியல்ப தாக விங்ககம் புந்தி தோன்று
மதையதை யான்மா வென்றே யறிந்திட வேண்டு மென்றுந்
திதமிலாத் தேக மாதித் திரளிலே யுபய புந்தி
யுதயமெவ் விதமா மென்னி லுத்தர மிதற்குக் கேண்மின்.

என்னுடைத் தேக மீதா மிந்தநான் மனித னென்று
சொன்னவிம் மதியி ரண்டைச் சோதனை செய்யுங் காலை
யின்னலார் தேகந் தன்னை யிதுவெனும் புந்தி பற்றும்
பின்னமி லான்மாத் தன்னைப் பேசகம் புந்தி பற்றும். (அ)

தெரிவினு லறியப் பட்டுத் திரிசிய மாவ வெல்லாம்
விரவிய விதம்புந் திக்கு விடயமா நியம மாக
வரியரே யாத லாலே யறிந்திடப் பட்ட வாக்கை
விரவிய விதம்புந் திக்கு விடயமே யாகு மென்றும். (௯)

திரிசிய மான தெல்லாந் திகழ்த்திய சாட்சி யாகி
நிருமல போத மாக நித்தமு நிகழா நின்ற
வொருமையா மான்மாத் தானே யோதிய வகம்புந் திக்குச்
சருவதா விடய மாகுஞ் சங்கையா தொன்று மில்லை. (௧௦)

ஆதலா லிதம்ப தார்த்த மாகிய வாக்கை யின்கண்
சாதநான் பருத்தி லீத்தேன் சந்தத மனித னுனே
னேதகம் புந்தி தன்னை யோர்ந்திடின் மயக்க மேயாம்
பேதமா யொன்றை யொன்றுப் பிறழ்வுற வறிவ தாலே. ()

கருதிய மண்ணி னுண்டாங் காரிய கடாதி யேபோற்
புரையுறுந் தேகம் பூத காரிய மாத லானு
மரியரே சடம தானு மகமதி விடய மாகாச்
சரிரமீ தாத லாலே சந்தத மனுன்மா வாகும். (கஉ)

இருவித விந்தி யங்க ளியங்கிய பிராணன் மற்றுந்
திரிசிய மனது புந்தி தெரிவிலாத் தன்மை யாலே
விரவிய வகம்புந் திக்கு விடயமே யாக மாட்டா
தரியரே யாத லாலே யவையெலா மனுன்மா வாகும். (கந)

உரவிய புந்தி யென்று முணர்வுரு வாத லாலே
விரவிய வகம்புந் திக்கு விடயமா மென்ன வொண்ணு
துரியரே புந்தி யுந்தா னுற்பவ நாசந் தன்னை
மருவலாற் கடாதி யேபோன் மற்றிது சடமே யாகும். (கச)

உரைதரு கடப டாதி யுற்பவ நாசந் தன்னை
மருவலாற் சடமே யாகு மதியுமே சடமா மிங்ஙன்
பரவகங் கார சித்தப் பகுப்புமே யறிவி லாதால்
விரவிய வகம்புந் திக்கு விடயமே யாகா தென்றும். (கரு)

சருவதா நானு னென்று சார்ந்திடு மகங்கா ரத்தை
விரவிய வகம்புந் திக்கு விடயமே யாகா தென்னல்

பரவிய நாவெ னக்குப் பகர்வதற் கில்லை யென்றிங்
குரைசெயு நீதி யேபோ லொவ்விடா தென்னிற் கேண்மின்.

நிலையிலா தகமே துக்கி நிகழ்சுகி யென்று நித்தம்
பலவித விருத்தி யாகப் பரிணமிக் கின்ற தாலே
யலையகங் கார மென்று மகமதி விடய மாகாச்
சலனமா ராக்கை யேபோற் சந்தத மனுன்மா வேயாம். (கஎ)

பரிணமிக் கின்ற தான பால்முதற் பொருளி னுக்குச்
சருவதாச் சடமாந் தன்மை சகமிதிற் பிரசித்த மிந்தப்
பரிசுபோ லிவ்வாங் காரம் பரிணமிக் கின்ற தாலே
தெரிவிலாச் சடமே யாகுந் தெரிவுரு வான்மா வாகா. (கஅ)

அரியரே யாத லாலே யமலசித் துருவ மாகப்
பரவிய வான்மாத் தானே பரகம் புந்திக் கென்று
மருவிய விடய மாகு மற்றசித் துருவ மான
சருவமு மிதம்புந் திக்கே சந்ததம் விடய மாகும். (கக)

பரவிய கடாதி யேபோற் பராக்கதா யறியப் பட்டுத்
திரிசிய மாகா நின்ற தேகமே முதல னுன்மா
சருவமு மிதம்ப தார்த்தஞ் சந்ததம் பிரத்தியக் கான
தெரிவுருச் சாட்சி யான்மா திகழகம் பதார்த்த மாகும். ()

நிருமல போத மாக நிகழ்ந்திடு மான்ம ரூபம்
விரவிய வகம திக்கு விடயமா யிடுமே யாகிற்
சருவதா வான்மா வுக்குச் சார்ந்துள சொப்பிர காசப்
பெருமைபோ யிடுமே யென்று பேசிய சங்கை யொவ்வா.

அகமதி விடய மேனு மமலமா மான்மா வென்று
நிகழ்சுயம் பிரகா சந்தா னிமலமா மிவ்வான் மாவுக்
ககமதி விடயத் தன்மை யமலமாஞ் சொப்பிர காசத் [மின்.
தகைமையிவ் விரண்டுஞ் சாரத் தகாதெனிற் சாற்றக் கேண்

அந்தமில் பிரத்திய கான்மா வகமதி விடய மேனுந்
தொந்தமாங் கடாதி யேபோற் றேன்றக மதியி னலே
சந்ததம் விளங்க வில்லை சார்ந்தவம் மதியிற் றேன்றி
வந்தவம் மதிக்குஞ் சாட்சி வடிவமாய் விளங்கு மென்றும்.

தரணியிற் கடப டாதி தன்னுடை விடய மாக
மருவிய விருத்தி யின்கண் மன்னுசிற் பதிவிம் பத்தாற்
றெரிவுறு மிதுபோ லான்மாத் தெரிவுறுப் பின்னே வென்று
லரியரே தானே தோன்று மாதலாற் சொப்பிர காசம். ()

சொன்னவா றிந்த வான்மாச் சுயம்பிர காச மானன்
மன்னிய வகமா கார மனவிருத் தியின லென்ன
வென்னிலிவ் விருத்தி யின்க ணேகமா யான்மாத் தோன்றித்
தன்னுடை யஞ்ஞா னத்தைத் தவிர்த்திட விருத்தி வேண்டும்.

அரியரே யிந்த வாறு யகம்பிர மாஸ்மி யென்று
விரவிய வகண்டா கார விருத்தியில் விளங்கா நின்ற [தின்
வொருமையாஞ் சொருப தேசா லொழிந்தவவ் வஞ்ஞா னத்
கருதொணு நிவிர்த்தி யுந்தான் களங்கமில் சொருப மேயாம்.

பரவிய கடப டாதி பற்றிய விருத்திக் கிங்கு
விரவுமக் கடப டாதி விளங்கிடுந் திறமை யேபோற்

பொருவிலாவான்மா வின்கண்பொருந்திய விருத்திக்காங்கே
தெரிவுற விளக்கி வைக்குந் திறமையே னில்லை யென்னில்.

உரைதருஞ் சங்கை தீர வுத்தர முரைப்பக் கேண்மி
னரியரே பதிவிம் பித்த வறிவுடைச் சம்பந் தத்தாற்
கருதிய மனவி ருத்தி கடபடா தியைவி ளக்கு
மிரவியின் பதிவிம் பத்தை யிசைந்தகண் ணுடி யேபோல். ()

சருவதாக் கடப டாதி சடமதாந் தன்மை யாலே
தெரிவுறு மனவி ருத்தித் திகழ்வினல் விளங்கு மான்மா
வரியரே சொப்பிர காச மாதலான் மனவி ருத்தித்
தெரிவினை யபேட்சி யாமற் றிகழ்ந்திடுந் தானே தானுய். ()

யாதுடைப் புணர்வி னுலே யியங்கிய மனவி ருத்தி
போதகா ரணமே போலப் பொலிந்திடு மெங்கு மந்தத்
தீதிலாச் சொப்பிர காசத் திகழ்வுரு வான்மா வெவ்வா
றேதிய விருத்தி யாலே யொளிர்ந்திடும் வேதி யோரே. (௩௦)

ஓதுவா ரான்மா வின்க ணேடிய மனவி ருத்தி
யேதுமே விளங்குஞ் சத்தி யிசைந்திடா தாத லாலே
யாதியா மிந்த வான்மா வகமதி விடய மேனும்
போதமில் கடப டாதி போலவே யனுன்மா வாகா. (௩௧)

சொப்பிர காச மாகச் சொலித்திடுஞ் சாட்சி தானே
யொப்பிலா ஞாதா வீதி லொன்றுமே சங்கை யில்லை
கப்பகங் கார முந்தான் கருதிநா னறிவே னென்றிங்
கிப்படி ஞாதா வாக விலங்குதே யென்னிற் கேண்மின். ()

ஓதிய வகங்கா ரந்தா னொளிர்சோத சித்த மான
போதமா மிவ்வான் மாவின் புணர்வினு லறிவே னென்று
சேதன முற்ற தேபோற் செறிந்திடு மாயுங் காலை
யேதமி லான்மாத் தானே யெவற்றினு ஞாதா வாகும்.(௩௩)

ஞாதுரு வானு லான்மா ஞானகத் துருவாந் தன்மை
கோதிலா வான்மா வின்கட் கூடுமே யதனு லான்மா
வேதமாம் விகாரந் தன்னை யெய்துமே யதனு லான்மா [மின்.
போதமாத் திரமா மென்னல் பொருந்திடா தென்னிற் கேண்

கத்துரு வாதி தன்மங் கலந்துள வகங்கா ரத்தோ
டொத்ததா தான்மி யத்தா லுணர்வுரு வான்மா வின்கண்
மித்தையாய்க் கர்த்தா போத்தா மிகுசுகி துக்கி ஞாதா
பெத்தனென் றிதுவே யாதி பேதமாம் விகாரந் தோன்றும்.

இப்படி யான்மா வுக்கு மிவ்வகங் காரத் துக்குஞ்
செப்புதா தான்மி யத்தாற் செவ்விய வான்ம தன்மங்
கப்புறு மகங்கா ரத்துங் கருதகங் கார தன்ம
மொப்பிலான் மாவி டத்து மொன்றிடு மித்தை யாக. (௩௬)

ஆதலா லான்ம ரூப மகங்கர மிவ்வி ரண்டை
நீதியாய்ப் பகுத்துப் பார்த்தா னிருமல வான்ம ரூபம்
போதமாத் திரமாய்விஞ்சும்பொருந்திடாதொருவி கார[மின்
மோதுமிவ் வான்மாப் பேதித் தொளிர்வத னிமித்தங் கேண்

சுத்தசித் துருவ மாகச் சொல்லிய விந்த வான்மா
நித்தமுந் தன்சொ ரூப நிகழ்ந்திட வஞ்ஞா னத்தான்

மெத்திய கர்த்தா போத்தா மிகுசுகி துக்கி யென்றிங்
கித்திற மாகப் பேதித் திலங்கிடு மித்தை யாக. (௩௮)

சருவமாந் தேகங் கட்குட் சார்ந்தனு சூத மாகப்
பரவக மனுபூ திக்குப் பரமசித் துருவ மான
வொருமையா மான்மாத் தானே யுரியரே சாட்சா தர்த்தம்
பிரிவுறு மற்ற தெல்லாம் பேசிய வர்த்த மன்றால். (௩௯)

கோவெனு மனுபூ திக்குக் கோத்துவ மொன்றே யர்த்த
மாவதே போல விந்த வகமெனு மனுபூ திக்குங்
கேவலஞ் சித்தே யாகக் கிளத்திய வான்மாத் தானே
யோவலி லர்த்த மற்ற தொன்றுமே யர்த்த மாகா. (௪௦)

பிரிவிலாக் கோத்து வந்தான் பிரிவுறுங் கோக்க ளோடே
விரவிய சம்பந் தத்தால் வேறெனத் தோன்று மந்தப்
பரிசுபோற் போதான் மாவும் பலவகங் காரத் தோடே
விரவிய சம்பந் தத்தால் வேறுபோல் விளங்கா நிற்கும்.(௪௧)

அகமெனு மனுபூ திக்கிங் கர்த்தமா மான்மாத் தானே
யகமெனுஞ் சத்தத் துக்கு மர்த்தமாம் வேதி யோரே
பகருமிவ் வர்த்தந் தன்னைப் பரவுகோ சத்த வர்த்தத் [மின்.
தகைமையாந் திட்டாந் தத்தாற் றடையறச் சாற்றக் கேண்

தரணியி லொருகோ சத்தந் தன்னுடை யர்த்த மாக
விரவிய கோத்து வந்தான் விளங்கிட மான கோவின்
பிரிவதாம் பேதத் தாலே பின்னமா மர்த்தந் தன்னை
யுரைசெயு நீதி கண்டோ முத்தம வேதி யோரே. (௪௩)

இன்னதிட் டாந்த மேபோ லிவ்வகஞ் சத்த முந்தான்
றன்னுடைப் பொருளா மான்மா தயங்கிட மாகா நின்ற
பன்னிய வகங்கா ரத்தின் பலவித பேதத் தாலே
பின்னமா மர்த்தந் தன்னைப் பேசிடும் விரோத மில்லை. (௪௪)

ஓதிய கோசத் தத்துக் குரைதரு கோக்க ளென்றும்
பேதமா மிந்த வர்த்தம் பிறங்குமே லெழுந்த வாறு
யீதுடை யுண்மை யர்த்த மிசைத்தகோத் துவமே யாகு
நீதிபோ லகஞ் சத்தார்த்த நியமமுங் கண்டு கொள்வீர். ()

பரவகஞ் சத்தத் துக்கும் பலவகங் கார மென்னும்
பிரிவுறு மிந்த வர்த்தம் பிறங்கிமே லெழுந்த வாறுய்ச்
சருவசா தகமா வெங்குஞ் சந்தத நிறைந்து விண்போ [ம்.
லொருமையாய் நின்ற வான்மா வொன்றுமே யுண்மை யர்த்த

ஓதிய பிரத்திய கான்மா வொருமையாய் நின்ற போதுங்
காதல்செய் கின்ற வந்தக் கரணபே தத்தி னாலே
யோதிடுந் தேவ தத்த னொளிர்ந்திடு மெஞ்ஞு தத்த
னீதினை முதலாம் பேத மிசைக்கலா மான்மா வின்கண். ()

இடவெளி யான வான மெங்குமொன் றான போதுங்
கடமுத லுபாதி யோடே கலந்ததாற் பிரிந்த தேபோற்
றடமுறும் பிரத்திய கான்மாச் சாற்றிய வுபாதி யோடே
தொடர்பினாற் பின்னம் போலத் தோன்றிடுந் துகளற்றோரே

அரியரே யிவ்வா றான்மா வகம்பதப் பொருளா மென்றோ
மரனரி விரிஞ்ச னாதி யகிலரு மிந்த வாறே

பொருவிலா நிருவி கற்ப போதமாத் திரவான் மாவே
பரவகம் பொருளா மென்று பகருவ ருண்மை யாக. (௪௯)

அரனரி யாதி யானோ ரகங்கர வுபாதி யுற்ற
தெரிவுரு வான வான்மா திகழகம் பதார்த்த மென்றிங்
குரைசெய வில்லை யெல்லா வுபாதியு மற்ற வான்மா
பரவகம் பதார்த்த மென்றே பழுதறப் பகரு கின்றார். ()

எதெனிற் சுழுத்தி விட்டிங் கெழுந்தவன் சுழுத்தி காலத்
தேதுமே பேத மின்றி யிலங்குதன் சொரூப மான [னென்
போதமாத் திரவான் மாவைப் பொருந்தினான் சுழுத்தி யே
ரோதலா லவ்வான் மாவே யுண்மையா மகம்ப தார்த்தம். ()

அரியரே யவத்தை யீதி லகங்கர மாதி யாவுங்
கருதொணுக் கார ணத்திற் கலந்ததி லயித்த தாலே
யிருமையாம் விசேடத் தோற்ற மில்லையிச் சுழுத்தி தன்னைத்
தெரிவினால் விளக்கித் தானுந் திகழ்ந்திடுங் கேவ லான்மா.

ஆதலா லகங்கா ராதி யனைத்துபா தியுமே யின்றிப்
போதமாத் திரமே யாகப் பொலிந்திடும் பிரத்திய கான்மா
வோதிய வகம்ப தத்தி னுண்மையாம் பொருளா மன்றி
யேதமா முபாதி யோடே யிசைந்துள வான்மா வன்றால். ()

இப்படிச் சுழுத்தி யின்க ணிலங்கிய கேவ லான்மா
செப்பிய வகம்ப தத்தின் செவ்விய பொருளா மென்றோங்
கப்புறு சாக்கி ரத்துங் கருதிய வகம்ப தத்துக் [ண்மின்.
கொப்பிலா வான்மாத் தானே யுண்மையாம் பொருளாங் கே

தரணியி லயமே மெத்தத் தகிக்குதென் றுரைத்த போது
மிருளறு மக்கி னிக்கே யெரித்திடுந் தன்மை யன்றிச்
சருவதா வயத்தி னுக்குத் தகித்திடுந் தன்மை யில்லாப்
பரிசுபோ லான்மாங் காரப் பான்மையுங் கண்டு கொள்வீர்.

தெரிவுடன் றுதான் மியத்தாற் றிகழ்வுறு மகங்கா ரந்தான்
பரவகம் பதார்த்த மென்று பகர்ந்திடப் பட்ட போது
நிருமலப் போதான் மாவே நிகழகம் பதார்த்த மன்றித்
தெரிவுறப் பட்ட வீது திகழகம் பதார்த்த மன்றால். (௫௬)

எரியுடன் புணர்ப்பி னாலே யிலகயந் தகிக்கு தென்ன
றாணியின் மயலா மன்றித் தத்துவ மாகா தேபோற்
றெரிவுடன் புணர்ப்பி னாலே திகழகங் கார முந்தான்
மருவகம் பதார்த்த மென்னன் மயலலா துண்மை யாகா. ()

தெரிவுடன் புணர்ப்ப டைந்து திகழகங் கார மோடே
சிரமுதற் பாத மட்டுஞ் செறிந்ததா லித்தே காதித்
திரளிலே யகமென் றோத றிகழவே யகமென் றெண்ண
லிருமையு மயலே யாக விசையுமீ துண்மை யாகா. (௫௮)

உரியரே யிவித மான வூகமார் விவேகத் தாலே
திரிசிய வகங்கா ராதித் தேகமீ றுன யாவும்
விரவிய வான்மா வுக்கு வேறெனப் பகுத்திவ் வான்மா
மருவகம் பதார்த்த மென்று மாசற வறிய வேண்டும். (௫௯)

பரவிய நீதி யாகப் பகரகம் பதார்த்த மாகிச்
சருவமும் விளக்கி வைக்குஞ் சாட்சியாய்ச் சொப்பிர காச

வுருவமாந் தன்னுன் மாவை யுண்மையா னந்த சித்தாய்ப்
பரமவத் துவித மான பரமமென் றறிய வேண்டும். (௬0)

பரவகம் பதார்த்த வான்மா பரமமே யென்று சொன்னோம்
பரவிய வுருத்தி ரன்மால் பங்கயன் முதலோ ரியாரும்
பரவிய வகம்ப தார்த்தம் பற்றியே யென்று நாமே
பரமமாம் பிரம மென்று பகருவர் பழுதற் றோரே. (௬௧)

ஓதிய வுருத்தி ராதி யுத்தம ரனைவ ருந்தான் [வை
போதமாத் திரமா யொன்றுய்ப் பொலிந்தகே வலவான்மா
யோதகம் பதார்த்த மாக வொப்பியே யென்று நாமே
பேதமில் பிரம மென்று பேசுவ ரபேத மாக. (௬௨)

சரீரமா தியினைச் சார்ந்து சங்கமே யுற்ற வான்ம
சொரூபமே பிரம மென்று சொல்லிட வில்லை யாரு
முரைதரு முபாதி சார்ந்த வுருவமா மான்மா வுக்கிங்
கரியரே பிரமத் தோடு மபேதமே யொவ்வா தன்றே. (௬௩)

அரியரே யாத லாலே யறிவுமாத் திரமா மான்மா
சருவபூ ரணமா யொன்றுய்ச் சச்சிதா னந்த மாக
மருவிய பிரம மேயா மற்றெது மாகா தென்றே
பிரமவித் துக்க ளான பெரியவ ருறுதி யென்றும். (௬௪)

சகலவே தாந்த நூலுஞ் சச்சிதா னந்த மாகிக்
ககனமே போல வெங்குங் கலந்துகே வலமாய்த் தூய்தாய்
நிகழ்வுறும் வத்துத் தானே நிருமலப் பிரம மென்று
மிகவுமே சிரத்தை யோடே மெய்ம்மையாய்க் கூறு மன்றே.

அரியரே யகம்ப தார்த்த மாகிய பிரத்திய கான்மாச்
சருவமாந் துவிதத் துக்குஞ் சந்ததஞ் சாட்சி யாகி
யுரைதருந் துவித மியாவு முண்மையி லிலாத தாகிச்
சருவபூ ரணமா யொன்றுய்ச் சச்சிதா னந்த மாகும். (௬௬)

அரியரே யிவித மாக வமலமாம் பிரத்திய கான்மா
வுரியமே தாந்த நூலா லோதிய விலக்க ணங்கள்
சருவமு மருவ லாலே சந்ததம் பிரம மேயா
மிருதயந் தன்னி லென்று மெமதனு பவமு மீதே. (௬௭)

பரவுமே தாந்த நூலின் பழுதிலா விசாரத் தாலே
பிரமமுண் டென்ப தாகப் பிறங்கிடு மற்றென் றுலு
மிருளறப் பிரம முண்டென் றிவ்விதம் பிறங்கா தார்க்கு
முரைதரு மிந்த வர்த்த முண்மையே யைய மில்லை. (௬௮)

சுருதியிற் மானத் தாலுஞ் சுத்தமாந் தர்க்கத் தாலுங்
குருபரன் வாக்கி னாலுங் குறைவறக் கூறப் பட்ட
பிரமசீ வைக்கி யத்தைப் பிறங்கவே யறியா மூடர்
வெருட்டரும் பவக்க டற்குள் வெறிதினில் வீழ்வ ரென்றும்.

உரைதரும் பரசீ வைக்கிய முணர்வதி லடைவைக் கேண்மி
னரியரே முன்ன மாசா னருளிய சாத்தி ரத்தின்
புரையிலா வுபதே சத்தாற் போதமாத் திரமாந் தன்னைப்
பரவுசா தனசம் பன்னன் பழுதற வறிய வேண்டும். (௭0)

அருமையாஞ் சாத்தி ரத்தை யனுசரிக் கின்ற புத்தித்
திரளினூற் பின்பு தன்னைத் தேகவிந் திரிய மாதி

சருவமும் விளக்கி வைக்குஞ் சாட்சிசித் துருவ மாக
நிருமலப் புந்தி கொண்டே நிச்சயஞ் செய்ய வேண்டும். ()

பின்னர்தன் னவித்தை யாலே பிரிவுபோற் றன்னி டத்திற்
றுன்னியே தோன்று நின்ற துவிதமாஞ் சகம னைத்தும்
பின்னமில் லாம லெங்கும் பிறங்கதிட் டான மான
தன்னுடை யுருவ மென்றே தடையற வறிய வேண்டும். ()

சருவமுந் தானே யென்று சலமற வறிந்த பின்னர்ப்
பரவிய தன்னுன் மாவைப் பரமவத் துவித மான
நிருமல நிருவி கற்ப நித்திய போதா னந்தப்
புரணமாம் பிரம மென்றே புரையற வறிய வேண்டும். (௭௩)

அருமையாம் பரசீ வைக்கிய மறிந்தவிச் சாட்சாத் காரத்
தெரிவையுங் கதக ரேணு தீர்ந்ததிட் டாந்த மேபோ
லொருமையாய் நிருவி கார வுணர்வுமாத் திரமாய் நின்ற
பிரமமாந் தன்னி டத்திற் பிரவிலா பிக்க வேண்டும். (௭௪)

பிரவிலா பனமென் றிங்குப் பேசிய கிரியை யுந்தான்
பரவதிட் டான மான பரசிதா காச ரூபப்
பிரமமாந் தானே யென்று பிரிவறக் கண்டு பின்னர்
கிரியையா தொன்று மின்றிக் கேவல மாக வேண்டும். (௭௫)

இப்பரி சாமொ ழுங்கா யேதுமே விகார மின்றி
யொப்பிலாக் கேவ லான்ம வுருவமாம் பிரம மாக
நிற்பவன் பிரம ஞான நிட்டையில் வரிட்ட னுனேன்
செப்பிய விந்த நிட்டை சேர்வதி னிமித்தங் கேண்மின். ()

சுருதியாற் சொல்லப் பட்ட சுத்தமாஞ் சுவானு பூதி
யுருவமா மிந்த நிட்டை யுத்தமத் தேசி கன்றன்
கருணைகூர் நோக்கொன் றாலே கரதலா மலகம் போலப்
பருவமா ரதிகா ரிக்கே பழுதறச் சித்தி யாகும். (எஎ)

கருதொணுத் தேசி கன்றன் கருணைகூர் நோக்குத் தானும்
பரசிவ னருளி னாலே பழுதிலா வதிகா ரிக்கிங்
கொருமுயற் சியுமே யின்றி யுதித்திடு முண்மை சொன்னே
முரைதரும் பொருளீ துண்மை யுண்மைமற் றுண்மை யீதே

பரவிய மகிமை கூர்ந்த பரசிவ னருளொன் றாலே
சருவமாஞ் செந்து கட்குஞ் சருவமுஞ் சித்தி யாகு
முரியரே கரமி ரண்டு முயரநா மெடுத்துக் கொண்டு
திரபிர மாண மாகத் தீரமாய்ச் செப்பு கின்றோம். (எகூ)

பொருவிலாப் பரசி வன்றன் பூரண வருளி ருந்தாற்
சருவதாச் சுபாவ மாகச் சகலமும் பிரம மென்றே [றே
யொருமையா யொளிரு மார்க்கு மோதிய வருண்மற் றின்
னுரைதரு நீதி யாக வொளிர்ந்திடா துண்மை சொன்னோம்

அரியரே யெந்தப் போதி லகிலமும் பிரம மென்றே
பிரிவறச் சுபாவ மாகப் பிறங்கிடு மந்தப் போதே
பொருவிலாப் பரசி வன்றன் பூரண மான சாட்சா
தருளுள தென்று கொள்வீ ரறைந்தன முண்மை யாக. ()

அரியரே யெந்தப் போதி லணுவள வேனு மிங்குப்
பிரமமல் லாது வேறாய்ப் பிறங்கிடு மந்தப் போதிற்

பரசிவ னருளு மில்லைப் பரமுண ரறிவு மில்லை
யிருதயந் தன்னி லென்று மெம்முடை யுறுதி யீதே. (அஉ)

ஆதலால் விவகா ரத்தி லகிலமும் பிரமத் துக்குப்
பேதமாய்த் தோன்றி னாலும் பெருகிய விவேக முள்ளோன்
றீதலா வுண்மை நோக்காற் றிரிசிய மான விந்தப்
பேதமாந் தோற்ற மெல்லாம் பிரமமென் றறிய வேண்டும்.

ஏதெனி லிவைய னைத்து மிதனதிட் டான மான
போதமாம் பிரமத் தின்கண் பொருந்துமா ரோபந் தானே
யோதுமா ரோப மென்று மொளிரதிட் டான மன்றிப்
பேதமா காத தாலே பிரமமே யிவைய னைத்தும். (அச)

ஆதலா லீசன் சீவ னகிலமாஞ் சகமென் றிந்தப்
பேதமாந் தோற்ற மெல்லாம் பிறங்கதிட் டான மான
போதவா னந்த வுண்மைப் பூரணப் பிரம மென்றே
தீதிலா விவேக முள்ளோன் றிரமுற நினைக்க வேண்டும். ()

சருவதாப் பிரம மொன்றே சகலவா கார மாயுந்
தெரிவது மற்றிங் கொன்றுந் தெரிந்திட வில்லை யென்றே
யொருமையா ஞானந் தன்னை யுரமதா யடைந்த வன்றான்
பிரமவித் துக்க ளுக்குட் பிறங்கிய வரிட்ட னானேன். (அகூ)

சருவதாச் சுபாவ மாகச் சகலமும் பிரம மென்றே
யிருமைதீர் பிரம நிட்டை யெய்திய சீவன் முத்தர்க்
கருமறை யுரைத்த கன்ம மாகம மறைந்த கன்ம
மருவிய லோக கன்ம மற்றெது மணுவு மில்லை. (அஎ)

எதுவெனு வெவ்வி டத்தி லெவ்விதந் தோன்றி னுலு
மதையதை யவ்வி டத்தே யறிவுருப் பிரம மென்றே
சததமு நோக்கா நின்ற சலனமில் யோகி யெங்கு
நிதமும்லோ கோப கார நித்தமாய்ச் சஞ்ச ரிப்பன். (அஅ)

தரணியி லிந்த யோகி தன்னுடைச் சொரூப மன்றிப்
பிரிவதா நிஷித்த மேனும் பின்னொரு விகித மேனுந்
தெரிவுறப் பார்க்க மாட்டான் றிரிசிய மான யாவு
மிருமைதீர் தன்சொ ரூப மென்னவே பார்ப்ப னென்றும்.()

நிறைசிதா காச மான நிமலமாம் பரம றிந்த
மறுவிலா விந்த யோகி மறையவ ரில்லத் தேனும்
பறையர்தம் மில்லத் தேனும் பட்சிய போச்சி யாதித்
திறமதிற் பேதந் தன்னைத் தினையள வேனு நோக்கான். ()

சருவமும் பிரம மென்றே சந்ததம் பார்ப்போ னுயோர்
தரமுமில் லாத யோகி தன்னுடை யிச்சைக் கேற்ப
வரியரே திரிவ னன்னோ னப்படிப் பட்டோ னன்றோ
தரணியி லவனை யாருந் தகைந்திட வல்லோ ரில்லை. (௬௧)

விரிவதாய்ச் சொல்லி யென்னை விமலமாந் தேசி கன்றன்
பரவிய பார்வை யாலும் பரசிவ னருளி னுலுஞ்
சருவநா யகியா கின்ற சத்தியி னருளி னுலுஞ்
சுருதியிற் செய்யப் பட்ட சுத்தமாம் பத்தி யாலும். (௬௨)

பரவிய புண்ணி யத்தின் பக்குவத் திறமை யாலுஞ்
சருவதாச் சுபாவ மாகச் சகலமும் பிரம மென்றே

பரவிய பார்வை யாகும் பரமவத் துவித ஞான
நிருமல வதிகா ரிக்கே நிகழ்ந்திடும் வேதி யோரே. (௬௩)

சருவமுஞ் சிவமே யென்னுஞ் சங்கர சொரூப ஞானம்
பரவிய சோக மோகப் பகுப்பெலா நீக்கி வைக்குஞ்
சுருதியி னர்த்த மீதே சொன்னதின் வேற தாக
வருமறை யர்த்த மில்லை யறைந்தன முண்மை யாக. (௬௪)

சுத்தமாங் குருவி டத்திற் சுருதியிற் பரசி வத்திற்
பத்தியே யிங்கு ரைத்த பரசிவா னைக்கிய ஞான
சித்தியை யடைவ தற்குச் சீக்கிர மேது வாகுஞ்
சத்திய மாகச் சொன்னேஞ் சங்கையா தொன்று மில்லை. ()

சுத்தமாய் முன்ன மிங்குச் சொல்லிய படியொ ழுங்கா
யெத்தின மியாவி னுலு மெய்திய பிரம ஞானம்
வித்தர மான வர்க்கே விமலமா முத்தி யுண்டாஞ்
சத்திய மாகச் சொன்னேஞ் சங்கையா தொன்று மில்லை. ()

வித்தர மாகச் செய்த விவிதமாங் கன்ம மல்லாற்
சுத்தமா ஞான மொன்றுற் சுழல்வுறு மிப்ப வத்தின்
முத்தியுண் டாகு மென்று மொழிவதெவ் விதமா மென்னி
லுத்தர மிவற்றி னுக்கிங் குரியரே யுரைப்பக் கேண்மின். ()

நித்திய முத்த மாக நிகழ்த்திடு மான்மா வுக்கிங்
கித்துனி பவமு தித்த லென்றுமே மயலா லன்றிச்
சத்திய மாகா தாலே சாற்றிய பவத்தின் முத்தி
சிந்தியா ஞான மொன்றுற் செய்கையாற் சித்தி யாகா.(௬அ)

உரவிய மயலி னாலே யுதித்திடும் பொருள னைத்துந்
தரணியி லுண்மை ஞானந் தன்னினா னசிக்கு மன்றி
மருவிய கருமத் தாலே மற்றிவை நசிக்க மாட்டா
தரியரே யிரச்சு சர்ப்ப மாதியி லிவணங் கண்டோம். (கூகூ)

ஆதலா லஞ்ஞா னத்தா லசத்திய மயலே யாகப்
போதமா மான்மா வின்கண் பொருந்திய பவத்தின் முத்தி
யோதிய வகண்ட ஞான மொன்றினாற் றிகழு மன்றித்
தீதற மற்றொன் றானுந் திகழ்ந்திடா வேதி யோரே. (க00)

ஆதலா லகண்ட ஞான மடைவதற் கிச்சை யுள்ளோன்
வேதமோ தியவா றிங்கு விவிதசா தனமும் பெற்றுத்
தீதிலாக் குணநி றைந்த திகழருட் கடலே யான
சாதுவாங் குருவை நேரே சரணமா வடைய வேண்டும். ()

வேறு.

நிகரி லானந்த நிர்த்த மிடுஞ்சிவன்
புகழ்சி தானந்த பூரண ரூபமே
யகமெ னும்பொரு ளாகிய கண்டமாய்
நிகழ்வ தென்று நிகழ்த்திடு மாமறை. (க0உ)

ஐந்தாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆக அத்தியாயம் ஐந்துக்குத் திருவிருத்தம் ௩உ௫.

ஆறவது

முத்திக்குப் பரமசிவ சாம்பமூர்த்தித் தியானமே முக்கியமென்னும் அத்தியாயம்.

பரவிய விதமே யான பரசிவான் மைக்கிய ஞானம்
பரசிவ னருளா லன்றிப் பற்றிடத் தக்க தல்ல
பரவுமவ் வருள்சித் திக்கப் பழுதிலா வேது வான
பரசிவ மூர்த்தித் தியானப் பான்மையைப் பகரக் கேண்மின்.

அரியதா மிந்த வர்த்த மறவுமே குப்ய மாகுஞ்
சருவமாஞ் சாத்தி ரத்தின் சங்கிர கார்த்த மாகு
முரைதரு மிவ்வர்த் தத்தை யுணர்ந்தவன் மற்று மிந்தத்
தரணியிற் சனிக்க மாட்டான் றளர்விலா வேதி யோரே. ()

சருவபூ ரணமா யொன்றாய்ச் சச்சிதா னந்த மான
பரசிவ சொருபந் தானே பரமதத் துவமா மீது
சருவமாஞ் சேத னர்க்குஞ் சந்ததஞ் சாட்சா தான்ம
வுருவமா யொளிர்ந்த போது முணர்வதற் கரிதே யாகும். ()

ஏதெனில் விசேட மொன்று மிலாததாற் சூக்க மான
தூயதாம் பரசி வத்தைத் தூலதிட் டியினா னேக்கத்
தீதிலா மகான்க ளான தேவரும் வல்ல ராகா
ராதலாற் பரத்தை நோக்க வறவுமே முயற்சி வேண்டும். ()

தன்னுடை யுருவ மாகத் தயங்கிய பரசி வத்தைப்
பன்னிய வுருத்தி ரன்றான் பழுதற வென்றும் பார்ப்ப

னன்னதை யரியொ ருக்கா லறவுமே முயன்றாற் பார்ப்பன்
பின்னய னொருக்கான் மெத்தப் பேணினா லதனைப்பார்ப்பன்.

சத்துவ மிகுந்த தாலே சாற்றிய வுருத்தி ரர்க்குத்
தத்துவ ஞான மென்றுந் தடையறத் தோன்று மந்தச்
சத்துவ மிகாத தாலே சாற்றிய வரிய யர்க்கு
வத்துவின் ஞான மெத்த வருந்தினா லொருகாற் றோன்றும்.

இந்தவா றமரர் மூவ ரிசைந்தவிஞ் ஞானத் துக்குஞ்
சந்ததம் பரமன் ரூபஞ் சாட்சியாய் விளங்கு மன்றி
யந்தஞா னத்தி னாலு மவனுரு விளங்க மாட்டா
திந்தவர்த் தத்தி லேது வியம்புவாம் வேதி யோரே. (எ)

விரிவுறு கடப டாதி விடயமாம் விருத்தி யைப்போற்
பிரமவா கார மாகப் பிறங்கிய விருத்தி யுந்தான்
சருவசான் றாகி நின்ற சங்கரன் றேசி னாலே
திரிசிய வடிவ மாகத் திகழ்வதே யேது வாகும். (அ)

பரசிவ னருளொன் றாலே பரமமாந் தத்து வத்தை
யரன்முத லான தேவ ரனைவரு மனுப விப்ப
ருரைதரு மனுப வத்து முணர்வுருப் பரமன் ரூப
மருவுசா தகமே யன்றி மற்றதன் விடய மாகா. (கூ)

ஆதலாற் பரசி வன்ற னருளினை யடைய வேண்டிக் [டே
கோதிலா முமுட்சு வெல்லாங் குறைவிலாச் சிரத்தை யோ
யாதியாஞ் சாம்ப மூர்த்தி யாகிய பரசி வத்தைத்
தீதிலா விதயத் தின்கண் டியானமே செய்ய வேண்டும். (க௦)

அரனரி விரிஞ்சர் மற்ற வவரவ தார மாக
மருவிய தேவ ருந்தான் மன்னிய வன்பி னோடே
பரமகா ரணமா கின்ற பரனுடைச் சாம்ப மூர்த்தி
யுருவினைத் தானே யென்று முறுதியாய்த் தியானிக் கின்றார்.

ஆதலாற் பரசி வன்ற னருளடைந் தகண்டா கார
போதமுற் றென்று நித்த பூரண சிவத்தைச் சேர
வோதிய சாம்ப மூர்த்தி யுருவினை முமுட்சு வெல்லாந்
தீதிலா வன்பி னோடே தியானமே செய்ய வேண்டும். (கஉ)

ஓதிய சாம்ப மூர்த்தி யுருவமீ தகண்டா னந்த [னம்
போதமாஞ் சிவத்தின்வேறாய்ப் பொருந்தலா லிவற்றின் றியா
பேதமில் பூன்ற மான பிரமமாஞ் சிவத்தைச் சேர
வேதுவெவ் விதமா மென்னி லிதற்குரை யியம்பக் கேண்மின்

நிருமல வேதி யோரே நெய்யிடைக் கடினத் தன்மை
மருவிய நெய்யே யன்றி மற்றதின் வேறா காத
பரிசுபோற் சாம்ப மூர்த்திப் படிவமு மகண்டா னந்த
சொருபமாஞ் சிவமே யன்றிச் சொற்பமு மதின்வே றாகா.

ஆதலாற் சாம்ப மூர்த்தி யாகிய வுருவின் றியான
மோதிய வகண்டா னந்த வுருவமாம் பரசி வத்தைப்
பேதமில் லாம லென்றும் பெற்றிட வேது வாகு
மீதினான் மூர்த்தித் தியான மெவருமே யியற்ற வேண்டும்.

அரனரி விரிஞ்ச ரான வமரர்கள் பரசி வன்ற
னுருவுடைத் தியானந் தன்னை யுறுதியாய்ச் செய்வோ ரேனும்

பரனுடை வகுப்பை யன்னோர் பற்றினோ ரன்றிச் சீவர்
மருவிய வகுப்பை யென்று மன்னிடார் மாசி லோரே. (௧௬)

அரன்முத லான தேவ ரவதார பேத மாகப்
பரவிய ரூப முந்தான் பரனுடை வகுப்பைத் தானே
மருவிய தன்றிச் சீவ வகுப்பினை மருவ மாட்டா
திருவித வகுப்பி லேது வேதெனி லியம்பக் கேண்மின். ()

உரியரே யவித்தை தன்னை யுபாதியா யுடையோன் சீவன்
பரவிய மாயோ பாதி பற்றினோன் பரனிவ் வாறு
மருவிய நியமத் தாலே மாயையின் சத்து வாதிப்
பிரிவுபா தியைய டைந்தோர் பேசிய பரவ குப்பே. (௧௮)

இப்படி யவித்தை மாயை யென்னுமிவ் வுபாதி யாலே
கப்பிலாப் பிரம மொன்றே கருதுசீ வேச ரென்னும்
பற்பல வுருவம் போலப் பகுப்பினை யடைந்த தன்றி
யொப்பிலா வந்த வஸ்து வுண்மையி லொன்றே யாகும். ()

அரியரே சீவ ரெல்லா மவித்தையின் வசத்த ராகிப்
பரவுபுண் ணியபா வங்கள் பற்றிரா காதி யான
சருவமா மலமு டைத்தாய்ச் சன்மநா சங்க ளூற்று
விரிவுறு மிப்ப வத்தில் விவிதமாய்த் திரிவ ரென்றும். (௨௦)

மருளிலாச் சுத்த மான மாயையின் வசத்த ராகா
வரனரி விரிஞ்ச ருக்கு மவரவ தார மாகப்
பரவிய ரூபத் துக்கும் பாவபுண் ணியமே யாதி
மருவிடத் தக்க தில்லை மாசிலா வேதி யோரே. (௨௧)

அன்னவ ரவதா ரத்தை யடைவதே னென்னிற் கேண்மி
னின்னலார் சீவர்க் கெல்லா மிதத்தையே யளிக்க வேண்டி
மன்னிய சிவாஞ்ஞை யாலே மற்றவ ரவத ரிப்ப
ரன்னவர் மறைவ ரீச னாஞ்ஞையை யார்பே திப்பார். (௨௨)

சருவதாச் சம்சா ரத்தைச் சார்ந்துள சீவ ரெல்லாம்
பரவிய போக மோட்சப் பயன்களைப் பற்ற வேண்டி
யரனரி யயனை மற்ற வவரவ தார மான
வுருவையு முறுதி யாக வுபாசனை செய்ய வேண்டும். (௨௩)

உரைசெயு மூர்த்தி மூன்று முபாசனை செய்யத் தக்க
பரிசினிற் சமான மேனும் பரவிய வரிவி ரிஞ்ச
ரிருவரி னரனே மேலா மிவர்களி னீன னாகான்
சருவதாச் சமனு மாகான் சங்கையா தொன்று மில்லை. (௨௪)

அரியய னிருவ ரோடு மரனுமே சமனென் றேனு
மிருவரி னரனே மெத்த வீனனென் றேனு மியாவ
ரிருதயந் தன்னி லெண்ண மெய்துவ ரன்னோ ரென்றும்
விரிவுறு நரகத் தியால் வெதும்பிமா துயரஞ் சார்வர். (௨௫)

அரியப னாதி தேவ ரனைவரி னரனே மேலென்
றிருதயந் தன்னி லெண்ண மெய்தினோ ரியாவ ரன்னோர்
பரவுமா கோர மான பவமுறார் முத்த ராவ
ருரைதரு மிவ்வர்த் தத்தி லொன்றுமே யைய மில்லை. (௨௬)

நிருமல வேதி யோரே நிமலமா மிதயத் தின்கண்
பரமகா ரணமா கின்ற பரசிவ மூர்த்தித் தியானஞ்

சருவமா முமூட்சு வாஞுஞ் சந்ததம் பிரதான மாக
விருதய வொருமை யோடே யியற்றிடத் தக்க தென்றும்.

கருதிய பரசி வன்றன் காரிய ரூப ரான
வரனரி முதலாந் தேவ ரனைவரின் றியானந் தன்னை
யிருதய பதுமத் தின்க ணென்றுமே பிரதான மன்றிப்
பரவிய முமூட்சு வானோர் பாங்குற வியற்ற வேண்டும். (உஅ)

அரியரே சாம்ப மூர்த்தி யாகிய சிவனே யென்றுஞ்
சருவகா ரணமா கின்றேன் சருவவீ சனுமா கின்றேன்
வரையிலா மகிமை யுள்ள வல்லப மியாவு முற்றே
னரியயன் முதலாந் தேவ ரவ்வித மாகா ரென்றும். (உகூ)

ஆனதா லகில வேது வாகிய சாம்ப மூர்த்தி
மேனியை முமூட்சு வானோர் மெத்தவும் பிரதான மாகத்
தியானமே செய்ய வேண்டுந் திகழுங்கா ரியவ குப்பே
யானவவ் வரனே யாதி யமரரின் றியானம் வேண்டா. (ஙo)

அரியரே யுபாசிக் கின்ற வகிலமா மன்ப ருக்கும்
பரசிவன் றனே யென்றும் பரமமா மங்க ளத்தைத்
தருவதற் குரியோன் மற்றோர் தந்திடா ராத லாலே
பரசிவன் றியானந் தன்னைப் பத்தர்கள் செய்ய வேண்டும்.

மருவிய வரியா திக்கு மங்களஞ் செய்யுந் தன்மை
மருளறு பரசி வற்கு மங்களஞ் செய்யுந் தன்மை
நிரவதி யாகின் றப்போ னிகழ்ந்திடா தரற்கு மென்றுந்
தரணியிற் றன்சத் திக்குத் தகுந்ததா யிருக்கு மன்றே. (ஙஉ)

நிருமல வேதி யோரே நித்தமங் களமே யாகிச்
சருவகா ரணமு மாகிச் சாம்பமூர்த் தியுமாய் நின்ற
மருளிலாப் பரசி வற்கே மங்களஞ் செய்யுந் தன்மை
சருவதாப் பூன்ற மாகச் சார்ந்திடுஞ் சங்கை யில்லை. (ஙங)

ஆதலாற் பரசி வத்துக் கன்னிய மான தெய்வம்
யாதையுந் தூரத் தள்ளி யென்றுமே பிரதான மாகக்
கோதிலா மங்க ளத்தைக் கூட்டிவைக் கின்ற தான
தீதிலாப் பரசி வத்தின் றியானமே செய்ய வேண்டும். (ஙச)

அரியரே சாம்ப மூர்த்தி யாகிய பரசி வன்ற
னிருமலத் தியானத் துக்கு நிமித்தமா யங்க மாகத்
திரமிலா மற்றத் தெய்வத் தியானமுஞ் செய்வ தல்லாற்
சருவதாப் பிரதான மாகச் சாற்றிய தியானம் வேண்டா. ()

சருவவே தங்க ளுக்குஞ் சந்ததஞ் சார மாகி
யரியதாய்ச் சாது வான வதர்வண சிகையென் கின்ற
சுருதியின் முடிவு மிங்குச் சொல்லிய விவ்வர்த் தத்தி
லுரவிய மான மாக வுறுதியாய் முடிந்து நிற்கும். (ஙகூ)

ஓதிய விவ்வர்த் தத்தி லுபபிட மியாவு மானம்
போதமாம் பிரம மெல்லாப் பொருட்குமா தார மாகு
நீதிபோற் சுருதிக் கெல்லா நிகழதர் வணவே தந்தான்
கோதிலா தார மாகுங் குறைவிலா வேதி யோரே. (ஙஎ)

எப்படிப் பிரண வந்தா னெவையினு மேல தாகு
மப்படி யிந்த வேத மனைத்தினு மேலா மிவ்வா

ஞெப்பிய வேது வாநு மொளிரதர் வணவே தத்தாற்
செப்பிய பரசி வன்றன் றியானமே செய்ய வேண்டும்.(௩அ)

விரிவதாய் விளம்பி யென்னை விவிதமாந் தெய்வ மெல்லாஞ்
சருவதாத் தூரத் தள்ளிச் சந்தத மங்க ளத்தைப்
புரிவதாம் பரசி வத்தைப் போகமோட் சப்பொ ருட்டாற்
றிரமதாய்ச் சிவ ரெல்லாந் தியானமே செய்ய் வேண்டும். ()

உத்தமோத் தமம தான வுண்மையாம் பொருளை யெல்லாம்
வித்தர மிலாம லிங்கு விளம்பினேம் வேதி யோரே
நித்தமும் பத்தி யோடே நீங்களு மிகமு யன்று
சத்திய ஞான னந்த சம்புவின் றியானஞ் செய்மின். (௪0)

வேறு.

சருவ காரண சாம்ப நடேசன்ற
னுருவின் றியானமே யோங்கும் பவக்கடற்
கரையி லேற்றிடுங் கப்பல தாமெனச்
சுருதி யின்முடி சொல்லிய வான்பொருள். (௪க)

ஆறவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆ அத்தியாயம் ஆறுக்குத் திருவிருத்தம் - ௩௬௬.

தேகத்துக்குட்பட்ட தேவதைகளைத் தியானஞ்செய்தாற் பரம்பரையாகப் பரமசிவ னருளுண்டாகுமென்றுரைக்கு மத்தியாயம்.

அரியநன் ஞான வேது வாகிய பரசி வன்ற
னருளினை யடைவ தற்கிங் கவனுடை மூர்த்தித் தியானஞ்
சருவதா சாட்சா தான சாதன மாகு மென்று
பரவினே முன்ன மின்று பகர்ந்திடும் பொருளைக் கேண்மின்

பரவிய தேகத் துள்ள பலவித வவய வத்தும்
பரவுதே வதைக டம்மைப் பற்றிய தியான முந்தான்
பரசிவ னருளைச் சேரப் பரம்பரா வேது வாகும்
பரவிய விவ்வர்த் தத்தைப் பகருவா மிந்த வோத்தில். (உ)

குறைவிலா வேதி யோரே குய்யமாய் மேலா யெல்லா
நிறைவதற் கேது வாக நின்றவிவ் வர்த்தந் தன்னை
யறவுமே விரிவ தின்றி யடக்கமா யறைவா மீதை
நெறியதாச் சிரத்தை யோடே நின்றுநீ ரின்று கேண்மின்.()

சருவதே கத்து முள்ள சகலமா மவய வங்க
ளிருவித விந்தி யங்க ளிவைமுத லேவ வேண்டி
யரியரே யந்த வந்த வபிமான தெய்வ மொவ்வோ
ருருவுறு மிடங்க டோறு மொன்றியே நிற்கு மன்றே. (௪)

சருவகா ரணமா கின்ற சச்சிதா னந்த மான
பிரமமாம் பரசி வன்றான் பிரிந்துள தேகத் தெல்லா

மொருமையா யாகா யம்போ லோங்கியே வியாபித் தெங்குஞ்
சருவதாச் சாரா நிற்குஞ் சாதுவாம் வேதி யோரே. (ரு)

சருவதாத் தேகத் துள்ள சகலமா மவய வத்துந்
திரமுற வெந்த வெந்தத் தெய்வமெவ் வெவ்வி டத்திற்
றரணியிற் றியானஞ் செய்யத் தக்கதா மெனிலிச் சங்கைக்
குரியதா முத்த ரத்தை யுரியரே யுரைப்பக் கேண்மின். (சா)

மருவிய தொக்கி ரத்த மாமிச மேதை சத்தி
விரவிய மச்சை யென்று விளம்புசட் கோச முற்றுப்
பரவிய பஞ்ச பூதம் படைத்தகா ரியமாந் தூல
வுருவினிற் பூத மைந்தி னுள்ளதே வதையைச் சொல்வாம்.()

சரீரகா ரணமே யாகச் சார்ந்ததாய்ச் சாற்ற லுற்ற
பிருதிவி முதலே யாகப் பிறங்கிய வைம்பூ தத்திற்
பரவிய விரிஞ்ச னாதி பஞ்சமூர்த் திகளி ருப்ப
ரரியரே யந்த வண்ண மவர்களைத் தியானஞ் செய்க. (அ)

விரவிய தேகத் துக்கு வெளியினில் விராட்டி ருக்கு
முரைசெயு மித்தே கத்துக் குள்ளினிற் சுராட்டி ருக்கு
மருவுமித் தேகத் துக்கு மத்தியிற் சம்மி ராட்டு
பரவியே யிருக்கு மிந்தப் பாங்குறத் தியானஞ் செய்க. (கூ)

பரவிய திக்கு வாயு பானுதான் வருணன் பூமி
சருவஞா னேந்தி யத்துஞ் சார்ந்ததே வதையாய் நிற்கு
முரியதீ யிந்தி ரன்று னுபேந்திரன் பிரமன் காலன்
சருவகன் மேந்தி யத்துஞ் சார்ந்ததே வதையாய் நிற்கும். ()

உரவிய சூத்தி ரான்மா வுயிரிடை யிருக்கு மந்தக்
கரணமா மிடத்தி ருப்பன் கருதிய விரண்ய கர்ப்ப
னரியரே மனதே யாதி யாகிய விருத்தி நான்கி
லுரியதா மிந்து வியாழ னுருத்திர னுமையி ருக்கும். (கக)

பற்பல ரோம கூட்டம் பலவித வெலும்பி வற்றி
லற்பமாம் பூதப் பிரேத மாதிக ளிருக்கு மற்றுங்
கப்புறு நாடி கட்குட் களங்கமார் பிசாச ரோடு
வெப்பமா ரரக்க ரெல்லாம் விவிதமா யிருப்ப ரன்றே. (க௨)

பிரிவுறு மச்சை யின்கண் பிதிர்கள்கந் தருவ ரெல்லா
மருவுவர் தொக்கி ரத்த மாமிச மாதி யின்கண்
சருவதாச் சித்த ராதி சகலதே வதையு நிற்கு
மரியரே யறைந்த வண்ண மனைத்தையுந் தியானஞ் செய்க.()

அரியதா கிய வலக்க ணுந்தர பாகந் தன்னிற்
கருதிய விரிஞ்சன் கோர களேபரங் கலந்து நிற்கு
முரியதா கிய விடக்க ணுள்ளினில் விரிஞ்சன் சாந்த
சரிரமுஞ் சாரா நிற்குஞ் சாதுவாம் வேதி யோரே. (கச)

விரவிய கண்ணி ரண்டின் வெளியினி னிரைய தாக
விரவியு மிந்து வுந்தா னிருந்திடுங் கண்டத் துள்ளே
யரியுடைச் சாந்த வாக்கை யாமதன் பாகி யத்தி
லரியுடைக் கோர வாக்கை யமர்ந்திடும் வேதி யோரே.(கடு)

ஆதியா மிருத யத்தி னுந்தர பாகந் தன்னிற்
சாதுவா முருத்தி ரன்றன் சாந்தமாந் தனுவி ருக்கு

மோதிய விருத யத்தி னென்றிய பாகி யத்திற்
கோதிலா வுருத்தி ரன்றன் கோரமாந் தனுவி ருக்கும்.(கசா)

சருவகா ரணமா கின்ற சச்சிதா னந்த மான
பிரமமித் தேகத் தின்கண் பிரமரந் திரவி டத்தின்
மருவிடு மூலா தார மத்தியிற் சித்தென் கின்ற
பரமமாஞ் சத்தி நிற்கும் பகர்ந்தவா தியானஞ் செய்க.(கஎ)

நெற்றியின் மேற்பா கத்தி னின்றிடு மாயா சத்தி
மற்றதன் மத்தி யத்தின் மன்னிடு நாத சத்தி
நெற்றியின் கீழ்ப்பா கத்தி னின்றதாம் புருவ மத்தி
பற்றியே விந்து சத்தி பாங்குற விருக்கு மன்றே. (கஅ)

புருவமத் தியினிற் சீவன் பொருந்திடுஞ் சூக்க மாக
விருதயந் தன்னி லன்னோ னிருந்திடுந் தூல மாக
மருவிய விடமி ரண்டின் மத்தியி லந்தச் சீவன்
பரவிய தூல சூக்கப் படிவமா யிருக்கு மன்றே. (ககூ)

பிரமவித் தையைய ளிக்கும் பெருமைசேர் வாக்கின் றேவி
திரமுற வெந்தப் போதுஞ் சிங்குவை நுனியி டத்தின்
மருவுவ ளிருத யத்தின் மாவிலக் குமியி ருப்ப
ளரனுட னன்னோன் மாது மவ்விடந் தனிலே நிற்பள். (உ0)

சருவமாந் தேவர் போற்றுஞ் சரணமார் சாம்ப மூர்த்தி
சொருபமா யனுதி யாகிச் சுத்தமாய்ச் சச்சி தாதி
யுருவமாம் பரசி வந்தா னொருமையா யெவ்வி டத்தும்
பரமமாய் நிரம்பி நிற்கும் பகர்ந்தவா தியானஞ் செய்க.(உக)

ஓதுதே வதைய னைத்து முரியநன் ஞானம் பெற்றோ
ரேதவஞ் ஞான முற்றோ ரிருவரின் களேப ரத்து
மேதுமே பேத மின்றி யேகமாய் நின்ற போதும்
போதமுற் றோரி டத்திற் பொலிந்திடு நீதி கேண்மின்.(உஉ)

போதமுற் றோரி டத்திற் புகன்றதே வதைய னைத்துஞ்
சோதியாம் பிரத்திய கான்ம சொருபமா யொளிரு மற்றுந்
தீதிலா வந்த வந்தத் தேவதை யுருவமாயு
நீதியாய் நிகழு மீதாய் நிகழ்ந்திடா மற்றோ ரின்கண். (உங)

வேதமோ தியமார்க் கத்தை விருப்புட னனுட்டா னித்துத்
தீதறச் சுத்த ரான சீவரின் றேகத் தின்க
ணோதுதே வதைக டத்த முருவமா யொளிரு மன்றிச்
சோதியாம் பிரத்திய கான்ம சொருபமா யொளிர மாட்டா.()

தரணியிற் சைவ மாதி தந்திர மார்க்க முற்றோ
ருருவினின் மிகுந்த சுத்தி யொன்றிடாத் தன்மை யாலே
பரவுதே வதைக டத்தம் படிவமாய் நிகழ்ந்த போதுந்
தெரிவுற விசேட மாகத் திகழ்ந்திடா ரத்தே கத்தில். (உரு)

வாதமின் ஞான மார்க்கம் வைதிக மார்க்க மற்றும்
பேததந் திரமார் மார்க்கம் பேசிய தெவையு மற்றோர்
கோதுறு குரம்பை யின்கண் கூறுதே வதைய னைத்து
மேதுமே நிகழா வண்ண மென்றுமே மறைந்து நிற்கும். ()

உரியதே வதைய னைத்து முடலிடை யிருப்ப தாலே
பரவிய தனது தேகம் பரருடைத் தேக மியாவுந்

திரமுறு மனதி னாலே தேவதா மயமென் றெண்ணிப்
புரையிலாப் பயனை வேண்டிப் பூசனை செய்ய வேண்டும். ()

அரியதன் னுடலை யேனு மன்னிய ருடலை யேனு [ணு
மொருவரு மொருக்கா லேனு மொன்றுமே யிகழ வொண்
ணுரவிய மோகத் தாலே யுடலினை யிகழ்வோ ரென்றும்
விரிவுறு பவக்க டற்குள் விழுவதி லைய மில்லை. (உஅ)

ஆதலாற் சிட்டன் றுட்ட னன்றியு மறிந்தோன் மூட
னேதொரு நரனை யுந்தா னிலங்குதே வதையாய்ப் பார்த்துத்
தீதறப் பூசை செய்வோர் தீர்க்கமாம் பவபங் தத்தைக்
கோதற விடுத்தோ ராகிக் கூடுவர் முத்திப் பேறே. (உகூ)

இப்படிப் பின்னமாக விலங்குதே வதையின் பூசை
செப்பமாய்ச் செய்வோ ருக்குஞ் செவ்விய முத்தி யுண்டே
லற்புத வகண்டா னந்த வறிவுருத் தெய்வ பூசை [டோ.
தப்பறச் செய்வோர் மோட்சஞ் சார்வதிற் றடையு முண்

ஆதலாற் சராச ரங்க ளாகிய நாம ரூபப்
பேதமாய்ப் பிரமத் தின்கண் பிறங்கிய வெவையு மென்றும்
போதவா னந்த வுண்மைப் பூரணப் பொருளா நின்ற
பேதமில் பிரம மென்றே பிரிவறப் பூசை செய்க. (ஙக)

ஓதுமா றெங்குந் தெய்வ மொன்றிநிற் கின்ற தாலே
யேதுமே கொடுமை யாக வெவரையு மியம்ப வொண்ணு
கோதுறு மோகத் தாலே கொடுமையா வியம்பு கின்றே[வர்
ரோதுதே வதையை யெல்லா மொருமையா விகழ்ந்தோ ரா

அரியரே யாக்கை தன்னை யத்திர சத்தி ரங்க
ளூரவிய நகமே யாதி யொன்றினு லுஞ்சி தைத்துச்
சருவதா விரத்த மேதுஞ் சனித்திடச் செய்ய வொண்ணு
மருளினு லிவற்றைச் செய்வோன் மற்றதப் பதித னுவன். ()

பரவுதன் றேகத் தேனும் பரருடைத் தேகத் தேனு
மரியரே சக்க ராதி யானமுத் திரைக ளாலே
சருவதாச் சின்ன மொன்றுஞ் சற்றுமே செய்ய வொண்ணு
மருளினுற் சின்னஞ் செய்வோன் மற்றதப் பதித னேயாம்.()

சருவமாஞ் சாத்தி ரத்தின் சாரமா மிரக சியத்தை
விரிவிலா தொடுக்க மாக விளம்பினே முங்கட் கெல்லா
முரியரே யாத லாலே யுடன்முத லனைத்தை யுந்நீர்
திரமுறு மனதா லென்றுந் தேவதா மயமாய்ப் பார்மின். ()

வேறு.

சரிர மாதி சமஸ்தமுந் தேவதா
சொரூப மாமெனுஞ் சூக்குமப் பார்வையா
லரிய தாண்டவ மாடிய நஞ்சிவ
னருளு திக்குமென் றூரணத் துட்பொருள். (ஙசு)

ஏழாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆக அத்தியாயம் எ - க்குத் திருவிருத்தம் - ச0உ.

எட்டாவது

முன் அத்தியாயங்களிற் சொன்ன சாரங்களை யெடுத்துரைக்கும் அத்தியாயம்.

விரிவதாய் முன்னஞ் சொன்ன வேதவி றருத்த மெல்லா
மரியரே சூக்க மாக வறைகுவா மிந்த வோத்தி
னுரைதரு மிவ்வர்த் தத்தை யுறுதியாய்க் கேட்ட றிந்தோன்
பரமமா முத்திப் பேற்றைப் பற்றுவ னிங்குத் தானே. (க)

உரியநன் முமுட்சு வாலே யுணர்ந்திடத் தக்க தான
பிரிவிலாப் பிரம ரூபம் பேதமில் பிரம வித்தை
சிரவண மனன மாதி செவ்விய சாத னங்கள்
புரையிலாப் பயனி தெல்லாம் புகன்றவே தாந்த வர்த்தம்.()

ஓதிய விவைகட் குள்ளே யுணர்ந்திடத் தக்க தான
வேதமில் பிரமந் தன்னை யியம்புவா முன்னங் கேண்மின்
போதவா னந்த வுண்மைப் பூரணச் சிவனே யென்றும்
பேதமில் பரம மான பிரமமென் றறிய வேண்டும். (ங)

நிருமலப் பரசி வன்ற னிஷ்கள சகள ரூப
மிருமையிற் சகளங் கேண்மி னிலங்கிய சாம்ப மூர்த்தி
யுருவமாய்ச் சொருபா னந்த முயர்ந்ததாற் றூண்ட வத்திற்
பிரியமார் வடிவந் தானே பேசிய சகள ரூபம். (ச)

பரசிவற் குரிய தாகப் பகர்ந்தவிச் சாம்ப மூர்த்திக்
கரியரே சிவன்ம கேச னம்பிகா பதிந டேசன்

சருவமங் களன னாதி சங்கரன் சம்பு சாந்த
னரன்மகா தேவ னாதி யனந்தநா மங்க ளுண்டால். (ரு)

விரிவுற விளம்பி யென்னை விவிதமாய் வேதாந் தத்திற்
பரசிவற் குரிய தாகப் பகர்ந்தநா மங்க ளெல்லா
முரைதரு சாம்ப மூர்த்திக் குள்ளதா மிந்த மூர்த்தி
பரசிவன் சகள மாகப் பற்றிய ரூப மாகும். (சு)

நிருமல நிருவி கார நித்திய போதா னந்த
சருவபூ ரணவ கண்ட சாந்தசற் சொருப மாக
விரிவதாய் வேதாந் தத்தில் விளம்பிய ரூபந் தானே
நிருமலப் பரசி வன்ற னிஷ்கள ரூப மாகும். (எ)

பரவர ஹரிவி ரிஞ்சர் பரமதத் துவமே யான
பரசிவ னமிச மாவர் பகர்ந்தமும் மூர்த்தி கட்கு
ளரியய னிருவ ருக்கு மறவுமே யரனே மேலா
மரியசத் துவவு பாதி யடைந்தவ னரனே யன்றோ. (அ)

ஒருமையாம் பரசி வற்கே யுபாதியின் புணர்வி னாலே
பரவிடும் பிரத்திய கான்மப் படிவமுந் தோற்று மந்தப்
பிரிவிலாச் சிவமே யாகும் பிரத்திய கான்மா வுக்குச்
சொருபவஞ் ஞானந் தானே சுழல்வுறு பவத்தி னேது. (கூ)

சருவதா விவ்வஞ் ஞானஞ் சத்திய விலட்ச ணந்தான்
கருதுமிவ் வஞ்ஞா னத்தின் காரியஞ் சத்துப் போல
மருவலாற் றோற்று கால மாத்திரத் திதுசத் தாகு
மரியதாம் பிரமா ணத்தா லாய்ந்திடி லசத்தே யாகும். (கo)

எதெனிற் பிரமத் தின்க ணீதுகற் பிதமே யன்றோ
வோதுகற் பிதம னைத்து மொளிரதிட் டான மன்றிப்
பேதமாய்ச் சித்தி யாது பிறங்கிய வுண்மை நோக்கி
லாதலான் ஞானத் தாலே யழிந்திடு மிவ்வஞ் ஞானம். (கக)

தத்துவ ஞான மொன்றுற் றகவிலா விவ்வஞ் ஞானஞ்
சித்தமா யழியு மன்றிச் செய்தகன் மங்க ளாலே
சுத்தமா யழியா தென்றுஞ் சுத்திகா ரசித மாதி
தொத்திய மயல்கன் மத்தாற் றொலைந்தது கண்ட துண்டோ.

ஆதலாற் றன்னான் மாவுக் கபின்னமாம் பிரமந் தன்னைப்
பேதமில் லாது சாரப் பிறங்கிய பிரம ஞான
நீதியா மேது வன்றி நிலையிலாக் கன்ம மன்றா
லோதிய ஞானோற் பத்திக் குபாயமு முரைப்பக் கேண்மின்.

தத்துவ மசியே யாதி தருமகா வாக்கி யந்தா
னித்தமாம் பரசி வைக்கிய நிகழ்த்திய பிரம ஞானஞ்
சுத்தமா யுதிப்ப தற்குச் சுதந்தர வுபாய மாகு
மித்துடை யந்த ரங்க வேதுவை யினிநீர் கேண்மின். (கச)

பரசிவ னருளி னாலும் பரகுருப் பார்வை யாலுஞ்
சருவதா வருமை யான சத்திநி பாதத் தாலு
மருவுமா வாக்கி யத்தான் மாசிலா வதிகா ரிக்கே
பிரமசி வைக்கிய ஞானம் பிரிவுற வுதிக்கு மன்றே. (கரு)

உரியரே ஞான விச்சை யுதிப்பதற் கேது கேண்மின்
புரையிலா யாகந் தானம் பொருந்திய தவசி யற்றல்

சுருதிமற் றதனி னங்கஞ் சுருதியி லுறுபு ராண
மிருதிபா ரதமி வற்றை மெய்ம்மையா யோதி வைத்தல். ()

உரைதரு சுருதி யாதி யோதுதல் வேதார்த் தத்தில்
விரவிடு முண்மைப் புத்தி வேதபா கியம தத்துஞ்
சருவமாம் லௌகி கத்துஞ் சந்தத முபேட்சை செய்த
லரியரே யிவைய னைத்து மறிவினிச் சையிலே யேது. (கஎ)

அரியரே யாக தான மாதியாற் சித்த சுத்தி
மருவினோர் பிரம ஞான மாசறப் பெறுவ தற்கிங்
குரவிய சாந்தி தாந்தி யுபரதி யாதி யான
சருவதர் மங்க ளுந்தான் சார்ந்தவங் கங்க ளாகும். (கஅ)

ஞானவங் கங்க ளுக்கு ணனியுமே லான வங்க
மானவை யுரைப்பக் கேண்மி னமலமாஞ் சிவலிங் கத்தி
லூனமி லன்பி னோடே யுணர்வுருப் பரசி வன்றன்
மேனியைப் பூசை செய்தன் மிகுந்தஞா னாங்க மாகும். ()

பரசிவத் தலங்க ணோக்கல் பரசிவப் பிரதிட்டை செய்தல்
பரசிவ னிடத்திற் பத்தி பரசிவ பத்தர் பூசை
கருதிய கண்டங் கர்ணங் கரமுத லவய வத்தி
லுரவிய வன்பி னோடே யுருத்திராக் கந்த ரித்தல். (உ0)

விரிவுறு லலாட மாதி விவிதமா மவய வத்து
நிருமலப் பூதி கொண்டே நிகழவே பூசி மற்றும்
பரவுமவ் வவய வத்திற் பகர்திரி புண்ட ரத்தை
மருவுபஞ் சாக்க ராதி மந்திரத் தாற்ற ரித்தல். (உக)

வேதவே தாந்த மோர்ந்து விமலமாங் கருணை கூர்ந்த
கோதிலாக் குருப ரற்குக் குறைவிலாச் சேவை செய்த
றீதில்பஞ் சாக்க ராதி திவ்விய மந்தி ரத்தை
நீதியா வன்பி னோடே நித்தமுஞ் செபமே செய்தல். (உஉ)

பெருமையே மிகுந்த காசி பிறங்கிய சிதம்ப ரந்தான்
றிருமிகு திருக்கா ளத்தி திருவிடை மருதூ ராதிப்
பரசிவச் சேத்தி ரத்திற் பத்தியாய் வாசஞ் செய்த
லுரைதரு மிவைய னைத்து முயர்ந்தஞா னங்க மாகும். ()

பிரிவுறு தந்தி ரத்தாற் பேசிய தர்மத் துக்கு
மிருதியாற் சொன்ன தர்ம மெத்தவு மேல தாகுஞ்
சுருதியாற் சொன்ன தர்மஞ் சொல்லிய வதற்கு மேலாம்
பரவிய வதற்கு மேலாய்ப் பாரினி லொன்று மில்லை. (உச)

ஏதெனிற் பரோட்ச மாக விசைந்ததர் மாதி மீது
மாதிகா ரணமாய் நின்ற வமலசிற் சிவத்தின் மீது
மேதமில் வேதந் தானே யென்றுமே மான மாகும்
வேதமே யனுச ரித்து மிருதியு மான மாகும். (உரு)

ஆதலால் வேதஞ் சொன்ன தகிலமு மேன்மை யேயாம்
வேதமா மானத் தாலே விளம்பிய தெவையு மென்று
நீதியா யுண்மை யென்னு நிச்சயப் புந்தி தானே
யேதமில் லாத தர்ம மெவைக்குமே மூல மாகும். (உசா)

நீதியாய் வேதத் தாலே நிஷித்தமாஞ் செய்கை யெல்லாந்
தீதென வுணர்ந்த வற்றைத் திரமுற விடுத லூனே

யோதிய மூலந் தன்னை யொழிவற நிலைநி றுத்தக்
கோதிலா வேது வாகுங் குறைவிலா வேதி யோரே. (உஎ)

சுருதியின் முடிவே யாகச் சொல்லிய பொருளைக் கேண்மின்
வரைவிலா நாம ரூப வடிவமாய்க் காண்ப தெல்லாஞ்
சருவபூ ரணமா யொன்றாய்ச் சச்சிதா னந்த மான
பரசிவ சொருப மென்றே பரவுமா மறையி னர்த்தம். (உஅ)

சருவமுஞ் சிவமே யென்னுஞ் சலனமில் லாத ஞானஞ்
சருவஞா னத்தி னுக்குஞ் சாலவு மேல தாகு
மொருமையா மிஞ்ஞா னத்துக் குத்தம மான தேனு
மரியரே சமான மேனு மன்னிய மொன்று மில்லை. (உகூ)

ஆதலான் முமூட்சு வானோ ரசத்திய நாம ரூபப்
பேதமாஞ் சகம னைத்தும் பேதமொன் றும்பெ றாத
போதவா னந்த வுண்மைப் பூரண சொருப மாய
தீதிலாச் சிவமே யென்று திடமுற வறிய வேண்டும். (௩௦)

உத்தம முனிவ ரேயிங் குரைத்திடத் தக்க தெல்லா [தே
மெத்தவுஞ் சிரத்தை யோடே மெய்ம்மையா யுமக்கு ரைத்
னித்தினின் மேலா யின்ன மியம்பிடத் தக்க தான [றேன்.
வத்துவை யொன்றுங் காணேன் வாய்மையாய்ச் செப்பு கின்

இந்தவா றறிந்தச் சூத னிதயசுத் தியையி சைந்த
வந்தமா முனிவர்க் கெல்லா மகிலமு மறைந்த பின்னர்
சந்ததஞ் சகல நாத சாம்பமூர்த் தியைநி னைந்தங்
கந்தமி லன்பி னாலே யவன்பர வசமே யானான். (௩உ)

பரவச ஞன சூதன் பரசிவன் பத்தி யாலே
சருவபூ ரணமா யொன்ருய்ச் சச்சிதா னந்த மான
பிரமமாம் பரசி வத்தைப் பிரிவறத் தானே யாகப்
புரையற வனுப வித்தான் பூரண சுகமுஞ் சார்ந்தான். (௩௩)

அன்னதன் சொருபா னந்த வனுபவ நின்று மீண்டு
பின்னரம் முனிவர் தம்மைப் பிறங்கிய கருணை கூர்ந்த
வன்னவ னருளா னேக்கி யகிலமாஞ் சனங்க ளுக்கு [ன்.
மன்னிய விதத்தை வேண்டி மற்றுமிவ் வசனஞ் சொல்வா

வேறு.

அரியமறை யாகமமென் றிவ்வி ரண்டு மத்துவித மறை வதிலோர் பேத மில்லை, பிரிவுறவே யிவைகடமாற் பேசப் பட்ட பின்னமதாஞ் சிலவகையி னியமங் கேண்மின், சுருதி நெறி யதிகாரி யானே ரெல்லாஞ் சுருதிகொடே பிரமத்தை யுணர வேண்டு, மரியமறை யதிகாரி யாகா மாந்த ராகமத்தா லஃதினையிங் கறிய வேண்டும். (௩௫)

குருபரனு யகிலபதி யாகி மற்றுங் குறைவறவே யனை த்தையுமிங் கறிந்த வீசன், கருதுமறை நெறிதவிர்ந்த மானி டர்க்கே காமிகமே முதலான வாக மத்தைப், பரவினனவ் வாகமத்தில் வைதி கர்க்குப் பற்றுவதா யொன்றுமிலை யெத னு லென்னில், விரிவுறவே மறைதானே வைதி கர்க்கு வேண் டியதஞ் செய்கை யெலாம் விதிக்கு தன்றே. (௩௬)

அருமறையும் வைதிகர்க்கே யான வன்ன வாச்சிரம தருமமெலா மறையு மீதாப், பரசிவனு மாகமிகள் பற்றத் தக்க பலவிதவன் னுச்சிரம தன்மந் தன்னை, புரைதருவ னுக மத்தி லவற்றி லொன்று மோதியவை திகரென்று மொன்ற வொண்ணு, விரவியவிப் பரிசெனவே யரிவி ரிஞ்சர் விளம்பி யவா கமங்களினுட் பரிசுங் காண்க. (௩௭)

வேதநெறி தவிர்ந்தோர்க்கே யரிவி ரிஞ்சர் விரிவுறவன் னுச்சிரம தரும மியாவும், பேதமுறுந் தங்களுடை யாக மத் திற் பேசுவரவ் வாகமத்திற் பேசப் பட்ட, தேதையுமே வை திகர்க ளெய்த வொண்ணு தெவையினும்வை திகமார்க்க முயர்ந்த தன்றே, சாதகமா மறையோது மார்க்கத் துக்குச் சமமான மார்க்கமிலை சத்தி யந்தான். (௩௮)

அருமறையி லரனுதி யமரர் பூசை யறைவதுபோ லாக மத்து மரனே யாதி, திரிவிதமாந் தேவருடைப் பூசை தன் னைத் திரமாக வறைவதனு லிந்தப் பூசை, சுருதிநெறி தவிர்ந் தோரே செய்வ தல்லாற் சுருதிநெறி தவிராதோர் செய்ய வொண்ணு, தருமறையா லமலம்தா யறையப் பட்ட வர்ச்ச னையே வைதிகர்க ளியற்ற வேண்டும். (௩௯)

வேதநெறி தவிர்ந்தோர்க்கே யாக மத்தில் விவிதமாஞ் சின்னங்கள் விதிக்க லாகு,மோதியசின் னங்கடமி லொன்றை யேனு முத்தமராம் வைதிகர்க டரிக்க வொண்ணு,வேதமதில் விபூதியினல் விமல மாக விதித்ததிரி புண்டரமே தரிக்க வேண்டும், பேதமுறு மாகமிகள் தரிக்கத் தக்க பிரிவுறுசின் னங்களையும் பிரித்துச் சொல்வாம். (௪௰)

ஓதியசை வாகமத்திற் றீட்சை யுற்றே ரொளிரும் விபூ தியினுலே லலாட மாதி, பேதமதாந் தானமதிற் பத்தி யோ

டே பிறங்குதிரி புண்டரத்தை யாக மத்தி, லோதியமந் திரத் தாலே யென்று நன்று யொழிவறவே தரித்திடுக வரியே யாதி,பேதமதாய்ப் பேசியவா கமத்திற் றீட்சை பெற்றவராற் றரிப்பதுவாஞ் சின்னங் கேண்மின். (சக)

அரியறையு மாகமத்திற் றீட்சை தன்னை யடைந்தவர்க ளூர்த்துவமாம் புண்ட ரத்தைத், திருமணினு லல்லதரி சந்த னத்தாற் றிரிசூலம் போலலது சதுர மாகப், பிரியமுட னெ ற்றியிடைத் தரிக்க வேண்டும் பின்னயனுற் பேசியதா மாக மத்திற், பரவியதீட் சையையுற்றோர் நெற்றி யின்கண் பற்று வதாஞ் சின்னத்தைப் பகரக் கேண்மின். (சஉ)

பிரமனறை யாகமத்திற் றீட்சை பெற்றோர் பிறங்கிய நற் பூதியினு லலது மண்ணு, னிருமலமா மரிகந்த மதனு லே னு நெற்றியிடை வட்டமதாம் புண்ட ரத்தை, மருவியவவ் வாகமத்திற் சொல்லப் பட்ட மந்திரத்தா லன்புடனே தரிக்க வேண்டும், பரவியபுத் தாகமத்திற் றீட்சை பெற்றோர் பற்று வதாஞ் சின்னமினிப் பகரக் கேண்மின். (சங)

அன்னவர்த நெற்றியிடை யரிகந் தத்தா லரசிலைபோற் புண்டரத்தைத் தரிக்க வேண்டும், பின்னுமவர் திருமணினு லேனு முள்ளப் பிரியமுடன் புண்டரத்தைத் தரிக்க வேண் டும், பன்னுமரு காகமத்திற் றீட்சை பெற்றோர் பாலமதிற் றிருநீறு லலது மண்ணு, லுன்னியநற் கந்தத்தா லேனு மெ ன்று மூர்த்துவமுப் புண்டரத்தைத் தரிக்க வேண்டும். (சச)

சகலமதா மாகமத்துந் தீட்சை சார்ந்தோர் சந்ததமு மந் தவந்த மந்திரத்தாற்,றிகழ்வுறுநற் பூதிகொடேகுறுக்கே யா

கத் திரிவிதமாம் புண்டரத்தைத் தரித்துக் கொள்ளல், மிகவு மகா மங்களமா மற்றுங் கேண்மின் மேவியசை வாகமத்திற் றீட்சை யுற்றோர்,பகர்திரிபுண் டரமொன்றே தரிப்ப தல் லாற் பற்றுவதாய் மற்றொன்று மவற்கிங் கில்லை. (சரு)

ஓதியவை திகமார்க்க முற்று மெல்லா மொளிரும்விபூ தியினாலே வேதஞ் சொன்ன, நீதியதாய் நெற்றியிடைக் குறு க்கே யாக நிகரிறிரி புண்டரத்தைத் தரிக்க வேண்டு, மீதினை விட் டன்னியமா யிங்குச் சொன்ன வெவ்விதமாம் புண்டர முந் தரிக்க வொண்ணு, போதமற மயங்கியுமே யனிய மான புண்டரமும் பற்றுவரேற் பதித ராவர். (சசு)

அரியறையு மாகமத்தின் றீட்ச தர்க்கே யங்கமா கிறச ங்கு கதைசக் ராதிப், பிரிவையுறு முத்திரையாற் சின்னஞ் செய்தல் பேசியவவ் வாகமத்தால் விதிக்க லாகும், பெருமை யுறும் வைதிகர்க்கவ் விதியே யில்லை பேசியவா கமிகட்கு மந் தச் சின்னம், பரமமதாம் புருடார்த்தந் தன்னைச் சேரப் பர ம்பரைகா ரணமாகு நேரே யாகா. (சஎ)

நிருமலமா யருமறையில் விதிக்கப் பட்ட நிகழ்திரிபுண் டரமல்லா லனிய மாகப், பரவியபுண் டரமெல்லாந் தீட்ச தர்க்கே பரம்பரைக்கா ரணமாகும் பயனைச் சேரப், பெருமை யுறும் வைதிகர்கள் பிரமித் தேனும் பேசியமுத் திரைகொ ண்டு சின்னந் தன்னைப், புரிவுடலின் மருவுவரேற் பதித ரே யாம் புண்டரத்து மிப்பரிசு புகன்றோ மன்றோ. (சஅ)

ஆதலினால் வேதநெறி யடைந்தோ ரெல்லா மாகமத்தின் முத்திரையாற் சொன்ன சின்ன, மேதையுமே தரிக்கவொணு

மயங்கி யேனு மிதரமதாம் புண்டரமுந் தரிக்க வொண்ணா, பேதமுறு மந்தந்த வாக மத்திற் பேசியவா தாபிதமாஞ் சிவனே யாதி, தீதறுதே வதையெல்லாம் வைதி கர்க்குந் தினமுமிகச் சேவிக்கத் தக்க தேயாம். (௪௯)

ஏதெனிற்றே வதையெல்லா மெவ்வி டத்து மென்று மிகச் சுத்தமதா யிருக்கு மன்றோ, வாதலினா லாகமிக டாபிக் கின்ற வமராரினர்ச் சனைதானே யாதி சேவை, கோதறுவை திகராலுஞ் செய்யற் பாற்றே கூறியவா கமிகட்கவ் வாக மத்தி, லோதியவா பூசனையே விசேட மாகு முத்தமவை திக ருக்கப் பூசை யொண்ணா. (௫௰)

உரைதருமா கமதீட்சை யுற்றோ ரெல்லா முத்தமராம் வைதிகரை யொருகா லத்தும், பரிசனமே செயவொண்ணா தவ்வா றன்னோர் பரவியவா கமிகளையும் பரிசிக் கொண்ணா, தரணிதனின் மதிமானாய் விளங்கா நின்ற தரணிபனு மிருவ ரையுங் கலவா வண்ண, நிரைநிரையாத் தாபித்திங் கன்ன மாதி நிகிலர்க்கு மளித்தவரை யாள வேண்டும். (௫௧)

வேதமுறும் வைதிகரை விசேட மாக விமலமதிப் பூபா லன் காக்க வேண்டு, மீதினுமெய்ஞ் ஞானியரை விசேட மாக வென்றுமவ னன்புடனே காக்க வேண்டுஞ், சூதறுமா தேவனுடன் சமமாந் தெய்வஞ் சுருதியிலு மிருதியிலு மில்லா தேபோற், கோதறுவை திகரோடுஞ் சமான மானோர் கூறி யவா கமிகளெனுங் குழுவி லில்லை. (௫௨)

காசியுடன் சமமான தலமிங் கில்லை கங்கையுடன் சம மான நதியு மில்லை, மாசறுபஞ் சாக்கரமோ டொத்த தான

மந்திரமு மிறையுமில்லை மற்று மன்ன, போசனமோ டொத் ததுவாம் புசிப்பு மிந்தப் புவியிலிலை யிவ்வாறிப் புவியின் கண்ணே, பேசியவை திகரோடுஞ் சமான மானோர் பிரிவு றுமா கமிகளெனுங் குழுவி லில்லை. (௫௩)

ஆசறுமா முனிவர்களே தேவதேவ னாகியவம் மாதேவ னகில ராலு, மாசறுபூ சனைசெய்யப் படுவ தேபோன் மகிமை யுறும் வைதிகரு மெல்லோ ராலும், பூசனைபண் ணுவதற்கே யுரிய ராவர் பொலிந்திடுமா தித்தனிலாப் புவியே போலப், பேசியவை திகரில்லா வுலக மியாவும் பிறங்கியிடா விருளை யுறு மைய மில்லை. (௫௪)

அரியபிரா னாதியில்லா விந்த வாக்கை யணுகவொணாச் சவமாகி வீணா கின்ற, பரிசெனவை திகரில்லாச் சகமும் வீணே பகர்வதிலோ ரையமிலை யந்தோ விந்தப், பெருமை மிகும் வைதிகரின் மகிமை தன்னைப் பேசுவதற் கெனக்கு மிகு சத்தி யில்லை, விரிமறையே யவர்மகிமை விளம்பு மன்றி மிருதிபுரா ணாதிகளும் விளம்பு மென்றும். (௫௫)

அருமறையிற் சொய்லியதி லடையத் தக்க தாகமிகட் குண்டதுபோ லாக மத்திற், பரவியதில் வைதிகராற் பற்றத் தக்க பான்மையிலை யதனாலு மறையே மேலென், றரியமகா முனிவர்களுக் கறைந்து சூத னன்புடனே யாசிரிய வியா சன் றன்னைக், கருதியுடன் பரவசனா யவனை நோக்கிக் காசி னியிற் றண்டெனவே விரைவில் வீழ்ந்தான். (௫௬)

தரணிதனிற் றண்டெனவே வீழ்ந்த சூதன் றானசையா வண்ணமதா யிருக்குங் காலை, யருளுருவாம் வியாசமுனி

சீடன் றியான மாகியவங் குசமதனால் விழுங்கப் பட்டுக், கரு
ணையினா லங்குடனே தோன்றி நின்றான் கண்டவனை முனிவ
ரெலாந் தழுத ழுத்தே, பரவியதந் தொனியுடனே பாங்க
தாகப் பணிந்துமிகக் களிப்புடனே போற்று கின்றார். (௫௭)

விரிவுறவே போற்றியபின் விமல னான வியாசமுனி
தன்னைமல ராதி யாலுட், பிரியமுடன் வெகுவிதமாய்ப் பூசி
க் கின்றார் பின்கருணா சாகரனாய்ப் பகவ னாகிச், சருவமுமிங்
குணர்ந்தவனாய்ச் சாந்த னான சற்குருவாம் வியாசமுனி யங்கி
ருந்த, வரியமகா முனிவர்களை யினிதாய் நோக்கி யகிலர்க்கு
மிதமாயிவ் வசனஞ் சொல்வான். (௫௮)

அரியமகா முனிவர்களே யுங்கட் கெல்லா மனவரத மங்
களமே யுற்ப விக்கு, மொருபொழுது மணுவேனு மமங்களந்
தா னுற்பவியா துங்களற மென்னே யென்னே, பிரமர்களே
யுங்களுடைப் பாக்கி யத்தைப் பேசுவதற் கென்னாலுஞ் சத்தி
யில்லை, நிருமலமா யென்னாலின் றுரைக்கும் வாக்கை நீர்
மனதி னொருமையொடு நின்று கேண்மின். (௫௯)

பத்தருடை யிடரெல்லாந் துரத்து வோனாய்ப் பரவுசரா
சரங்களுக்குப் பதியு மாகி, மெத்தவுமே கருணையுறும் பரசி
வன்றன் மெய்யருளாற் புராணமெலாஞ் செய்கின் றேன்
யான், சுத்தமதா மென்னருளாற் பின்ன ரிந்தச் சூதமுனி
பரசிவற்குப் பிரிய மானா, னத்தனுடை யாஞ்ஞையினா லந்
தச் சூத னகிலபுரா ணமுழுங்கட் கறைகின் றானால். (௬௦)

பின்னுமவ னுங்கட்குங் குருவா கின்றான் பிரமர்களே
நீர்முன்னஞ் செய்யா நின்ற, துன்னியபுண் ணியபுஞ்ச பரிபா

கத்தாற் றுகளறவே யீசனுடை யாஞ்ஞை யாலே, சன்னிதி
சேர் சூதமுனி யிடத்தி னின்றுஞ் சகலமறை யர்த்தமு நீர்
கேட்டோ ரானீர், தன்னியர்நீர் சந்ததமுஞ் சாம்ப மூர்த்தி
தன்னினரு ளெவர்க்கென்றெப் பயனை நல்கா. (௬௧)

பரமசிவ னாஞ்ஞையினால் யான்வே தார்த்தம் பரமமதாம்
வேதாந்த வர்த்தம் யாவும், புரையறவே யறிவதிலு மவற்றை
யெல்லாம் புகல்வதிலு மிகுசத்தி யடைந்தேன் மற்றுஞ்,
சுருதிமுடி யர்த்தமெலாஞ் சொல்லப் பட்ட சூத்திரமுஞ்
செய்கின்றே னன்றி யும்யான், பரமர்களே யுங்கட்கு ஞானந்
தன்னிற் பரமகுரு வாகின்றேன் சிவாஞ்ஞை யாலே. (௬௨)

ஆதலினான் முனிவர்களே வேத சித்த மாகியவவ் வக
ண்டசிவ ஞானந் தன்னிற், பேதமிலாப் பத்தியுட னெந்தப்
போதும் பிரிவிலதா நிட்டையைநீ ரடைமி னென்றே, யேத
மற வோதியுடன் சூதன் றன்னை யெழுப்பிமிகக் கருணையுட
னாலிங் கித்து, நீதியதா யருளியபி னீசன் றன்னை நினைந்து
பணிந் தக்கணமே மறைந்தான் வியாசன். (௬௩)

பின்னருமச் சூதமுனி சீட ராகப் பிறங்குமகா முனிவர்
தமை யருளா னோக்கி, மன்னியமா கெம்பீர வசனத் தாலே
மங்களமே யென்றுமுமக் குண்டா மென்றான்,பன்னியவென்
கீதையினைப் படிப்போர்க் கெல்லாம் பரமசிவ னருளுண்டா
ஞான முண்டா, முன்னியவா ரோக்கியநற் செல்வம் வாணா
ளுதித்திடுமற் றாசிரியத் தன்மை யுண்டாம். (௬௪)

சொன்னதிலோ ரையமிலை சச்சித் தின்பச் சொருபம
தாய்ப் பூரணமாய் வேதாந் தத்தாற், பின்னமறத் தன்வடிவா

யறியத் தக்க பெருமையுள வத்துவித வத்து வாகித், தன்னுடைய பத்தரிட ரியாவுந் தீர்க்கத் தகுபிரம வித்தையுமா யெல்லோ ருக்கு, மன்னையுமா முமையுடைய வருளி னாலு மவ்விதமாம் பரமசிவ னருளி னாலும். (௬௫)

அரியமகா முனிவர்களே வினைய கன்ற னருளா லுங் குகனுடைய வருளி னாலுங், குருபரனும் வியாசமுனி யருளாலும்யான் குறைவறவே வேதமெலா மோர்ந்து நன்றாய், வரமான வதன்பொருளை யெல்லா மெஞ்ஞ வைபவமென் றோதி யவிக் கண்டந் தன்னி, லுரைசெய்தேன் முத்திநிலை யிக்கண்டத்தே யுள்ளதிதி லையமிலை யுண்மை சொன்னேன். (௬௬)

உத்தமமாங் கண்டமிதை மிகுந்த வன்போ டோதியிதனுண்மையினை யுணர்ந்தோ ரிங்கே, சத்தியபூ ரணபோத சுகமாய் நின்ற சம்புவினை யடைவரிது சத்தி யந்தான், மெத்தவுமென் சங்கிதையி தனைத்தி னுக்கு மேலாகு மிடரை யெலாந் தீர்ப்ப தற்குஞ், சுத்தசிவ னருளடைய நிமித்த மாகுஞ் சூக்குமமா முத்திநிலை தருவ தாகும். (௬௭)

என்னுடைய சங்கிதைதான் மறையின் சார மெடுத்த தனா னிருமிதமா மாத லாலே, பின்னமிலாப் பரமசிவ ஞானந் தன்னைப் பேணினவ ராதரிக்கத் தக்க தாகு,மன்னியர்களாதரிக்கத் தகாத தாகு மறவுமிது சுபத்தினையே யளிப்ப தாகு, மின்னதுடன் விரோதமதாம் வசன மெல்லா மெவ்விடத்தும் வீணேயாம் பயனை நல்கா, சொன்னவிது சுருதி வடி வாத லாலே சுருதியெனப் பிரமாண மாகு மென்றும்.()

என்னுடையிச் சங்கிதையை மிகுந்த வன்பா லிதயமுடன் படிப்போரிப் பவபந் தத்தைத், துன்னியிடார் பிரமமெனும் பரசி வத்தைத் துன்னுவர்க ணிச்சயமே யாத லாலே, தன்னுடைய பவபந்தந் தவிர்க்க வேண்டித் தடையறவே முமூட்சுவெலாஞ் சுருதி யைப்போற், சொன்னவிதை மனதுடைய வொருமை யோடே சோர்வறவே யனவரதம் படிக்க வேண்டும். (௬௮)

வேறு.

புராணசங் கிதையிதை மிகுந்தவன்பி னாலெவர்
  புகழ்ந்துகேட்டு ளந்தனி லறிந்துநிற்ப ரன்னவர்
தராதலத்தின் மற்றுமிப் பவத்தினைப் பொருந்திடார்
  தயங்ககண்ட சங்கரன் சொரூபமென்று மேவுவர்
பரானுபூதி யன்னவர்க் ககண்டமாய் விளங்கிடும்
  பரிந்தவர் முகத்தினிற் சகத்தினம்மை யாமுமை
சுராசுராதி போற்றிய சுபாவமான சங்கரன்
  சொரூபமோடு கூடியே சிறந்துநிர்த்த மாடுவள். (௭0)

இகழ்ந்திடாத பத்தியா லெவர்க்குமெய்த லாவதா
  யிலங்குதத் துவம்பதத் திலக்கியார்த்த மாகவே
நிகழ்ந்திடுஞ் சொரூபமாய்ச் சுயம்பிரகாச ரூபமாய்
  நினைக்கொணுப் பவத்துனி யனைத்துநீக்கி வைப்பதா
யகந்தையற்ற போதமா யனந்தவின்ப ரூபமா
  யகண்டசற் சொரூபமா யனாதியான தெய்வமாய்
வகுந்திடாம லெங்குமே நிறைந்துநின்ற வஸ்துவாய்
  வயங்ககண்ட சம்புவை வணங்கியென்று மேத்துவாம். ()

விரிந்தவேத மானமே விரும்பிநம் பினோர்தமின்
விகாசமான புந்தியில் விளங்ககண்ட வித்தையாய்
நிரந்தர நிகழ்ந்தவா செறிந்ததுன்ப மியாவையு
நிலாதுநீக்கி வைப்பளா யகண்டமான வின்பமும்
பரிந்தவற் களிப்பளாய்ப் பரத்தினுக்க பின்னையாய்ப்
பரித்தகேச வாதியர் பணிந்ததான தெய்வமாப்
பிரிந்திடாம லெங்குமே நிறைந்துநின்ற வஸ்துவாய்ப்
பிறங்குகின்ற வம்மையை வணங்கியென்று மேத்துவாம்.

வேறு.

வேதமாம் பதுமக் கூட்டம் விளக்கிய பானு வாகிச்
சாதுவாய்ப் பரமே சர்க்குச் சமானனாய்க் கருணை கூர்ந்து
பீதிசெய் சோக மோகப் பிணியறுத் திதஞ்செய் விக்கும்
வாதரா யணனை யென்றும் வணங்கியாம் போற்றல்செய்வாம்.

அருமறை மறையி னந்த மாகிய செல்வ முற்றுப்
பிரிவிலாப் பிரம ஞானம் பெற்றதாற் றுகளற் றோராய்
விரிபவ விடவே கத்தை விலக்கிடும் பெரியோர் தம்மைத்
திரிவித கரணத் தாலுந் தினமுமே போற்றல் செய்வாம். ()

இப்படி முனிவர்க் கெல்லா மிலங்குதன் கீதை தன்னைச்
செப்பமாய்ச் சூதன் சொல்லிச் செவ்விய வன்பி னோடே
யொப்பிலா வகண்டா னந்த வுருவமாம் பரசி வத்திற்
கப்பிலா நிட்டை சார்ந்து குறையிலாச் சுகம டைந்தான். ()

இவ்விதஞ் சூத னாலே யிசைத்தவிக் கீதை தன்னைச்
செவ்விய முனிவ ரெல்லாஞ் சிரத்தையாய்க் கேட்ட பின்ன
ரவ்வித வகண்ட போதா னந்தமாம் பரசி வத்திற்
கவ்விய மனதி னாலே கலந்துபூ ரணமாய் நின்றார். (எசு)

இப்படிக் கிரந்த வாக்கா லீனமில் வியாச னாலே
செப்பிய கீதை தன்னைச் செவ்விய நடன ராசன்
றப்பிலாக் கருணை யாலே தமிழ்மொழிக் கவிதை யாகச் [டும்.
செப்பினேன் மேலோ ரித்தைச் செவ்விதென் றொப்பவேண்

இன்னவா றமைக்கப் பட்ட விந்தநூற் கவிதை மாலை
தன்னினைச் சபையின் கண்ணே தாண்டவ மாடி யெல்லோ
ரின்னலுந் தீர்த்து வைக்கு மியல்புறுஞ் சாம்ப மூர்த்தி
மன்னிய சரணப் போதின் மகிழ்வுட னர்ப்பிக் கின்றேன். ()

வேறு.

அகில நாயகி யம்பிகை பாகனாய்த்
தகும கானந்த தாண்டவ மாடுவோ
னகில பூரண மாகிய கண்டமாய்
நிகழு மூர்த்தியை நித்தமும் போற்றுவாம். (எகூ)

எட்டாவதத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆக அத்தியாயம் அ-க்குப் பாயிரம் உள்பட திருவிருத்தம் சஅக.

னடைவேயாக மாசற்ற தமிழ்க்கவியாய்ப் புகலுகின்றேன், பன்னியவிந் நூற்கவிதை யிலக்கந்தானும் பாயிரமாங் கவிதையிலக் கத்தினேடு, முன்னியிடின் முன்னூற்றியெழுபதாகு மோதியவா நூலடைவு கண்டுகொள்க. (கூ)

பாயிரம் முற்றிற்று.

முதலாவது

நைமிசாரணிய முனிவர்கள் சூதமாமுனிவரை வினவு மத்தியாயம்.

சத்திய ஞான னந்த சாந்தமாய் நேரே யார்க்கு
நித்தநா யகமே யாகி நிகழறு விகார மின்றி
மெத்துமிப் பவரோ கத்தின் மெய்ம்மருந் தாகி நின்ற
வத்துவாம் பரசி வத்தை மகிழ்வுடன் வணங்கு கின்றேன். ()

ஏதொரு பரசி வத்துக் கிச்சகன் மாதா வாகி
வேதமோர் வடிவ மாக விளங்கிய வுமையாந் தேவி
சாதகச் சத்தி யாமச் சங்கரன் சொருபந் தன்னை
யேதமா மோகந் தீர வென்றுமே போற்று கின்றேன். (உ)

விரைவிலே துகள றுக்கும் விநாயகன் விளங்குங் கந்த
ரிருவரு மியாவ னுக்கிங் கிலங்கிய தனைய ராவர்
சருவதே வதைகள் போற்றுஞ் சரணனுய்த் தயங்கு மர்தத்
திருமகா தேவன் றன்னைத் தினமுமே தியானிக் கின்றேன்.

சருவநா யகனே யாகித் தயங்குமெப் பரசி வன்ற
னருளுடை லேசா லேச மடைந்தவர் தாமா ரேனும்

யிரைவிலிப் பவபந் தத்தை விடுத்தவ ராவ ரந்தப் [றேன்.
பரசிவன் சொருபந் தன்னைப் பணிந்தியான் போற்று கின்

ஏதொரு பரசி வன்ற னிலிங்கவர்ச் சனையி னூலே
சாதுவா கின்ற வியாசன் சகலமா மறைபு ராண
மேதுமே மிக வுணர்ந்தா னிலங்கருட் கடலா மந்தக்
கோதிலா மகேசன் றன்னைக் குறைவற வணங்கு கின்றேன்.

எப்பர சிவத்தி னேக்கா லிருமையா மிந்த மாயா
கற்பித சகம னைத்துங் கனவுபோற் காண லாகுஞ்
சொப்பிர காச சச்சிற் சோதியா யீச னென
வப்பர சிவத்தை யென்று மம்மையோ டனுசந் திப்பேன்.()

எதுசடா சடம தான விச்சக மனைத்தி னுக்குஞ்
சதுகமுஞ் சாட்சி யாகுஞ் சகலவாந் தரமு மாகு
மதிசய மங்க ளத்துக் காலய மாகி யம்பா
பதியுமா மச்சி வத்தைப் பரிந்தியான் பணித லுற்றேன். ()

.ரவுசா தனசம் பத்தி பற்றினோர் வேதாந் தத்தின்
சிரவண மாதி யாற்சற் சிற்சுக வடிவா மெத்தைப்
பிரமமே நாமென் றிவ்வாற் பிரிவற வுணரு கின்றார்
புரணமா மச்சி வத்தைப் புந்தியிற் சிந்திக் கின்றேன். (அ)

வேறு.

அரபத்த னம்பிகையின் சரணபத்த னகிலசக தீசனு டைச் சரணபத்தன், பரவீச பூசனையைப் பண்ணும்பத்தன் பார்க்கரனற் பூசனையைப் பண்ணும்பத்தன், றிரகான மறை பாரா யணஞ்செய்பத்தன் றினமுலக யாத்திரையே செய்யும்

பத்தன், பரையான வுமைபத்த னுருத்திரன்றன் பத்தனெ லா வுபநிடமும் படிக்கும்பத்தன். (கூ)

பவபத்த னேங்காரஞ் செபிக்கும்பத்தன் பஞ்சமகா வக் கரமே செபிக்கும்பத்தன்,றவமென்னுஞ் சிவசங்கற் பத்திற் பத்தன் றயங்குசிவ சூக்தத்தைச் சாற்றும்பத்தன், சிவலிங்க சூக்தத்தைத் சொல்லும்பத்தன், சிவனுருவை யுணர்ந்தோரி ன் பாதபத்தன்,சுவமென்னுங் கைவல்ய மறையிற்பத்தன் சு வேதாசு வதரமென்னுஞ் சுருதிப்பத்தன். (கo)

பலமூல முண்பனொடு சாகமுண்போன் பகையுறவு ப றறுதோன் விரத்தனென்போன், சலவோடு சொன்னமிவை சமமாய்ப்பார்ப்போன் சமமான சித்தனோடு சமமார்க்கண்ட ன், புலனேடு பொறிவென்றோன் புத்திமேலோன் புண்ணிய மே செய்கின்றோன் புராணனென்போன், பலவான வுயிருக் கு மிதமாகின்றோன் பரமபுரு டார்த்தத்தைப் பரவச்செய் தோன். (கக)

சருவனொடு சருவஞ்ஞன் சருவவித்து சம்சார பயமறு ப்பான் சாந்தபாபன், கெருவமில னசுபமிலன் கிளர்பாவஞ் ஞன் கேதமிலன் லோபமில னுசையில்லோன், விரியுமன்ன விசுவனொடு விசுவவான்றான் வேதவித்து வேதஞ்ஞ முக்கி யன்றான், பரமனொடு பகவானற் பவித்திரன்றான் பரமமுண ரவிச்சைதனிற் பரிவடைந்தோன். (கஉ)

ஆசுவலா யனமைந்தன் வச்சமைந்த னுகியசை கேஷவிய மைந்தன்மற்று, மோசகனன் முகுந்தனொடு மூலவேது முசலியொடு முக்கியன்மற் றுருத்திரத்தில், நேசமுள சதரு

த்திரன் காலரூபன் நிகழுகலா மாலியணி மாண்டன்சோம ன்,பேசுமகா தீரன்மகாப் பிராஞ்ஞன்பங்கு பிங்கசடா தரன் மற்று முனிவர்பல்லோர். (கங)

அரபத்தன் முதலாச வறையப்பட்டோ ரனையரெழு பத்திரண்டா யிரத்தினோடே, யொருபத்தி ரண்டென்னுங் கணிதமுற்றோ ரோங்குசம தமமாதி யுற்றோரீசன், பரபத்தி யுடையவர்கள் பூதிகொண்டே பாங்குறவே யவயவவுத் தூள னத்தைத், திருமுத்தி யேதுவதாய்ச் செய்துமற்றுந் திகழு திரிபுண் டரமே யணிந்ததேகர். (கச)

நிரை நிரையா யுருத்திராக்க மாலைபூண்டு நிகழுசிவலிங் கத்தின் பூசைநித்தம், புரிபவராய்ச் சாதனங்கண் முற்று ம்பெற்ற புகல் முனிவர் தாஞ்செய்த யாகத்தீறிற், பெருமை யுறு மேருவினோர் பக்கந்தன்னிற் பிரிவறவே கூடியவ ரொ ன்றுக்கொன்று, பரிவுடனே பழுதறுநற் புத்திகொண்டு பகர் முத்தி யாதியினை யாலோசித்தார். (கரு)

முத்தியதா முத்திபெறு முபாயமேதா மோசகனார் மோசகனை யளிப்போனாரென், றித்திறமே யாலோசித் திவற் றையெல்லா மிம்முனிவர் நன்றாக வுணரவேண்டிச், சத்திய சுற் சுகமெய்யாஞ் சிவனைநோக்கிச் சலனமிலாச் சிரத்தையு டன் றவஞ்செய்யுங்கா, லத்தமிலாச் சிவனருளா லாங்கேயா வு மருள்சூத மாமுனிவன் றோன்றலுற்றான். (கசா)

புத்தியினன் மிகுந்தோனாய்ப் புராணமியாவும் புகழ்வி யாசன் கருணையினாற் பெற்றோனாகிச், சத்தியமே யுணர்ந்த தனாற் பூன்ற னாகிச் சருவக்ஞ னாகியவச் சூதன்றன்னைப் பத்

தியுட னவர்நோக்கிப் பரபரத்துப் பரவசரா யெழுந்துடனே மகிழ்வுகூர்ந்து, மெத்தவுமே தழுதழுத்த வசனத்தோராய் மேதினியிற் றண்டெனவே மிகப்பணிந்தார். (கஎ)

அனையவர்பின் னன்புடனே யன்னோன்றன்னை யருக்கி யபாத் தியமுதலா லாராதித்து, நனிகருணை வாரிதியாய்த் தெளிவுற்றோனாய் நயந்தபொரு ளெல்லோர்க்கு நல்குமந்த, முனிவரனை நோக்கியிவை வினவுகின்றார் முத்தியெதா முத் திபெறு முபாயமேதா, மனிசமு மோசகனா ராமன்னோன் றன்னை யளிப்பவனார் மற்றுமுள வெவையாமென்றே. (கஅ)

இன்னபடி வினயமுடன் வினவுகின்ற விம்முனிவர் வ சனத்தைச் சூதன் கேட்டுப், பன்னுமிவை யுலகர்க்கிங் கித மென்றெண்ணிப் பரிந்துபர சிவையுடனே முக்கண்ணானை, பின்னமறு பரசிவனைத் தியானஞ்செய்து பின்னகில வேதா ர்த்தந் தெரிந்தோனான, தன்னுடைய குருவினையுந் தியான ஞ்செய்து தண்டெனவே பரவசனாய்ப் பணிதலுற்றான்.(ககூ)

வேறு.

பரவச னாகச் சூதன் பத்தியாற் பணிந்த பின்னர்
நிருமல னாகி நின்று நிகிலமாஞ் சீவ ருக்கும்
பிரியமே செய்வோ னாகிப் பேசிய முனிவி னாவுக்
குரியதா முத்த ரத்தை யுரைசெயத் தொடங்கு கின்றான். ()

முதலாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

ஆ அத்தியாயம் ஒன்றுக்குத் திருவிருத்தம் உ௦.

இரண்டாவது
முத்திசொரூப முரைக்கு மத்தியாயம்.

முத்திமுதற் பொருள்களினை யடைவதற்கு முயற்சி
மிக வேண்டுமென முனிவர்க்கிதிற், பத்திமிக வுதித்திடவுந்
தனக்குங்கர்வ பரிகாரஞ் செய்திடவு நினைத்துச்சூத, னுத்த
மனும் பரசிவனை யுசிதமாக வுபசன்ன னனமகா விண்டுவுக்
கே, யத்தனவ னருள்செய்த விதமேயாக வகிலமுமே யுரை
செய்ய வாரம்பித்தான். (க)

அருமறையை யறிந்தவரின் மேலோரான வமலமகா
முனிவர்களே யன்பாய்க்கேண்மின், றரணியனுய்ச் சங்குக
தை சக்கராதி தரித்தோனு யாபரண மணைத்தும்பூண்டு, திரு
மிகுபீ தாம்பரமே யுடுத்தியோங்கித் தேவர்முத லெவராலும்
போற்றப்பட்ட, வரிமுனமோர் காலுலகர்க் கிதமேவேண்டி
யதிசயமார் கைலாச வரையிற்சென்றான். (உ)

அந்தவரை நினைத்தவரின் பாவமியாவு மகற்றுவதா
மன்றியுமே சன்மந்தோறுஞ், சந்ததமுஞ் செய்தமகா புண்
ணியத்தாற் சங்கரனற் பத்தியினைச் சார்ந்தோர்க்கல்லாற்,பிந்
தியுள பாவிகளுக் கணுகாதென்றும் பின்னுமதன் பெருமகி
மை யெக்காலத்து, மந்தமிலா வென்னாலும் வியாசனாலு மா
லயன்மற் றெவராலு மதிக்கவொண்ணா. (ங)

பன்னியவக் கைலைதனி னின்றுவிண்டு பரமசிவன் றனை
நோக்கி யோர்மூன்றாண்டு, துன்னியமா கோரதவ மியற்று
மெல்லை துகளறவே பத்தரிதஞ் செய்வோனன, பின்னமிலா

ப் பரமசிவன் விண்டுவின்முன் பெருகியநற் கருணையினு லு
தித்தானங்கே, யன்னசிவன் மகிமைதனை வேதாந்தங்க ளனை
த்துமறை கின்றபடி யறையக்கேண்மின். (ச)

கருதுசக வுற்பத்தி திதிநாசத்தின் காரணமாய்ச் சருவ
ஞ்ஞ னாகியென்றுஞ், சருவசக சான்றாகிச் சமமேயாகிச் சற்
சுகசிற் கனமாகி யகண்டமாகித், திரிவிதமூர்த் திகளாலு
மிதபத்தென்றுந் தியானிக்குஞ் சொருபமதாய்ச் சருவான்
மாவாய், நிருமலநிஷ் களமாகி நிகிலமின்றி நீண்டசிதா காச
மதாய் நிகழ்வோனன்னோன். (ரு)

பரமகதி பரகாஷ்டை பரமாந்தத்வம் பரபாரம் பரமான்
மா புருடன்பூன்றன், பரமசிவன் சம்புமகா தேவனாணு பர
மேசன் பசுபதிநற் புராணனீசன், பரமனய னிருத்ரன் மகே
சன்மற்றும் பரவுசதா சிவன்சோதி பரமாகாசன், பரவுமகா
தாரன்மகா வியாசனத்தா பதிவிசுவா திகனங்கி பூதபாலன்.

ஈசுவர னீசானன் பர்த்தாவர்த்தா விலகுமகா ரிஷிதேவ
னீன்றோன்விண்டு, நாசமிலான் பிரபுவானோன் பிராணன்பூ
மா னண்ணுபுமா னரனந்தர் யாமியான்மா, சாசுவதன் சங்க
மிலான் றொந்தமில்லான் சனாதனனக் கரமானோன் றகராகா
சன், பேசுபுரா தனனானோன் சாட்சாத்தாகப் பிறங்குமப
ரோட்சமது பிரத்யகான்மா. (எ)

பரமகதி முதலான நாமார்த்தத்தைப் பாவனமா முனி
வரரே பகரக்கேண்மின், பரமசிவன் சொற்காதி கதிகட்கெ
ல்லாம் பரமான மோட்சகதி யாவதாலே, பரசிவனே பரம
கதி யன்னோன்றானே பரவுபுலன் பொறிமனது பரவும்புந்தி,

பரவுமக தத்துவமஞ் ஞானத்துக்கும் பரமான முடிவதனாற் பரமாங்காஷ்டை. (அ)

அகல்ககன முதலான வபரதத்வ மனைத்தினுக்கு முயர் தத்வ மாவதாலே, நிகழ்சிவனே பரதத்வம் பவமாஞ்சிந்து நீக்கியவர்க் கோர்கரையா யிருப்பதாலே, புகல்சிவனே பர பாரம் மற்றுமாக்கை பொறிமனது புந்திமக தத்துவாதி, யகிலமதின் மேலான வான்மரூப மாவதனாற் பரசிவனே பர மான்மாவாம். (கூ)

புரமதெனுஞ் சரீரங்க டோறுமீசன் பூரணமா யிருப்ப தனாற் புருடனுவன், பரசிவனே காலமுதன் மூன்றுரைப்ச்சொ ன்ன பரிச்சேத மற்றதனாற் பூன்றனுவன், மருவுசிவ மெனு மின்ப மெவைக்குமேலாய் மகத்தான வின்புருவா யிருப்ப தாலே, பரமசிவ னெனலாவன் சுகத்துக்கெல்லாம் பற்றிட மா யிருப்பதனாற் சம்புவாவன். (கO)

தேவதைக ளெல்லார்க்கு மிகவுமேலாய்த் திகழ்ந்துநி றைந் திருக்கின்ற தன்மையாலுஞ், சீவன்முத லனைத்துரு வா யிருப்பதாலுஞ் சின்னமிலா மகாதேவ னென்னலாவன், மேவியவோர் தாருவென வெக்காலத்து மிகவசைவற் றிரு ப்பதனாற் ருணுவாவ, னீவனெலா வீசற்கு மீசனாக விருப்பத னாற் பரமேச னுவனன்றே. (கக)

பாசமுறும் பசுக்கட்குப் பதியேயான பான்மையினாற் பசுபதியென் றுரைக்கலாவ, னீசனெலாக் காலத்துங் புது மையாக விருப்பதனாற் புராணனெனப் புகலலாவன், மாசில தா மைசுவரிய மனைத்துமென்று மருவினதா லீசனென வி

சைக்கலாவன், சாசுவதப் பரப்பிரம சொருபமாகச் சந்தத மு மிருப்பதனாற் பரமனுவன். (கஉ)

ஏகமதாம் பரசிவனே விவகாரத்தி லெய்தியவைந் துரு வாக விலங்குவோனு, யாகிவெகு சராசரமாஞ் சகத்தையெ ல்லா மாக்கியளித் தழித்தொளித்தே யருள்வதாலே, யாகு மய னரிருத்ரன் மகேசன்மற்று மருஞ்சதா சிவனுவன் சூரி யாதி, சேகரமாஞ் சோதியெலாம் விளக்கிவைக்குஞ் சிற் சோதி யாவதனாற் சோதியாவன். (கங)

அகனுமன வாகாசம் பூதாகாச மவ்வியத்த வாகாச மனைத்தினுக்கும், பகருசிதா காசமதாம் பரமன்றனே பர மான வாகாச மாவதாலே, நிகரிலதாம் பரசிவனே பரமாகாச னித்தமிலா வாதார மனைத்தினுக்கும், புகல்சிவனே நித்த மகா தாரமாகப் பொருந்துவதான் மகாதார னுவனன்றே.()

உலகமெலாம் வியாபித்து வானமேபோ லோருருவாய் நிறைகின்ற தன்மையாலே, யிலகுசிவன் மகாவியாசனென்ன லாவ னெவையுமுணுங் காலனெனு மூறுகாயோ, டலைவுமி கும் பலவுலகா மோதனத்தை யந்தத்திற் புசிக்கின்ற பான் மையாலே, நிலைமருவும் பரமசிவ னத்தாவாவ னிகிலமுமே காப்பதனாற் பதியுமாவன். (கரு)

வீதலிலாப் பரமசிவ னெக்காலத்தும் விசுவமெனுஞ் ச ராசரமாஞ் சகத்துக்கெல்லா, நீதியதா மேலாக நிற்பதாலே நிகழ்விசுவா திகனென்று நிகழ்த்தலாவன், போதமிலாச் சக த்தையெலா மங்கியேபோற் போதமளித் திலக்கிவிடும் பான்

மையாலே, ஞாதுருனே யாதியிலா திலங்காநின்ற ஞானகன ப் பரமசிவ னங்கியாவன். (கரு)

பூதமெனச் சொல்லியவெச் சீவருக்கும் போகமொடு மோட்சத்தை யளித்துக்காக்கு, நீதியதாற் பரசிவனே பூத பால னிகிலர்க்கு மாந்தரனாய் நின்றெப்போது, மேதமற வங் கங்கே யேவலாலே யீசுவர னீசான னிரண்டுமோவ, வனைதிய வா யாவையுமே பாலிக்கின்ற வொழுக்கத்தாற் பரமசிவன் பர்த்தாவாவன். (கஎ)

அகிலசரா சரசகமு மழிப்பதாலே யச்சிவனே யர்த்தா வென் றறையலாவன், சகலமுமே யபரோட்ச மாகவென்று ஞ் சற்றும்விடா தறிவதனாற் பரமன்றானே, நிகழுமகா ரிஷி யாவ னென்றுமெங்கு நிறைஞான வடிவாக நிகழ்வதாலே, திகழ்தேவ னெனலாவன் பொய்யாயெல்லாஞ் சிருட்டிக்குந் திறமையினா லீன்றோனாவன். (கஅ)

பூரணமாய்ப் பரமசிவன் வியாபித்தெங்கும் புரையற வே நிறைந்ததனால் விண்டுவாவன், காரியமாஞ் சகமெல்லா நசித்தபோதுங் காரணமாம் பரமசிவ னசியாதத்தாற், பூரண மா மவனென்று நாசமில்லான் புகன்றசடா சடமான சகத் துக்கெல்லாங், காரணமாம் பரமசிவ னாதனை கணக்கதனாற் பிரபுவாகச் செப்பலாவன். (ககூ)

எங்குநிறைந் தனைத்தையுமே யேவாநின்ற வீசனுயிர்க் குயிரான பான்மையாலே, பங்கமிலாப் பிராணனெனப் பக ரலாவன் பரிச்சேத மேதொன்று மின்றியென்றுந், துங்கசுக வடிவாகித் துவிதமின்றித் துரியவடி வாதலினாற் பூமானாவ

ன், மங்குசரீ ரங்களிடை யான்மாவாக மன்னுவதாற் புமா னெனவும் புகலலாவன். (உ0)

பத்தர்கட்கா மிடரையெலா மரிப்பதாலே பரமசிவ னர னாவன் மற்றுமன்னோ, னித்தமுமே யனைத்துக்கு முள்ளாய் நின்று நீதியுற வேவுதலா லந்தரியாமி, யத்தனவ னனைவர் க்கு நிசமாம்ரூப மாகிநிறைந் திருப்பதனா லான்மாவாவன், சத்தியமாய்ச் சந்ததமு மிருப்பதாலே சங்கரனே சாசுவத னாவனென்றும். (உக)

அந்தணரே பரமசிவ னாகாசம்போ லற்பமுமோர் பற்று மிலாப் பான்மையாலே, தொந்தமதாஞ் சங்கமிலான் மற்று மன்னோன் றுவிதமிலாத் தன்மையினாற் றொந்தமில்லான், சந்ததமு மோர்வடிவே யாவதாலே சனாதனனா மற்றுமவ னெக்காலத்து, மந்தமுறாச் சொருபமதா யிருப்பதாலே யவி னாசி யாகியவக் கரமுமாவன். (உஉ)

பிரமபுர மெனுமிந்தத் தேகத்தின்கண் பிறங்குவதாய்ச் சிறிதாகத் தகரமென்னு, முரைசெயுமோர் மனக்கமல முள தாமீதி லுணர்வுருவா யாகாச நிகரேயாகச், சருவசக கற்ப னையு முதிப்பதற்குச் சலனமிலா வதிட்டான மானவீச, னிரு ளறவே யிலங்குவதாற் றகராகாச னென்றுமறை முடியதனா லிசைக்கலாவன். (உங)

பரமசிவ னெப்போதும் பழமையான பான்மையினாற் புராதனனென் றிசைக்கலாவன், சருவர்க்குஞ் சந்ததமு மா ன்மாவாகச் சாட்சாத்தா யகமகமென் றிலங்கலாலே, யரிய சிவ னபரோட்ச மென்னலாவ னதுநீயே யென்னுமகா வாக்

கியத்தி, லுரைசெய்த வதுவென்னும் பொருளாய்நின்ற வொ ழுக்கத்தா லதுவென்று முரைக்கலாவன். (உச)

வித்தரமாந் தன்னிடையே மாயையாலே விதம்விதமா ய்க் கற்பிக்கப் பட்டதாகிச், சத்திலதாய்ச் சித்தில்தா யின்பி ல்லாதாய்ச் சஞ்சலமாய்ச் சாரலுறு மகங்காராதி, யித்திரளி ன் விலட்சணமா யகம்பதத்தி னிலக்கியமா யிவைக்கெல்லா முள்ளுமாகிச், சத்தியசிற் சுககனமா யசலமான சங்கரனே சந்ததமும் பிரத்யகான்மா. (உரு)

ஈதுமுதல் வெகுவிதமாய் வேதாந்தங்க ளிசைத்ததிரு நாமங்க ளிசைந்தோனை, போதகனப் பரசிவனே பத்தருய் யப் புகழுமையாந் தேவியுடன் பொருந்தினேனைய்ச், சீதமதி கங்கைதிகழ் சடையணிந்து சீர்பெறுமுக் கண்ணீல கண்ட மாதி, தீதிலிலக் கணமுற்றுத் திகழாநின்ற திவ்வியமங் கள மான வடிவாய்த்தோன்றும். (உசு)

பரவியவவ் வடிவுற்ற பகவனை பரமசிவ னரியிடைநற் கருணைகூர்ந்து, திரதவமே யியற்றிடுமெவ் வரியைநோக்கித் திரமதுர கெம்பீர வாக்கினலே, யரியதவம் வெகுகாலம் புரி ந்தவாற்ற லறவுமகிழ் வடைந்தோமியா மாதலாலே, மருவு தவப் பயனேதோ வதனைக் கேட்பாய் மாதவனே யென்றரு ளாற் பகரலுற்றான். (உஎ)

பகரவுமே சகலசகன் மயனுமாயோன் பரசிவனை மூன் றுமுறை வலமாய்வந்து, மிகவுமெழும் பத்தியுடன் றண்டம் போல மேதினியிற் பரவசனுய் வீழ்ந்துதாழ்ந்து, நிகழுமகா நந்தசமுத் திரமாய்நித்த நிருமலமாம் பரசிவனை யுமையி

னேடே, திகழுபய சட்சுவினற் றிர்த்தியாகத் தெரிசித்துத் தன்மயனுய் மறந்தானியாவும். (உஅ)

இத்திரமே சிலகால மகிழ்வுகூர்ந்திங் கிருந்தபடி தெ ளிவுற்றுச் சிவனைநோக்கி, யத்தமிலாப் பகவானே யென்று மெல்லா மறிந்தவனே யம்பிகையின் றுணையானேனே, முத் தியெதா முத்திபெறு முபாயமேதா மோசகனர் மோசகனே யளிப்போனரா, முத்தமமாய் மற்றுமெவை யுளதாமித்தை யுவந்தவெனக் கருளெனவே வினவலுற்றான். (உகூ)

அரியார்க்கு மிதத்தினையே வேண்டியாவு மடைவாக வினவினனென் றெண்ணியீசன், பரிவாகச் சகலசகன் மாதா வான பார்வதியின் முகநோக்கி யாசஞ்செய்தவ், வருளான வம்பிகையோ டமர்ந்து நின்றவ் வரிவினவுக் கமைவான வுத் தரத்தைத், திரமாக வெல்லோர்க்குந் தெரியும்வண்ணந் திட வருளா லவனுக்குச் செப்பலுற்றான். (௩௦)

வேதியரே பரமசிவ னரிக்குச்சொன்ன விதமெல்லா மடைவாக விளம்பக்கேண்மின், மாதவனே நீமிகவுஞ் சகத் துக்கெல்லா மங்களமா மிதத்தினையே வினவுகின்றாய், யாதலி ன னின்வினவுக் கடக்கமாக வறைகின்ற வுத்தரநீ யன்பாய்க் க்கேட்டி, கோதிலதா முத்தியினை வேதாந்தங்கள் குறைவற வே வெகுவிதமாய்க் கூறுமன்றே. (௩க)

ஒருமுத்தி சாலோக்ய ரூபமாகு மொன்றுவரு சாமீ ப்ய ரூபமாகு, மொருமுத்தி சாரூப்ப ரூபமாகு மொன்று வரு சாயுச்ய ரூபமாகுந், திருமுத்தி மற்றென்று சொரூப

மேயாய்த் திரமாக விருப்பதெனச் செப்பலாகு, மருமுத்தி யிவ்விதமே யைந்தாமத்தி லேந்தாவ தானதுவே பரமாமுத்தி.

உரைசெய்த முன்முத்தி நான்குங்கன்ம வுபாசனையா ற் கிட்டியிடு ஞானமொன்றாற், பரமான முத்தியது திகழு மன்றிப் பலவாமற் றெவற்றாலுந் திகழாதென்றுந், திரஞா ன பலமாகத் திகழாநின்ற திரமுத்தி நிற்குணசா யுச்யமெ ன்று, முரமான வேதாந்த போதம் பெற்ற வுயர்ந்தவரா லங் கங்கே யுரைக்கலாகும். (௩௩)

பரமான முத்தியிது சுகதுக்கத்தைப் பற்றாது சட்பாவ விகாரம்பற்று, பிரிவான சுபவசுபம் பெற்றிடாது பிறங்கிய வெத் துவந்துவமும் பெறாது நித்தம், வரமான வானந்த வடி வமாகி வரையில்லா ஞானகன வானுய்ச்சத்தாய்த், திரமான பிரமான்ம ரூபமாகித் திரிசியமே தொன்றுமறத் திகழா நிற்கும். (௩௪)

ஓதியவீ டெவராலுந் தள்ளக்கூட்ட வொண்ணுதாஞ் ச ங்கமெது முறாததாகும், பேதமுற வெதனாலுங் கண்டுகேட் டுப் பிறங்கிமதித் துணர்ந்திடவு மொணாததாகு, மாதவனே யாவரண மெதுமில்லாதா மருவிடமு மில்லாதா ஞேயமாகா, சாதகமார் வாச்சியவா சகமில்லாதாஞ் சாலவுமோர் லட் சணலட் சியமிலாதாம். (௩௫)

சொன்னவிவை யெல்லோர்க்குஞ் சாட்சாதான்ம சொ ரூபமதாய்ச் சுயமாகச் சொலிக்குமென்றும், டன்னிடுமோர் பிரதிபந்தம் பரமார்த்தத்திற் பற்றாதா மவிசார தசையிலீது, தன்னிலெழு மவித்தையினாற் பிரதிபந்தத்தைத் தாக்கியதே

போலெனினு மவித்தையாலே, பின்னமிலாப் பிரமான்ம சொரூபமேயாய்ப் பிறங்கியிடும் பின்னையமர் மார்பினேனே.

மருவுமிதே முக்கியமா முத்தியென்று மற்றவெலா மு பசார முத்தியென்று, மரிபமறை முடியர்த்த மறிந்தோர் சொல்வ ரவையெல்லா முற்பத்தி நாசமுற்றுப், பரவுயர்வு தாழ்வுற்று மச்சரத்தைப் பற்றுவதாய்ப் பரவசமா யிருக்கு மற்றும், பெரிதுசுக மேலாகிப் பிறங்குமேனும் பிரியமிலாத் துன்பமொடுஞ் சாருமென்றும். (௩எ)

இப்படியாஞ் சாலோக்ய மாதியான விவைசிலகால் விசி ராந்தி பூமியாக, நிற்பதனு லுபசார முத்தியேயா நிகழுமனச் சுத்தியிலாச் சிலவர்க்கீதே, துப்புறுநன் முத்தியெனத் தோ ன்றுமேனுந் துறக்கமெனப் போகமளித் துடனேமாளு,மற் பமிலா மதிமான்க ளிதனையோர்ந்தவ் வழிவில்லாப் பரமு த்தி தனையேசார்க. (௩அ)

சிலதுசிவன் சாலோக்ய ரூபமாகுஞ் சிலதுவிண்டு சா லோக்ய ரூபமாகுஞ், சிலதுவிதி சாலோக்ய ரூபமாகுஞ் சில தவரி னவதார சாலோக்யந்தான், சிலதுசிவன் சாமீப்ய ரூப மாகுஞ் சிலதுவிண்டு சாமீப்ய ரூபமாகுஞ், சிலதுவிதி சாமீ ப்ய ரூபமாகுஞ் சிலதவரி னவதார சாமீப்யந்தான். (௩௯)

சிலதவரின் சாரூப்ய ரூபமாகுஞ் சிலதவரி னவதார சாரூப்யந்தான், சிலதவரின் சாயுச்ய ரூபமாகுஞ் சிலத வரி னவதார சாயுச்யந்தான், சிலதவரின் கீழான ரூபந்தன்

னைச் செறிந்தவரின் சாலோக்ய மாதியாகுஞ், சிலதவரின் மேலான மகேசனாதி சிலவருடைச் சாலோக்ய மாதியாமே.

இத்திறமே வெகுவிதமா யிசைக்கப்பட்ட விவ்வபர முத்திகளின் மிகுந்தசித்த, சுத்தியிலாச் சிலவர்க்கே யிச்சையுண்டாஞ் சுத்தமதாம் பரமுத்தி தன்னின்மெத்தச், சித்தமதிற் சுத்தியுள சில்லோர்கட்கே செவ்வியதா யெமதருளாலிச்சையுண்டா, முத்தமனே யெமதருளைச் சாராதோர்க்கிவ்வுயர்முத்தி தனிலிச்சை யுதியாதென்றும். (௪௧)

அரியமறை யறைநெறியே சென்றுநம்மி னன்புளநன் மனத்தர்க்கே பரமோட்சத்தின், மருவுபல பரியந்தஞ் சிரத்தையுண்டா மன்னியநங் கருணையினா லன்னோருக்கே, பிரமமுட னான்மாவுக் கியல்பேயான பின்னமிலாத் தாதான்மியரூபமுத்தி,திரவுணர்வா லஞ்ஞான நசிக்குங்காலே திகழுமெனச் சுருதிமுடி துணிந்துசெப்பும். (௪௨)

தன்னியல்பா யிருக்கின்ற சாட்சான்முத்தி தயங்குமெவர்க் கவர்நாமே சங்கையில்லை, யன்னவர்தம் பிராரத்தகன்மமட்டு மமர்சீவன் முத்திதனை யடைந்துநிற்பர், முன்னியநன் ஞானத்தான் மூலாஞ்ஞான முடிவுற்றாற் பின்னரதன் செய்கையாக,மன்னுமுயிர் தேகாதி மறைந்துபோமே மகிழ்சீவன் முத்தியுறு மாறேதென்னில். (௪௩)

உரைசெயுமச் சங்கையற வுரைப்பக்கேளா யுத்தமனே யஞ்ஞானம் பருவமூன்றை, மருவுமதிற் சகமெல்லா முண்மையென்றே மன்னுமபி மானமதோர் பருவமீது, சுருதியு

டன் யுத்தியினா லுதிப்பதான சூக்கவிவே கத்தாலே நீங்குமற்று, முரமிலதாய் முன்போல வபிமானத்தோ டுலகவிவகாரத்துக் கேதுவான, பருவமதற் கொன்றுளதா மிதுதான் சாட்சாற் பரமான்ம ஞானத்தா னீங்குமற்றும். (௪௪)

வாதனையின் சேடத்தாற் சகதேகாதி வடிவமெனப் பிராரத்த கன்மமட்டும், பேதமுறுந் தோற்றத்துக் கேதுவான பின்னுமொரு பருவமதற் குளதாமீது, மாதவனே பிராரத்த முடியுங்காலே மறைந்திடுமா தலினாலே ஞானம்வந்த, போதினுமவ் வறிஞர்க்குச் சீவன்முத்தி பொருந்திடலா மிதிலொன்றும் விரோதமில்லை. (௪௫)

திகழ்சீவன் முத்தர்க்குச் சகத்தின்றோற்றந் தெத்தபடம் போற்சிலகாற் றிகழாநிற்கும், புகல்போகம் புசித்ததனாற் பிராரத்தந்தான் பொன்றியபி னத்தோற்றந் தானும்போகு, நிகழ்வுற்ற கனவெனவே யந்தத்தோற்ற நீங்கியபின் னவர்சுத்த முத்தர்தாமே, யகலுற்ற விவகார திசையைப்பற்றி யவர்சுத்த முத்தரென வறைகின்றோமியாம். (௪௬)

பரமார்த்தந் தனிலன்னோர் முத்தரல்ல பகர்பெத்தர் தாமல்ல முமூட்சுவல்ல, வுரமாகச் சாதிப்போர் தாமுமல்ல வுற்பத்தி திதிநாச மொன்றுமில்லை, வரும்பந்த முத்திமுதலெவையுமில்லை வரையில்சிதா காசமதாம் வஸ்துவொன்றே, பிரிவின்றி யெல்லாமா யெவ்விடத்தும் பிறங்குமிதே பரமார்த்த முறுதியீதே. (௪௭)

மாதவனே யிவ்விதமா யாவன்றன்னை மாசறவே தன்னாலே தானேயாகப், பேதமறத் திடமாக வுணர்வோனன்

ஞேன் பிரமமுணர் ஞானியலான் மற்றோனன்று, லேதொருவன் பிரமத்தை யறிந்தேனியானென் றிவ்விதமே திரிசியமா யறிவனன்னேன், போதமிலா வஞ்சகனே யாவனீது பொருவின்மறை முடியாவும் புகலுமன்றே. (சஅ)

அத்துவித வான்மநிலை யானமுத்தி யகிலவுரை மனங்கட்கு மெட்டாதத்தாற், சுத்தமதா மதனியல்பைச் சொல்வதற்குச் சுருதிமுடி தன்னுநு மற்றெம்மானுஞ், சத்தியிலையாதலினாற் சுவானுபூதி சார்ந்ததனு னமர்மௌனஞ் சாரலேநன், றுத்தமனே யிவ்வாறு மிகவன்போடே யுயர்முத்தி தன்னையுனக் குரைத்தோமியாமே. (சகூ)

நீயுமகா வன்புடனே யிதயத்தின்க ணிலையான மங்களமே நிரம்பவேண்டி, மாயவனே யிதைநன்று யுணர்தியென்றே மாதேவ னருளியவிவ் வேதார்த்தத்தைத், தூயவனு மாவிண்டு பரிந்துகேட்டுத் துணிந்துடனே சருவஞ்ஞ னுகியெல்லா, மாயசகன் னுயகனு யகிலர்க்கிட்ட மளிப்பவனு மவனிடைநல் லன்புகூர்ந்தான், (ரு௦)

பின்னகில சம்சார பயமுந்தீர்த்துப் பெருகுசுபஞ் செய்விக்கு மீசன்றன்னை, யன்னையுடன் மூன்றுமுறை வலமாய் வந்தங் கன்புடனே தண்டெனவே வீழ்ந்துதாழ்ந்து, தன்னியநற் றுதிகளினுன் மிகத்துதித்துத் துகளறவே மாதவனர்ச் சித்தானென்று, பன்னியமா மறையோது முனிவர்க்கெல்லாம் பரிவுடனே சூதமுனி பகரலானுன். (ருக)

இரண்டாமத்தியாயம் முற்றும்.

ஆ அத்தியாய மிரண்டுக்குத் திருவிருத்தம் எக.

மூன்றாவது

முத்தியினுபாயமுரைக்கு மத்தியாயம்.

மோகமிலாப் பயனுன முத்திதன்னை முன்னோத்தின் மொழிந்தனமற் றிந்தவோத்தி, லேகமதா முத்தியினே டிசைவதற்கே யேதுவா முபாயத்தை யடக்கமாக, மாகருடவாகனனே யுரைப்பாமீதை மகிழ்வுடனே யன்பாகக் கேட்டியென்றே, யாகமமே முதன்மான மனைத்தினுலு மறிந்திடமெத் தரியமகா தேவன்சொல்வான். (க)

போதகன வான்மாவின் ஞானத்தாலே புகழ்முத்தியல்லதுகன் மத்தாலில்லை, நீதியதாய் வேதாந்த விசாரத்தாலே நிகழுமகா தாற்பரிய நிர்ணயத்தால், வீதலிலா துண்டானவகண்டாகார விருத்திமிசை விளங்கியசிற் பிரமந்தானே, யோதியநன் ஞானமதா லான்மாஞ்ஞான முணர்வுருவா மான்மாவி லொழிந்துபோமே. (உ)

ஓதியவா றஞ்ஞான மொழியுங்காலே யுண்மையிலாத் துவிதமெலா மொழியுமத்தாற், பேதமுறு சுபவசுப மதியுண்டாகாப் பேசுமதி யுதியாதாற் காமங்கோபஞ், சாகமுறு வதனுலே தன்மாதன்மஞ் சனியாது மற்றதனுற் றேகமில்லை, மாதவனே பொறிபுலன்மற் றெவையுமில்லை மறைமுடியு மிவ்வாறு மதிக்குமன்றே. (ஙு)

கடஞானந் தன்னலே கடவஞ்ஞானங் கடிதினிலே நசிக்கின்ற தன்மையேபோற், றிடவான்ம ஞானத்தா லான்

மாஞ்ஞானந் திகழ்வறவே நசிக்குமிவை நசித்ததாலே, சட
மான விதன்செய்கை யானவிந்தச் சம்சார நாசத்தைச் சார
லாகு, மிடமான விரச்சுவுடை ஞானத்தாலே யிகல்சர்ப்ப
நசியாம லிருப்பதுண்டோ. (௪)

கத்துருநான் போத்துருநா னென்பதாகக் கலக்கமற
வெல்லோர்க்கு மான்மஞான, நித்தமுமே நிற்கையினு மான்
மாஞ்ஞான நிமித்தமதாஞ் சம்சார நீங்காதத்தா, லெத்திற
மா மான்மாவின் ஞானத்தாலே யிப்பவமு மிதன்மூலாஞ்
ஞானந்தானு, மித்தனையு மில்லாதா மந்தஞான மெவையெ
ன்னி லிதற்குரையை யியம்பக்கேளாய். (௫)

சாமான்ய விசேட விலக்கணம்.

அகடிதமே கடிப்பிக்கு மஞ்ஞானந்தா னம்சமிலா வான்
மாவை யம்சவான்போ, லிகழ்வுறவே செய்வித்தங் கோரம்
சத்தை யீதுமறைத் திடுமற்றோ ரம்சந்தன்னை, யகமதனின்
மறையாது மறையாவந்த வம்சநான் கர்த்தாதி யெனவே
தோன்றித், துகளுறுமவ் வஞ்ஞான மவற்றின்செய்கை
தொடரிடமா மிவ்வம்ச மதனைநீக்கா. (௬)

உத்தமனே மறைபட்ட மற்றோரம்ச மொன்றாகி நிரதி
சயா னந்தமாகிச், சத்தியசிற் கனமான பிரமமேயாஞ் சாற்
றியவிவ் வம்சந்தா னான்மாவுக்குத்,தத்துவமாம் வடிவமிதன்
ஞானம்வந்தாற் றளர்வுதரு மஞ்ஞான மிவற்றின்செய்கை,
யித்தனையு மில்லாம லுடனேநீங்கு மிதனிலொரு திட்டாந்த
மியம்பக்கேளாய். (௭)

இதுசர்ப்ப மென்னுமயல் விவகாரத்தி லிதுவென்னும்
பதத்தினுக்கு ரச்சுவாதி, திதமான நிசரூப மாவதேபோற்
றிகழ்நான்கர்த் தாதியெனும் விவகாரத்திற், பொதுவான
நானென்னும் பதத்தினுக்குப் போதகனப் பிரமந்தா னிச
மாம்ரூப, மதுநானென் றுணருவதா ஞானம்வந்தா லஞ்ஞா
ன மதன்செய்கை யனைத்துநீங்கும். (௮)

மயலன்றி யீதிரச்சு வென்னுஞான மருவியபின் சர்ப்ப
மய னசிப்பதேபோ, லயலன்றி நான்பிரம மென்னுஞான
மடைவுற்றாற் சம்சார மயலுநீங்கும், பயனுன பிரமான்ம
ஞானமொன்றாற் பாசமதா மஞ்ஞான நசிப்பதல்லா, லியல்
பான வெவ்விதமாங் கன்மத்தாலு மிதன்மூல வஞ்ஞான நசி
யாதென்றும். (௯)

பேதமுறுங் கன்மத்தா லஞ்ஞானந்தான் பெயர்ந்திடு
மென் றிவ்வாறு பேசுங்காலே, யோதியவஞ் ஞானத்தி னிவி
ர்த்தியான வுயர்முத்தி கன்மபல மாவதாலே, யேதமுறு கன்
மபலத் துறக்கமேபோ லிசைமுத்தி யிறக்குமிதி லையமில்லை,
யாதலினுற் கன்மத்தா லொருகாலத்து மமலமதா முத்திநிலை
திகழ்வதில்லை. (௧௦)

கருமந்தான் பரமுத்தி படையச்சாட்சாற் காரணமா
காதெனினுஞ் சிறிதுகன்மந், திரஞான விரோதமதாம் பாவ
மியாவுந் தீர்ப்பதனுன் ஞானத்தின் வழியேயாகப், பரமான
முத்தியினை யடைவதற்குப் பரம்பரைகா ரணமாகுஞ் சிறிது
கன்மம், பரிபாக மாகாத ஞானத்தோடே பற்றியதாய்ப் பர
மில்லா முத்திநல்கும். (௧௧)

சிலகன்மஞ் சகுணவுபா சனையோடுற்றுச் சிலவபர முத்தியினை யளிப்பதாகுஞ், சிலகன்மம் போகத்தை யளிக்கு மீதாய்ச் செகத்திலுள கன்மமெலாஞ் சபலமேயா, மலைவுற்ற வவைகட்குட் சிறிதுகன்ம மாந்தரமாம் பாகியமாஞ் சிறிது கன்மங், கலைபுற்ற மனக்கன்ம மாந்தரந்தான் காயிகவா சிக கன்மம் பாகியந்தான். (கஉ)

மானசமாங் கன்மத்தின் பயனைக்கேளாய் மாதவனே சகசிவ பரமாமியாவு, ஞானசுக கனமான பிரமமல்லான் ஞா லமுதல் வேறணுவு மில்லையென்றே, யூனமிலா மனதாலே யாவனித்த முரமாக வன்புடனே தியானஞ்செய்வ, னீன மிலாத் தியானத்தா லன்னோனன்றே யேகமுணர் ஞானத்தை யிசைவனன்றே. (கங)

சீதமதிச் சேகரனுக் காளகண்டஞ் செறிந்தவனுய்த் திகழ்ந்திடுமுக் கண்ணனுகி, மூதுணருந் தூயவனுய் மகேச னுகி மூவர்களாற் றியானிக்குஞ் சொரூபனுகிப், பேதமிலா வுமையினையோர் பாகனுகப் பிறங்குமகா தேவனைநற் சித்த மோடு, மேதொருவன் றியானிப்ப னன்னோனுக்கவ் வீச னுடைச் சகளவுரு ஞானமுண்டாம். (கச)

அவனுக்கே யடைவாக நிஷ்களத்தை யறிந்திடுநன் ஞா னமுமே யுண்டாமந்தச், சிவனையெவன் மிகுந்தமனச் சுத்தி யின்றிச் சிரத்தையுடன் வெகுகாலந் தியானஞ்செய்வ, னவ னுமுறுந் தியானத்தாற் சிவசாரூப்ய மடைந்துமகா போகங் கள் புசித்தபின்னர்ச், சிவனுடைய நிஷ்களசிற் சொரூப ஞானஞ் செறிந்ததனுற் பரமுத்தி தனையுஞ்சேர்வன். (கரு)

பரமபர மத்தியந்த வபரமென்று பகர்மூர்த்தி மூன்று வித மரனுதிக்குண், டுரைசெயுமம் மூர்த்திகளி னூலிற்சொ ன்ன வுத்தமமாங் குணங்களெலா முற்றமூர்த்தி, பரமதெனு மூர்த்தியதிற் சிலகுணங்கள் பற்றியதாய்த் தியானிக்கத் தக்க மூர்த்தி, மருவபர மூர்த்திநிகழ் தாம்பிராதி வடிவமதே யத் தியந்த வபரமூர்த்தி. (கசு)

பரவியமூர்த் திகளுக்கு ளுருத்திரன்றன் பரவுருவை யன்புடனே தியானஞ்செய்வோன், பரவியவவ் வுருத்திரசா ரூப்யஞ்சார்ந்து பரம்பரையாய் ஞானத்தான் முத்தனுவ, னுரமுடனவ் வரனுடைய வபரமான வுருவத்தை யன்புட னே தியானிப்போனவ், வரனுடைய சாமீப்ய மடைந்தோ னுகி யங்கினிய போகங்கள் புசிப்பன்மற்றும். (கஎ)

தன்னுடைய சித்தத்தின் பருவத்துக்குத் தகுந்தபடி யன்னவனே சிவசாரூப்யந், துன்னிடுவ மலதுசிவ ஞானத் தாலே துகளில்சிவ சாயுச்யந் தனையேசார்வன், பன்னிய தன் சித்தத்தின் பாகத்தாலும் பலவிதமாந் தியானத்தின் பேதத்தாலு, முன்னுசிவ சாயுச்ய மாதியான முத்தியென வங்கங்கே நியமங்காண்க. (கஅ)

ஆதரவாய்த் தியானிக்கத் தகுந்தமூர்த்தி யகமென்னுந் தியானத்தா லதன்சாயுச்யம், பேதமுறுந் தியானத்தா லதன் சாரூப்யம் பேசுமிவை பரிபாகம் பெறுததாகி, லோதுமதன் சாமீப்யந் தாம்பிராதி யுருவமதே தெய்வமெனுந் தியானத் தாலே, யீதுடைய சாலோக்ய மிசைவதாகு மிவ்விதமாய் முத்தியுறும் பேதங்காண்க. (கக)

அரனுடைய வத்தியந்த வபரமாக வமைவுற்ற மூர்த்தியினைத் தியானஞ்செய்வோ, னரனுடைய சாலோக்ய மடைந்துபோக மாங்குபுசித் தடைவாக மற்றுமன்றோ, னரனுடைய சாமீப்ய மதனைச்சார்வ னல்லாதான் சாரூப்ய மதனைச்சார்வ, னரனுடைய சாயுச்யந் தனையுமன்றோ னடைவாக ஞானத்தா லடைவன்மற்றும். (உ0)

அன்னவனே யிருந்தமனச் சுத்தியில்லா தாகிலரி முதலானோ ருலகந்தன்னின், மன்னியுட னங்கங்கே மாபோகங் கண் மகிழ்வுடனே சிலகாலம் புசிப்பனன்றோன், பின்னருமே பூமிதனிற் சுத்தமான பிரமர்களின் குலத்தின்மிசை பிறந்தோனாகி, முன்னமிசை யரனுடைய தியானந்தானே முன்னமுறும் வாதனையான் முயன்றுசெய்வன். (உக)

பின்னையமர் மார்பினனே யாவனுன்னைப் பிரியமுடனித்தமுமே தியானஞ்செய்வ, னுன்னுமவன் மனச்சுத்தியுடையோனாகி லுன்றனைமுன் னடைந்துசில காலத்தாலே, யென்னையுமே யடைந்துமகா போகமுண்டங் கெனதருளான் ஞானத்தான் முத்தனாவ, னுன்னுமனச் சுத்தியிலா தாகிலன்றோ வுன்னுடைய சாரூப்ய மாதிசார்வன். (உஉ)

உன்னுடைய வபரமதா மூர்த்திதன்னை யுவகையுடன் றியானிப்போ னுன்சாமீப்ய, மன்னிடுவ னடைவாக வீடுஞ் சார்வன் மாதவநல் லத்யந்த வபரமாகத், துன்னுருவைத் தியானிப்போ னின்சாலோக்யந் தொடருவனுன் சாமீப்ய முதலுஞ்சார்வ, னென்னையுமே யடைவாக வடைந்தென்னாலே யெய்தியநன் ஞானத்தான் முத்தனாவன். (உங)

அல்லதவன் மனச்சுத்தி யடையானாகி லயன்முதலோருலகத்தைச் சார்ந்தங்கங்கே, புல்லிடுமா போகங்கள் புசித்தபின்னர்ப் பூமிதனி லுத்தமநற் குலத்துதிப்பன், றொல்லையதாம் வாதனையா லன்றோனாங்கே துகளறவே நின்னுருவைத் தியானஞ்செய்வன், வல்லபனே யயனுருவின் றியானந்தன்னை வளமாகச் செய்திடுவோன் பயனைக்கேளாய். ()

இயலுதகக் கமண்டலமோ டக்கமாலை யிசைகரனாய் வரவபய வத்தனான, வயனுருவை வாணியுட னியாவனன்பாயனுதினமுந் தியானிப்ப னன்றோனந்த, மயலிலயன் சாரூப்ய மடைவன்மற்று மனச்சுத்தி யிருந்திடுமே லுன்னைச் சார்வன், பயனுறவே யென்னையுமே சார்ந்தங்கென்னாற் பற்றியநன் ஞானத்தான் முத்தனாவன். (உரு)

மற்றுமவன் மனச்சுத்தி யில்லானாகின் மருவுமய னுலகத்தின் மாபோகங்கள், பெற்றிடுவன் பின்னருமே பூலோகத்திற் பெரியோர்கள் குலத்துண்டாய்ப் பெருகுமேதை, யுற்றவனாய்ப் பூருவவா தனையாலாங்கே யுன்னுமயன் றியானத்தை யன்றோன்செய்வன், கற்றவய னபரமதா மூர்த்தித்தியானங் கைக்கொண்டோ னயனுடைய சமீபஞ்சார்வன். (உசு)

இயலுமனச் சுத்தியிருந் திடுமேயாகி லிவனடைவா யெனையுற்று முத்தனாவன், பயிலுமனச் சுத்தியிலா தாகின் முன்போற் பாரிலுதித் தங்கிவன்முன் றியானஞ்செய்வ, னயனுடைய வத்யந்த வபரமாக வமையுருவைத் தியானிப்போ னயன்சாலோக்யப், பயனுறுவன் மனச்சுத்தி பற்றினோ னேற் பரம்பரையா யெனைச்சார்ந்தே முத்தனாவன். (உஎ)

மாதவனே மனச்சுத்தி மன்னுனுகின் மாபோகம் புசித் தடைவாய் மற்றுமன்னேன், மேதினியிற் சனித்திடுவென்முன் போலாங்கே மிகவயனைத் தியானிப்ப னிந்தவாறே, பேதமுறு மந்தந்தத் தெய்வந்தன்னைப் பிரியமுடன் றியானிப்போனந்தவந்த, வேதமிலாத் தேவதையின் சாலோக்யாதி யியற்பதங்க ளடைவாக விசைவனன்றே. (௨௮)

உத்தமனே சித்தமதின் பருவத்துக்கு முன்னியமூர்த் திகடம்மி னுயர்வுதாழ்வுக், கொத்தபடி யங்கங்கே சாலோக்யாதி யொன்றியபின் னடைவாக வயனையுன்னைச், சத்தியசிற் கனமான வெனையுஞ்சார்ந்து சலனமிலா வெனதருளான் ஞானம்பெற்று, நித்தசுக பூரணவென் வடிவமாக நிற்பதுவா முத்தியினை யடைவனன்னேன். (௨௯)

அடருமனச் சுத்தியிலா னுகிலன்னே னங்கங்கே போகங்கள் புசித்தபின்னர்ப், படியிடையே சனித்திடுவென் மற்றுமுன்னம் பற்றியதைச் செய்திடுவ னையமில்லை, தொடர்புறுமெம் மூர்த்தியினு மென்னைத்தானே துகளறவே மெந்தவுநல் லன்பினேடே, யிடையறவே தியானிப்போ னியாவனன்னே னிசைபயனை மாதவனே யியம்பக்கேளாய். (௩0)

மருவியமூர்த் திகடம்மு ளுயர்வுதாழ்வு மனதிலுள சுத்தியிவைக் கொத்தவாறே, விரைவிலல தடைவாக வெவைக்குமேலா விளங்கியவென் பரமான மூர்த்திசார்ந்து, பரவியவென் னருளாலென் சொரூபஞானம் பற்றியதாற் பரமுத்தி யடைவனன்னேன், கருதுமனக் கன்மத்தி லுரைத்தநியாயங் காயிகவா சிககன்மந் தனிலுங்காண்க. (௩௧)

இத்திறமே பாகியமாங் கன்மத்தாலே யென்னையடைந் தடைவாய்நன் ஞானம்பெற்று, முத்திதனை நரனடைவன் மனத்தின்சுத்தி முற்றுதேற் பாகியமாங் கன்மத்தாலே, யுத்தமனே யங்கங்கே சாலோக்யாதி யுற்றவனுய் நற்கன்மநசித்தபின்னர், வித்தரமாம் பூவுலகிற் சனித்துமுன்போல் விருப்பமுடன் கன்மத்தை விதியாய்ச்செய்வன். (௩௨)

பற்பலவாம் பாகியகன் மங்களாலே பரம்பரையாக் காலத்தான் முத்திநண்ணு, மற்பமிலா வாந்தரமாங் கன்மத்தாலே யச்சுதனே விரைவிலுயர் முத்திநண்ணு, மெப்படியிங் காந்தரமா முபசாரத்தா லிலங்கியபெண் ணுயகனுக் கினிமையாவ, ளப்படியே யாந்தரமாந் தியானத்தாலே யகிலருமே யெனக்குமிக வினியராவர். (௩௩)

ஓதியபா கியகன்ம ஞானவிச்சை யுதித்திடவே காரணமா மந்தக்கன்ம, மேதையுமே துறந்துமிகச் சமதமாதி யெய்திடனன் ஞானுங்க மாகுமிங்கே, மாதவனே மறைமுடியு மீதேசெப்பு மகிமையுறுங் காசிமுதற் சேத்திரத்தி, லேதமற வசிப்பதுவு மரணத்தின்பின் னேகமுணர் ஞானத்தினே துவாகும். (௩௪)

காசிமுத லென்னுடைய சேத்திரத்திற் காயமிறந் திடுமளவில் வாசஞ்செய்தல், பாசமறு ஞானத்தி னேதுவென்று பகர்ந்ததிலோ ரையமிலை சத்தியந்தா, னுசறவே பனிரண்டாயிரமாவிர்த்தி யனுதினமும் பிரணவசெபஞ் செய்வோனென்றன், மாசிலரு டன்னலென் சொரூபஞான மரணத்தின் பின்னுற்று முத்தனுவன். (௩௫)

பரிவுடனே பனிரண்டா யிரமாவிர்த்தி பஞ்சமகா வக்கரமே செபிப்போனித்த, மருவுமுடன் மரித்தவுட னென்னுன் ஞான மன்னியதால் வீடுறுவன் மயக்கமில்லை, பிரியமுடனனுதினமு முருத்திரத்தைப் பேதமறச் செபிக்கின்றோன் மரணத்தின்பின், பரமமுணர் ஞானத்தை யென்னுற்பற்றிப் பரமகதி யடைந்திடுவன் பதுமக்கண்ணா. (௩௬)

ஏதொருபா கியகன்ம மிறந்தபின்ன ரென்சொருப ஞானத்துக் கேதுவென்றே, ஞேதுமவை நல்லநடை யுற்றோர்க்கன்றி யுசிதமிலா நடையுற்றோர்க் கன்றென்றெண்ணு, பாதகமே மிகவுற்றுச் சிரத்தையில்லாப் பாமரரு மெனதுரிமைச் சேத்திரத்தின், மாதவனே வசிப்பதனுன் மரணத்தின் பின் மாசறுநன் ஞானத்தான் முத்திசார்வர். (௩௭)

ஈதிலெது மையமில்லை முன்னமோர்கா லிசைகோலா கலநாம னொருவேளாளன், தீதுறுதீ வினையாலே பேவப்பட்டுத் தியங்கினனுய்க் காமத்தாற் பீடையுற்றுப், பேதமையாற் றன்னுடைய பிதாவைக்கொன்று பின்னருமே தன் மாதா வுடனுங்கூடி, வேதவன மெனுமென்றன் பதியிற் சென்று விரும்பியவா திரிந்தாங்கே வீதலுற்றான். (௩௮)

ஓதியவே தாரணியப் பதியிலன்னோ னுற்றவனுய் வசித்ததுமாத் திரத்தினலே, தீதுறுதீ வினையெல்லாந் தீர்ந்தோனாகித் தியங்குமலத் துகளிலனுய் மரித்தபின்னர், வேதவனதிபனுமென் கருணையாலே வேதாந்த வுணர்வுற்றே வீடுபெற்றான், மாதவனே யிதனுலென் பதிகளின்கண் மரணுந்தம் வசிப்பதுவே யுயர்ஞானங்கம். (௩௯)

அச்சுதனே யாதலினுன் முமூட்சுவெல்லா மனிசமுமென் னுத்தமமாம் பதியிற்றானே, துச்சமிலென் பத்தியுடன் றாலதேகந் துஞ்சளவுந் துகளறவே வசிக்கவேண்டு, மிச்செயலே யெல்லோர்க்கு மெளிதாய்முத்தி யியைந்திடநல் லுபாயமென விசைத்தலோடு, முச்சமுறும் பத்தியுட னரியுங்கேட்டவ் வுமாபதியை வணங்கியிவை யுரைக்கலுற்றான். (௪௦)

அருள்வடிவே யகிலர்க்கு மானந்தத்தை யமைப்பவனே யகிலசகன் னுதனேயிங், குரைதருவே தாரணிய மகிமைகேட்ப வுவந்தவெனக் கதனையுரைத் தருள்வாயென்று, பரவியவிவ் வச்சுதனுக் கீசன்சொல்வான் பங்கயலோ சனயார்க்கு மிதமேயாக, மருவியவிம் மகிமைதனை யுனக்குச் சொல்வா மாறுத சிரத்தையுட னிவைநீகேட்பாய். (௪௧)

தாரணியிற் றிருவாரூ ரென்னுமென்றன் றானத்தின் றென்றிசையிற் சாகரத்தின், றீரமதி லென்பத்த ரியாவராலுந் திகழ்வுறவே சேவிக்கப் பட்டதாகிப், பாரமிலா மகிமையுடன் விளங்குமிந்தப் பதியீது பரமமதா முத்திசேரக், காரணமா மாதவனே யிதனைவேத கானமென வோதுவதன் காரணங்கேள். (௪௨)

பேதமுறு முன்கற்பச் சிருட்டியாவும் பிறங்கியிடாதென்னிடையே லயிக்குங்காலே, யாதியிலா வேதமெலாஞ் சூக்கமாக வடங்கியதா மென்னிடையே மற்றுமந்த, வேதமெலாங் கற்பாதி தன்னின்முன்போல் விமலமதா யென்னாலே யுதித்ததாகிச், சாதமுறுஞ் சீவரெலா முய்யும்வண்ணஞ் சரீரியதா யிப்பதியைச் சார்ந்தவன்றே. (௪௩)

அங்கரையோ சனேதூர மகன்றதாகி யதிற்பாதி நீண்டு ளதாய்ச் சாகரத்திற், றங்குமகா தீர்த்தத்தி லிரவிவாரந் தகு பருவ காலத்துஞ் சிரத்தையோடே, துங்கமறை யெல்லாமும் விதிவத்தாகத் துகளறவே நீராடிக் கோயிற்சென்று, பங் கமிலா வப்பதியி னீசனுன பரசிவனே யடைவாயர்ச் சித்தவ ன்றே. (சச)

வேதமெலா மிவ்வாறர்ச் சித்தலோடும் விளங்குமதன் பொருளாமவ் வீசன்றுனும், பேதமிலா வம்பிகையோ டாங் குத்தோன்றிப் பெருகியநல் லருள்செய்தான் சுருதிக்கெல் லா, மாதலினல் வேதவன மென்னுநாம மடைந்திடுமப் பதி தான்மற் றந்தத்தீர்த்த, மாதவனே தகுவேத தீர்த்தநாம மன்னியிடு மற்றுமிதன் மகிமைகேளாய். (சரு)

தீதிலதாய் மிகமேலாய்த் திகழும்வேத தீர்த்தமதி லென் னுடைய சுதனுங்கந்த, னுதரவாய் நீராடி யாலயத்தை யடை ந்தாங்கே வேதவனு திபனேப்பூசித், தேதமிலா வவனருளான் மிகுந்தவீர மெய்தியதா ரகவசுரன் றன்னேக்கொன்று, கோ தறவே யுலகத்தி னுள்ளோர்க் கெல்லாங் குறைவிலதா மின் பத்தைக் கொடுத்தானன்றே. (சசு)

அச்சுதனே நாரதனும் பருவகாலத் தங்கதனி னீராடி யாலயஞ்சென், றுச்சமுறும் வேதவனு திபனுமந்த வுமாபதி யை மிகவன்போ டாராதித்துத், துச்சமிலா வவனருளாற் பவதுக்கத்தைத் துடைத்திடுகா ரணமான சொருபஞான, விச்சைதனே யெவையுமுணர் சனற்குமாரன் விளம்பியவா றடைவுற்றவ் வின்னதீர்ந்தான். (சஎ)

கேசவனே வேதவனப் பதியிலோர்கால் கிளர்யாஞ்ஞ வற்கமுனி சென்றன்போடே, யாசறுநற் பருவத்தி னுதய காலத் தவ்வேத தீர்த்தத்தி லவனீராடிப், பாசமறும் வேதவ னு திபனுமந்தப் பரசிவனேப் பத்தியுட னாராதித்தவ், வீசன தின் னருளாலே விரைவிற்றுனே யீனமிலா யோகிச னுன ன்றே. (சஅ)

இவ்விதமே கார்க்கியுடன் மைத்திரேயி யிவ்வேத தீர்த் தத்திற் பருவகாலத், தவ்விதமே நீராடி யிலிங்கரூபி யாகின வவ் வேதவன நாதன்றன்னேச், செவ்வியதாய் வலம்வந்து பணிந்தர்ச்சித்தச் சிவனருளாற் சிக்கெனவே யாஞ்ஞவற் கன், றிவ்வியமா யருளியவா முத்திநல்குந் திடஞான யோக த்தைச் செறிந்தாரன்றே, (சகூ)

அச்சுதனே தீர்த்தமதிற் சுவேதகேது வன்புடனே நீ ராடிக் கோயிலிற்சென், றுச்சமுறும் பரசிவனே யுவந்தர்ச் சித்தவ் வுமாபதியி னருள்கொண்டே தன்பிதாவா, மச்சு மினுத் தாலகனுற் பவத்துக்கேது வாகியவஞ் ஞானத்தை யழிப்பதான, நிச்சயமாம் பரமான்ம ஞானந்தன்னே நிருமல மா யடைவுற்று நிலேநின்றுனல், (ருo)

வருணனுமவ் வேதவனப் பதியிற்சென்று வழுவறுமத் தீர்த்தத்திற் சிரத்தையோடே, பருவமதி னீராடிப் பத்தியா கப் பரசிவனேப் பாங்குறவே யாராதித்தவ், வருள்வடிவாம் பரசிவனற் கருணையாலே யகண்டபர சிவைக்யம் விளக்கி வைக்கும், பரிசுளதாம் பரமான்ம ஞானந்தன்னேப் பற்றிய தாற் பவபந்த மற்றுநின்றுன். (ருக)

அவனுடைய சுதனுன பிருகுதானு மங்கதனி னீராடி
மிகவன்போடு, மெவமிலதாம் வேதங்கள் வேதாந்தங்க ளெ
லைகட்கும் விபுவாமவ் வீசன்றன்னைக், கவலையறக் கண்
டடைவாய்ப் பூசித்தன்னேன் கருணையினுற் றன்னுடைய
பிதாவிடத்திற், பவமறவே பரோட்சமிலா வகண்டஞானம்
பற்றியதாற் பவபந்தம் விடுத்தானன்றே. (௫௨)

மாதவனே திரிசங்கு வென்போனந்த மகிமைமிகுந் தீர்
த்தத்தின் மகிழ்வோடாடி,வேதவன நாயகனை மிகவர்ச்சித்து
வேதாந்த விஞ்ஞானம் பெறருன்மற்று, மோதியவித் தீர்த்த
த்தி லனேகராடி யுமையுடனவ் வேதவன நாதன்றன்னை,
யாதரவா வடைவாக வாராதித்தங் கவனருளா லகண்டமுனி
ர் ஞானம்பெற்ருர். (௫௩)

இப்பதியிற் பூதானங் கிரகதான மியற்றிடுவோ னுருத்
திரனு ருலகஞ்சார்வ, னப்படியே தனமுடனற் ருனியத்தை
யளித்திடுவோன் குபேரனெடு சமானமாவன், றுப்புறவே
யிங்கன்ன தானஞ்செய்வோன் றெலைக்கவொணுப் பிணிக
ளெலாந் தொலைத்தோனுவ, னைப்புடனே திலதானந் தன்னை
ச்செய்வா னண்ணுமகா பாவங்க டவிர்ந்தோனுவன், (௫௪)

கன்னிகையை யிங்கீந்தோ னுமைபுலோகங் கலந்திடு
வன் றுகிலீந்தோன் மகவானுவன், பன்னியதி லையமிலை மற்
றுநல்ல பருவமுதற் புண்ணியகா லத்திலாங்கே, முன்னிய
வத் தீர்த்தத்தி லன்போடாடி மூன்றுமுறை பரசிவனை வல
மாய்வந்து, சென்னியினுற் பணிவுற்றச் சிவனைக்கண்டு செ
வ்வியதா யாலயத்திற் றீபமேற்றி. (௫௫)

சிரத்தையுடன் வராகனள வானசொன்னஞ் சிவயோ
கிக் களித்தொருநா ளுபவாசத்தைத், தரித்திடுவோன் முத்
தன்ருன் சங்கையில்லை தகைமையுறுங் காலத்தி லத்தீர்த்தத்
திற், றிருத்தமுறு மன்புடனே யாடியந்தத் தேவேசன்
றனைக்கண்டு சிவயோகிக்கே, யருத்தமெது மளித்திடுவோன்
பிரமகத்தி யாதிமகா பாவங்க ளகன்ருேனுவன். (௫௬)

மாதவவிவ் வேதவனப் பதியிற்ருனே மரித்திடுவோன்
முத்தன்ருன் மயலேயில்லை, சூதறுநற் பத்தியுளோர்க் கிது
வேசாலச் சோர்வுதரு பிணிகளெலா நீக்குந்தான, மீதுசதா
வென்னுடைய வன்பராலு மென்னுலு மென்னுடைய தேவி
யாலும், பூதமுறப் பேணியதா மறமேநல்கும் புத்தியுநன்
முத்தியுமே பொருந்தச்செய்யும். (௫௭)

அச்சுதனே வேதமுடி யனைத்தினுலு மடக்கமதா யறை
ந்தபடி யுன்றனக்கிவ், வுச்சமதா முத்திபெறு முபாயந்தன்
னை யுரைத்தமிதைச் சிரத்தையிலா மூடரான, துச்சரிடைச்
சொல்லவொணு தென்றவீசன் றுகளிலதாம் வசனத்தை
மாயோன் கேட்டச், சச்சிதுருப் பரசிவனை யன்பாற்போற்
றிச் சாலவுமே திர்த்திதனைச் சார்ந்தோனுனன். (௫௮)

வேறு.

முனிவரே யிந்த வண்ண முற்றுமே யுணர்ந்த வீசன்
பனுவிய மோட்சோ பாயம் பகர்ந்தன முங்கட் கெல்லா
நனியுநீ ரிவ்வர்த் தத்தை நன்றெென விதயத் தின்க
ணனிசமுங் கொள்ளுவீரென் றறைந்தனன் சூத னுங்கே. ()

மூன்றமத்தியாய முற்றும்.

ஆக அத்தியாய மூன்றுக்குத் திருவிருத்தம் - ௪௩0.

நான்காவது

மோசகனையுரைக்கு மத்தியாயம்.

சுருதி யானன் றுணர்ந்திடத் தக்கதாஞ் சுத்த மோச கன் றன்னை யுனக்கினி, யரிய மாதவ யாமிங்குப் பேசுவா மஃதை நீமிகு பத்திசி ரத்தைகண், மருவி நின்று மகிழ் வுடன் கேட்டுணர் மற்று முன்னொரு காலத்தி னுமகள்,பரவு மோசகன் றன்னைக் குறித்தெமைப் பரவி னுளதற் குத்தர மியாஞ்சொனோம். (௧)

அகர மேமுத லக்கரந் தன்னையே யமல மரம்வடி வாக வடைந்தவ, டிகழ்க லைக்கெலா மாலய மானவ டிரசின் முத் திரை யேமக மண்டல, மகில ஞான மகாமணி கோசமா மமல புத்தக மோடக்க மாலையு,நிகழு நான்கு கரங்கள் செறி ந்தவ ணிமல விந்து நிறத்தின ளன்னவள். (௨)

பங்க யந்தனில் வீற்றிருக் கின்றவள் பரவு நேத்திர மூன்றைத் தரித்தவ, டுங்க நீல களத்தைத் தொடர்ந்தவ டுய சந்திர சேகரஞ் சார்ந்தவள், பங்க மற்ற சடாதரி யான வள் பலவி தாபர ணங்களும் பூண்டவ, டங்கி லக்கண மியா வையு முற்றவள் சகல ராலுமு பாசிக்கத் தக்கவள். (௩)

இந்த வாநிக னுமக ளன்பினோ டெம்மை யேத்தி யிறை ஞ்சி வணக்கமாய்ப், பந்த மோசக னாரு ளென்னவே பகரும் வாணியை நோக்கி யெவர்க்குமே, சந்த தமனு கூலத்தை வேண்டியாஞ் சாற்ற லுற்ற தனைத்தையு மின்றுனக், கந்த

வாறரு ளாலடை வாகவே யறைகு வாமதை யாதர வோடு கேள், (௪)

பரவ யன்முத ருவர வந்தமாம் பலரு மிங்கு பசுக்க ளெனப்படும், பரவு மந்தப் பசுக்களுக் கென்றுமியான் பதி யெ னத்தெரிந் தோர்கள் பகர்வராற், பரவு மாயை யெனுந் திட பாசத்தாற் பசுக்க டம்மைப் பிணித்திடு வோனுமியான், பரவு மந்தப் பசுக்களை மற்றுமப் பாச நின்று விடுத்திடு வோனுமியான். (௫)

என்னை யேபவ மோசக னென்பதா யேத மின்மறை தானு மிசைத்திடுந், தன்னைக் கொண்டல தன்னியங் கொ ண்டுதான் றகும றைக்கொரு தோடமு மில்லையே, யன்ன வேத மனுதி யதானதா லன்னி யங்கொ டதற்கொரு தோட முந், துன்னி டாதஃ துண்மை யுரைப்பதாற் றுகள தற்குத் தனைக்கொடு மில்லையே. (௬)

ஆன தான்மறை முன்னிலை யாதியா மகில மானத்து முத்தம மானமா, மீன வன்னிய மானமெ வைக்குமே யிகழ வித்தையி னுற்றுக ளுள்ளதான், மான வுத்தம மாமறை யோடுமெம் மான மேனும்வி ரோத மடைந்திடி, லூனமா மவை யப்பிர மாணமா மூன மின்மறை தான்பிர மாண மே. (௭)

மேதை யின்றிற மேவிய வாணியே மிருதி யோடுபு ராணநற் பாரத, மாதி யாகம மானம னைத்துக்கு மந்த மாம றை மூலம தானதால், வேத மோடுவி ரோதம டைந்திடின்

மிருதி யாதிய தப்பிர மாணமே, நீதி யானுறு நுண்மையை நோக்கிடி னிகழு மாமறை தான்பிர மாணமாம். (அ)

பகரும் வேதப் பொருட்கு விரோதமாய்ப் பாஞ்ச ராத்திர மாதி யுரைத்திடு, மகுதி னூலது வேதத்தை மூலமா யடைந்த தன்றத னூலந்தத் தந்திரம், புகலு மார்க்க மனைத்தையு மாய்ந்திடிற் பொய்ம்ம யக்கத்தி னூலது தித்ததா, மிருதி னூலிது வைதிகர்க் கெங்குமே யென்று மப்பிர மாணம தாயிடும். (கூ)

தரணி யின்மறை மார்க்கத்தைத் தீங்கினுற் றவிரு கின்ற சிலவதி காரிக்கே, விரவு தந்திர மார்க்கங்க ளுக்குளே வேத மோடுவி ரோதமு ருததாய்ப், பரவு மம்சமே தன்னது மானமாப் பையப் பையப் பலத்தை யளித்திடு, மருவு தந்திர மார்க்கத்தி னின்றவர் மறைவி லாதெனை யொல்லையின் மன்னிடார். (க0)

தந்தி ரத்திற் செறிந்தவர் மெள்ளவே தங்க டேவதை தன்னை யடைந்தபின், பந்த நீக்கிடு மென்னைப் பொருந்துவர் பன்னும் வைதிக ரோர்மறை வின்றியே, யந்த வென்னைப் பொருந்துவ ரத்தினு மான கன்மியைக் காட்டினு மொல்லையிற், ஞெருந்த நீக்கிடு ஞானப் பழக்கமே தொடரு கின்றவ ரென்னைப் பொருந்துவர். (கக)

அயலி லாதுணர் ஞானிக ளுக்கியா னுன்ம ரூபம தாக விருப்பதான், மயலி லன்னவ ரென்றெனைப் பேதமாய் மற்று மன்னிடத் தக்கது தானிலைப், பயிலும் வண்ணமெ வர்க்குஞ்

சொரூபமாய்ப் பரவு நான்பவ மோசக னென்றுமே, யியனு மாபதி யாயகி லேசனு மெனைய லாலொரு மோசக னில்லையே. (கஉ)

இன்ன நான்பவ மின்றி யிருப்பவ னியல்பி னுலெது மென்று முணர்ந்தவ, னென்னி லன்னிய ரியாவரு மாயையா லிருளு மாவர ணத்தை யிசைந்தவர், துன்னு மான்ம சொரூப முணர்ந்திலர் துகளு றும்பவ பந்தஞ் செறிந்தவர், பன்னு மேதுவி னுலவ ரென்றனுற் பாச நின்று விடுத்திடத் தக்கவர். (கங)

பாச மாயை சடத்துவ மேவலாற் பகர் பசுக்களும் பந்தம் பொருந்தலான், மாசில் பூரண போத சொரூபனுய் மற்று நித்திய முத்தசு பாவனு, யீச னுகிய சங்க சொரூபனு யேக தத்துவ மாகு மெனக்கொரு, மோசக னெரு காலமுஞ் சித்தியான் முற்று மோர்ந்து தெரிந்துகொள் வாணியே.

ஆன தாற்புகல் பாசம் பொருந்திய வகில மான பசுக்களுக் குஞ்சதா, நான லாற்பவ மோசக னுருமே நண்ணிடா னெரு போதுமி துண்மையே, யூன மில்மறை யந்தமு மிந்தவா றுண்மை யாக வுரைத்திடு மென்னவே, யீன மின்றிய வாணியை நோக்கியா னியலு மோசகனைப்புகன் றேனரோ.

என்னு மென்னது வாக்கியங் கேட்டபி னீன மின்றிய வன்புட னிச்சகத், தன்னை யாய்த்திகழ் வேதசொ ரூபியா மன்ன வண்மிக வென்றனை யர்ச்சித்தாள்,பின்னை நாயக மெத்த வெனக்குநீ பிரிய பத்தன் பிறங்கு குணக்கட, லுன்னை

யொத்தவ ராருமி லாததா னுள்ள வாபவ மோசக னேச்சொ னேன். (கரு)

வேத மார்க்கம் விதித்த வறங்களை வேண்டிச் செய்பவ ராகிய சங்கர, மேது மின்றி விசுத்த மனத்தரா மென்றன் பத்தியை மெத்தவும் பெற்றுள, கோதி லந்தண ராதி களுக் கியான் கூறு மிப்பொருள் கூறுக மாதவா, வேத மேவிய மற் றவ ரார்க்குமே யீதி யம்பவொ ணுதொரு போதுமே. (கஎ)

இந்த வாக்கியங் கேட்டபி னச்சுத னென்று மார்க்கு நிசான்ம சொரூபமா, யெந்த யோகிக டேவர்க ளானுமே யெ ன்றும் பூசித ணுகிய கண்டனு, யந்த விஞ்சையு மைக்கொரு பாகனு மமல சந்திர சேகர வீசனே, பந்த மோசக னென்று தெரிந்துடன் பரம பத்தியி னுற்பணி கின்றனன். (கஅ)

உச்சந் தாழ்வென வோர்பகுப் பின்றியே யோங்கு மோர்வடி வாகிய வத்துவாய்ச், சச்சி தின்ப வகண்ட சொரூ பனுச் சகல நாயக ணுகியெவர்க்குமே, யச்ச மின்றிய வின்ப மளிப்பனு யகில சிட்டரும் பேணுமவ் வீசனைத், துச்ச மின் றிய வாக்குட னேத்தியே தூய விண்டு பரவச ணுகினன். ()

இந்த வாசொன விப்பர மேசனே யென்று மியார்க்கு மிசைந்துள விப்பவ, பந்த மோசகன் மற்றவ ராருமே பந்த மோசக ரன்றெனு மிப்பொருள், சிந்தையி லெளி தாய்த்தெ ரி யும்வணஞ் செப்பு வாமினி யோரிதி காசமும், புந்தி யின் மிகு மாமறை யோர்களே பூன்ற வாதர வோடிவை கேண் மினே. (உO)

வேறு.

முன்னெருகா லொருமறையோ னுயர்ந்தோ னன்னேன் மொழிவுற்ற வைதிககன் மங்க ளெல்லாந், துன்னியவா தர வுடனே செய்த வற்ருற் றுகளான பாவமெல்லாந் திர்ந்தோ ணுகி, மன்னுமனச் சுத்தியுட னெழியாச் சன்ம மரணத்தி னின்றுமிகப் பயந்தோ ணுகிப், பின்னமுறுந் தேவரெலாந் தன்சம் சார பீதிதனை விடுப்போரென் றெண்ண முற்ருன்.

அன்னவன்மற் றவரையெலா மடைவே யாக வன்புட னே யாராதித் தாய்ந்து நன்ருய்ப், பின்னமுறுந் தேவரிவர் சன்ம நாசம் பெற்றவரென் றவரையெலா மறிந்து தள்ளி, மன்னுபரி பூரணமாய்ச் சத்தாய்ச் சித்தாய் மகத்தான வானந் த வடிவமாகி, யுன்னியவுற் பவநாச மொன்று மில்லா தொளி ர்ந்திடுநம் பரசிவனை யோர்ந்து சார்ந்தான். (உஉ)

அரியசிவன் றிருவுருவின் பெருமை கேளீ ரருள்வடிவா யகிலசகன் ஞத ணுகிப், பரவியதன் னுருவான பரமா னந்த பரசத்தி பாகமுறும் பான்மை யோனுய், மருவுசரற் சந்திர னன் னிலவே போல மாசறவே விளங்குவனு யாவின் பால் போ, னிருமலமாந் திருவுருவைத் தரித்தோ ணுகி நிகழுமதி நிகரான வதன ணுனேன். (உங)

தீர்க்கசடா டவியுற்றுத் திகழு மிந்து சேகரனுத் திகழ் கங்கா தரனு மாகிப், பார்க்கரனே டிந்துகன லெனுமுக் கண் ணைப் பரிப்பவனு யெல்லோரின் றுயருந் தீர்த்துக், காக்கமகா பயமான காள கூடங் கண்டமிசை தரிப்பவனுய்க் களங்க

மில்லா, தார்க்குமிகு மின்பத்தை யளிக்கு மந்த காசமுறு மானனனுய்த் திகழ்வ னன்னேன். (உச)

அகிலவிலக் கணமுமுளோ னகில மான வாபரணத் திர ளணிவோன் பூதிகொண்டே, திகழ்வுறவே யங்கமெலாந் திட மாய்ப் பூசித் திகழ்ந்ததிரி புண்டரமுந் தரித்த தேக, னிகழ் வுறுநா காபரண நிகழ்ந்த காய னீண்டமறை வெண்ணூலைப் பூண்ட மார்பன், றகுபுலியின் சர்மத்தைத் தரிப்போ னன் னேன் றகுவீரா சனமீதில் வீற்றி ருப்போன். (உரு)

திகழ்யோகப் பட்டையுடன் செறிந்த வங்கன் றென்றி சையை நோக்குமுகன் றாயோ னன்னே, னகலாத செந்து களி னுன்மாஞ் ஞான மாகியவெம் முயலகனை யழுத்தும் பாத, னிகழ்ஞான முத்திரையு நிமலபோத நிதியான புத்த கமு நிகில மாகப், பகர்கின்ற தத்துவமா மக்க மாலை பரவுக மண் டலமுநிகழ் பாணி யுற்றேன். (உசு)

மாயையெனும் வடதருவின் மூலஞ் சார்ந்தோன் மன் னியதன் னிலைநமுவாச் சுபாவ மானே, னேயமிலா வுற்பத்தி நாச மாதி நிகிலவிகா ரமுமற்றே னித்தன் சாந்த, னுயகலை யனைத்திற்கு மீச னுனே னகிலசக தீசர்க்கு மீச னன்னேன், றாயமறை கரைகண்டவ் வறமே செய்து துகளற்ற முனிவர் களாற் சூழப் பட்டோன். (உஎ)

தருமவுரு விடபத்தாற் றுங்கத் தக்கோன் றகைமைமிகு மோங்காரத் தவிசின் மேலோன், கருணைமிகுந் தெல்லோர் க்கு மிதமே செய்வோன் களங்கமிலாத் தனதான்ம ஞானந்

தந்து, பிரியமுள வன்பருறும் பவதுக் கத்தைப் பெயர்ந்திடு மோ சகனுனேன் மற்றுமன்னே, னிருமையுறு மிவ்வுலகின் சிருட்டி யாதி யாவையுமே கற்பிக்கு மேது வானேன்.(உஅ)

இத்திறமே வெகுவிதமா மகிமை சார்ந்திங் கியல்பாகத் தன்வடிவை யுபாசிக் கின்ற, பத்தர்கடாம் வாஞ்சித்த பலத் தை யெல்லாம் பாங்காக வளித்திடுமவ் வீசன் றன்னை, யுத்த மனு மாமறையோன் சரணு யெய்தி யோங்கியநற் பத்தியுடன் றண்ட மேபோன், மெத்தவுமே மேதினியிற் பணிந்து போற்றி மேவியதன் சத்தியள வாரா தித்தான். (உகூ)

பத்தருறு மிடர்தீர்த்துச் சுகமே செய்யும் பரசிவநின் றட்சிணமா முகத்தி னுலே, மெத்தியவென் பவபீதி நீக்கி யென்னை மெய்யருளாற் காத்திடுவா யெனவே வேண்டி, யுத் தமனு மம்மறையோன் மிகுந்த வன்போ டொழியாம லடிக் கடியும் பூசை செய்தா, னத்திறமே பூசிக்கு மறையோன் றன்பா லருள்வடிவா மவ்வீசன் கருணை கூர்ந்தான். (௩0)

வேறு.

திரவருண் மிகுந்த வந்தத் தெட்சிணு மூர்த்தி யீசன்
பிரிவிலா வான்ம ஞானம் பிரியமோ டவனுக் கீந்து
பரவிய பவபந்தத்தின் பயத்தினைச் சிதைத்து வைத்தா
னரியமா மறையோ னன்றே யச்சமற் றபயஞ் சார்ந்தான். ()

திரும்பவும் வெகுசெந் துக்க டெட்சிணு மூர்த்தி தன்னி
னிரம்பிய வருணு வாயா னிலைத்திடாப் பவமா கின்ற
வரம்பிலா வாரிநின்றும் வருத்தமே தொன்று மின்றிப்
பரம்பிய பிரம மாகும் பாரத்தி லேறி னரே. (௩உ)

ஆசிலா முனிவ ரேநீ ரகண்டவா னந்த மான
மாசிலா மாதே வன்றுன் மயக்கமாஞ் சம்சா ரத்தின்
மோசக னென்று ணர்ந்து மொழியுமெம் முயற்சி யாலும்
பேசுமவ் வீசன் றன்னைப் பேணியே சேவை செய்மின். (ங௩)
அகிலசத் தியுமு டைத்தா யம்பிகா பதியா கின்ற
மகிமைசூர் மாதே வன்றன் மன்னிய சேவை யாலே
சகலமாஞ் செந்துக் கட்குஞ் சந்ததம் போக மோட்ச
நிகிலமுஞ் சித்தி யாகு நிச்சய மீதே யென்றுன். (ங௪)
இந்தவா றுரைத்த சூத னினிமையாம் வசனங் கேட்டங்
கந்தமா முனிவ ரெல்லா மறவுமே யன்பி னோடே
சிந்தையா லெது முணர்ந்து செப்புமச் சூதன் றன்னை
வந்தன மனந்தஞ் செய்து வளமுறப் பூசித் தாரால். (ங௫)

நான்காவதத்தியாயம் முற்றும்.

ஆகவத்தியாயம் நான்குக்குத் திருவிருத்தம் - கசூ௫.

ஐந்தாவது

மோசகப்பிரதனை யுரைக்கு மத்தியாயம்.

மோசகப் பிரதன் றன்னை மொழிகுவா மிந்தவோத்தின்
மாசிலாச் சிரத்தை யோடு மாதவ விதனைக் கேட்டி
பாசமோ சகனு மென்னைப் பாங்குற வுணர்த்து மாசான்
மோசகப் பிரத னென்றே மொழிந்திடப் படுவ னன்றே. (க)
இத்திற மான வாசா னுரெனில் வேதாந் தத்தின்
சுத்தமாம் விசாரத் தாலே சொரூபமே யுணர்ந்தோ னன்னே

னுத்தமன் மத்தி மன்மற் றேதிடு மதம னென்று
மித்திறம் விவித மாக விசைத்திடப் படுவ னிங்கே. (உ)
மறையவ னுத்த மன்றுன் மத்திம னரச னுகு
மறைதரு வைசி யன்று னதமனு மென்பர் மேலோர்
கறையிலா வைசி யன்றுன் களங்கமில் வைசி யர்க்குங்
குறைவிலாச் சூத்தி ரர்க்குங் குருபர னுவன் றாயோய். (ங)
போதமா ரரசன் றானும் புரையிலா வரச ருக்கு
மேதமில் வைசி யர்க்கு மேவல்செய் சூத்தி ரர்க்கு
மாதியாங் குரவ னுகு மந்தண னந்த ணர்க்கு
மோதிய மற்றோ ருக்கு முத்தமக் குரவ னுமே. (ச)
மருவிய சூத்தி ரர்க்கு மாதர்க டமக்கு மென்றுங்
குரவனுந் தன்மை யில்லை கூறிய வணிகர் மண்ணு
ளரசரு முணர்வு ரத்தா லவரினு மேலோ ருக்குங்
குருபர ராவ ரென்றுங் கூறுவர் சிலவ ரிங்கே. (௫)

வேறு.

மறையவரா மாசிரியர் பிரமசாரி மாசறவே யில்வாழ்வோன் கானம் வாழ்வோ, னறைதருமில் வாழ்வற்ற சந்நியாசி யதிவருண வாச்சிரமி யெனவே யைந்து, நெறியுறவே நிற்பரதன் மேன்மேலாக நிகழ்த்தியவ ருயர்ந்தவராந் தாழ்ந்தோர்க் கெல்லாங், குறிதவிரா வுயர்ந்தோர்கள் தாழ்ந்தோருக்குங் குருபரரா குவரென்று கூற லாமே. (சு)

போதமிகுந் திருக்குமெனிற் பிரம சாரி போதமிலா வில்வாழ்வோன் கானில் வாழ்வோ, னேதமிலா யதிமூவர்க் காசா னுவ னிப்போத மிருந்திலதே லரச னுகா, னேதுணர்

வு மிகுந்துளதே லில்லம் வாழ்வோ னேதியமற் றிருவர்க்கு
மாசா னுவன், மாதவனே யிவ்வுணர்வு மிகுந்தி டாதேன்
மனைவாழ்வோன் மற்றிருவர்க் காசா னுகான். (எ)

ஓதியவிவ் விதமாகக் கான்வாழ் வோனு முணர்வுமிகுந்
திருந்திடுமேற் சந்நி யாசிக், கேதமிலாக் குருவாவ னிதுமி
காதே லென்றுமிவ னவனுக்குக் குருவே யாகா, னுதிகுரு
வானவெனைப் போல வென்று மதிவருண வாச்சிரமி யெல்
லோ ருக்கு, மாதவனே குருவல்லா லவனு ருக்கு மருவிய
வோர் மாணுக்க னுகான் மாதோ. (அ)

அன்னவனே யாசிரிய ரானோர்க் கெல்லா மாசிரிய னவ
னுடனே சமான னேனு, மின்னலிலா வவனைவிட வதிக
னேனு மிவ்வுலகி லாருமிலை சத்தி யந்தா, னென்னுடனே
சமனேனு மதிக னேனு மெங்கணுமே யாரேனு மிருப்பனோ
சொல், பின்னையமர் மார்பினனே யிவித மாகப் பேசலுறு
மவனுடைய விலக்க ணங்கேள். (கூ)

அச்சுதனே யாக்கைபொறி யாதி யான வனைத்துக்குஞ்
சான்றுகி யவைக்கு வேருய்த், துச்சமிலாச் சத்தாகிச் சித்து
மாகித் துன்பமிலா வானந்த கனமு மான, வுச்சமுறு மான்
மாவை யகண்டா காச வுருவான பரப்பிரம மென்ப தாக,
வச்சமற வபரோட்ச மாய றிந்தோ னதிவன்ன வாச்சிரமி
யாவ னன்றே. (க0)

ஓதியவே தாந்தமகா வாக்கி யத்தி னுயர்பொருளை
யடைவாகக் கேட்டு மற்றும், போதகன வானந்த வுண்மை
யாகப் பொருந்தியவப் பொருளினையே மனனஞ் செய்திங்,

கிதினையே நிரந்தரமா யிடைவி டாம லினிமையுடன் றியா
னித்துச் சாட்சாத் தாக, வாதியிலா வான்மாவா யறிந்த
வன்று னதிவன்ன வாச்சிரமி யாவ னன்றே. (கக)

சாக்கிரமே முதலான வவத்தை மூன்றின் சான்றுகி
யவத்தையது சற்று மின்றித், தாக்கியவோர் சங்கமிலாத்
தன்னுன் மாவே தடையறவே பூரணமாய்ச் சத்துச் சித்தாய்,
நீக்கியிடா வானந்த நிலையே யாக நின்றமகா தேவனெனச்
சாட்சாத் தாக, வாக்கியவோர் பேதமற வறிந்த வன்று னதி
வன்ன வாச்சிரமி யாவ னன்றே. (கஉ)

வன்னமுட னுச்சிரம முதலா மியாவும் வழுவுடலின்
மாயையினுற் கற்பி தந்தான், பின்னமிலாப் போதகன வுரு
வே யாகப் பிறங்கியிடு மான்மாவா மெனக்கெப் போது,
மின்னதெது மிலையெனவே வேதாந் தத்தா லிங்குரமா யெவ
னறிவன் பதுமக் கண்ணு, வன்னவனே யெல்லோர்க்கு மே
லாய்ச் சொன்ன வதிவன்ன வாச்சிரமி யாவ னன்றே. (கங)

பானுவுக்கு முன்பாகத் தனக்குத் தானே பலவுலகுஞ்
சேட்டிக்கும் பான்மை யேபோன், ஞானகன வுருவான வெ
ன்றன் முன்பால் ஞாலமெலாஞ் சேட்டிக்குந் தனக்குத் தா
னே, நானதனு னிஷ்கிரியப் பிரம மென்றே நண்ணியநல்
லறிவுற்றுச் சீவன் முத்த, னுனவனே யெல்லோர்க்கு மே
லாய்ச் சொன்ன வதிவன்ன வாச்சிரமி யாவ னன்றே. (கச)

தொடர்புற்ற சொர்னத்தின் மகுட மாரந் துலங்கி
யகே யூரமுதற் கற்பி தம்போற், றொடர்புற்ற சிற்கனமா
மன்னி டத்துத் துவிதமெனுஞ் சடமான சகத்த னைத்து,

மடர்புற்ற மாயையினுற் கற்பி தந்தா ஞதலிஞ லத்துவிதப்
பிரம நானென், றடர்புற்ற நல்லறிவை யடைந்த வன்ரு
னதிவன்ன வாச்சிரமி யாவ னன்றே. (கடு)

சுத்திகையின் மாயையினுற் பொய்யே யாகச் சொலிக்
கின்ற பொய்ரசிதங் கற்பி தம்போற், சத்தியா மென்னி
டையு மகதத் வாதி சகமெல்லா மாயையினுற் கற்பி தந்தா,
னித்தமுமா தலினுலே சத்தே யாக நிகழுமகண் டாகாரப்
பிரம நானென், றத்தமிலா மறைமுடியா லறிந்த வன்ரு
னதிவன்ன வாச்சிரமி யாவ னன்றே. (கசு)

சதுமறையோன் றேகத்தும் பசுதே கத்துஞ் சண்டா
ளன் றேகத்து மற்று நாஞ, விதமருவுந் தேகத்து மாகா
யம்போல் விரிவுறவே வியாபித்து மோர்பற் றின்றி, நிதமு
மொரு வடிவாயோர் விகார மின்றி நிகழுமகா தேவனவ
ஞனென் றிவ்வா, றதிசயமாய் மறைமுடியா லறிந்த வன்ரு
னதிவன்ன வாச்சிரமி யாவ னன்றே. (கஎ)

மருவியிடு மோர்திக்கை மற்ருேர் திக்காய் மயங்கியவன்
பானுகதி முதலைக் கண்டு, பிரமையிலா துணர்வுற்று மன்னே
னுக்குப் பின்னுமவை வேறுபடக் காண்ப தேபோற், றுரி
சில்பர ஞானத்தாற் றுடைக்கப் பட்ட துவிதசகந் தோன்றி
னுமற் றெனக்கி தில்லை, யரியபரந் தானுனென் றறிந்து நின்
ருே னதிவன்ன வாச்சிரமி யாவ னன்றே. (கஅ)

கனவிலுறுஞ் சகமெல்லா மென்னி டத்தே களங்க
முறு மாயையினுற் கற்பி தம்போ, னனவிலுறு ஞாலமெலா
மென்னி டத்தே நவில்கின்ற மாயையினுற் கற்பி தந்தா,

னினிய்தனு லொன்றுமெனக் கிடரே யில்லை யேகசிதா காச
மதாம் பரமே நானென், றனிசமுமே மறைமுடியா லறிந்து
நின்ருே னதிவன்ன வாச்சிரமி யாவ னன்றே. (ககூ)

அன்னியமி றன்னறிவா லார்க்கு வன்ன வாச்சிரம வா
சார நழுவு மன்னேன், வன்னமுட ஞச்சிரம மனைத்துந்
தாண்டி வரமான தன்னுண்ம நிலையி னின்ருே, னின்னவித
மிவையெல்லா முணர்வாற் ருண்டி யெவனென்றுந் தன்னி
டையே நிலையா நிற்ப, னன்னவனே வேதார்த்த மறிந்தோர்
சொல்லு மதிவன்ன வாச்சிரமி யாவ னன்றே. (உ0)

தேகமிலை பொறியுமிலை யுயிரு மில்லை தியங்குமனந்
தானுமிலை புந்தி யில்லை, சோகவகங் காரமிலை சித்த மில்லை
சொல்லிடுமா காயமுதற் சகமு மில்லை, மோகமிகு மாயை
யிலை கர்த்தா போத்தா முதலான தெவையுமிலை சற்சித் தின்
ப, வேகரச மாகியநற் பிரமந் தானே யெல்லோர்க்கு மான்
மாவா முண்மை யோரின். (உக)

மாயவனே யுதகத்தின் சலனத் தாலே மார்த்தாண்டன்
சலிப்பவனுய்க் காண்ப தேபோற்,றீயவகங் காரத்தின் சம்சா
ரத்தாற் றிகழ்வுருவா மான்மாவிற் சம்சா ரந்தா, ஞைதுபோ
ற் காணலுறு மதனுல் வன்ன வாச்சிரம மாதியெலா மயக்க
மாகத், தூயசிதா னந்தகன வான்மா வின்கண் டோன்றினு
மே யுண்மையிலோர் விகார மில்லை. (உஉ)

அத்திறமா மான்மாவே யகமென் றெண்ணி யதிவன்ன
வாச்சிரமி யானே ருக்கிங், கெத்திலுமே விதியில்லை நிடேத
மில்லை யெவற்றையுமே சேர்ப்பதொடு தவிர்ப்ப தில்லை, யுத்

தமனே மற்றுமெது மணுவு மில்லை யோதியவிம் மகிமை
பெறு மன்னோர் தம்மி, னித்திறமா நிட்டையினை மாயை
யென்னு மிருண்மூடி மூடர்கடா முணரா ரென்றும். (உ௩)

நிருமலமாஞ் சுவானுபவ விழியாற் காணு நிட்டை
யிதை மாமிசமாம் விழியா லாரு, மொருபொழுதுங் காண
வொணு தறிஞர்க் கேயிங் கோதியவிந் நிட்டைசதா சுபாவ
சித்தம், பிரமமெதி லிவ்வுலகர் துயில்வோ ரென்றும் பிறங்
குமதி லவ்வறிஞர் விழித்தே நிற்பர், மருளுலக ருலகமெ
தில் விழிப்போ ரென்று மற்றதனி லவ்வறிஞர் துயில்கொ
ண்டோரே. (உ௪)

சத்தியசிற் சுகமாகிச் சாந்த மாகிச் சகலவிகா ரமுமி
ன்றிப் பூன்ற மாகி, நித்தியமாய் நிர்த்தொந்த நிருவி கற்ப
நிரஞ்சனமாய் நிகழ்சுத்த முத்த மான, வுத்தமமா மான்மா
வை வேதாந் தத்தா லுணர்வுற்றிங் கெவனுரமா யனுப
விப்ப, னத்திறமா மவனுர்க்குங் குருவே யான வதிவன்ன
வாச்சிரமி யெனவே கொள்வாய். (உ௫)

அன்னவனே வேதார்த்த மறவுங் கண்டோ னன்னவ
னே மோசகனை யளிபா நின்றோ, னன்னவனே மோசகனு
மாகா நின்றோ னன்னவனே யனைத்துக்கு மூல மென்றோ,
னன்னவனே சத்தியசிற் கனமா கின்றோ னன்னவனே பர
முத்தி வடிவாய் நின்றோ, னன்னவனே போகமெலா நல்கா
நின்றோ னச்சுதனே யவனெல்லா மாகி நின்றோன். (உ௬)

இவ்விதமாய் வேதாந்த சித்த மான விவ்வுண்மைப்
பொருளையெலாங் கருணை யாலே, திவ்வியமாஞ் சுரர்முனி

வ: நரரெல் லோருந் தெரிந்துடனே பரமுத்தி சேரும்
வண்ணை, மவ்விதநின் வேண்டுதலா லருளிச் செய்தோ மச்சு
தனே யெனவோடு மதனைக் கேட்டுத், தவ்வியிடா மனதுட
னே மகிழ்வு கூர்ந்து தடையறவே யுரைத்ததெலா முணர்ந்
தான் மாயோன். (உ௭)

வேதியரே பரமசிவ னருளிச் செய்த விடுதரும் வேதா
ந்த விஞ்ஞா னத்தை, மாதவனங் கடைவுற்றுப் பரமான் மா
வாய் மன்னுமருட் கடலான மாதே வன்றன், பாதமலர் தன்
னுடைய முடியிற் சூட்டிப் பரவசனு யானந்த பாட்பங்
கூர்ந்தே, யோதவொணாத் தொனியுடனே வணங்கி யேத்தி
யுவமையிலா வானந்த லகிரி கூர்ந்தான். (உ௮)

வேறு.

ஈசனல் லருளி னாலே யிங்ஙனம் வாசு தேவ
னேசமாம் பயனைப் பெற்று நிகழ்ந்தன னதனு னீரு
மோசகப் பிரதன் றன்னை மொழிந்தவா றறிந்து கொண்டு
பேசிய வவன்றன் சேவை பிரியரே பேணிச் செய்மின். ()

பரசிவ னிடத்திற் பத்தி பண்ணிடும் பான்மை யேபோற்
குருபர னிடத்தும் பத்தி குறைவறச் செய்ப வர்க்கே
யுரைதரு மருத்த மெல்லா முள்ளவா றுளத்திற் றோன்று
மரியரே யதனு னீரு மறைந்தவா பத்தி செய்மின். (௩0)

சூதமா முனியிவ் வண்ணஞ் சொல்லிய தனைத்துங் கே
ட்டங், கோதுமா முனிவ ரெல்லா மோங்கிய வன்பா லன்

னேன், பாதவந் தனமே யாதி பணிவிடை யனந்தஞ் செ
ய்து, சீதமா மிதயத் தோராய்ச் செவ்விய சுகமே சேர்ந்
தார். (ருக)

ஐந்தாவது அத்தியாயம் மூற்றும்.

ஆக அத்தியாய மைந்துக்குத் திருவிருத்தம் கககூ.

ஆறவது

ஞானனுற்பத்திகாரண முரைக்கு மத்தியாயம்.

ஞானவனுற் பத்திக்குக் கார ணத்தை ஞானேச்சை
புள்ளவர்க டள்ளும் வண்ண, மீனமிலா மாதவனே யிந்த
வோத்தி லிசைத்திடுவாஞ் சிரத்தையுட னிதனைக் கேளா,
யூனமிலா வெனக்கெதுவுந் துரோகஞ் செய்த லுணர்வுதியா
திருப்பதனின் மூல வேது, வீனமிலென் பத்தர்க்கோ ரப
ரா தத்தை யியற்றுதலு முணர்வுதியா வேது வாமே. (க)

சிரவணமே முதலான சாத னத்தாற் செவ்வியதாய்ச்
சித்திக்கத் தக்க தான, பரமமதா மெனையுணரு ஞானந் தன்
னைப் பகையுடனே துடித்தல் பூதி கொண்டே, மருவுதிரி
புண்டரவுத் தூள னத்தின் மாச்சரிய மற்றதனை யனுட்டி
யாமை; யரியவனே ருத்ராக்க மணியாத் தன்மை யாதியெ
லா மறிவுதியா வேது வாமே. (உ)

மாதவனே யுனக்கெதுவுந் துரோகஞ் செய்தன் மற்று
ன்றன் பத்தரிடை மச்ச ரித்தல், பீதியிலா துன்னுடைய
தனம் வாஞ்சித்தல் பேசுமிவை யுணர்வுதியா வேது வாகும்,
போதமரும் விதிக்கெதுவுந் துரோகஞ் செய்தல் பொருந்து
மவன் பத்தரிடை மச்ச ரித்த, லோதுமவன் றனத்தாசை
யிவையெல் லாமு முணர்வுதியாக் காரணமென் றுரைக்க
லாமே. (ங)

மாதவனே வேதத்தும் வேதாந் தத்து மாச்சரிய மற்ற
தனை யோதாத் தன்மை, யோதியநற் சோத்திரியர்க் கபரா
தித்த லுணர்வுதியாக் காரணமென் றோத லாகும், வேதமுணா
ரங்கத்தும் விவித மான மிருதிபுரா ணங்களினும் பார தாதி,
நீதிலிதி காசத்துந் துவேசஞ் செய்தல் திகழ்ஞா னுற்பத்
திக் கேது வாமே. (ச)

பேசியவே தாங்கமுத லோதி னோரைப் பேணும லவர்
களிடை மச்ச ரித்தல், கேசவனே யவர்க்கெதுவும் வாதை
செய்தல் கிட்டியவர் தனமுதலை யபக ரித்தல், வாசகமா
மறைநெறியோ டொவ்வா தான வாமநெறி பாசுபத நெறி
யே யாதி, யாசுறுதந் திரமார்க்கந் தன்னைப் பேணி யனுட்டி
த்த லறிவுதியா வேது வாமே. (ரு)

மருளற்ற நல்லோரைப் பொல்லா ரென்னன் மற்றவ
ரின் கூட்டுறவு செயாது நிற்ற, றுரிசற்ற வென்னுடைய
வன்பர் தம்மைத் துட்டரென லுணர்வுதியா வேது வாகும்
புரையுற்றோர் தம்முடனே கூடி நிற்றல் புரையுற்றோ

தமையெதுவும் பாது காத்தல், தெரிவற்ற தீங்கான நடையைச் சார்தல் தெளிவுதியாக் காரணமாய்ச் செப்ப லாமே.

முகுந்தமிகு மாசையுடன் முனிவு லோப மோகமத மாச்சரியம் டம்ப மற்றுந், தகுந்ததலா வாலசிய மாதி யாவுந் தகுஞான னுற்பத்திக் கேது வாகும், பகுந்துளதா மறம் பாவம் பரனு மீசன் பரலோக முதலியதிற் சந்தே கித்தல், புகழ்ந்தவற முதலொன்று மிலையென் றெண்ணல் புகழ் ஞான னுற்பத்திக் கேது வாமே. (௭)

தன்னுடைய வன்னைக்குத் துரோகஞ் செய்கை தன்னுடைய வன்னைதனைக் காத்தி டாமை, தன்னுடைய வன்னைக்குத் தாபஞ் செய்கை தகுஞான னுற்பத்திக் கேதுவாகுந், தன்னுடைய தந்தைக்குத் துரோகஞ் செய்கை தன்னுடைய தந்தைதனைச் சேவி யாமை,தன்னுடைய தந்தைக்குத் தாபஞ் செய்கை தகுஞான னுற்பத்திக் கேதுவாமே. (௮)

வாதனையா மழைகாற்று வெயிலான் மிக்கு வருத்தமடைந் தில்லத்தில் வந்தோர் தம்மை, யாதரவாய்க் காவாமலகற்றி வைத்த லறிவுதியாக் காரணமென் றறைய லாகுஞ், சாதகமாம் வாவிகிணர் தடாக மாதி சலமதனைக் களவாண்டலவைபே தித்தன், மாதவவவ் வாவிமுத லியவா தித்தன் மாசற்ற வுணர்வுதியா வேது வாமே. (௯)

சோரர்புலி யாதியவாற் பயந்தோர் தம்மைச் சோர்வறவே யாதரவாய்க் காத்தி டாமை,நாரணனே நல்லோர்க்குப் பயத்தைச் செய்கை நவையற்ற வுணர்வுதியா வேது வாகும்

பாரிலுள்ள பசுக்கடமைக் காத்தி டாமை பசுக்களுலா வியபூமி தனைக்கெ டுக்கை, சேரலுறும் பசுக்கட்கோர் வாதை செய்கை செவ்வியதா முணர்வுதியா வேது வாமே. (௧௦)

மருவுசனஞ் செல்கின்ற மார்க்கந் தன்னை மழித்திடுதன் மார்க்கத்திற் கண்ட கத்தை, விரிவுறவே விரித்திடுதன் மற்று மேதும் விரோதித்த லுணர்வுதியா வேது வாகும், பரவசிய முதலான பிரயோ கத்தைப் பண்ணியிடல் பரர்க்குமிக விரோத மாக, விரவியகு ணியகன்மந் தன்னைச் செய்தல் விமலமதா முணர்வுதியா வேது வாமே. (௧௧)

இன்னறருஞ் சொக்கட்டான் முதலாஞ் சூதை யியற்றிடுத லீனமுறும் பாட லாட, றன்னின்மிக மகிழ்வுறுதீங்காஞ் சொல்லைச் சாற்றியிட லுணர்வுதியா வேது வாகும், வன்னவற மாச்சிரம வறங்க ளியாவும் வழுவாதோர் தமையெதுவு மவமா னித்தல், பன்னுமவர்க் குரித்தான சேவை தன்னைப் பண்ணுமை யுணர்வுதியா வேது வாமே. (௧௨)

அரிந்தமனே புசிக்கவொணு வுணவை யுண்ண லாசித்த லவ்வுணவை யன்போ டுண்ணல், பொருத்தமிலா வவ்வுணவைப் புசித்தோ ரோடே பொருந்தலுமெய் யுணர்வுதியா வேது வாகும், விருத்தமுள பரமாதர் தம்மை நோக்க விருப்பமுறல் பரமாத ருடனே கூடக், கருத்துறுதல் பரமாத ருடனே கூடல் களங்கமிலா வுணர்வுதியாக் காரணங்காண். (௧௩)

மெத்தவுமே தன்மனைவி தனைநோக் காமை மிகவவளை நோக்குவதில் வெறுப்புண் டாகை, நித்தமுமே யவட்கெது

வும் விரோதஞ் செய்கை நிருமலமா முணர்வுதியா வேது வாகும், புத்திரர்மித் திரரில்லம் பூமி பந்து பொருண்முத லாம் விடையத்தி லன்பு செய்கை, யுத்தமவா சான்பாதத் தன்பில் லாமை யுணர்வுதியாக் காரணமென் றோத லாமே.

தேசிகனுக் கனிட்டமதாஞ் செயலைச் செய்த றேசிக னுக் கிட்டத்தைச் செயாது நிற்றல், பாசமிலாத் தேசிகனைச் சேவி யாமை பரஞானா னுற்பத்திக் கேது வாகு, மோசகனா மென்றன்பா லாசான் றன்பான் முக்கியமா மறையின்பான் ஞானத் தின்பா, லாசிரியன் பரம்பரையாம் வமிசத் தின்பா லன்பின்மை யறிவுதியா வேது வாமே. (கரு)

தன்னுடைய வாசானுக் கன்பி னோடே தன்னுடைய தேகத்தை யொப்பி யாம, லன்னியருக் காக்கைதனை யொப் புவித்த லச்சுதனே யறிவுதியா வேது வாகு, மன்னுகுரு நிந்தைதனைக் கேட்டு நிற்றன் மற்றவனோ டெதிர்த்துவிவா தத்தைச் செய்த, லுன்னுமவ னுறுகின்ற வாதை கண்டு முபேட்சித்த லுணர்வுதியா வேது வாமே. (கசு)

ஆசிரிய னீசர்க்கு வேறென் றெண்ண லன்னவனுக் காம்பொருளி லுபேட்சை செய்தன், மாசறவே யவன்சொ ன்ன வர்த்தந் தன்னை மறந்திடுத லறிவுதியா வேது வாகு, மாசிரியன் சிறியவனென் றெண்ணும் புந்தி யன்னவனோர் மனிதனெனப் பண்ணும் புந்தி, பேசுமவன் சிட்டனல னெ ன்னும் புந்தி பேதமிலா வுணர்வுதியா வேது வாமே. (கஎ)

சத்தியிலார் தமையென்றுங் காத்தி டாமை சத்தியி லார் தமக்கெதுவு மபரா தித்தல், சத்தியிலார் தமையெதுவு

நிந்தை செய்தல் சலனமிலா வறிவுதியா வேது வாகு, மர்த் தமிலார் தமையெதுவு நிந்தை செய்த லர்த்தமிலார் தமக் கெதுவு மபராதித்த, லர்த்தமிலார் நாணுவதைக் கண்ட வற்று லறமகிழ்த லறிவுதியா வேது வாமே. (கஅ)

கோதுமிகுங் குருபிகளை நிந்தை செய்தல் கூறுமவர்க் கெதுவேனு மபராதித்தன், மாதவனே யவருடைய குருபங் கண்டு மகிழ்ந்திடுத லுணர்வுதியா வேது வாகு, மீதுமலா னிஷித்தமதாம் பாவ மியாவு மீனமிலா வுணர்வுதியா வேது வாகு, மோதியதற் கெதிர்மறையா யிருப்ப வெல்லா முணர் வுடைய வுற்பத்திக் கேது வாமே. (ககூ)

ஞானா னுற்பத்திக் கார ணத்தை ஞானகனா னந்தசிவ னவின்ற வாறே, யூனமிலா தன்புடனே மாயோன் கேட்டவ் வுமாபதியை வணங்கிமிகப் பூசை செய்தா, னாதனா லறிவு தியா வேது வான வனைத்தையுமே சிவஞான மடைய வேண்டி, யீனமிலா முனிவரரே யிகழ்மி னென்று னெவையு முணர்ந் தோதியிடத் தகுந்த சூதன். (உ0)

வேறு.

இவ்வித மோதிய தெல்லாங் கேட்டுட னிந்தம காமுனிவ
ரவ்வித ஞானவி ரோதம னைத்தையு மனுகா மற்றள்ளிச்
செவ்விய பத்திசி ரத்தைக ளோடுசெ றிந்தவ ராகியவன்
றிவ்விய பாதச ரோருக பூசனை திடமா கச்செய்தார். (உக)

ஆறவதத்தியாய முற்றும்

ஆ வத்தியாயமாறுக்குத் திருவிருத்தம் உசஎ.

ஏழாவது
ஞானியின் பணிவிடைக்குப் பலனுரைக்கு மத்தியாயம்.

மாயவனே ஞானிகடஞ் சேவை யாலே மருவுபயன் றனையிந்த வோத்திற் சொல்வா, நீயிதனைச் சிரத்தையுடன் கேளாய் முன்ன நீங்கியவோர் காலத்திற் பாக யஞ்ஞன், சேயவனைச் சசிவர்ணப் பெயர்பெற் றோனைச் செவ்விதிலாப் பாவமெலாஞ் செய்கின் றோனைத், தூயநடை யற்றோனைத் துகளுற் றோனைத் தூர்த்தசிகா மணியாயோர் மறையோ னின்றான். (௧)

பின்னுமவன் றமமூடுஞ் சித்த ஞேனேன் பரஞானந் தூஷிப்போன் வேத நிந்தை, தன்னையுமே செய்கின்றோ னார்க்கு மென்றுந் தளர்வுதரு வாதனையே செய்யா நின்றோ, னென்னையுமே யெப்பொழுது மிகழா நின்றோ னென்றுமெலாத் தேவரையுந் தூஷிக் கின்றோன், பின்னுமவன் றருமமெலா நிந்திக் கின்றோன் பெரியோருக் கபராதஞ் செய்யா நின்றோன். (௨)

வன்னவற மாச்சிரம வறங்க ளியாவும் வரையறவே யிகழ்ந்தோன்றன் சத்தி மட்டு, மன்னைபிதா வுடன்பிறந்தோர் முதலோர்க் கெல்லா மகிதத்தைச் செய்கின்றோ னாவைக் கொன்றோன், பின்னுமவன் செய்நன்றி மறவா நின்றோன் பெரிதுமவ னாஸ்திகனைக் கருவஞ் செய்வோ, னன்னியரின்

றாரமுத்த லபக ரிப்போ னகமுதலிற் றீயிடுவோன் விடங்கொடுப்போன். (௩)

மருவியவச் சசிவர்ண னீசப் பெண்ணின் மகிணனுமாய் மதுமாம்ச மாதி யுண்போன், வெருளறமா தீரமுடன் மாபாவங்கள் விளைத்திடுவோ னவனிவ்வா றவனி யின்கண், டிரிதருநா ளவனுடைய பிதிர்க்க ளெல்லாந் திகழ்கின்ற சொர்க்கமுத லுலகி னின்றும், பரவசராய் நரகத்தில் விழ்ந்தா ரன்ஞேன் பாவத்தை யென்சொல்வோம் பதும நாபா. (௪)

இன்னவிதஞ் சிலகாலஞ் சென்ற பின்ன ரின்னவன் வெம் பிணிகளினாற் பீடை யுற்றுப், பின்னருமே வெகுவிதமாம் பசாசி னாலும் பிடிப்புற்று மகத்தான துயரஞ் சார்ந்தா, னன்னவனத் துயரையெலா மன்று நோக்கி யவனுடைய பிதாவான பாக யஞ்ஞு, னின்னன்மிகுந் திரக்கமுடன் மிக வழுங்கி யினிய வுயிர் போனவன்போற் புவியில் விழ்ந்தான்.

இந்தவிதம் வெகுபேத விதனத் தோடோ யென்பத்த னாகியவப் பாக யஞ்ஞு, னந்தமிலாச் சசிவர்ணன் றுயரைத் தீர்க்க வாருளரோ வெனறெண்ணி யிருக்கும் போதிற், பந்தமுத லியாவையுமே யறிந்த தேவ பத்தனெனு மொருமுனிவ னிவனை நோக்கிப், புந்தியுறு மகத்தான கருணை யோடும் பொருந்தினனா யிவ்வசனம் புகல லுற்றான். (௫)

ஏகசிவ பத்திசெயும் பாக யஞ்ஞா வெழுந்திடுநீ யெழுந்திடுநீ வெருள வேண்டா, சோகமிகு முன்செயுந் துன்பந் தீர்ந்து சுகம்பெறவோ ருபாயத்தைச் சொல்லக் கேளாய்,

மோகமிலாப் பரமசிவன் சொரூபஞ் சார மூலமதாய்ப் பாவ
னமாய்ச் சீர்மிகுந்த, தாகியகோ பருவதமென் றுரைக்கு
நாமமடைந்துளவோர் சிவத்தான முள்ள தன்றே. (௭)

பதினாறு குரோசமவை நீண்டதாகிப் பதினாறு குரோ
சமள வகன்றதாகு, மதிலாதி சத்தியுமை யான தேவி யப்ப
தியி னுயகனை யாரா தித்து, முதிர்கின்ற பத்தியுடன் றனது
நாம முன்னிட்டுச் சத்தீச னென்ப தாயப், பதிநின்ற வீசர்
க்கு நாம மிட்டாள் பதியதுவுஞ் சத்தீச மென்ன லாமே. ()

அந்தணனே யப்பதியி லயன்முன் னோர்கா லவ்வீசன்
றனையன்போ டாராதித்துத், தொந்தசகச் சிருட்டியெலாஞ்
செய்யுஞ் சத்தி துகளில்லாச் சத்தீச னருளாற் பெற்று,
னிந்திரனு மொருகாலவ் வீசன் றன்னை யினிமையுட னப்ப
தியிற் பூசித் தன்னோன், றந்தவரு டன்னாலே தேவர்க் கெல்
லாந் தடையறவே நாயகனே யாகி நின்றான். (௯)

பின்னொருகாற் சுக்கிரனும் வியாழன் றானும் ·பேசியவப்
பதிதனிலவ் வீசன் றன்னைப், பன்னியநற் காலத்திற் பூசித்
தந்தப் பரமசிவன் கருணையினா லசுரர் தேவ, ரென்னுமிவர்க்
காசிரிய ராயி னைந்தா ரிப்பதியி லிவ்விதமே யனேகர்பூசித்,
தன்னசிவன் கருணையினாற் றுங்க டாங்க ளாசித்த பயன்
களையே யடைந்தா ரன்றே. (௧0)

பருவமுதற் புண்ணியகா லத்தி லாங்கே பத்தியுடன்
பரசிவனை யாரா தித்துப், பிரியமுடன் சிவனடியார் தமக்கு
வித்தம் பேணியமற் றெப்பொருளு மளிப்போ ரீச, னருள
தனால் வீடுறுவர் மற்று மாங்கே யவ்வீசன் றனைநோக்கிச்

சிவபத் தர்க்கே, புரிவுடனே தனமீந்தோர் போகஞ் சார்வர்
பூமிதனில் வெற்றியினைப் பொருந்தா நிற்பர். (௧௧)

சங்கற்ப பூருவமாய் நித்த மாங்கே சத்தீசன் றனைக்
கண்டு பிரம வித்தின், பொங்குற்ற வத்தத்தி லெவள வேனும்
புரிவுடனே தண்டுலமே முதல ளிப்போன், மங்கற்ற வீடுறு
வன் மற்று மாங்கே மாபாவி யாகினுமே மாணமுற்று, லங்கு
ற்ற சத்தீச னருளி னாலே யகமற்று வீடுறுவ னைய மில்லை. ()

பரவியவிம் மகிமையுறு மத்தா னத்திற் பரமகிர்பா சாக
ரனுய் வேதாந் தத்தி, னரியபொரு ளனைத்தையுமே யறிந்
தோ னுன வானந்த பராயணனென் றொருமா யோகி, திரமு
றவே வசிக்கின்று னுத லாலே தீவிரமுன் றனயனுட னங்கே
சென்றப், பரசிவனைத் தெரிசித்த பின்ன ரந்தப் பரயோகி
தனைச்சார்தி பாக யஞ்ஞா. (௧௩)

உன்னுடைய தனையனுட னவனை நோக்கி யோங்கியநற்
பத்தியுடன் வணங்கிப் போற்றி, பன்னவனுக் கனுகூல மான
சேவை யனைத்தையுமுன் சுதனாலே செய்விப் பாயே, லின்ன
லெலா மிவன்றீர்ந்து சுகிப்ப னென்றே யிவ்விதமாக் கருணை
யினாற் றேவ பத்த, னென்னுமுனி யிசைத்ததெலாம் பாக
யஞ்ஞ னினிமையுடன் கேட்டுமிக மகிழ்ந்தா னன்றே. (௧௪)

பின்னரவன் றன்னுடைய தனைய னோடும் பேசியகோ
பருவதமென் கின்ற தானங், தன்னையடைந் தன்புடனே பரு
வந் தன்னிற் றயாநிதியாஞ் சத்தீசன் றனையுங் கண்டங், கின்
னலற நூற்றெட்டு முறைநன் றுக வினிமையுடன் வலம்வ

ந்து வணங்கிப் போற்றி, யன்னசிவன் கருணையினு லாங் கிருக்கு மானந்த பராயணனை நோக்கிச் சென்ருன். (௧௫)

சகலமுமே தெரிந்தோனுய்ப் பிரம வித்தாய்ச் சாந்தனுமாய்த் தகுசீவன் முத்த ஞகி, யகிலசகற் குருவாகித் தீர ஞகி யதிவன்ன வாச்சிரமி யான வந்த, மகிமைமிகுஞ் சிவயோகி தன்னைக் கண்டு மருவியதன் றனயனுடன் பாக யஞ்ஞன், றகைமையதாய்த் தூரத்தி னின்று தானே தாரணியிற் றண்டெனவே மிகப் பணிந்தான். (௧௬)

பத்தியுட னடிக்கடியும் பாக யஞ்ஞன் பணிந்தேத்தி யஞ்சலிபந் தனத்தி னேடும், புத்திரனுஞ் சசிவர்ணன் சரிதமெல்லாம் பொருந்தியநல் வினயமுடன் புகன்று மற்று, மத்தமிலா விவன்றுயரை நீக்கிக் காத்த லானந்த பராயணநின் பார மென்ரு, னுத்தமனுஞ் சிவயோகி யவனுங் கேட்டங் கோங்கியநற் கருணையினு லொப்ப லானுன். (௧௭)

அச்சுதனே பின்னரவன் கண்டா னந்த வான்மாவி னனுபூதி தன்னுற் பெற்ற, வுச்சமதா மகிழ்வுடனே யனந்த பாவமொன்றியவச் சசிவர்ணன் றன்னை நோக்கித், துச்சமிலாப் பரவிச்சைப் பலத்தி ஞலே துகளுற்ற வவனையுமே சிடனுக, வச்சமறக் கருணையினு லொப்பா நின்ரு னவ்விச்சை மகிமைதனை யென்ன சொல்வாம். (௧௮)

அத்திறமா மவனுடைய நோக்கத் தானு மன்னவனை யவனங்கீ கரித்த லானுஞ், சித்திரமாஞ் சசிவன்னன் பாவந் தன்னிற் சிலபாவ நசித்துடனே பிணிக டீர்ந்தா, னித்தமுமே மற்றுமவன் காட்டம் புல்லு நிருமலநீர் பலமூலஞ் சாகமாதி, பத்தியுடன் குருவுக்குக் கொணர்ந்து தந்து பசுக்களையும் பரிவுடனே யிரட்சித் தானல். (௧௯)

மருவியவிச் சேவையினல் வெகுபா வங்கண் மாய்ந்தனவச் சசிவன்னன் மற்று மெத்தப், பிரியமுடன் குருவுடைய பாத மாதி பிடித்திடுத லவனுக்குத் தைலாப் பியங்கம், பரிவுடனே செய்வித்தல் வத்தி ராதி பங்கமறத் தோய்த்திடுதன் முதலாஞ் சேவை, விரிவுறவே செய்ததனுன் மகத்தாய் நின்ற வெகுவிதமாம் பாவங்க டீர்ந்தோ னுனன். (௨௦)

உற்றெவையு முணர்ந்தோனு யோகி கட்கு ளுயர்ந்தோனுமானந்த பராய ணன்ருன், மற்றுமவன் சேவையினுன் மகிழ்ந்தோனுகி மாவருளாற் ருனெருநாட் புசித்த சேடங், குற்றமறச் சசிவன்னன் றனக்க ளித்தான் கொடுத்ததைநற் பிரியமுடன் புசித்த தாலே, பற்றியதன் பாவங்கண் மிகுதாபங்கள் பற்றறவே யனைத்தையுமே தவிர்ந்தா னன்னேன்.

இவ்விதமா கியபின்னர்க் குரவன் றன்னை யிவன் மிகவு மாதரவாய் வணங்கிப் போற்றிச், செவ்வியதாம் பணிவிடையே செய்தான் பின்பு சிறிதுமக மின்றிமனச் சுத்தி பெற்ற, வவ்விதமாஞ் சசிவன்னன் றனைக்கண் டாசா னறவுமருட் சுரந்தவனு யாலோ சித்துத், திவ்வியமாம் பூதிகொடே யவன்றேகத்திற் றிகழ்வுறவே பூசியருள் விழியாற் பார்த்தான். (௨௨)

பின்னரவன் வேதாந்த மனைத்தி னுனும் பேத மிலாதோதியதா மகண்டார்த் தத்தை,யன்னவனுக் கடைவாக வுபதே சித்தா னன்றவனு மெனதருளா லகண்ட மாகப், பன்னு

பொருள் வடிவான வென்னைத் தானுப் பரோட்சமறத் தீடமாக வறிந்தோ னுகித், துன்னியவவ் வகண்டான்ம ஞானத்தாலே துகளான பவபந்தம் விடுத்தான் றாயோய். (உங)

இவனுடைய தந்தையெனும் பாக யஞ்ஞ னிவ்விதமேயானந்த பராய ணன்றன், பவமறுநற் பணிவிடையே யன்பினேடும் பண்ணியவ வருளியவே தாந்த ஞான, நவையறவேயெனதருளா னன்ருய்ப் பெற்று நவையான பவபந்தம் விடுத்தான் மற்று, மவனுடைய நரகஞ்சேர் பிதிர்க்க ளெல்லாமவ்விச்சை யுரத்தானற் கதியே சென்ருர். (உச)

அவனுடைய குலமெல்லாம் புனித மாயிற் றவனியெலாமவனுலே சுத்த மாயிற், றிவனுடைய பரவிச்சைப் பலத்தினுலே யிவன் முன்னங் கூடியவச் சண்டா ளப்பெண், சுவைமருவுஞ் சொர்க்கத்தைச் செறிந்தா ளின்னேன் சுற்றத்தாரிட்டத்தா ரெவருஞ் சொர்க்கங், கவலையறச் சென்ருர்கண் ஞானி தம்மின் களங்கமிலாப் பணிவிடையின் பெருமையென்னே. (உரு)

வேறு.

பெருமை கூர்ந்து சகற்குரு வாகிய பிரம ஞானியின் சேவை தரும்பலந், தெரியும் வண்ண முனக்கினி யோர்கதை திகழும் பங்கய லோசன செப்புவாம், புரிவு கூர்ந்திவை கேட்டிடு முன்னமோர் போது பாவ மனைத்தும் புரிந்தவள், சுரத சாதுரி யங்கள் செறிந்தவள் சுபகை யென்ருெரு தாசி யிருந்தனள். (உசா)

தொடரு நாயகர் வித்த மனைத்தையுந் தூர்த்தை யாமவள் சிக்கெனக் கைக்கொளப், படருந் தன்னுடைப் பாபபலத்தினுற் பதிக டம்மை யடிக்கடி கொன்றதாற், றடமுடன்வெகு வித்த மடைந்தனள் தனயர் சேவகர் தாய்முதலோடுமே, யிடரி லாது மிகுந்த சுகத்தையே யினிமை யாய்ச்சில காலம் புசித்தனள். (உஎ)

பின்ப சாசம னேகம் பிடித்தும்வெம் பிணிகன் மேவியும் பீடைய டைந்தவ, ளின்ப மின்றிநி ரந்தரந் துன்பமேயெய்தி நித்திரை தானுமி லாமலே, துன்ப மேவிய பந்துக்களோடுமா துக்க மாந்தெசை மேவின ளன்னவண், முன்புசெய்த வறத்தின் பலத்தினுன் மூதுணர்ந்த வோர் ஞானியங்கெய்தினுன். (உஅ)

பன்னு ஞானியங் கெய்திய போதுதான் பசிமி குந்து பரவச னுகியே, யன்ன தாசியி னில்லம் புகுந்தன னனந்தசென்ம வறத்தின் பலத்தினுற், றன்ன தில்லம் புகும்பர ஞானியைத் தாசி யன்னவ ணேக்கவு மன்புடன், மன்னுமன்னவன் பாதச ரோருக வந்த னங்க ளனந்தம் புரிந்தனள். (உகூ)

அரிய மாதவள் சீதள வாரியா லந்த ஞானியின் பாதசரோருகம், பரிவ தாக விளக்கி மகிழ்ந்தவன் பாத தோயத்தைப் பானமுஞ் செய்தனள்,சரண தோயத்தின் பான பலத்தினுற் சகல ரோகமுஞ் சார்ந்த பசாசமு, மொருக ணத்திலனைத்து மொழிந்துட னுற்ற துன்ப மனைத்தும் விடுத்தனள். (௩0)

பின்ன ரன்னவண் மெத்த வியப்புடன் பேசு ஞானி
பசித்து வருந்துத, லுன்னி யொல்லேயிற் றிவ்விய போசன
மூட்டி வைத்தனண் மிக்கநற் பத்தியாற், றுன்னு சந்தன
மாலேகள் வெள்ளிலே தூய வத்திர மாதியி னுன்மிக, வன்ன
வன்றனே யர்ச்சனே செய்தபி னுத ரித்தொரு வார்த்தை
யறைந்தனள். (௩௧)

நாத நின்னுடை சத்திக ளென்சொல்வே னுயி னுங்
கடை யாகிய நானுமே, யோது நின்னற் றரிசன மாத்திர
முற்ற தான்மிகு நோய்கள் பசாசுக, ளேதும் போயதி நின்
மல தேகியா யெழின்மி குந்து விளங்குவ ளாகினே, னுதலா
லெனேத் துஞ்சும் வரைக்குநீ யனுப வித்தருள் செய்திட
வேண்டுமால். (௩௨)

அன்றியு மென தாவி பொருட்களு மாக்கையு முனக்
கற்பித மாதலா, னன்றெ னேடு பொருந்தி வருஞ்சுக நல்கி
யென்றனே யாளுதி நாதனே, யென்று வேண்டிய தாசியை
நோக்கிய வின்ன ஞானி பிராரத்த கன்மமே, சென்று நின்
றவ னுயவள் வேண்டலேச் செவ்வி தென்று பரிந்துட னெப்
பினுன். (௩௩)

மற்று மன்னவண் மெத்தவும் பத்தியான் மாசி லாக்
கையி னுற்றன மாதியான், முற்று ஞானியி னர்ச்சனே யா
ண்டுகண் மூன்று மட்டும் விடாம லியற்றினள், பெற்ற
ஞானியி னிவ்விதச் சேவையாற் பின்ன வள்பிர மான்மசொ
ரூபமே, யுற்று ணர்ந்திடு ஞானம டைந்ததா லூன மாம்பவ
பந்தம் விடுத்தனள். (௩௪)

அன்ன தாசியின் புத்ர பௌத்திர ராதி யாகிய பந்து
க்கண் மித்திரர், துன்னு சேவகர் தாயிவ ரியாவருந் தூய
சொர்க்கப தத்தை யடைந்தனர், பின்னு ஞானியின் சேவை
யினுற்பலர் பிரம ஞானம் பரோட்ச மிலாமலே, மன்னி யப்
பர ஞானப லத்தினுன் மாத வாபவ பந்தம் விடுத்தனர். ()

எங்கு நித்தமு ஞானி யிருப்பனே வென்று மியாமவி
டத்தி லிருப்பமாற், பங்க மில்பர ஞானி யிருப்பிடம் பாரி
னில்வெகு தூரம தாயினுந், துங்க ஞானம் விரும்பினர் யா
வருந் துனேவி லவ்விடஞ் சென்றவன் சேவையைச், சங்கை
யின்றி யியற்றிட வேண்டுமியாஞ் சந்தத மவ னுக விருப்ப
தால். (௩௬)

எங்கு தத்துவ நிட்ட னரைக்கண மேனும் பங்கய நாப
விருப்பனே, வங்கு தீர்த்த மனேத்து மிருந்திடு மைய மே
தொன்று மில்லே யறைந்ததிற், பங்க மில்பர ஞானிக்க னிட்
டமார் பண்ணுவ னறி யாமையி னுலுமே, யிங்கெ னக்கவ
னென்று மனிட்டமே யியற்றி னேனிதி லேயமு மில்லேயே.

என்று மியாவரும் பாகிய ராகினே ரேக ஞானிகண்
மாத்திர மாதவா,வென்று மென்னுடை யான்மசொ ரூபமே
யீதி னுற்பர ஞானிக ளென்றுமே, யென்ற னக்குமற் றென்
னெரு தேவிக்கு மினிய ராதலி னுலிவர் தங்களே, யென்ற
னக்கய லாக விசைப்பவ ரீன மோக மிகுந்தவ ருண்மையே.

ஆத லாலென தான்ம சொரூபமே யான ஞானிக டம்
மை யெவர்களும், போதம் வேண்டுவ ராகின் முயன்றுமே

போந்து பூசனை செய்திட வேண்டுமோல், வேதம் வேதத்தி
னந்தம னைத்தினும் விகித மாம்பொரு ளுண்மை யனைத்
தையு, மாத வாவுனக் கிங்ஙன டக்கமாய் மன்னு முன்னு
ளப் பத்தியி னூற்சொனேன். (ங.கூ)

இங்குச் சொல்லிய விப்பொரு ளுக்கய லியாவுஞ் சா
த்ர விருத்தம தாதலாற், றுங்க ஞானம் விரும்பின புத்தி
மான் றாய சாத்திர மியாவையு மோதிமுன், பங்க மில்குரு
வாலத னுட்பொருள் பாங்க தாக வுணர்ந்தபின் மாதவா,
தங்கு தானியம் பெற்றவன் வைக்கலைத் தள்ளு மாறவை
யாவையுந் தள்ளுக. (௪0)

ஏக மாய்ப்புவி மண்டல மியாவுமே யெங்கும் வாரி நிர
ம்பி யிருந்திடிற், றுக மேவின ருக்கொரு கூபநீர் தன்னி
னூற்பய னின்றிய தன்மைபோ, லேக பூரண நித்திய வத்
துவே யென்று நாமெனக் கண்டவ ருக்குமே, பாக மார்பல
கன்மத்தி னூலவை பன்னும் வேதத்தி னூலு மிலைபயன். ()

வித்தை யிலதி காரமி லாருக்கே வேதங் கன்மம னைத்
தும் விதித்திடும், வித்தை யிலதி காரமு ளோருக்கவ் வேதங்
கன்ம மனைத்துந் தவிர்த்துடன், வித்தை சாதக மானவி
சாரமே விமல மாக விதித்திடு மாதலால், வித்தை வேண்டி
னர் நன்று விசாரித்தே விரவு பந்தம் விடுத்திட வேண்டு
மால். (௪௨)

அரிய மானிட சன்மம டைந்ததி லார ணூர்த்தந் தெரி
ந்திட வேதுவாய், மருவு மந்தணத் தன்மையும் பெற்றெவன்

மாசி லாமறை யந்தவி சாரத்தாற், பரம பூரண சத்திய சிற்
சுக பரம நானென் றறிந்திட வில்லையோ, நரனவ னெந்தக்
காலத்தின் முத்தியை நண்ணிப் பந்தம் விடுத்திடு வன்சொ
லாய். (௪௩)

நின்ற ஞானத்தி னூற்கதி யன்றியி னீண்ட கன்மத்தி
னூற்கதி யில்லையா, மென்று மானிட ரிங்கொரு சர்மம்போ
லெங்கு மான விசும்பைச் சுருட்டுவ, ரன்று சத்திய சிற்சுக
பூரண மான வென்னை யறிந்திடு ஞானமே, யின்றி யிச்சில
கன்மத்தி னூலுமே யீன மாம்பவத் துன்பம் விடுக்கலாம். ()

மாத வாவெகு சன்ம மியற்றிய மாவ றங்கணி றைந்தத
னுன்மனக், கோதி லாவதி காரிக ளுக்குநங் குற்ற மில்லரு
ளாற்றிட மாகவே, ஞாது ராதியி லாமல கண்டமா ஞான
மிங்கு சனித்திடு மாதலா, லோது கன்ம முணர்வின் றுவா
ரமா யூன மில்பர முத்தியி னேதுவாம். (௪௫)

எந்த வாக்கையின் ஞானம் பரோட்சமே யின்றி நற்
றிட மாக வுதித்திடு, மந்த வாக்கை நசித்திடு மட்டுமே யம
ர்ப வம்விவ காரத்திற் றேன்றிடுந், தொந்த மாம்பவ முண்
மையின் முன்னமே தோற்ற வேயிலை யெங்கணு மாதலால்,
பந்த வாக்கைந சித்தபி னெவ்விதம் பாத கப்பவந் தோற்றிடு
நீசொலாய். (௪௬)

ஆத லாற்பர முத்தி யளிப்பதா மமல சீவ பரைக்கிய
ஞானமே, நீதி யாமரு ளாற்றிட மாகவே நிகழ்வு றுமுடி
வாகிய வாக்கையிற், போத மேவிய வாக்கை விழுந்தபின்

பொய்ய தாம்பவ மீண்டொரு போதுமே, பேத மாயெவ்
விடத்திலுந் தோன்றிடா பின்னை நாயக பேசிய துண்மையே.

வேறு.

அருள்வடிவா யகிலர்க்கு மிட்டந் தன்னை யளிப்பவனு
யம்பிகையின் பாக னாகித், திரிநயனந் தரிப்பவனுப் பவபா
சத்தைத் தீர்ப்பவனு யீசர்க்கு மீச னான, சுருதிமயப் பர
மேச னிந்த வாறு சுருதியுடைப் பொருளையெலாஞ் சுருக்க
மாகப், பிரியமுட னுபதேசித் தப்பா லன்னோன் பிரமர்களே
மோனத்தைச் சார்ந்தா னங்கே. (சஅ)

அச்சுதனு மவ்விதமா யறையப் பட்ட வமலமதாம்
வேதார்த்த மனைத்துங் கேட்டுத், துச்சமிலாப் பத்தியுடன்
சுகத்துக் கெல்லாந் தொடரிடமாம் பரசிவனை வணங்கி யே
த்தி, யுச்சமதாம் பரமசிவன் பாதப் போதை யுபயகரந் தன்
னுலு முடியிற் சூட்டிச், சச்சிதுருச் சிவனருளாற் றிடஞா
னத்தைச் சார்ந்தவனுப்ச் சம்சார மியாவுந் தீர்ந்தான். (சகூ)

பரவியிடுந் தேவதைக ளனைவ ராலும் பத்தியுடன் சேவி
க்கப் பட்டோ னான,வரியசிவ னனந்த லகிரி கூர்ந்தவ் வச்சு
தன்முன் னனந்த நடன மாடி, யருளியபின் னெல்லோர்க்கு
மானந் தத்தை யளிப்பவனு யரியுடனே பூலோ கத்தின்,
மருவுசிதம் பரமென்னும் புரத்தில் வந்து மகிழ்வுடனே சபா
திபனுய் வீற்றி ருந்தான். (ரு0)

அங்குசபா திபனாக விளங்கி யார்க்கு மானந்த மளித்தி
டவே கருணை கூர்ந்து, துங்கவுமா தேவியுடன் சார்ந்தோ

னாகித் துகளறவே யானந்த நடனஞ் செய்யுஞ், சங்கரனைக்
கணங்களெலா மகிழ்ந்து நோக்கிச் சாலவுமே மலர்மாரி பொ
ழிந்தன் போடும், பங்கமற வனவரதம் பூசை செய்தார் பரம
மகா முனிவரரே யென்றான் சூதன். (ருக)

மெத்தவுமே சருவஞ்ஞ னாகி யென்று மிகுகருணை நிதி
யான வந்தச் சூத, னித்திறமே கருணையினு லிசைத்த வார்த்
தை யாவையுமிம் மாமுனிவர் கேட்டு மிக்க, பத்தியுட னவ
னுடைய பாதப் போதைப் பணிந்தறவு மகிழ்வுடனே யொரு
மைப் பட்டு, நித்தமுமே யவனுடைய சேவை தன்னை நியம
முட னடைவாகச் செய்தா ரன்றே. (ருஉ)

ஏழாவதத்தியாயம் முற்றும்.

ஆக வத்தியாய மேழுக்குத் திருவிருத்தம் ० உசூகூ.

எட்டாவது

நடேசன் பிரமாதி தேவதைகட்குச் சொருபஞானமருளிய வத்தியாயம்.

அகிலமுநன் றறிந்தவனே கருணை மூர்த்தி யாகியசற்
குருபரனே யறைந்த வண்ண, மகிமைமிகும் பரசிவனுன் மா
யோன் ஞான மருவியபின் செய்தவகை யருள்வா யென்றே,
புகலுமகா முனிவர்க்குச் சூதன் சொல்வான் புனிதசிதம் பர
முற்ற பின்ன ரன்னோன், றகைமைமிகு மாதேவன் றன்னைப்
போற்றிச் சாற்றரிய துதிகளினுன் மிகத் துதித்தான். (க)

மற்றுமவன் மாதேவ னனுஞ்ஞை பெற்று மகிழ்வுடனே மாகருடன் மீதி லேறிச், சுற்றிவருந் தேவர்களாற் றுதிக்கப் பட்டுச் சுந்தரமாம் வைகுந்தந் தன்னிற் சென்றான், மற்ற விடந் தன்னிலயன் முதலாந் தேவர் மாதவனை யன்புடனே வணங்கி யேத்திக், குற்றமிலாச் சிவனருளக் கேட்ட வெல் லாங் குறுக்கியெமக் கருளெனவே வினவ லுற்றார். (உ)

அரியமரர்க் கோதியதை யறையக் கேண்மி னயன்முத லாந் தேவர்களே யும்மாற் கேட்ட, பொருளெல்லாச் சீவர்க்கு மிதமா னாலும் பொருளதனை யாமின்று புகல வொண்ணா, மருவுசுராட் டுடையமனக் கமலத் தூடே மன்னுசிதம் பர மென்னும் பதியிற் சென்று, புரிவுடனே யங்குசபா திபனைக் கண்டு பொருளிதனைக் கேட்பீரேற் புகல்வ னன்னேன். (ங)

தில்லைவனப் பதிமகிமை யென்னே யென்னே தினந் தோறு மல்லதொரு பட்சந் தோறு, மல்லதொரு மதிதோறு மயனந் தோறு மமரர்களே யல்லதொரு வருடந் தோறு, மில்லதுடல் விழுமளவி லொருக்கா லேனு மினிதடைந்து சபாதிபனை யன்பாய்க் கண்டோர்க், கொல்லையிலப் பதிதொ ல்லைப் பவபந் தத்தை யொழித்துடனே பரமுத்தி தனையே நல்கும். (ச)

பின்னுமஃ தொல்லையிலே பாவ மெல்லாம் பேதிக்கும் போகத்தை யிச்சிப் போர்க்கு, முன்னியவப் போகத்தை யளி க்கு முத்தி யுவந்தோர்க்கு முயர்முத்தி யுதவா நிற்கும், பன்னிய விம் மகத்தான தானஞ் சென்று பரவியநற் பத்தி

யுடன் றவம் புரிந்து, பின்னமிலாச் சத்தியசிற் சுகமெய் யாகப் பிறங்குசபா நாயகனைப் பூசை செய்மின். (ரு)

வரமதுவாஞ் சிவகங்கா தீர்த்தத் தாடி வாஞ்சித்த சித்தி யெலா மளிப்ப தான, பெருமையுறும் பஞ்சமகா வக்க ரத் தைப் பிரணவமோ டொருநூறு யிரமாவிர்த்தி, பரிவுடனே செபித்தந்த நடேசன் றன்னைப் பரவியவப் பஞ்சமகா வக்க ரத்தாற், றிரமுறவே பூசித்தா லுங்கட் காங்கே திகழுமகா தேவனருள் செய்வா னன்றே. (சு)

ஆதியிலா வம்பிகையி னுதை னுகி யானந்த நடனமதிற் சதுர னுகிப், பூதிகொடே யங்கமெலாம் பூண்டோ னுகிப் பூத னுமாய்க் கங்கைதிகழ் சடையிற் றேன்றும், பாதிமதிச் சேக ரனுய்க் காள கண்டம் பரிப்பவனுய்த் திரிநயனந் தரிப்போ னுகிச், சீதளமா முகமலராற் சிறந்தோ னுகிச் சிறுமுறுவல் செறிந்தவனுய்த் திகழ்வ னன்னேன். (எ)

வேதமய வெண்ணூலைத் தரிப்போ னுகி வெகுவிதநா காபரணம் பூண்டோ னுகிச், சாதகமா நான்குபுயஞ் சார்ந் தோ னுகிச் சரப்பளிக ளாரங்கள் கேயூ ரங்கள், சோதிமிகுங் கடகங்கண் மகுட மாதி சுந்தரவா பரணத்தாற் சொலிப்போ னுகிக், நோதிலதா மதியம்போற் கோவின் பால்போற் குரு ந்தமலர் போலுமிகத் திகழ்வ னன்னேன். (அ)

விகலமிலாச் சீருடனே விளங்கு வோனுய் வியாக்கிரசர் மாம்பரனுய்ப் பரேசனுகிப், பகவனுமாய்ப் பவித்திரபா ணியு மேயாகிப் பரவியமுப் புண்டரமே தரிப்போ னுகி, யகிலசெகன்

னாயகனா வனந்த சத்தி யடைந்தவனா வானந்த கனமே யாகிச், சகலவிலக் கணமோடுஞ் சார்ந்தோ னாகிச் சகலவலங் காரமொடுந் திகழ்வ னன்னோன். (கூ)

கரமொன்றா லன்பர்கடம் பவத்தின் பீதி கடிதினிலே தவிர்த்தபய மளிப்போ னாகிக், கரமொன்றா லன்பர்க்கே வரங்க டம்மைக் கணத்திலளித் தன்னவரைக் காப்போ னாகிக், கரமொன்றாற் றரித்துளநற் றமரு கத்தின் கஸங்கமறுந் தொனிதன்னை முழக்குவோனாய்க், கரமொன்றாற் சொலிக்கின்ற வன்னி தன்னைக் கலக்கமறத் தரித்தவனாய்த் திகழ்வ னன்னோன். (க0)

அருளதனா லதிகோர வான்மாஞ் ஞான மாகியவெம் முயலகனை யழுத்துவோனாய்ச்,சொருபமாதா மானந்தவனுபவத்தைச் சுயமாக வடைந்ததனை நழுவா தோனா, யுரைமனமுங் கோசரியாச் சொரூப னேனு மூனமிலா வன்பர்தமை யாள வேண்டி, யரியதிரு வுருக்கொண்டே யெழுந்த வந்த வானந்த நடேசனைநீர் சரணாய்ச் சார்மின். (கக)

நடராசன் கருணையினா லுங்கட்கெல்லா நவையற்ற ஞானத்தை யருள்வா னென்றே, திடமாக வச்சுதனோ தியதைக் கேட்டுத் தேவரெலாந் தில்லைவனப் பதியிற் சென்றா, ருடனார்க்கு நாயகனா யகிலான் மாவா யுமாபதியா யானந்த நடனஞ் செய்யும், வடிவான சபாதிபனல் லருளை வேண்டி வருந்திமிக வரிதான தவம் புரிந்தார். (கஉ)

தீதறவே சிவகங்கா தீர்த்தத் தாடித் திகழ்பூதி ருத்ராக்கந் தரித்துத் தேவ, ராதரவாய்த் தவந்தானம் விரத மாதியகி

லர்க்கு மிதத்தினையே வேண்டிச் செய்தார், வேதமுத லெவற்றினுமே சார மாக விளம்பியநற் பஞ்சமகா வக்க ரத்தைப், பேதமற வொருநூறா யிரமா விர்த்தி பிரணவமோ டவர் நித்தஞ் செபித்தா ராங்கே. (கங)

அகிலசகத் குருவாகி யமல னாகி யம்பிகையி னாயகனாய்ப் போக மோட்சஞ், சகலமுமே யளிப்பவனா யனந்த சத்தி சார்ந்தவனாய்ச் சகலர்க்கு மீச னாகி, நிகரிலதாய் நித்தநிரஞ் சனமாய் மேலாய் நின்றசொரூ பானந்த வனுப வத்தாற், றகுநடனம் புரிகின்ற பரனை நோக்கித் தண்டெனவே யன்புடனே மிகப் பணிந்தார். (கச)

வேதியரே விதிமகவான் முதலாந் தேவர் வெகுவிதமாம் பசுக்கட்கும் பதியே யாகிச், சூதிலதா மனமொன்றா லடையத் தக்க சொரூபனுமாய்த் தேவர்க்குந் தேவனாகி,யாதிவியாதிகளெல்லாம் மழித்தா னந்த மளிப்பவனாஞ் சபாதிபனை மிகப்பூசித்து, வேதமுதல் விசித்திரமாந் துதிகளாலே வெகுவிதமா யன்புடனே வழுத்த லுற்றார். (கரு)

வேறு

பரிந்துபோற்றி யர்ச்சனை புரிந்ததேவர் தங்களைப் பரேசனாஞ் சபாதிபன் கடாட்சதிட்டி யானுறப், பொருந்தவே நிரந்தரம் பரிந்துபார்த்த பார்வையாற் புகன்றதேவ ரன்னவர் மனத்தின் சுத்தி மேவினர், பிரிந்திடாத வம்பிகா சமேதனான சங்கரன் பினும்பிறங்கு தேவருக் கருள்கிடைக்க வேண்டியே, விரிந்தவேத சரத்திர மனைத்தினும் விசேடமாய் விளம்பலுற்ற தாண்டவந் தனைப்புரிந்து காட்டினான். (கசு)

மகிழ்ந்துதேவர் முன்பதாய் மகாநுபாவ ஞகிய மகேசஞ
லியற்றிய மகத்ததான தாண்டவங், தகுந்தஞானி கண்மனந்
தனிற்றெரிந் திடத்தகுந் தளர்ச்சியற்ற முத்தியை யளித்தி
டத் தகுந்ததா. மிகுந்த லோக ரட்சணம் புரிந்திடச் சமர்த்த
மா மிதம்பெறுத மாட்சிமை பொருந்துகின்ற வின்னதைப்,
புகழ்ந்துதேவ ரியாவரு நிரந்தரித்த வன்புடன் பொருந்தி
நின்று கண்டனர் மகாசுகஞ் செறிந்தனர். (கஎ)

விரிஞ்சனுதி தேவர்கள் விசுத்தமான தாண்டவம் விள
ங்குகின்ற தன்மையை விசேடமாக நோக்கவு, நிரஞ்சனச்
சுபாவமாய் நிரந்தரித்த வின்பமே நிரம்பிநின்று சேட்டைக
ளனைத்துமே தவிர்த்துடன், புரஞ்சலித் திடாதுதஞ் சுதந்த
ரம் விடுத்தனர் புகன்றவிம் மகாசுகம் புகுந்தபின்ன ரன்ன
வர், பரஞ்சகங்க ளென்னுமோர் பகுப்பிலா நடேசனற் பதார
விந்த மீதினிற் பணிந்துமே துதித்தனர். (கஅ)

சிரத்திலஞ் சலித்ததங் கரத்தராகி யன்னவர் சிறந்தவி
ன்ப பாஷ்பமும் விதிர்த்த ரோமராசியுங், தரித்துநன் மனத்
தராய் வணக்கமோடு கூடியே தயங்குதிவ்ய மூர்த்தியா யனை
த்துமே தெரிந்தவை, கருத்தினுட் டரிப்பனு யெவர்க்குமீச
னுகியே களங்கமி லிலக்கண மனைத்துமேவி நிற்பனுப், பரித்
திடுஞ் சுபாவையா முமைக்குநாத னுகிய பரேசனு நடேச
னைக் குறித்திவை வினவினர். (கசு)

இடம்பொருந்து மிப்பவத் துயர்களைந்து வைப்பதா
யிலங்குமுத்தி யேதுவா யெவர்க்கு மிட்டமாகிய, திடம்பொ
ருந்து வேதவீ றிசைத்தநல்ல ஞானமே திருத்தமாக வெங்
களுக் குரைத்தருள்க வென்னவே, தடம்பொருந்து தேவரன்
புடன்வினவ லோடுமே தயாளுவா யெவர்க்குமே குருத்து
வம் பொருந்திய, நடம்பொருந்து சிற்சபா நடேசனு மகிழ்ந்
துளே நலம்பொருந்து ஞானமே நவின்றிடத் தொடங்கி
னன். (உ0)

வேறு.

சுரவரரே யதிகுய்ய மான ஞானஞ் சொல்லிடுவா முங்
கட்குச் சிரத்தையோடு, மொருமையொடு மிவைகேண்மி
னன்மா வென்று முள்ளதுவாஞ் சகலவதிட் டான மாகும்,
புரணமதா மான்மவதிட் டானம்வேறு பொருந்தியிடா தொ
ருபோது மற்று மான்மாத், தெரிவுருவாய்ச் சுயமாக விளங்கு
மற்றுந் திடமான வானந்த வடிவ மாகும். (உக)

பூரணசை தன்னியமா மவ்வான் மாவே புரையற்ற பிர
த்திய கான்மாவா வென்று, மாரியரே யாதலினுற் சத்தாய்ச்
சித்தா யானந்த கனமாகி யான்மா வாகிப், பூரணமா யோதி
யவிச் சொரூப மோர்ந்து புகலுமசத் தசித்ததுக்க மனான்மாச்
சின்னங், தீரவிவை யனைத்தையுமே யுணர்வாற் றள்ளித்
திடமாக வகண்டத்தைத் தெளியவேண்டும். (உஉ)

ஏகரச வான்மாவிற் சகஜீ வாதி யெவ்விதமா யிலங்கு
மெனிற் சுரரே கேண்மின், மோகமிகு மாயையெனுஞ் சக
ஜீவாதி மூலமதா யொருசத்தி யான்மா வுக்குண், டாகை
யினு லவிசார தெசையி லியாவு மம்மாயா கற்பிதமாத் தோ

ன்று மேனு, மூகமிகும் விசாரணையா லுணர்வுண் டாகி லோ தவொணு மாயையுட னெழிந்து போமே. (உ௩)

உரைசெயுமிம் மாயைசதா மித்தை யேனு முணர்வுதியா தாகிலொருக் காலு நீங்காச், சுரவரரே யிம்மாயை நீங்காதா கிற் சொன்னசக சீவாதி தானு நீங்கா, மருவியவிம் மாயை மகாப் பிரள யத்தின் மாய்வதனுன் மற்றிந்தச் சகசீ வாதி, வருவதுதா னெவ்விதமா மென்று சங்கை வந்திடுமே லதற்குரையு முரைப்பக் கேண்மின். (உ௪)

மூலமதா மாயையிவை பிரள யத்தின் முழுவதுமே நசிக்கவிலை பின்னே வென்றுன், ஞாலமெலாந் தன்னிடையே யடக்கிக் கொண்டு ஞானகன வான்மாவி லபேத மாகத்,தூல மற வுள்ளதுவா மதனு லிந்தத் துவிதசக வாதனைக ளனைத்து மக்காற், சாலவுமே சகலவதிட் டான மான சத்திபவான் மாவின்கண் சார்ந்து நிற்கும். (உ௫)

சுரவரரே பக்குவகன் மங்க டம்மின் சுபாவமதால் வாதனைகள் சலிக்குங் காலை, மருவியவோர் விகாரமிலாப் பரமான் மாவு மாயைமுதல் விகாரியுடன் புணர்வி னுலே, விரவியவா தனைகடமின் சலனம் பற்றி விகாரியெனக் காலத்தின் பரிபாகத்தை, மருவியெலா மாக்குவமென் றெண்ணி முன்போன் மற்றுமயன் முதலியநாஞ் சகம் படைப்பன். (உ௬)

திரிகுணமா மாயைக்கு மப்பா லாகத் திகழ்கின்ற பரமான்மா வொருவன் ருனே, யுரவியசத் துவகுணமே மேலா மாயா வுபாதியினை யடைந்தீச னுகிச்சீவ, கருமங்கட் கனுகுணமாய்ச் சிருட்டிப் போனுய்க் கருதுமிரா சதமேலா மாயோபாதி, மருவியிடுஞ் சீவரையுந் தமசேமேலா மாயைமயச் சகத்தினையுஞ் சிருட்டி செய்வான். (உ௭)

பன்னியவா லீலையினுற் படைக்கு மான்மாப் படைத்த தனிற் பிரவேசஞ் செய்தங் கங்கே, பின்னமிலாத் தாதான்மிய வபிமா னத்தைப் பெற்றதனுன் ஞாதுருஞே யாதி ரூப, மன்னியதாய் மலினமதாய்க் கனவு போன்று மகத்தாகியனுதியுமாஞ் சம்சா ரத்திற், றுன்னிவினைக் கெபத்தடடி நானுயோனி தொடர்ந்தின்ப துன்பங்கண் முதலாற் சோர்வன். (உ௮)

இன்னவிதம் வெறும்பொய்யா மாயை யாலே யின்னன்மிகுஞ் சீவத்வ மிசைந்த வான்மா, முன்னமுறும் வெகு சன்ம வறங்க ளாலே மொழிந்த துணர் நரனுகப் புவியிலுண்டா, யென்னுடைநற் கருணையினுல் வேதந் தன்னிலிசைத்தவினை யியற்றிமனச் சுத்தி பெற்றுத், துன்னியவிச் சகமெல்லா மசார மித்தை துயர்தருமென் றுசாவிமிக விரத்த னுவன். (உ௯)

பின்னையுநற் சமமாதி குணங்கள் பெற்றுப் பிரிவில்லாப் பரமுத்தி தனையே வேண்டி, யன்னையெனச் சுருதியினு லறிவிப் பித்த வகண்டான்ம ஞானமெனு மோட்சோ பாயம், பன்னியவென் னருளாலே நன்றுய்ப் பெற்றுப் பரமான்மா மாத்திரமாய் நிற்பதான, வன்னியமில் பரமுத்தி தன்னையான்மா வடைந்திடுவ னமரர்களே யறுதி யீதே. (௩௦)

ஓதியவே தாந்தமகா வாக்கி யத்தா லுரைத்தவகண் டார்த்தத்தைச் சிரவ ணாதி, சாதனையா லடைவாக விசாரஞ் செய்து சார்ந்தவகண் டாகார ஞான மொன்றாற், பேதமி லாப் பரமுத்தி கிடைப்ப தன்றிப் பின்னொன்றாற் பரமுத்தி கிடையா தென்று, மோதியவிஞ் ஞானத்துக் கனிய மெல்லா முயர்ஞான முதிட பதனி லேது வாகும். (௫௧)

நல்லவிவே கஞ்செறியு மதிகா ரிக்கே நவின்றசம தம மாதி யனைத்து மிங்கே, யெல்லையிலாப் பரவித்தைக் கேது வாகு மிலகுவிவே கமிலாதோர் விவேக முள்ளோ, ரெல்லா ர்க்குங் காசிமுதற் சுத்த மான வென்னுடைய தானத்தின் மரணஞ் சாரல், சொல்லியவா மரணத்தைச் சார்ந்து பின்ன ர்ச் சுத்தமதாம் பரவித்தைக் கேது வாமே. (௫௨)

பலவிதமந் திரங்கட்குட் சீர்மி குந்த பஞ்சமகா வக்கர மே யுயர்ந்த தாகும், பலவிதவா கமமுதலா மார்க்கங் கட்குட் பயிலுமறை மார்க்கந்தா னுயர்ந்த தாகும், பலவிதமாய்ப் பற்றியிடத் தக்க தான பலன்கட்குட் பரமுத்தி யுயர்ந்த தாகும், பலவிதமா யிருக்கின்ற தேவர்க் குள்ளே பரசிவனா நானென்று முயர்ந்தோ னாவேன். (௫௩)

இப்படியே பலவிதமாந் தானங்கட்கு ளென்னுடைய தானங்கண் முக்கி யங்கள், செப்பியவென் றானங்கட் குள் ளுங்காசி சீர்பெருகுங் காளத்தி சிதம்ப ரந்தா, னப்படியே விருத்தகிரி திருவா ரூரு மமலமதாம் வேதவன் மாதி யான, விப்பதிக ளுயர்ந்தனவா மிவைகட் குள்ளு மிலங்கியிடுங் காசி மிக வுயர்ந்த தாமே. (௫௪)

இத்திறமே சிதம்பரமு மிகமே லாகு மெமக்குமிகப் பிரியமதாம் விரைவி லீது, புத்தியுடன் முத்தியுமே யெவர்க்கு நல்கும் புனிதமுறும் பத்தியினாற் பொருந்த லாகு, முத்தமரே யிவ்வண்ண ஞானோ பாய முன்னதமா ஞானமுநா முங்கட் கெல்லாஞ், சுத்தமுறும் புத்தியினா லறியும் வண் ணஞ் சுருக்கமதாய்க் கருணையுட னுபதே சித்தோம். (௫௫)

ஆதலினா லனைத்துமுணர் முனிவ ராலு மமரர்களே யும் மாலு நரர்க ளாலும், பேதமிலா முத்தியினைப் பெறுவ தற்கே பேணியநம் பத்தியுடன் மிகமே லாக, வோதியவிச் சிதம்பர மாம் பதியிற் றானே யுறுதியுடன் வசித்திடவே தகுமிவ் வாறு, தீதிலதாஞ் சுருதியுமே செப்பு மென்று சிறந்தசபா நாயக னாங் கருளிச் செய்தான். (௫௬)

வேதியரே வேதாந்த வேத்ய னாகி வெகுவிதமாம் பசு பாசம் விலக்கு வோனாய்ச், சாதமுறுஞ் சகலசகன் னாத னாகிச் சந்ததமு மனைத்துக்குஞ் சாட்சி யாகிப், பேதமிலா வம்பிகையின் பாக னாகிப் பிறங்குசபா திபனான தேவ தேவ, னோதியவிஞ் ஞானத்தைத் தேவ ரெல்லா மோங்கியநற் பத் தியுட னுவந்து கேட்டார். (௫௭)

இவ்விதமா யகிலர்க்கு மீச னாகி விலங்கியசிற் சபாபதியி னிடத்தி னின்று, மவ்விதியே முதலான தேவ ரெல்லா மக ண்டமதாம் பரமுத்தி யளிப்ப தாகத், திவ்வியமா மறைமுடி வாற் செப்பலுற்ற திகழ்பிரம விஞ்ஞானந் தன்னைக் கேட்டுத், தவ்வியிடா மனதுடனே பத்தி கூர்ந்து தயாநிதியாம் பரசி வனை மிகப் பணிந்தார். (௫௮)

பத்தியினுற் பரவசராய்ப் பணிந் தெழுந்து பரமான் வான ந்த லகிரி கூர்ந்து, வித்தரமாம் லௌகிகநற் றுதியி னுலும் வேதத்தில் விளம்பியநற் றுதியி னுலுஞ், சத்தியசிற் சுகக னமா யகண்ட மான சபாதிபனை வெகுவிதமாய்த் துதித்துப் பின்னர்ச், சுத்தமதாம் பஞ்சமகா வக்க ரத்தாற் சுரர்களெ லாஞ் சுபமுறவே பூசை செய்தார். (௯௬)

வேறு.

இத்திற மோதிய சூதனை நோக்கி யிலங்கு மகாமுனிவர்
மெத்திய பத்தி சிரத்தை யவன்மிசை மேவின ராகியுடன்
சத்திய சிற்சுக பூரண மாகிய சங்கர னிவனென்றே
புத்தியி லெண்ணி யவன்பத பங்கய பூசனை செய்தனரால்.

எட்டாவதத்தியாய முற்றிற்று.

ஆகவத்தியாய மெட்டுக்குத் திருவிருத்தம் ௯௬.

ஒன்பதாவது

ஆனந்த நடேசன் வியாசன் முதலிய சகல முனிவர்க்கும் ஆனந்தத் தாண்டவ தரிசன மருளிச்செய்த வத்தியாயம்.

அருள்வடிவா யெழுந்தருளி யெம்மை யாண்ட வாரி யரே யனைத்தையுநீ ரெங்கட் கெல்லாம், விரிவுறவு மடக்கி யுமே யருளிச் செய்தீர் விமலமதா மும்மருளா லவற்றை யெல்லாங், கரதலவா மலகம்போ லியாம றிந்தேங் கலக்க

மிலை யாகினுமே மற்று மெங்கட், கொருவினவ லுள்ளதிதை யருளாற் கேட்டின் றுத்தரநீ ரருளுமென முனிவர் சொல் வார். (௧)

பத்தர்கட்கா மிடர்களெலா முடனே தீர்த்துப் பரமசுக மளிப்பவனுய்ப் பரமான் மாவாய்ச், சத்தியசிற் சுகபூன்ற பிர ம மாகிச் சகலத்தின் சான்ருகி யெவைக்கு மேலாய், நித்த மெலாத் தேவர்க்குந் தேவ னுகி நிகழுமுமா பதியாகி நடே ச னுன, வத்தனியற் ருனந்த நடனந் தன்னை யகிலருமே நோக்கமிக வாசிக் கின்ருேம். (௨)

ஆதலினு லெங்கட்குச் சபாந டேச னுனந்த நடன மதைக் காண்ப தற்குச், சாதகமா முபாயத்தை யருளா லின்று சாற்றிடுவீ ரெனவினவு முனிவ ரர்க்குச். சூதமகா முனிசொல்வான் முன்ன மோர்காற் சுந்தரனு நந்தீசன் றன்னை நோக்கி, யேதமிலாச் சௌனகமா முனிவ னென்போ னிவ்வர்த்தந் தனையன்பால் வினவி னுனல். (௩)

நந்தியுமே வினவியவச் சௌன கற்கு நடனமிடு மாதே வன் றன்னைப் போற்றிப், புந்தியினுற் சிந்தித்து மகிழ்ந்து சொல்வான் பூரணனும் பரமசிவன் கைலா யத்தி, லந்தமிலா மகிழ்வுடனே சந்தி நேரத் தானந்த நடனத்தைச் செய்வா னுங்கே, சுந்தரியா முமையொருத்தி காண்பண் மற்ருேர் சொல்லியவந் நடனத்தைக் காணு ரென்றும். (௪)

பகுதிமுத லனைத்துக்கு மப்பா லான பரமசிவன் கரு ணையினுற் சிதம்ப ரத்தின், மகிமைமிகுஞ் சிற்சபையின் மகிழ்வு கூர்ந்து மகத்தான வானந்தத் தாண்ட வத்தைத்,

தகைமையுட னனவரதஞ் செய்வா னுங்குந் தடையறவே யம்
பிகையுங் கணேசன் ருனுஞ், சிகரமுறும் வேலவனு மென்ற
னேடே சேத்திரபா லகனுமதைத் தினமுங் காண்பர். (ரு)

ஏனையர்க ளதுகாணு ரெனினு மீச னீனமிலா மகத்
தான வருளுண் டாமேன், ஞானசபா மத்தியிலே நடனஞ்
செய்யு ஞானகன வானந்த நடரா சன்ற, னீனமிலா நட
னத்தை மற்று ளோரு மிப்பதியிற் சௌனகனே நேராய்க்
காண்பா, ரானதனு லவனருளை யடைய வேண்டி யன்புடனே
யப்பதியை விரைவிற் சார்தி. (சா)

அங்குநிகழ் தனுமதியில் வருவ தான வாதிரையி லுத
யத்தி லெழுந் திருந்து, பங்கமிலா மனதுடனே யொரு
மைப் பட்டுப் பாவனமாஞ் சிவகங்கா தீர்த்தத் தாடிச், சங்
கரநற் பத்தர்க்கே தனதான் யாதி சத்தியள வளித்தொருநா
ளுபவா சித்துத், துங்கமுறுந் திருமூலத் தான நாதன் றுக
ளற்ற வாலயநீ யன்பாற் சார்தி. (எ)

திருமூலத் தானத்தி னுதன் றன்னைத் திடவன்பான்
மூன்றுமுறை வலமாய் வந்து, தரைமீதிற் றண்டெனவே
வணங்கிப் போற்றித் தகைமைமிகும் பஞ்சமகா வக்க ரத்
தாற், பரிவாக வவ்வீசன் றனைப்பூ சித்துப் பரவியவப் பஞ்ச
மகா வக்க ரத்தைத், திரமாக வொருபதினு யிரமா விர்த்தி
தினந்தோறுஞ் சௌனகனே செபித்தி ருப்பாய். (அ)

இவ்விதமா யொருவருடஞ் சென்ற பின்ன ரிங்குமு
னஞ் சொன்னபடி யித்தீர்த் தத்திற், றவ்வியிடா மனதுடனே

தீர்த்த மாடித் தயாநிதியாந் திருமூலத் தான நாதன், றிவ்
வியமா மிலிங்கத்தைப் பூரு வம்போற் றிடமாகப் பூசித்த
பின்ன ராங்கே, யவ்விதமே யானந்த நடேசன் றன்னை யன்
புடனே சௌனகநீ யாரா திப்பாய். (கூ)

நித்தமுமே மூன்றுதர நியம மாக நிகரில்சபா நாயகனை
வலமாய் வந்து, பத்தியுடன் வணங்கிமிக வாரா தித்துப் பஞ்
மகா வக்கரமுன் சொன்ன வாறே, நித்தமுநீ யாதரவாய்ச்
செபித்தோ ராண்டு நீங்கியபி னடேசர்க்கு மவரன் பர்க்குஞ்,
சத்தியுள மட்டங்கே தனுதி யீந்து சலனமற முன்போலப்
பூசை செய்வாய். (க0)

ஓதியவா றியற்றினையேற் சபாந டேச னேங்குமரு
ளுனக்குண்டா மனேகர் முன்ன, மாதியிலா நடராச னரு
ளாற் ருனே யானந்த நடனத்தைக் கண்ட வற்ருற், சாத
கமா யவரவர்கள் வாஞ்சை செய்த சகலமுமே சார்ந்தனர்க
ளாத லாலே, யோதியவா சௌனகநீ செய்தி யென்றே யுணர்
வுமிகு நந்தீச னேதி நின்ருன். (கக)

வேதியரே யிவ்விதமாய் நந்தி கேசன் விளம்பியதைச்
சௌனகமா முனிவன் கேட்டுப், பேதமுருச் சிரத்தையுட
னடைவே யாகப் பேசியதி யாவையுமே செய்த வற்ருற்,
போதகன நடராச னருளைப் பெற்றுப் புருடார்த்த மனைத்
துக்கு மேது வாக, வோதியதா மானந்தத் தாண்ட வத்தை
யுவகையுடன் சிற்சபையி னூடே கண்டான். (கஉ)

ஞானசபா மத்தியிலே நடனஞ் செய்யு ஞானசதா னந்
தகன நடேசன் றன்னை, யூனமிலாப் பரவித்தை யுருவாய்

நின்ற வுமையுடனே சௌனகமா முனிவன் கண்டங், கீனமிலா வானந்த மிகவு மெய்தி யினிமையுடன் பணிந்துவெகு விதமா யேத்தி, யானமகா பத்தியினாற் பரவ சத்தை யடைந்தவனுய்ச் சிலகாலம் வறிதி ருந்தான். (கங)

மற்றுமவ னானந்த நடனஞ் செய்யு மாதேவன் றனைக் கண்டு மகிழ்வு கூர்ந்து, பற்றியவம் மகிழ்வுடைய வதிச யத்நாற் பரவசனாய்த் தோன்றியவா தானு மாட, வுற்றனனக் காலத்திற் றேவ தேவ னுவந்தவனுய்ச் சௌனகனை நோக்கிச் சொன்னான், குற்றமிலா வெமதருளா னீயிப் போது குறைவறவே பெறுவதெலாம் பெற்றோ னானாய். (கச)

வேதமதின் முந்தியதா மிருக்கு வேதம் விமலமதாயுலகத்தில் விளங்கும் வண்ண, மேதமிலா வெம்முடைய வாஞ்ஞை யாலே யின்றுமுதற் செய்திடுவா யதினு மிக்க, வாதரவாய்ச் சாகலிய சாகை தன்னை யதிசயமா யகிலர்க்கும் விளக்கு வாயென், றோதியவிப் பரமசிவ வசனங் கேட்டவுடனன்னோ னவ்விதமே யனைத்துஞ் செய்தான். (கரு)

அன்னவித மவனுடைய சீட னான வாசுவலா யனமுனிவ னவன்வாக் காலே, முன்னுரைசெய் நெறியாகத் தில்லை சென்று மூதுணரும் பகவானாய் முக்க ணான, வன்னையுடன் சிற்சபையி லானந் தக்கூத் தாடியநம் பரசிவனைக் கண்டின் பங்கூர்ந், தன்னியவச் சிவனருளாற் சூத்தி ரத்தை யுலகினுளோர்க் குபகார மாகச் செய்தான். (கசா)

இவ்விதமு னனேகருமே சிரத்தை யோடிங் கிசைத்தபடி யியற்றியதா னடரா சன்றன், றிவ்வியமா நடனத்தைச்

சபையின் கண்ணே திட்டியினாற் கண்டுடனே பேறு பெற்றாரவ்விதமே முனிவரரே நீவி ரெல்லா மனுட்டித்தப் பரமசிவனருளைப் பெற்றுச், செவ்வியதா மானந்த நடனந் தன்னைச் சிற்சபையிற் றரிசித்து முத்தி சேர்மின். (கஎ)

தேசிகரிற் றேசிகனாய்க் குணங்க ளெல்லாந் திகழ்நிதியாயெனையாண்ட வாசா னாகிக், கேசவனல் லவதார மானவியாசன் கிருபையினா லதிகுப்ய மான விந்த, மாசிலதாம் பரமுத்தி யுபாய மியாவு மன்னியவென் சிரத்தையினா லருளிச் செய்தா, னாசறுமா முனிவரரே யந்த வண்ண மனைத்தையுநா னுங்கட்கின் றுபதேசித்தேன். (கஅ)

மாசறவே புராணமெலா மறிந்த சூதன் மாமுனிவர்க் கிவ்வண்ண முரைத்த பின்னர்ப், பேசியதன் குருவான வியாசன் றன்னைப் பிரியமுடன் றியானித்தா னக்கா லத்திற், றேசிகனும் வியாசமுனி சூதன் செய்த தியானத்தை யறிந்துடனே கருணை கூர்ந்து, நேசமுறும் வெகுவிதராஞ் சீடரோடு நிறைந்தவனாய் நிமிடத்தி லாங்கு தித்தான். (ககூ)

பூதிகொடே யங்கமெலா முத்தூ ளித்துப் பொற்புறமுப் புண்டரமே தரிப்போ னாகி, நீதியதாய் வுருத்திராக்க மாலை பூண்டு நிருமலமாம் பஞ்சமகா வக்க ரத்தை, யாதரவாய்ச் செபிப்போனாய்ச் சைவ சின்ன மனைத்தையுமே தரிப்போனும் வியாசன் றன்னை, யோதியவிவ் விலக்கணமே யுற்ற சீட ருடனாங்கே சூதமுனி தரிசித் தானால். (உ0)

தேசிகனும் வியாசமகா முனியைச் சூதன் றெரிசித்த வுடன்றனது சீட ரோடே, யாசையுட னெழுந்தன்பின்

வணங்கிப் போற்றி யவனுடைய வுபயபத பங்க யத்தை, நேசமுடன் றனதுசிரங் கண்கண் மார்பு நிகழ்த்தியவிவ் வங்கத்திற் றரித்தோ னாகிப், பேசியவவ் வாசிரியன் பாதந் தன்னைப் பிரியமுடன் வாரியினால் விளக்கி னானால். (உக)

விமலமதாம் பாதசலம் பானஞ் செய்து விதிப்படியே சீடருடன் வியாசன் றன்னை, நிமலமதா யர்ச்சனைசெய் தவன்வாக் கெல்லா நிகழ்மறைபோ னிசமென்றேதனது சீடர்க், கமலமதா யறிவித்தா னப்பாற் சூத னகிலமகா முனிவரொடு மாசா னோடுஞ், சமமதுவாம் புருடார்த்த மளிப்ப தாகச் சாற்றியவச் சிதம்பரநற் பதியிற் சென்றான். (உஉ)

அங்குமகிழ் வியாசமுனி யாதி யான வகிலமகா முனிவருந் தனுமா தத்திற், றுங்கமுறு மாதிரையிற் சிரத்தை யோடு துகளற்ற சிவகங்கா தீர்த்தத் தாடிச், சங்கரன்றன் பத்தர்க்கே தனதான் யாதி சத்தியள வீந்தொருநா ளுபவாசித்துப், பங்கமுறாத் திருமூலத் தான நாதன் பாவனமா மாலயமே சென்று நின்றார். (உங)

நின்றவுடன் றிருமூலத் தான நாத னிருமலமா மிலிங்கத்தைப் பத்தி யோடே, துன்றினராய் மூன்றுதரம் வலமா வந்து துகளறவே மேதினியில் வணங்கிப் போற்றி, நன்றதுவாம் பஞ்சமகா வக்க ரத்தா னன்றாக வவ்வீசன் றனைப்பூசித்து, நின்றுதின மொருபதினா யிரமா வித்தி நிகழ்பஞ்சாக் கரசெபமு மன்னோர் செய்தார். (உச)

இப்படியே யொருவருடஞ் சென்ற பின்ன ரிம்முனிவர் சிவகங்கா தீர்த்தத் தாடிச், செப்புசிவ பத்தர்க்கே தனதி

யீந்து திருமூலத் தானத்தி னாதன் றன்னை, யற்புதமாய்ப் பூசித்தார் மற்று மன்னோ ரானந்த நடராசன் றனையு மாங்கே, நிற்பரமாம் பத்தியுட னியம மாக நிகழ்த்தியவா நிதந்தோறு மாரா தித்தார். (உரு)

முனிவரெலா நடராசன் றன்னை நித்த மூன்றுமுறை வலம்வந்து வணங்கிப் போற்றித், தினமுமவ ரொருபதினாயிரமா வித்தி திகழ்பஞ்சாக் கரசெபமுஞ் செய்தோ ரான்டு, சொனவிதமாய் நீங்கியபின் சிவபத் தர்க்குஞ் சொர்ன சபா நாதர்க்குந் தனதி யீந்து, பினுமவர்கள் பஞ்சமகா வக்கரத்தாற் பிறங்கியசிற் சபாதிபனைப் பூசை செய்தார். (உசு)

இன்னவித முனிவரெலாஞ் சிரத்தை யோடே யிலங்கியசிற் சபாதிபனைப் பூசிக் குங்காற், பன்னியநல் வேதாந்த சபைகட் கெல்லாம் பதியாகி யீசர்க்கு மீச னான, வன்னசிவனருள்கூர்ந்து முனிவர் முன்னே யம்பிகையோ டபரோட்சமாகத் தோன்றித், தன்னுடைய வானந்த நடனந் தன்னைத் தயையதனா லவர்க்கெல்லாந் தரிசிப் பித்தான். (உஎ)

வேதமெலா நன்றாகத் தெரிந்த வந்த வியாசமுனி முதலியமா முனிவ ரெல்லாஞ், சோதிமிகுஞ் சதகோடி கோடி பானு சோதிக்கு மேலான சோதி யுற்றுத், தீதறவே திகழ்பவனைத் துன்ப மெல்லாந் தீர்ப்பவனைத் திவ்வியமா மிலக்கணங்க, ளேதையுமே பெற்றவனை யிலங்கு மிந்த வீசனுடை யானந்த நடனங் கண்டார். (உஅ)

கண்டவுடன் கவலையெலாந் தீர்ந்தோ ராகிக் கரையற்ற வானந்தங் கூர்ந்தோ ராகித், தண்டெனவே மேதினியிற்

பணிந்தோ ராகித் தடையறவே வெகுவிதமாந் துதிக ளாலே,
யண்டர்முத லனைவர்க்கு மதிப னான வானந்த நடராசன்
றன்னைப் போற்றித், தொண்டர்களாய் முனிவரெலாஞ் சேட்
டை யின்றிச் சொரூபத்திற் பரவசராய்ப் பந்தந் தீர்ந்தார். ()
இவ்விதமா யானந்த நடரா சன்ற னிலங்கியநற் கரு
ணையினான் முனிவ ரெல்லாந், திவ்வியமாஞ் சொரூபசுக
மேவி நிற்குந் தெசையின்மலர் மாரிமிகப் பொழிந்த தாங்
கே, செய்வியதாய் வேதங்கள் வேதாந் தங்கள் செப்பியமங்
களவொலியு முதித்த தாங்கே, யவ்விதமே காளமுதல் வாச்
சி யங்க ளறைந்தவொலி முகுமுகுவென் றுதித்த தாங்கே.
தேவதைக டானவர்கண் முதற்ச னங்கள் திகழு திலோத்
தமைமுதலாந் தேவ மாத, ரேவருமே மகிழ்வுடனே யங்
குப் போந்தா ரினிமையுட னவ்வீசன் சேவை செய்தா
ராவலுட னடேசனையே நோக்கி நோக்கி யானந்த பாஷ்பமு
றல் ரோமாஞ் சித்தல், கேவலமா நிட்டையுற லாடல் பாடல்
கிளர் துதிகண் முதலியவை நிரம்பிற் றங்கே. (௩௧)
பின்புமகா மங்களமே செய்வோ னாகிப் பேதமுறுஞ்
சகலசகன் னாத னான, வின்பகன வடிவமுறு சபாந டேச
னிதத்தினையே யெல்லோர்க்கு மிச்சிக் கின்ற, வன்புமிகு
மம்பிகையோ டமைந்தோ னாகி யன்பரெலா மீடேற வருளி
னாலே, யின்பமிகு முற்சவமே யாரம் பித்தங் கிருந்தவர்க
ளெல்லோர்க்குஞ் சுகஞ்செய் வித்தான். (௩௨)
பத்திமிகுஞ் சுரரசுரர் முனிவ ராதி பலவிதமாஞ் சன
ங்களினாற் சேவிப் புற்றங், கத்திமுக னாறுமுக னந்தி யாதி

யனந்தகணக் குழுவுடனே விநோத மாகச், சித்துருவா மு
மையொடுசிற் சபாந டேசன் சிதம்பரமா நகரத்தை வல
மாய் வந்து, சுத்தமதாஞ் சிவகங்கா தீர்த்தத் தாடிச் சுற்றி
வரு மியாவர்க்குந் தீர்த்தந் தந்தான். (௩௩)
அருள்வடிவா நடராசன் றீர்த்தந் தந்த வக்கணமே யம
ரர்முத லானோ ரெல்லாம், பரமசிவன் சந்நிதியிற் சிரத்தை
யோடு பாவனமாஞ் சிவகங்கா தீர்த்தத் தாடித், திரவியமுந்
தானியமுந் துகிலுங் கோவுந் திலமுடனே மேதினியுஞ் சிவ
பத் தர்க்கே, பிரியமுட னளித்துமிக வன்புற் றோராய்ப் பிற
ங்குசபா நாயகனைப் போற்ற லுற்றார். (௩௪)
சத்தியசிற் சுகபூன்ற பிரம மான சங்கரனே நின்னு
டைய சொரூபம் போற்றி, சித்திலதாஞ் சகலசக சாட்சி
யான சின்மயனே நின்னுடைய சொரூபம் போற்றி, வித்தர
மாஞ் சகசிவ பரமாய் வேறாய் விபுவான பரசிவநற் சொரூபம்
போற்றி, நித்தமுமே சிவகாம வல்லி யோடு நிகரில்சபா
நாயகநின் சொரூபம் போற்றி. (௩௫)
சகலசகத் தான்மாவா யனந்தங் கைகால் சட்சுமுத
லடைந்தசபா நாத போற்றி, யகிலசகத் துள்ளோரு முய்
யும் வண்ண மருள்வடிவா யெழுந்தருளு நடேச போற்றி,
திகழுமதிச் சேகரமே யாதி யான நிகிலவிலக் கணமுமுறு
நடேச போற்றி, தகைமைமிகுந் தனுபாண முதலா மியாவுந்
தரித்திருக் கானை தேவ போற்றி. (௩௬)
உன்னுடைய [illegible]கரிடர் துரத்தி வைக்கு முருத்திரனே
நின்முனிவைக் குறித்துப் போற்றி, நின்னுடைய பழுதற்ற

பாணம் வில்லு நிகரற்ற கரங்களையுங் குறித்துப் போற்றி,
மன்னுசபா நாயகநின் சாந்த மான மங்களமாந் திருவுருவை
க் குறித்துப் போற்றி, துன்னுசடை காளகள முக்கண் ணுதி
துலங்கியநின் றிருவுருவைக் குறித்துப் போற்றி. (௩௭)

தருலதைகள் சிறுசெடிகள் சிகரி யாதி தாவரமா முரு
வான சபேச போற்றி, சுரர்நரர்கள் பசுக்கண்முத லனேக
மாகச் சொன்னசர வுருவான நடேச போற்றி, பிரிவுபெ
றும் பஞ்சமகா பூதத் தாலே பெற்றசகத் தனைத்துருவா
மகேச போற்றி, பரவுசரா சரமான சகத்துக் கெல்லாம் பதி
யாயு மிருக்கின்ற பரேச போற்றி. (௩௮)

அரியமறை முதலான வனந்த நூல்க ளாக்கியிடுங் கார
ணமா நடேச போற்றி, மருவியவம் மாமறையே முதலா
நூல்கண் மதித்தபொருள் வடிவான நடேச போற்றி, சரு
வவதிட் டானமதாய்ச் சருவான் மாவாய்ச் சருவத்துக் கதிப
தியா நடேச போற்றி, பரவியெலா மறிபவனு யனந்த சத்தி
பரிப்பவனுய்ப் பரனுன நடேச போற்றி. (௩௯)

தேவர்முத லியாவருமே யாரா திக்குந் தேவசிகா மணி
யான மகேச போற்றி, மூவரையு மாக்கியவர்க் கருளிச் செ
ய்த மூலபர தத்துவமாம் பரேச போற்றி, யோவலிலா வே
தாந்த சபையா யாங்கே யோதியிடும் பொருளான ந[illegible]
போற்றி, பாவனமாம் வேதாந்த சபைகட் கெல்லாம் [illegible]
யாயு மிருக்கின்ற சபேச போற்றி. (௪௰)

மூன்றுவித தேககங்கண் மூன்[illegible]த்தை மூன்றபிமா
னியுமான நடேச போ[illegible], யூன்றியவிவ் வொன்பதுவாம்

வகைக்கு மேலா யொளிர்கின்ற வுணர்வுருவா நடேச போ
ற்றி, தோன்றியவொன் பதுவகையுஞ் சற்று மின்றித் துல
ங்கியவோ ருருவான நடேச போற்றி, யின்றிடுமோர் விகற்
பமிலா வுணர்வாந் தூக்கத் திலங்கியிடு மகண்டசபா நடேச
போற்றி. (௪௧)

தனிமுதலாய்த் தானுகித் தன்னை யல்லாற் றுக்கியவோ
ரணுவுமிலா நடேச போற்றி, நனவுமுதற் கப்பாலாந் துரி
யந் தன்னி னன்றுணரத் தக்கசபா நடேச போற்றி, யனவ
ரத மானந்த லகிரி கூர்ந்திங் கானந்த நடனமிடு நடேச போ
ற்றி, யுனைநம்பு மன்பருறு மிடர்க ளெல்லா மொருநிமிடத்
தொழித்தருளு நடேச போற்றி. (௪௨)

காலமுதன் மூன்றுவித பரிச்சே தத்தைக் கலவாத
விபுவான நடேச போற்றி, தூலமுத லொருவடிவு மின்றி
நின்ற தூயசிதம் பரவடிவா நடேச போற்றி, ஞாலமெலா
மாகியுமோ ரணுவு மாகா ஞானசதா னந்தகன நடேச போ
ற்றி, மூலநடு முடிவின்றி முற்று மான முதற்பொருளா
மானந்த நடேச போற்றி. (௪௩)

ஊனுரு மாக்கைமுதற் கப்பா லான வுணர்வுருவா மா
னந்த நடேச போற்றி, வானுதி யனைத்துக்கு மதித மான
வஸ்துவதா மானந்த நடேச போற்றி, நீநானுப் நானீயாய்ப்
பேத மின்றி நிறைவுற்ற வானந்த நடேச போற்றி, நானு
வாம் விகற்பமிலார் நல்லுள் ளத்தி னண்ணியிடு நடராச
போற்றி போற்றி. (௪௪)

பாணம் வில்லு நிகரற்ற கரங்களேயுங் குறித்துப் போற்றி, மன்னுசபா நாயகநின் சாந்த மான மங்களமாந் திருவுருவை க் குறித்துப் போற்றி, துன்னுசடை காளகள முக்கண் ணுதி துலங்கியநின் றிருவுருவைக் குறித்துப் போற்றி. (௩௭)

தருலதைகள் சிறுசெடிகள் சிகரி யாதி தாவரமா முரு வான சபேச போற்றி, சுரர்நரர்கள் பசுக்கண்முத லனேக மாகச் சொன்னசர வுருவான நடேச போற்றி, பிரிவுபெ றும் பஞ்சமகா பூதத் தாலே பெற்றசகத் தனைத்துருவா மகேச போற்றி, பரவுசரா சரமான சகத்துக் கெல்லாம் பதி யாயு மிருக்கின்ற பரேச போற்றி. (௩௮)

அரியமறை முதலான வனந்த நூல்க ளாக்கியிடுங் கார ணமா நடேச போற்றி, மருவியவம் மாமறையே முதலா நூல்கண் மதித்தபொருள் வடிவான நடேச போற்றி, சரு வவதிட் டானமதாய்ச் சருவான் மாவாய்ச் சருவத்துக் கதிப தியா நடேச போற்றி, பரவியெலா மறிபவனு யனந்த சத்தி பரிப்பவனுப் பரனுன நடேச போற்றி. (௩௯)

தேவர்முத லியாவருமே யாரா திக்குந் தேவசிகா மணி யான மகேச போற்றி, மூவரையு மாக்கியவர்க் கருளிச் செ ய்த மூலபர தத்துவமாம் பரேச போற்றி, யோவவிலா வே தாந்த சபையா யாங்கே யோதியிடும் பொருளான ந[...] போற்றி, பாவனமாம் வேதாந்த சபைகட் கெல்லாம் [...] யாயு மிருக்கின்ற சபேச போற்றி. (௪௦)

மூன்றுவித தேகங்கண் மூன்[...]வத்தைத் மூன்றபிமா னியுமான நடேச போற்[...] [...]றி, யூன்றியவிவ் வொன்பதுவாம்

வகைக்கு மேலா யொளிர்கின்ற வுணர்வுருவா நடேச போ ற்றி, தோன்றியவொன் பதுவகையுஞ் சற்று மின்றித் துல ங்கியவோ ருருவான நடேச போற்றி, யீன்றிடுமோர் விகற் பமிலா வுணர்வாந் தூக்கத் திலங்கியிடு மகண்டசபா நடேச போற்றி. (௪௧)

தனிமுதலாய்த் தானுகித் தன்னை யல்லாற் ருக்கியவோ ரணுவுமிலா நடேச போற்றி, நனவுமுதற் கப்பாலாந் துரி யந் தன்னி னன்றுணரத் தக்கசபா நடேச போற்றி, யனவ ரத மானந்த லகிரி கூர்ந்திங் கானந்த நடனமிடு நடேச போ ற்றி, புனைநம்பு மன்பருறு மிடர்க ளெல்லா மொருநிமிடத் தொழித்தருளு நடேச போற்றி. (௪௨)

காலமுதன் மூன்றுவித பரிச்சே தத்தைக் கலவாத விபுவான நடேச போற்றி, தூலமுத லொருவடிவு மின்றி நின்ற தூயசிதம் பரவடிவா நடேச போற்றி, ஞாலமெலா மாகியுமோ ரணுவு மாகா ஞானசதா னந்தகன நடேச போ ற்றி, மூலநடு முடிவின்றி முற்று மான முதற்பொருளா மானந்த நடேச போற்றி. (௪௩)

ஊனுரு மாக்கைமுதற் கப்பா லான வுணர்வுருவா மா னந்த நடேச போற்றி, வானுதி யனைத்துக்கு மதீத மான வஸ்துவதா மானந்த நடேச போற்றி, நீநானுப் நானீயாய்ப் பேத மின்றி நிறைவுற்ற வானந்த நடேச போற்றி, நானு வாம் விகற்பமிலார் நல்லுள் ளத்தி னண்ணியிடு நடராச போற்றி போற்றி. (௪௪)

இவ்விதமாய்ப் போற்றிமிக வன்பு கூர்ந்தங் கிருக்கின்ற சுரர்முனிவர் முதலோர்க் கெல்லாந், திவ்வியமாங் கெம்பீர வசனத் தாலே தேவசிகா மணியாமச் சிற்ச பேசன், செவ் வியதாஞ் சொரூபசுக முங்கட் கெல்லாஞ் சிதையாம லெப் போதுஞ் செறிக வென்றே, யவ்விதமா யனுக்கிரக மளித்த பின்ன ரகண்டமதாம் வடிவாக விருந்தா னங்கே. (சரு)

வேறு.

இவ்வித மாய்ச்சிவ கங்கா தீர்த்த மிசைந்த மகாமகிமை
செவ்விய தான சிதம்பர சேத்திரஞ் செறியு மகாமகிமை
திவ்விய சிற்சுக மானச பாபதி திகழு மகாமகிமை
தவ்வியி டாதிவை யாவுமு ணர்ந்தவர் தடையற வீடுறுவர்.()

வேறு.

இன்னவா றமல யாரிசைத்தவிம் முத்தி கண்டந்
தன்னைநல் லன்பி னோடே கேள்வுறப் படிப்போர் தாமு
மன்னவா கேட்போர் தாமு மானந்த நடரா சன்றன்
றுன்னிய வருளி னாலே தூயமா முத்தி சேர்வர். (சஎ)

பரமுணர் ஞானந் தன்னைப் பரிவுட னென்ற னக்கும்
வரமதா யருளு கின்ற வாதரா யணனைப் போற்றிச்
சருவபூ ரணமா யார்க்குஞ் சாட்சியா மான்மா வாகி
யருளுமா தேவி யோடு மமைந்தநஞ் சிவனைப் போற்றி. ()

வாதரா யணனிவ் வாறு வடமொழி யதனுற் சொன்ன
சூதசங் கிதையி னுள்ள சுத்தமா முத்தி கண்ட
மீதினைச் சிற்ச பேச னீந்தநற் கருணை கொண்டே
மாதமிழ்க் கவிதை யாக மருளற வமைக்க லானேன். (சகூ)